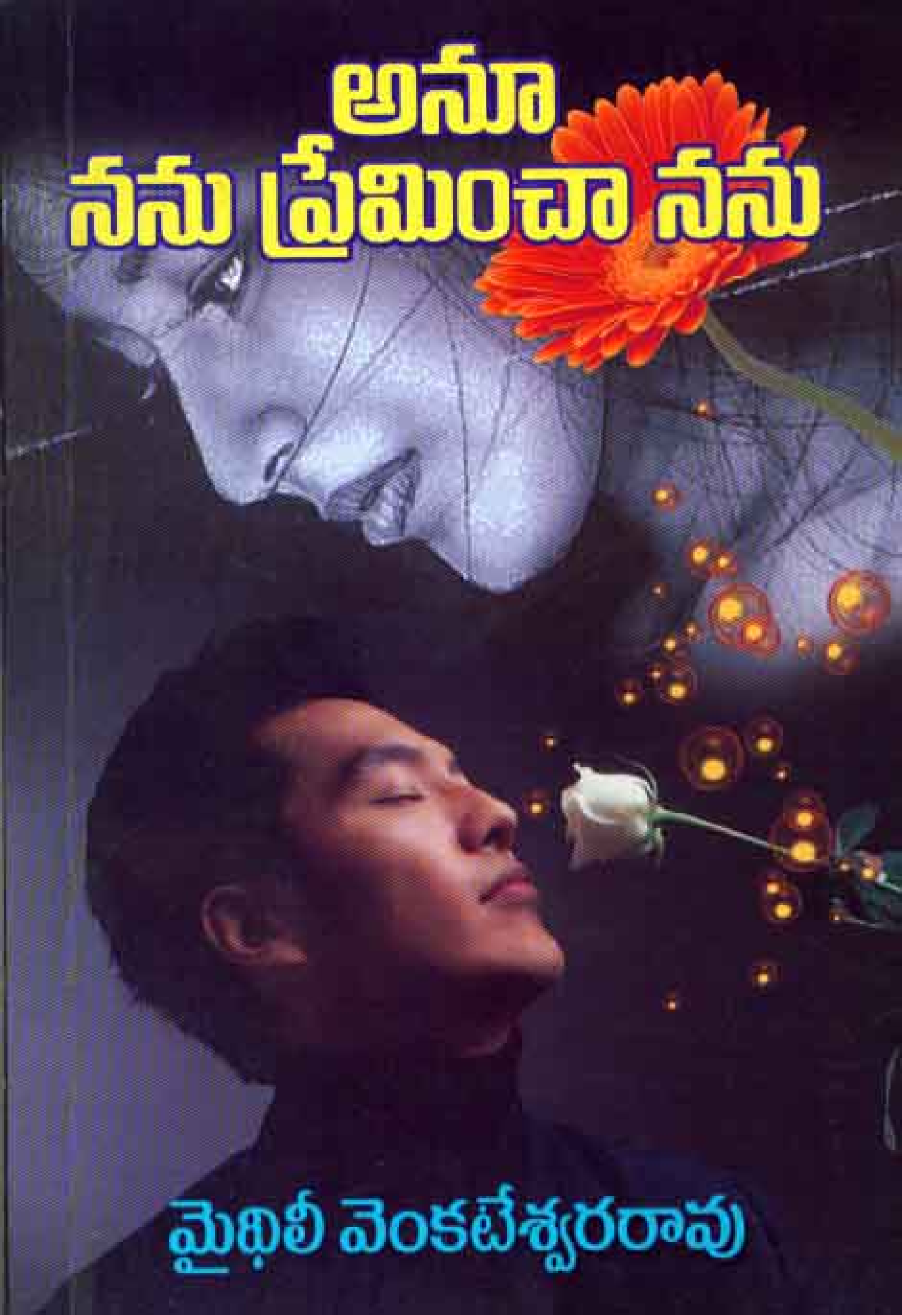
అనూ
నను ప్రేమించా నను
మైథిలీ వెంకటేశ్వరరావు

మైథిలీ వెంకటేశ్వరరావు రచనలు

చిత్రాంగి
స్... స్... స్నేక్
వయ్‌లెన్స్
రాజధాని ఎక్స్‌ప్రెస్
ఇంద్రజ
డ్రాక్యుల
బీస్ 2008
మధు విలాస్
అరణ్య ఘోష
అనూ! నను ప్రేమించానను
సైంటిస్ట్ సావిత్రి
బిగ్ బాస్
భార్య-ప్రియుడు
బలి
అంతఃపుర కన్య

* * *

అనూ! నను ప్రేమించానను

ప్రేమంటే......?

సౌందర్య ఆరాధన....పదహారేళ్ళ వయసులో కలిగే వికారం....

అనిర్వచనీయమైన అనుభూతికి అర్థం తెలియాలంటే జీవితంలో ఒక్కసారన్నా ప్రేమించాలి.

అసలు ప్రేమంటే విషాదం, బాధ......అదో గొప్ప టెన్షన్..... సముద్ర కెరటాల్లో సప్తస్వరాలు వినటమే ప్రేమంటే. ఇంకా చెప్పాలంటే... మనలో నిద్రాణమైన శక్తికి పరీక్ష....

ప్రేమ అయినా గీమ అయినా పరువు మీదకి చేరటానికేగా, దాని కోసం పెట్టుకున్న అందమైన పేరు!....హృదయమనే విత్తనం నుంచి పుట్టిన వృక్షము.... రెండు హృదయాల కలయిక, మన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచమంతా సుందరంగా కనబడటం ఒకరి కోసం ఒకరు తపించిపోవటమే ప్రేమ! ప్రేమంటే.....లైలా మజ్నూ.....దేవదాసు పార్వతి....రోమియో..... జూలియట్.....!!

ప్రేమ ప్రధాన వస్తువుగా నవల వ్రాద్దామని మీ అభిప్రాయం ఏమిటని(?) నాకు తెలిసిన వాళ్ళని అడిగాను. తలోరకంగా వారి అభిప్రాయాన్ని చెప్పారు.

ఏ భావాన్ని బేస్‌గా తీసుకుని ఏం వ్రాయాలో అర్థం కాలేదు. లైన్? చాలా రోజులుగా ఆలోచించాను. చివరికి నా ప్రాబ్లమ్ నా మిసెస్‌కి చెప్పాను.

ఒక్క పాయింట్ తీసుకుని నవల వ్రాయటం కంటే, ఎవరెవరో చెప్పారంటున్నారు కదా వారి భావాలు అన్ని మిక్స్ అయ్యేటట్లు అందరి భావాలు అక్కడక్కడ ప్రస్ఫుటంగా కనిపించేటట్లు నవల అల్లితే సరిపోతుందిగా అంది.

నాకు నచ్చింది...అందుకే సౌందర్య ఆరాధకుడిగా మనోహర్‌ని తీసుకున్నాను. పదహారేళ్ళ వయసులో కలిగే వికారానికి ఫ్లాష్‌బ్యాక్ క్యారెక్టర్‌ని సృష్టించాను. అనిర్వచనీయమైన అనుభూతికి అర్థం, ఉత్సాహం, ప్రోత్సాహంగా "అనూ"ని అనుకున్నాను. ప్రేమించిన వారిద్దరిని విడదీయటం ద్వారా విషాదపు స్థాయిని చెప్పాలనుకున్నాను.

ఒకరి కోసం ఒకరు ప్రపంచమంతా ఎదిరించి నిలబడ్డ ఆ జంటని బేస్‌గా చేసుకుంటూ ప్రేమలో శక్తిని, నమ్మకపు పునాదిని చెప్పాలనుకున్నాను. ఇలా వారందరి అభిప్రాయాలకి రూపు కల్పించి పాత్రలుగా మార్చి మీ ముందు ఉంచుతున్నాను.

ఈ నవల రచయితగా చివరి "ప్రేమ" మీద నా అభిప్రాయం....

దాని సమాధానం నవల్లో చదవండి.....

నవల ప్రారంభం

ఆకాశం నుంచి చీకటి వర్షం ధారగా పడుతోంది. పగలే జన సంచారం కనిపించని ఆ వీధిలో ఇప్పుడు అలికిడి కూడా లేదు.

వీధి నలువైపులా ఉన్న భవనాల్లో లైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

ఆ వెలుతురు కూడా తనమీద పడకుండా రోడ్డు వారగా నడుస్తున్నాడు ఓ యువకుడు.

వాతావరణానికి తగ్గట్టు నల్లటి దుస్తులు వేసుకున్నాడు. ఇరవై ఐదు లోపే ఉంటాయి. బలమైన, ఆరోగ్యమైన శరీరం....రెండు చేతులు ప్యాంట్ జేబులో పెట్టుకుని పదడుగులు వేసి ఆగాడు.

అప్పుడతని తీక్షణమైన కళ్ళు దగ్గరిగా ఉన్న భవంతిపై ఉన్నాయి.

ఎనిమిదెకరాల స్థలంలో అత్యంత ఆధునికంగా కట్టబడి ఉంది. ఆ భవనం చుట్టూ కోట గుమ్మంలాంటి ప్రహరీ...ఆ ప్రహరీ మధ్యలో పదడుగులు ఇనుపగేటు...మూసి ఉన్న ఆ గేటుకి ఇరువైపులా సాయుధులైన గార్డ్స్....

అతనోక్షణం ఆలోచించాడు. గార్డ్స్‌వంక చూశాడు. ఆకాశంలో చుక్కల్లా మగతగా నిద్రపోతున్నారు.

గేటుకవతల నుంచి డాగ్స్ అరుపులు అప్పుడప్పుడు వినపడుతున్నాయి. ఆ అరుపులు వినపడుతున్నప్పుడల్లా గార్డ్స్ ఉలిక్కిపడి మళ్ళీ మామూలుగా కునికిపాట్లు పడుతున్నారు.

స్టోన్‌వాష్ ప్యాంట్ నుంచి చేతులు తీశాడు. నెమ్మదిగా అడుగులు వేశాడు గేటుదాటాడు.

నలువైపులా చూశాడు.

ఎవరూ ఏ దిక్కు నుంచి తనని గమనించటం లేదని నిర్ధారించుకుని...ప్యాంట్‌ని పైకి మడుచుకున్నాడు. ప్రహరీని సమీపించాడు.

"తనకంటే అయిదడుగుల ఎత్తు" తనలో తాను అనుకున్నాడు. సరిగ్గా అప్పుడయింది శబ్దం.....శబ్దం కాదు అలికిడి...

ఉలిక్కిపడి ప్రహరీకి ఆనుకున్నాడు. కావలాగార్డ్స్‌కి నిద్రసరిపోయిందేమో లేచి అటూ ఇటూ గేటుముందు తిరుగుతున్నారు.

తాను వారికి కనపడే అవకాశం తక్కువ. గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకుని ఒక్క ఎగురు ఎగిరాడు.

ప్రహరి అందలేదు - దబ్బున కిందపడ్డాడు.

ఆ నిశ్శబ్ద నిశీథిలో ఆ శబ్దం మారుమ్రోగింది. అయితే గార్డ్‌కి వినపడలేదు. అదృష్టవశాత్తు అదే సమయానికి అటో వాహనం వచ్చింది...... పెట్రోలింగ్ వ్యాన్...గార్డ్‌ని దగ్గరికి రమ్మన్నట్టు హారన్ మ్రోగించారు. ఆ శబ్దంలో కలిసిపోయింది అతను కిందపడిన అలికిడి.

అతను లేవకుండా వ్యాన్ వంకే చూస్తున్నాడు. ఆ చీకటిలో కూడా వ్యాన్ మీద 'పోలీస్' అన్న అక్షరాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఊపిరి బిగపట్టి అటే చూస్తుండిపోయాడు.

వ్యాన్‌లో ఉన్న అధికారి గేటు ముందున్న గార్డ్‌తో ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు. ఆ గార్డ్ తల వంకిస్తున్నాడు. కొద్దిసేపు ఏదో చెప్పి డ్రైవర్‌ని పోనిమ్మని సైగచేశాడు.

వ్యాన్ ముందుకు వెళ్ళిపోయింది. గార్డ్ మళ్ళీ తన ప్లేస్‌లోకి వెళ్ళాడు. ఓ రెండు నిమిషాల తరువాత అతను లేచాడు. బట్టలకంటిన దుమ్ముని నెమ్మదిగా దులుపుకుని ప్రహరీ వంక చూశాడు.

'నో' తనకి సాధ్యం కాదు. అంత ఎత్తులో ఉన్న గోడను తాను ఎగిరి అందుకోలేడు. ఏదయినా ఎత్తువుంటే తప్ప.

అతను నేలమీద పరికించాడు. కనుచూపులో అతనికి కావాల్సింది దొరకలేదు. కొద్దిగా ముందుకెళ్ళాడు. కళ్ళు మెరిశాయి. ఓ పెద్దరాయి కనిపించింది.

ఆ రాయిని తీసుకున్నాడు. ఆ కొండరాయిని మోసుకుంటూ మళ్ళీ ప్రహరీ వద్దకు వచ్చాడు. దాని మీదకి ఎక్కాడు. కేవలం నాలుగడుగులు ఎగిరితే చాలు. పళ్ళు బిగించి శరీరంలోని శక్తిని కాళ్ళలోకి తెచ్చుకున్నాడు. తారాజువ్వలా లేచాడు.

ప్రహరీ పై భాగాన్ని అందుకున్నాడు. అయితే ప్రహరీ మొనని కాదు, గోడమీద తాపడం చేసిన గాజు పెంకులని, ఎగిరి అందుకునే ప్రయత్నంలో

చేతికి ఏ ఆధారం దొరికిందో చూడలేదు. గాజు పెంకు మీద చెయ్యి వేశాడు. కస్సున దిగింది చేతిలో నరాలను చీలుస్తూ దిగింది.

'అమ్మా'.. అని బలవంతాన బాధని పళ్ళమధ్య బిగపెట్టాడు. గాజు పెంకు దిగిన చేతిని మాత్రం కదిలించలేదు... రెండో చేతిని నెమ్మదిగా ముందుకు జరిపి. పట్టుకోసం ప్రయత్నించాడు... అన్ని గాజుపెంకులే... చేతిని కదిలిస్తున్నప్పుడు గీరుకుపోతున్నాయి.

కింద నేల మీద కొండరాయి కదులుతోంది. ఏ క్షణంలోనైనా బ్యాలెన్స్ తప్పొచ్చు. అదే జరిగితే తన చేతిని చీల్చేస్తుంది గాజుపెంకు. ఇక ఆలోచించదలుచుకోలేదు. దొరికిన గాజుపెంకులను గుప్పిటతో పట్టుకుని పైకి లాక్కున్నాడు. రెండో చేతిని కూడా రుచి చూశాయి గాజుపెంకులు. రెండు చేతులూ రక్తమయం.

అతను పూర్తిగా ప్రహరీ మీదకి వచ్చేశాడు. అయితే కాలు పెట్టడానికి స్థలం కనపడలేదు. దగ్గరి దగ్గరిగా తాపడం చేసి ఉన్నాయి గాజు పెంకులు.

అతను ఓ నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు, తల వంకించి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఓ కాలుని ఆ గాజు పెంకుల మీదవేసి, రెండు చేతులు అదిమి పెట్టి, జంప్ చేశాడు. అవతలవైపుకి.

నరాలు చీలిపోయాయో, చేతి వేళ్ళు తెగిపోయాయో చూసుకోలేదు. అటు పక్క పడుతూనే ముందుకు చూశాడు. విశాలమైన గార్డెన్‌లోని మొక్కలు తనని ఆహ్వానిస్తున్నట్లు కదులుతున్నాయి. పూలమీది మంచు బిందువులు పాలసంలా పూలరేకులమీద జారుతున్నాయి.

అయితే, అతను ఆ భావుకత్వాన్ని అనుభవించే స్థితిలో లేడు. శరీరాన్ని మెలిపెడుతున్న బాధని కూడా పట్టించుకోవడం లేదు. అతను చూస్తున్నది ఒకవైపే, రెండు కళ్ళు తీక్షణంగా చూస్తున్నాయి. కేవలం రెండు గజాల దూరంలో కుక్కలు...ఒకటి కాదు, రెండు కాదు.

ఆరు....

ఆరు డాగ్స్.....అతన్నే చూస్తున్నాయి. వాటి ముక్కుల్లోంచి గుసవస్తోంది. తీక్షణమైన కళ్ళతో, వాడి అయిన పళ్ళతో కసిగా చూస్తున్నాయి.

అతను పాములా ముడుచుకు పోయాడు. ఒక్కొక్క డాగ్ వంద కేజీలకు తక్కువ ఉండదు. 'అవి అల్సేషియన్ కుక్కలని' ఉత్తర ఫ్రాన్స్‌కి చెందినవి అని 'అనూ' చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి.

అతి చురుకైన తోడేళ్ళలా ఉన్న ఆ డాగ్స్ ముందుకు కదిలాయి వాసనచూస్తూ.

అతను తనని చూసుకున్నాడు, చేతులకి,కాళ్ళకి రక్తం...డాగ్స్ మరీ ముందుకొచ్చాయి. అతనికేం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు. పరిగెత్తడానికి అవకాశం లేదు. అలా చేస్తే అవి అరవొచ్చు కూడా, గార్డ్స్‌కి అనుమాన మొచ్చిందంటే, తన శరీరం బుల్లెట్స్‌తో జల్లెడ కాక తప్పదు. అతనలా ఆలోచిస్తూ ఉండగానే రెండు డాగ్స్ పైకెగిరాయి. తమ పళ్ళతో అతని శరీరాన్ని చీల్చాలని ఉవ్విళ్ళూరుతూ పంజాల్లా నోళ్ళని తెరిచి ముందుకు దూకాయి.

అతను ప్రమాదాన్ని ఊహించాడు. స్ప్రింగ్‌లా కదిలాడు. తనపైకి దూకుతున్న డాగ్స్‌ని గాలిలోనే వాటి గొంతులని రెండు చేతులతో రెంటిని పట్టుకుని గిర గిర త్రిప్పి- అదే విసురుతో వాటిని వెనక్కితోశాడు.

ఆ డాగ్స్ నేలమీద పడ్డాయి. మిగతా డాగ్స్ కూడా ఆ ప్రతిఘటనకి ఒకింత స్టన్ అయ్యాయి. అవి తేరుకునేలోగా పరుగు లంకించుకున్నాడు.

కింద పడుతూనే డాగ్స్ చెవులు పగిలేలా అరవటం ప్రారంభించాయి. వాటితోపాటు మిగతావి కూడా....మొత్తం ఆవరణంతా అరుపులతో దద్దరిల్లిపోయింది. అతను భవనం దిశగా పరుగెడుతున్నాడు. ఆ అరుపులకి భవనంలో లైట్లు వెలిగాయి. గేటు ముందు గార్డ్స్ తత్తరపడుతూ లేచారు. ఆయుధాలు సర్దుకున్నారు.

అతను పరుగెడుతున్నాడే గాని అర్థమవుతోంది. తాను పూర్తిగా ఇరుక్కుపోయాడని....వెనుక కుక్కలు....ముందు భవనంలో లైట్లు

వెలుగుతున్నాయి. అంటే ఎవరో ఒకరు బయటకు రాకమానరు. ఈలోగా గేటు దగ్గరున్న గార్డ్స్...

అతను పరుగెడుతూనే వేసుకున్న జర్కిన్ ఊడదీసి వెనక్కి విసిరేశాడు. పరిగెడుతున్న డాగ్స్ ముందు పడింది జర్కిన్. అవి ఆగి దాన్ని వాసన చూసి శత్రువు తమని ఆపడానికి వేసిన ఎత్తు అని గ్రహించి, మళ్ళీ వెంటపడ్డాయి. ఈలోగా అతను భవనంలోకి వెళ్ళాడు.

లోపలికి అడుగుపెడుతూనే ఎదురొచ్చాడో గార్డ్....పరిగెడుతున్న యువకుడిని చూస్తూనే చేతిలోని గన్‌ని గురిపెట్టాడు. ట్రిగ్గర్‌మీద వేలు పెట్టాడు.

ఆ గార్డ్‌కి అంతకన్నా మరో ఛాన్స్ ఇవ్వలేదు. ఒక్క ఎగురు ఎగిరి సరిగ్గా గుండెలమీద తన్నాడు. గార్డ్ చేతిలోని గన్ ఎగిరిపడింది. దానితోపాటు గార్డ్ కూడా పొలికేక పెడుతూ పడ్డాడు.

పడిన గార్డ్ కాలర్ పట్టుకుని పైకి లేపి, పిడికిలి బిగించి మొహం మీద గుద్దాడు. ఆకాశంలో నక్షత్రాలు కళ్ళముందుకు వచ్చినట్లు అన్పించింది. అలాగే కిందికి జారిపోయాడు నిశ్శబ్దంగా.

అతను క్షణమాలస్యం చెయ్యలేదు. కుక్కలూ, గార్డ్స్ దగ్గరవుతున్నారు. అతను చక చకా లోనికెళ్ళాడు. వెళ్తూనే కనపడింది పవర్‌రూమ్. అతను వెప్పున అందులోకి వెళ్ళి తలుపులేసుకున్నాడు.

ఆ వెను వెంటనే, అక్కడికొచ్చాడో నలభై ఏళ్ళ వ్యక్తి నైట్ డ్రస్‌లో ఉన్నాడు. వస్తూనే పరిగెత్తుకు వచ్చిన గార్డ్స్‌ని చూసి "ఏమైంది?" అడిగాడు అరుకుగా. ఎవరో బిల్డింగ్‌లో ప్రవేశించారు సర్. మేం వెంటబడితే, లోనికొచ్చాడు".

"షటప్, ఎవడో ఐచ్చాగాడు లోనికొస్తుంటే, మీరేం చేస్తున్నారు నిద్రపోతున్నారా? వెధవల్లారా?"

"అది కాదు సార్....."

"కాల్చి పారేయండి మొత్తం అంతా జల్లెడ చెయ్యండి. వాడు బైటకి పోకూడదు. కేవలం శవమే పోవాలి".

"యస్ సార్... సెల్యూట్ చేశారంతా.

డాగ్స్‌కి, జర్కిన్ వాసన చూపించి, "మూవ్....మూవ్...."అని చెప్పారు. డాగ్స్ జర్కిన్ వాసన చూసి పవర్ రూమ్‌వైపు తిరిగాయి.

లోపలున్న అతనికి అన్నీ వినపడుతూనే ఉన్నాయి. ఊపిరి బిగ పట్టి నిల్చున్నాడు.

"చూడండి, పవర్ రూమ్‌లోనే ఉండి ఉంటాడు" అరుస్తున్నారెవరో...

అతనికి పై ప్రాణాలు పైనే పోయాయి. తాను దొరికిపోవడం తథ్యం.... అలా దొరికిపోతే? అతను అప్రయత్నంగా గుండెపట్టుకున్నాడు.

"తలుపులు బద్దలు కొట్టండి....లోపలున్నాడు వాడు. కాళ్ళ గుర్తులు లోపలికే వున్నాయి"

అప్పుడు చూసుకున్నాడు తన కాళ్ళవైపు...ఎర్రగా రక్తంతో నిండి ఉన్నాయి. కుక్కలక్కర్లేదు తానిక్కడ ఉన్నట్లు తెలియచేయడానికి...తాను పరుగెడుతున్నప్పుడు పడిన గుర్తులు చాలు.

అతను ఒకింత అసహాయంగా వెనక్కి జరిగాడు. తలకి కొట్టుకుంది మెయిన్ స్విచ్‌బోర్డ్. అతను అటువైపు చూశాడు. ఆలోచన తళుక్కుమంది. బైటనుంచి తలుపులు బద్దలు కొడుతున్నారు. ఏ క్షణాన్నయినా విరిగిపోయేలా ఉన్నాయి తలుపులు.

అతను మెయిన్ స్విచ్ మీద చెయ్యేశాడు. ఆఫ్, అన్న అక్షరాల పైన హ్యాండిల్‌ని బిగించి పట్టుకున్నాడు.

క్షణ క్షణానికి తలుపులు పగులగొడ్తున్న శబ్దం ఎక్కువవుతోంది. అతను బలంగా హ్యాండిల్‌ని లాగాడు.

టప్....మొత్తం భవనానికి సరఫరా అవుతున్న కరెంట్ 'ఆఫ్' అయింది గాఢాంధకారమైన చీకటి ఆవరించింది.

అదే సమయంలో తలుపులు లోపలికి విరుచుకుపడిపోయాయి.

"ఇడియట్స్, పవర్ రూములో ఉన్నవాడు, కరెంట్ ఆఫ్ చేస్తాడని ఊహించలేని వెధవలు...వట్టి మొద్దులు" విరుచుకుపడుతున్నాడు గార్డ్స్ మీద.

ఈలోగా ఫట్ ఫట్‌మని చప్పుళ్ళు, ఎవరు ఎవర్ని కొడుతున్నారో అర్థం కావటంలేదు...

"చచ్చు సన్నాసుల్లారా? ముందు జనరేటర్ ఆన్ చెయ్యండి. చీకట్లో వాడు మిమ్మల్ని చావబాదుతున్నాడు"

ఆ మాట వినడం ఆలస్యం గార్డ్స్‌ని పిడిగుద్దులు గుద్దుతున్న యువకుడు ఆ కార్యక్రమం ఆపి ముందుకురికాడు.

"అదిగో పారిపోతున్నాడు, కాల్చండి శబ్దాన్ని బట్టి" ఆజ్ఞాపించాడు.

గార్డ్స్ చీకటిలో పరిగెడుతున్న శబ్దం వైపు కాల్చారు.

ధన్....ధన్.....ధన్...నిప్పుకణికలు దూసుకెళ్ళాయి.

వెనుక తుపాకి మోతలు మొదలు కాకముందే అతను మెట్లమీదుగా రెండో అంతస్తులోకి చేరుకున్నాడు. ఈ అంతస్తులోనే ఆరోగది అది వెతికే ముందు తన కాళ్ళ రక్తపు మరకలు అచ్చులు పడకుండా జాగ్రత్త తీసుకోవాలి. లేదంటే అవే తనని పట్టివ్వగలవు.

షర్ట్ విప్పి, సగ్రున మధ్యకి చీల్చి, చకచకా రెండు కాళ్ళకి చుట్టుకున్నాడు. ఆ చీకటిలోనే తడుముకుంటూ నడిచాడు. చేతికి తలుపులు తగిలాయి. వాటినీ తోసి లోనికెళ్ళాడు. ఆ గదే ఈ గదయితే ఎంతబావుండు.

ఏమీ కనపడటం లేదు. మరింత ముందుకెళ్ళాడు. మంచం తగిలింది. ఆలోచించకుండా కింద దూరాడు.

అదే సమయానికి జనరేటర్ ఆన్ అయింది. లైట్లు వెలిగాయి. పైన ఆగిపోయిన ఫ్యాన్ తిరగడం ప్రారంభించింది. అతనికి తెలుస్తూనేవుంది. మంచమ్మీదెవరో కదులుతున్నట్లు అతను వూపిరి బిగపెట్టాడు.

ఎవరు?..... తనక్కావాల్సిన వ్యక్తేనా?..... కాకపోతే?..... వచ్చి
పని వృథా అవుతుంది. లేచి చూద్దామంటే మంచమ్మీద కదులుతు
అలికిడి..... అంటే మెలుకువగా వున్నారన్నమాట..... ఏం చెయ్యాలి?

"దడ.....దడ...."

మంచం కిందున్న అతని గుండె శబ్దం కాదు... తలుపు శబ్దం

"బేబి....బేబి...." అరుపు.

మంచంమీదనుంచి రెండు కాళ్ళు కిందికి వచ్చాయి. అతను వాటి
చూస్తూనే వుక్కిరిబిక్కిరి అయ్యాడు.

మామిడి పిందెల పట్టీలతో ఎర్రగా... కాళ్ళు నేలని తాకుతూ
కందిపోయాయా? అన్నంత సుకుమారంగా వున్నాయి.

"బేబి–బేబీ"

ఆ రెండు కాళ్ళు నైటీని టప...టప లాడించుకుంటూ తలుపు వై
వెళ్ళాయి. విసురుగా తలుపు తీసి– "డాడీ తలుపులు తీసేవున్నాయి" అం
ఆ కంఠం– ఆ కంఠం అతనికి సుపరిచితమే. అతని పై పెదవిని, పంటికిం
మెలిపెట్టాడు.

"అది కాదమ్మ, మన భవనంలోకి ఎవరో వచ్చారు. దొంగో, శత్రు
తెలీదు. జాగ్రత్తగా వుండు– తలుపులేసుకో బేబి.

"డాడీ, నన్ను బేబి అనొద్దని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను నాకు ఇరవై ఏ
తెలుసా?"

"ఓకె– ఓకె.... అనూ, నీకు పెళ్ళయి, పిల్లల తల్లివయినా, నా
బేబీవేనమ్మా, ఈ ఫీలింగ్ నీకిప్పుడు తెలీదు. రేపొద్దున నీకు పెళ్ళయి,
పిల్ల తల్లివయితే గానీ తెలీదు"

"డాడీ" చిరుకోపంగా అంది.

"ఓ.కె, ముందు నువ్వు లోపలికెళ్ళి తలుపేసుకో, ఎవరు వచ్చి పిలిచి
తియ్యొద్దు."

–తలూపి తలుపేసుకుంది.

మళ్ళీ మంచం దగ్గరికొచ్చి తలకిందికి పెట్టి– "రావోయి, మహానుభావా, మానసచోరుడా" అంది.

అతను దొరికిపోయిన దొంగలా సిగ్గుపడుతూ బైటికొచ్చాడు.

"నేను మంచం కింద దాక్కున్నానని ఎలా కనుక్కున్నావ్"

ఆమె పలువరుస తలుక్కుమనేలా నవ్వి చూపించింది.

అతను ఆమె చూపించిన వైపు చూశాడు.

అద్దం.... మంచం కింద భాగం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

"అది సరేగాని ఏమిటా పిచ్చిపని?..... ఉదయమేదో సరదాగా అంటే వచ్చెయ్యటమేనా? ఈ రాష్ట్ర ప్రతిపక్ష నాయకుడి ఇంట్లోకి, అర్ధరాత్రి అంత సెక్యూరిటీని తప్పించుకొని ....అసలే ధైర్యంతో వచ్చావ్"

"ప్రేమ......ప్రేమిచ్చిన ధైర్యంతో, ఉదయం నువ్వే అన్నావుగా నీ ప్రేమ స్వచ్ఛమైనది, నిజాయితీదయితే, అర్ధరాత్రి నా గదిలోకి రాగలవా? అల్సేషియన్ డాగ్స్, సెక్యూరిటీ సిస్టమ్‌దాటి రాగలవా? నాతో కాలేజీ ఎగ్గొట్టి నూన్‌షో సినిమా కొచ్చినంత తేలిక కాదని..... వచ్చాను. ఇప్పుడేమంటావ్....? అన్నమాట ప్రకారంగానే వచ్చాను. చెప్పిన మాట ప్రకారం..... " అంటూ ఆమె పెదవులకేసి చూశాడు.

"ముద్దిస్తానని అనలేదు. ముద్దు చేస్తానని చెప్పాను" అంది ముక్కుపట్టి. అతను చప్పున ఆమె చెయ్యి నందుకున్నాడు. ఆమె సిగ్గుగా తలొంచుకుని చేతిని విడిపించుకోబోయింది.

అప్పుడు కనిపించింది కాళ్ళకి రక్తపు గుడ్డ.

ఆమె ఆందోళనగా "ఏమయింది?" అంది కిందికి వంగి.

"గోడ దూకుతుంటే గాజు పెంకులు గుచ్చుకున్నాయి. చేతికికూడా కాని నాకు బాధ కలగలేదు. ఎందుకో తెలుసా? మరి కొద్దిసేపట్లో నిన్ను చూడబోతున్నాననే ఆనందం ముందు ఆ బాధ వెలవెల బోయింది."

ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి.

ఆర్ద్రత, ఆవేదన కలగలిపిన కంఠంతో "మనోహర్" అంది.

'అనూ' పిలిచాడు ఆప్యాయంగా.

"నేనంటే, నేనంటే అంత ప్రేమా? అంత పిచ్చా, నాకోసం ఏమైనా చేస్తావా? అంత పిచ్చి ప్రేమ పనికిరాదు"

"ఏదయినా చేస్తాను, ఆఖరికి హత్యలు కూడా. నాకు నువ్వు కావాలి. ఈ పేదవాడు నీ ప్రేమకోసం ఏ సాహసమైనా చేస్తాడు. నాకు నీ ప్రేమ కావాలి. నీ తోడు కావాలి. నీ మాట కావాలి నన్ను ప్రేమించానని అను చాలు... ఆ మాటే నాకు అమృతం. ఆ ఒక్క వాక్యం వింటూ ఈ ప్రపంచాన్ని ఎదిరిస్తాను... "ఏది ఒక్కసారి ప్లీజ్ అనూ, అను, నను ప్రేమించానని......"

"ఎందుకంత పట్టు...నీ బైక్ మీద ఊరంతా తిరుగుతున్నాను... నీతో ట్యూషన్స్ ఎగ్గొట్టి సినిమాలకి, షికార్లకి వస్తున్నాను.. అయినా చెప్పాలా? అందమైన ఆడపిల్ల మనసుకి నచ్చిన వాడిమీద ప్రేమని నోటితో చెప్పదు"

"మరి పెదాలతో చెబుతుందా?" నవ్వాడు అల్లరిగా మనోహర్.

"షటప్. కళ్ళతో.. ఇష్టమైన ఆడపిల్ల కళ్ళలోని భావాల్ని అర్థం చేసుకోవాలేగాని మగాడికి కోటిసంకేతాలు"

"అవన్నీ నాకు తెలియవు. నా ప్రేమ గురించి ఛాలెంజ్ చేశావు... నా గదిలోకి రాగలవా అన్నావు, వచ్చాను చెప్పు.... ముద్దు ఇస్తావా"

"ప్లీజ్ మనూ.... వెళ్ళు... మళ్ళీ డాడీ వస్తారు. చూశారంటే అంతే సంగతులు"

"నీ డాడి కేసిన ఓటర్లంతా వచ్చినా వెళ్ళను..., ముద్దిస్తేనే వెళ్తాను" భీష్మించుకు కూర్చున్నాడు.

మనోహర్ భుజాలమీద చేతులేసి అతన్ని వూపుతూ.....

"నిన్ను చూస్తుంటే రావణాసురుడి భార్య గుర్తుకొస్తోంది" అంది.

మనోహర్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు."అదేంటి అంత లాంగ్‌లోకి వెళ్ళిపోయావు... ఎక్కడ కలియుగం..... ఎక్కడ త్రేతాయుగం."

"పది తలలున్నాయి కదా అని ఆనందంగా రావణాసురుడ్ని చేసుకుందట. తీరా పెళ్ళయిన రాత్రి.... తొలిరాత్రి తెలిసిందట.... ఒక్కటే వుందని... అంతే తల పట్టుకు కూర్చుంది పోయిందట మండోదరి."

"హవ్వా ఇది జోకా?

అనూకి అతనేం అర్థం చేసుకున్నాడో అర్థమయ్యేసరికి రోషంగా ముక్కు పుటాలు కదిలించింది.

"ఏయ్ అలాంటి మీనింగ్స్‌వచ్చేలా ఈ అనూ మాట్లాడదు. పాపం రావణాసురుడి భార్య ఆ ఒక్కటిని సరిచెయ్యలేక సతమతమయ్యేదట చివరి వరకూ. అలానే నేను కూడా నీలో వున్న ఒక్కటినీ తీసేయలేక మార్చలేక జీవితాంతమూ పడాల్సిందే!"

"ఎంచుకున్నాక, ప్రేమించాక తప్పుతుందా ఇంతకీ ఆ ఒక్కటేమిటి?" అడిగాడు.

"సస్పెన్స్ చెప్పుకో చూద్దాం. అది చెబితే నువ్వేం చెయ్యమంటే అది చేస్తాను."

మనోహర్ ఏడుపు మొహం పెట్టుకొని... "అంతేనా? ఇదేనా ఆఖరిమాట" అన్నాడు.

"నీ ఇష్టం... నీవల్ల కాదంటే, ఈ పిల్ల దగ్గర ఈ పిల్లాడు ఓడిపోయానని ఒప్పుకుంటే చెప్పేస్తాను... ఆలోచించుకో...... జీవితాంతం సాధిస్తాను. మనకి పెళ్ళయిన తర్వాత పుట్టబోయే పిల్లలకి కూడా చెప్పి ఎక్కిరిస్తాను. మీ డాడి ఎమ్.బి.ఏ గాని..... పట్టి మట్టి బుర్ర.... అని"

"మళ్ళీ అదేమిటి!?"

"ఇలా ప్రశ్నల మీద ప్రశ్నలువేస్తూ హాయిగా ఎదురెదురు కూర్చోవన్న ఆశలు వదిలెయ్....బైట అంతా సద్దుమణిగింది... పద...... నేనే వచ్చి బైటిదాకా వదిలిపెడతాను."

"ఇంత రాత్రా"

"మహానుభావా.... ఇప్పుడు నాలుగు కావొస్తోంది. మాటల్లో, చూపుల్లో సమయం మర్చిపోతే ఎలా? ఆ కళ్ళల్లో మెరుపు, పార్ట్‌నర్ మీద ప్రేమ అంతా ఇప్పుడే ఖర్చు చెయ్యకు.... పెళ్ళయిన తర్వాతకి వుంచు."

మనోహర్ నవ్వేశాడు.

ఇద్దరూ దొంగల్లా కారు షెడ్ దగ్గరికివచ్చారు... అక్కడే వున్నారు గార్డ్స్ కునికి పాట్లుపడుతూ.

"రాస్కెల్స్ చూడు ఎలా నిద్రపోతున్నారో? వీళ్ళా ఈ రాష్ట్ర ప్రతిపక్ష నాయకుడిని రక్షించేది?" అంది కోపంగా.

"అదీ మన మంచికేలే.... నువ్వెళ్ళికారుతియ్.... ఆ అలికిడికి వీళ్ళందరూ లెగుస్తారు. ఏదో చెప్పి పక్కకి పంపెయ్"

అనూ మనోహర్‌ని అక్కడే వుండమని.... మెల్లగా అడుగులో అడుగేసుకుంటూ షెడ్‌లోనికి పోయింది.... నెమ్మదిగా డోర్ తెరిచి డ్రైవింగ్ సీట్‌లో కూర్చుని స్టార్ట్ చేసింది.

స్టార్ట్ అవ్వగానే రివర్స్‌చేసి పోర్టికోలోకి తెచ్చింది కారుని.

ఆ శబ్దానికి అందరూ ఉలిక్కిపడిలేచారు.

అనూ తలవంచి.... "వెళ్ళి గేటు తియ్యండి" అంది గార్డ్స్‌తో-

అంత ప్రొద్దుటే ఆమె బైటికెళ్ళడం మామూలే. ఆ సమయంలో ఆమె జిమ్‌కెళుతుంది.

గార్డ్స్ అటుకేసి నడిచారు... గేటు దగ్గర గార్డ్సు వున్నా తనకే ఎందుకు చెప్పిందో అర్థం కాక బుర్ర గోక్కుంటూ-

వాళ్ళు వెళ్ళగానే....."డాడీ పిలుస్తున్నారు. వెళ్ళండి త్వరగా" చెప్పింది మిగతావారితో.

మిగిలిన వాళ్ళంతా రైఫిల్స్ సరిచేసుకుని టకటకమని బూట్ల శబ్దం చేసుకుంటూ వెళ్ళారు. అప్పుడు పిలిచింది అనూ చిన్నగా.

"రా..... త్వరగా....." అంది డోర్ తెరిచి.

అప్పటి దాకా స్తంభం చాటున్న మనోహర్ ఒక్క అంగలో కార్‌లోకి వచ్చాడు. వెంటనే డోర్ మూసుకున్నాడు.

అనూ ముందుకు దూకించింది కార్‌ని.

ఎవరూ చూడలేదని ఇద్దరూ మురిసిపోయారు. మనోహర్‌ని రూము దగ్గరదించి మళ్ళీ వచ్చేసింది అనూ....

కార్‌ని పోర్టికోలో వదిలేసి మెట్లు ఎక్కుతూ తండ్రి రూమ్‌వైపు చూసింది.

"ఇంకా లేవలేదు...థ్యాంక్‌గాడ్...." అనుకుని తన రూమ్‌లోకి వెళ్ళింది...... అయితే ఆయన లేచారు అప్పుడుకాదు. అనూ కారుని షెడ్‌లోంచి తీస్తున్నప్పుడే-

అనూ గది నుంచి బైటికొస్తున్నప్పుడే చూశారు... మొదట అర్థం కాలేదు.... ఆలోచించినకొద్దీ అస్పష్టంగా అర్థమైంది అతనెవరో.

తాను గెలవకూడదనుకున్న రాజకీయ ప్రత్యర్థి గెలిచినప్పుడు కూడా ఆయన పళ్ళు బిగించలేదు. కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

పిడికిళ్ళు బిగించాడు. పళ్ళు పటపటలాడించాడు.

రూములోకి వెళ్ళి తలుపేసుకున్నాడు. బీరువా తెరచి ఓ ఫోటోని తీసి చాలసేపు చూస్తుండిపోయాడు. ఆ తరువాత టెలిఫోన్ రిసీవర్‌ని చేతిలోకి తీసుకుని డయిల్‌చేశాడు.

"హలో" అన్నాడు కఠినంగా.

"......"

"ఎవడో తెలీదు....బహుశ కాలేజీలో స్టూడెంటు అయిఉండవచ్చు.

ఏం చేస్తావో తెలీదు. చూడాలనుకున్నా అనూని చూడలేని పరిస్థితిలో ఉండా వాడు. రామశేషు పడగ విప్పి బుసకొట్టదు.... ఏకంగా కాటే వేస్తుంది".

"......"

"నీ ఇష్టం.....ఏం చేస్తావని అడగను... కాని వాడిని చంపకు... పరిస్థితులు బాగా లేవు....అటు తిరిగి ఇటు తిరిగి నా రాజకీయ జీవితాని అంటుకోవచ్చు... అన్ని వైపులా బిగించు"

"......"

"ఓ.కె, నీ యిష్టం... నీ సమస్య కూడా తీరుతుంది... గుడ్.....గుడ్ చెప్పి రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

ఆ తరువాతే దిండు కానుకుని ఆ ఫోటోనే చూస్తూ ఉండిపోయాడు అలా చూస్తున్నంత సేపు ఆయనకళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగే వున్నాయి.

* * * * *

"వ్యాపారమంటే తాము పైకి రావటమే కాదు...ఎదుట వా ఎదుగుదలను కూడా ఆపటం అనే ప్రిన్స్‌పుల్‌ని ఈ రోజు చాల మంది పాటిస్తున్నారు. అందుకే ఇప్పుడున్న ఈ బిజినెస్ ట్రెండ్‌లో... తమ తెలివి తేటలని, మేధస్సుని తమ వ్యాపారరంగాల మీద మాత్ర కేంద్రీకరించటంలేదు.... చుట్టు ప్రక్కల సాటి వ్యాపారస్థు మూవ్‌మెంట్స్ కూడా గమనిస్తున్నారు."

మనోహర్ కాలేజీలో లెసన్ వినటం ఎప్పుడో మానేశాడు.

అతని కళ్ళకి అనూనే కనిపిస్తోంది. ఆమె తలలో గులాబీని, అంత మించిన అందంతో మిసమిసలాడే ఆమె నగుమోముని చూస్తున్నాడు. అను మాత్రం సీరియస్‌గా ఇంగ్లీషులో చెప్పే లెసన్ శ్రద్ధగా వింటోంది. ప్రొఫెస స్వరాజ్యలక్ష్మి అందరిని గమనిస్తూ చెప్పుకుపోతోంది. క్లాసంతా నిశ్శబ్దం ఉంది.

మనోహర్ నూనూగు మీసాలు సరిచేసుకుంటూ ఆరాధనగా చూస్తున్నాడు అనూని –

"ఈరోజు ఎలాగైనా చెప్పించాలి.... దొంగ! ప్రతిసారీ ఏదో రకంగా తప్పుకుంటోంది. అనూ వేసిన చిట్కాకి విడుపు తెలుసుకుని ఆమెని ఓడించి చెప్పించుకోవాలి.

ఆమె నోటి నుండి అనాలి. నన్ను ప్రేమించానని...ఐలవ్‌యూ అని చూపులు కలుసుకుని, పరిచయం పెరిగిన తరువాత అలా అవకాశం ఇద్దరికి కలగలేదు. అందుకే మనోహర్ ప్రతిసారి అనూ ఐలవ్‌యూ అంటాడు. అను మాత్రం నవ్వేస్తుంది.... ఎందుకనదు?

"మిస్టర్ మనోహర్" ఖంగుమంది స్వరాజ్యలక్ష్మి కంఠం......

తన ఆరాధ్య దేవతను చూస్తుంటే.... డిస్టబ్ చేసినందుకు ముఖం చిట్లిస్తూ "యస్ మేడమ్" అన్నాడు సీరియస్‌గా.

"నీ చూపులు ఇటు లేవే. ఐమీన్ లెసన్ మీద...."

"నో మేడమ్...శ్రద్ధగా చూస్తున్నాను. సారీ వింటున్నాను"

ఫక్కున నవ్వారు అంతా....

"షటప్....ఇలారా" అంది కోపంగా.

మనోహర్ స్వరాజ్యలక్ష్మి వైపు నడిచాడు.

అనూ ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వింది, తిక్క కుదిరినట్టు కనులతో చెప్పి–

"లెసన్ ఫాలో అవుతున్నావా? నిజం చెప్పు, ఇది పార్క్ కాదు" అరిచింది. మనోహర్ బుద్ధిమంతుడిలా తల వూపాడు.

"అయితే నీ డౌట్స్ అడుగు"

మనోహర్‌కి వెంటనే 'అనూ' అడిగిన పజిల్ గుర్తుకొచ్చింది... 'అం ...ఆ మాత్రం చెప్పలేదా" " అనుకుని చిన్నగా వినపడి వినపడనట్టు... అడిగాడు...

స్టూడెంట్స్ అంతా చెవులు రిక్కించారు...వినపడలేదు...

స్వరాజ్యలక్ష్మి అసహనంగా "పెద్దగా గోల చెయ్యమంటే మా లేస్తుంది నోరు...గుసగుసలాడక గట్టిగా అడుగు."

మనోహర్ ముందుకడుగేసి డస్క్‌మీది పెన్ తీసుకుని అక్కడే నోట్ బుక్ మీద రాశాడు తన అనుమానాన్ని.....

స్వరాజ్యలక్ష్మి చదివి మనోహర్‌ని తినేశాలా చూసింది.....

కళ్ళతోనే కారాలూ, మిరియాలూ నూరేసింది.

"హౌడేర్ యు ఆర్.... ఈ మధ్య నీ గొడవ ఎక్కువయి పోతోం గురువని చూడకుండా....." ఆగింది ఆయాసపడుతూ....

"సారీ మేడమ్....ఇందులో అశ్లీలత ఏమీ లేదు"

ముప్పైఆరేళ్ళ పెళ్ళి కాని స్వరాజ్యలక్ష్మి వూగిపోతూ. "నిన్నూ.....ఇక్కడ కాదు....మధ్యాహ్నం రెస్ట్ రూమ్‌కి రా...." అ మనోహర్ తలవూపి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

స్వరాజ్యలక్ష్మి తిరిగి లెసన్ చెప్పటం ప్రారంభించింది.

మనోహర్ పక్కనున్న ఫ్రెండ్ ఏకాంబరం గుసగుసగా మోచేతి గుచ్చి... "ఏంటి బ్రదర్......ఏం రాశావ్" అన్నాడు.

"నీకంత సీన్ లేదులే మంద బుద్ధి.....చెప్పినా అర్థం కాదు" అన్నా అదే స్థాయిలో...అనూ కూడా మనోహర్ వైపు తల తిప్పింది... రాశావన్నట్లు చూసింది.

మనోహర్ గుంభనంగా నవ్వి 'చక్' మని కన్నుకొట్టాడు...

అనూ పళ్ళు బిగించింది. 'కాలేజి సెక్రెటరి చెయ్యాల్సిన ప అన్నట్లు...ఈ సారి పళ్ళు బిగించి, నాలుకని అల్లరిగా కదిలిస్తూ రెం కళ్ళూ ఆర్పాడు.

* * * * *

స్వరాజ్యలక్ష్మి క్లాస్ అవగానే బైటికి వస్తూనే చూశాడు మనోహర్... అనూ కనిపించలేదు. అరే అప్పుడే ఎటు పోయింది...అనుకున్నాడు.

అనూ ఫ్రెండ్ సువర్చల మనోహర్ దగ్గరికి వచ్చి 'ఎవరికోసం చూస్తున్నావు' అంది...

"అది.....అ....." నసిగాడు.

"నాకు తెలుసులే...అనూ ఎక్కడుందో నాకు తెలుసు. చెప్పనా?"

మనోహర్ ఆత్రుతగా చూశాడు.

"స్వరాజ్యలక్ష్మి మేడమ్ నోట్ బుక్ మీద ఏం రాశావో చెబితే చెబుతాను" అంది.

"మళ్ళీ నేను అడిగినట్టు, చెప్పినట్టు అనూకి చెప్పకూడదు" అన్నాడు.

సువర్చల తలవూపింది. అనుమానంగా చూస్తూ-

"పది తలలున్నాయి కదా అని చేసుకున్న రావణుడి భార్య తొలిరాత్రే కాలబడిపోయింది ఒక్కటే ఉందని...ఏమిటా ఒక్కటి?"

సువర్చల ముక్కుపుటాలు అసహనంగా కదిలాయి. పుస్తకాల మీద చేతిని విసురుగా పైకి లేపి-

"నిన్ను..నా ఫ్రెండ్‌కి కాబోయే మొగుడువని ఊరుకుంటున్నాను. అయినా ఈ ప్రశ్న అనూని ప్రేమించకముందు, ఆమెతో తిరగకముందు అడిగితే చెప్పేదాన్ని....యూనాటీ" అని వెళ్ళిపోయింది.

"ఏయ్....అనూ అనూ ఎక్కడుందో చెబుతానన్నావ్" అన్నాడు కంగారుగా...సువర్చల వినిపించుకోకుండా వెళ్ళిపోయింది.

ఆమెనాపి ప్రయోజనం లేదు. అనూని కలుసుకునేలోగానే జవాబు తెలుసుకోవాలి. ఎమ్.బి.ఏ చదువుతున్న తనకే అర్థం కాలేదంటే ఏమైఉంటుంది. బ్రతికుంటే లంకకెళ్ళి రావణుడి భార్య మండోదరినే అడిగేవాడు. లేని దాని గురించి ఆలోచన ఎందుకు? ఆ ఛాన్స్ లేదు. మరోఛాన్స్ చూడాలి.

ఎదురుగా లత వస్తూ కనిపించింది. ఆమె నడిగితే...

సువర్చలలా అపార్థం చేసుకోదు....కారణం ఎన్నో సార్లు త ప్రేమభిక్ష పెట్టమంది, తాను చేసుకోకపోతే జీవితాంతం అలానే కన్య ఉండిపోతానంది. కాబట్టి ధైర్యంగా అడగొచ్చు.

"హలో లతా!" పిలిచాడు చేయి ఎత్తి.

లత ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"ఏమిటి విశేషం...ఊరక పిలవరు ప్రేమ పురుషులు అయి అనూతో తిరుగుతున్నప్పటి నుంచి మాలాంటి వాళ్ళు కనపడుతున్నారా

"ఎంతమాట....మనిషన్నాక....ఒకరికొకరు సహాయాలు చేసుకో పోతే ఎలా?"

"అదీ సంగతి, ఏమిటి రాయబారమా? అదీ నేనా? నా వల్లకా

"అబ్బెబ్బె! అదికాదు. అనూ నన్నో ప్రశ్న అడిగింది. సమాధా చెబితే బహుమతి ఇస్తుందట'

"నీక్కావాల్సింది బహుమానమా! అదే అయితే ఆ ఇచ్చేదేదో నే ఇస్తానుగా. ఈ ప్రశ్నలూ జవాబుల శీర్షికలెందుకు......?

మనోహర్ దెబ్బతిన్నట్టు కదిలి..."అదికాదు ప్రెస్టేజి...పరువు అన్నాడు.

"బ్రతికించావ్. ఆ బహుమానమేదో నేనే ఇస్తాననగానే ఎక్కడ ఉ అంటావేమోనని హడలి చచ్చాను" నవ్వింది.

మనోహర్ అటూ ఇటూ చూసి చెప్పాడు.

అంతా విని లత కిందనుంచి పైదాకా చూసి...."అది ఉండనీ అనూ నిన్ను ప్రేమించింది. అసలు నే అనుకోవటం నీవంటే ఆమెకిష్ట కలగటానికి ప్రధాన కారణం అదే" అంది.

"చదువులో ఫస్ట్‌నేనేగాని, ఇంటలిజెన్స్‌లో మాత్రం నువ్వే....అర్థ అయ్యేలా చెప్పు" చెప్పాడు అయోమయంగా.

"నీ కళ్ళకి నేను ప్రొఫెసర్‌లా కనపడుతున్నానా? అర్థం కానివి విడమర్చి చెప్పటానికి" అంది విస విసపోతూ...మనోహర్‌కి ఏం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు. ఉన్నట్లుండి మనోహర్‌కి చప్పున వెలిగింది.

స్వరాజ్యలక్ష్మి తనని రెస్టురూమ్‌కి రమ్మన్న విషయం పదిమందిలో చెప్పటం ఎందుకని రెస్టురూమ్‌లోకి రమ్మని ఉంటుంది. వెళ్ళి కనుక్కుని ఆపై అనూ ఎక్కడుందో కనుక్కుంటే పోలా?

ఇంకా నయం లతకూడా అపార్థం చేసుకోలేదు అనుకుంటూ రెస్టు రూమ్‌వైపు వెళ్ళాడు.

కాలేజీ మొత్తం మీద ముగ్గురే లేడీ ప్రొఫెసర్లు....వారికోసం బాటనీ సెక్షన్ పక్కనే ఉందో రూము....అదే రెస్ట్‌రూమ్.

ఎవరూ ఉండకుండా ఒక్కతే ఉంటే బావుండు.

మనోహర్ రూమ్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు. పక్కనే కనిపించాడు ప్యూన్.

"మిరియాలూ...మేడమ్‌గారు అదే స్వరాజ్యలక్ష్మిగారు ఒక్కరే ఉన్నారా?" అడిగాడు.

"ఇప్పుడే వెళ్ళారు వెళ్ళండి. ఏమిటి విషయం ఎటెండెన్స్ ప్రాబ్లమా" అన్నాడు నవ్వి.

"కాదు...సీరియస్ విషయం" చెప్పి నడిచాడు ఠీవిగా.

డోర్ తెరిచి లోపలికి అడుగుపెట్టాడు. చల్లగా గాలి తగలాలి. కాని వెచ్చగా ఉంది. బహుశా ఎ.సి. చెడిపోయి ఉంటుంది అనుకుని చూశాడు.

ఏదో పుస్తకం చదువుకొంటూ అటువైపు తిరిగి ఉంది స్వరాజ్యలక్ష్మి. తనని గమనించలేదనుకుని చిన్నగా దగ్గాడు.

ఆమె పలకలేదు.

తనలా రాసినందుకు కోపమొచ్చిందేమో అనుకున్నాడు. స్వరాజ్యలక్ష్మి దగ్గర బాగా చనువుంది మనోహర్‌కి. అప్పుడప్పుడు వాళ్ళింటికి కూడా వెళుతుంటాడు.

"సారీ మేడమ్, అలా రాసినందుకు...అనూ వూరికే అల్లరిపెడుతో సరదాగా అడిగింది. నేనూ సరదాగే తెలుసుకుని ఉడికిద్దామనుకున్నా అందుకే అడిగాను".

స్వరాజ్యలక్ష్మి ఊఁ అనలేదు ఆఁ అనలేదు.

అలాగే రెండు నిమిషాలు ఉండిపోయాడు.

ఆమె తిరుగుతుందేమోనని పది నిమిషాలు గడిచాయి, ఊహూ కు లేదు. మనోహర్‌కి అనుమానమొచ్చి ఆమె దగ్గరికి వెళ్ళాడు. ముం వంగి చూశాడు గుండె ఝల్లుమంది.

ఆమె గుండెల్లో గుచ్చబడి ఉంది పెన్‌నైఫ్. అక్కడినుంచి రక్తం. ఇ గడ్డకట్టలేదు.

మనోహర్ గుండె లెగిసిపడ్డాయి.

ఒక్కసారిగా శరీరాన్ని చెమట కప్పేసింది. నోట్లో తడి ఆరిపోయిం

స్వరాజ్యలక్ష్మిని చంపేశారు. అదీ నైఫ్‌తో...

నైఫ్ చూడగానే మరోసారి ఖంగుతిన్నాడు అదీ...అది తనదే. స్వి పెన్ నైఫ్ కీచైన్.

ఈ మధ్యనే కొన్నాడు ఆ 'కీ'చైన్‌ని. అందులో గోళ్ళు తీసుకు డ్రింక్ బాటిల్స్ ఓపెన్ చేసే హోపెనర్. చిన్న నైఫ్ ఉంటాయి చాలా మ వాడతారు. అది అది ఆమె గుండెల్లో..అక్కడి కెలా వచ్చింది...

మనోహర్ జేబులు తడుముకున్నాడు. లేదు తనదే అది...మై తన నైఫ్‌తో హత్యచేశారు.

మనోహర్ గుండెలవిసిపోయాయి. తానిక్కడ ఉండకూడదు. ఏ పా తెలియని తనని హంతకుడుగా పట్టిచ్చేది, నిరూపించేది ఈ నైఫే. మనో నైఫ్‌మీద చెయ్యేశాడు.

బలంగా లాగాడు.

రక్తం ఫౌంటెన్‌లా చిమ్మింది. చిమ్ముతూ వచ్చి అతని షర్టుమీద పడ

కంగారు పడ్డాడు మనోహర్....బట్టలమీద రక్తం...చేతిలో నైఫ్, ఎవరయినా చూస్తే...

"ధన్"మని తెరుచుకుంది తలుపు. మనోహర్ గిర్రున తిరిగాడు. ప్యూను పక్కనే మిగతా ఇద్దరు ప్రొఫెసర్లూ....తనని తన చేతిలోని కత్తిని మార్చి మార్చి చూస్తున్నారు.

మనోహర్ అప్రయత్నంగా కత్తి వదిలేశాడు.

ప్యూన్‌తో సహా మిగతా ఇద్దరు లేడీ ప్రొఫెసర్స్ భయంకరంగా అరిచారు. ఆ అరుపులకి పక్కనే ఉన్న ఆడిటోరియం కాలేజీ క్యాంపస్ అదిరిపోయింది.

ఆడిటోరియం పక్కనే గార్డెన్‌లో గులాబి మొక్కల మధ్య గుంభనంగా కూర్చుని ఫ్రెండ్స్‌తో కబుర్లు చెబుతున్న 'అనూ'కి కూడా విన్పించాయి.

దాదాపు దిగ్గున లేచి మిగతావారితోపాటు..

ఇక్కడ!

మనోహర్ తేరుకోవటానికి ఒక్కక్షణం పట్టింది. వాస్తవం కళ్ళ ముందు కదలాడింది. ఎదురుగా స్వరాజ్యలక్ష్మి రక్తం మడుగులో....కత్తి...తన చేతులకి రక్తం...నో....నాకేం తెలీదు. నేను వచ్చేటప్పటికే ఎవరో చంపారు. అరవాలనుకున్నాడు గొంతులోంచి మాటరాలేదు.

స్వరనాళం మూసుకుపోయిన భ్రాంతి. సర్వం గిర్రునతిరుగుతున్న భావన.

ఈలోగా ఎవరో అరిచారు.

పోలీసుల్ని పిలవండి....

మేడమ్‌ని మనోహర్ చంపేశాడు!

గుంపుని చీల్చుకుని వచ్చిన కొంతమంది ఆ సన్నివేశం చూసి కెవ్వున అరిచారు.

"పోలీసుల్ని పిలవండి!"

మనోహర్‌కి తానున్న పరిస్థితి పూర్తిగా అర్థమయింది. ఇప్పుడు
పరిస్థితుల్లో తానేం చెప్పినా వినరు! పైగా పోలీసులంటున్నారు...అదే జరిగి
తన మెడకి ఉరి ఖాయం.

ముందు తప్పించుకోవాలి.

ఆ గది ఏకైక ద్వారం దగ్గర గుంపు...వాళ్ళని ఛేదించుకుని వెళ్ళటా
తాను అభిమన్యుడు కాదు అది సాధ్యం కాదు.

అప్పుడు కనపడింది. రిపేరు రావటంతో ఎలక్ట్రీషియన్ మిషన్ మెష
కిందకి దించాడు, ఆ ఖాళీ...ఆ ఖాళీలోంచి తప్పించుకుంటే?

అనుకోవటం ఆలస్యం గిర్రున తిరిగాడు. వెళ్ళి ఆ ఎ.సి ఖాన
తలపెట్టాడు.

"పారిపోతున్నాడు.... పట్టుకోండి" భయంకరమైన కేకలు..మనో
ఒక్క వూపులో అవతల పడ్డాడు.

అటుపక్క గార్డెన్.....

అప్పుడే అనూ అటుకేసి ఫ్రెండ్స్‌తో హడావుడిగా వస్తోంది. మొ
ఆమే చూసింది. మనోహర్ అనూవంక బేలగా, అసహాయంగా చూశా

మొదట ఆమెకేం అర్థం కాలేదు. బట్టలకీ, చేతులకీ రక్తం...అ
హడావుడిగా మనోహర్ దగ్గరికి పరుగున వచ్చింది.

"ఏమైంది? ఏమిటిదంతా?" అయోమయంగా అంటోంది.

మనోహర్ స్వర్ణలక్ష్మిని చంపేశాడు తన కీచైన్‌తో.

శతసహస్రనాలుకలతో ఓ భయంకర సర్పం తనని చుట్టేసిన భా

"మనోహర్ పారిపోవద్దు" స్టూడెంట్స్ చుట్టూ మూగి చెప్పారు.

"నో....అనూ నాకేం తెలీదు...... నన్ను నమ్ము...." చుట్టు ప
పట్టించుకోకుండా అనూకి సంజాయిషీ చెప్పటమే ధ్యేయమన్న
చెబుతున్నాడు.

మనోహర్ హత్యచేశాడా? అది మేడమ్‌ని. ఆ విషయాన్ని జీర్ణిం

కోలేకపోతోంది. చెవులు విన్నది మెదడుకి చేరవేయటానికి చాలా సమయం
పట్టింది. తిరిగి హృదయానికి చేరలేక సతమతమవుతోంది మెదడు. వెరసి
శరీరం జలదరించింది.

తల పగులుతున్నట్లనిపించి, చేతులతో తలపట్టుకుంది.

అప్పటికే ఆలస్యమైంది. సగం జారిపోయింది.

లేత అరటిచెట్టు విరిగినట్టు వొరిగిపడింది.

ఒక్కసారిగా అందరూ ఆమెచుట్టూ చేరారు. మనోహర్ అతలాకుతలం
అయ్యాడు. స్పృహతప్పిన 'అనూ' చుట్టూ ఉన్న ఆడపిల్లల మధ్యకెళ్ళాడు.
చుట్టూ ఉన్నవారు భయంగా పక్కకెళ్ళారు.

మనోహర్ చిగురుటాకులా కదిలిపోతూ 'అనూ...అనూ...' అనూ
పిలుస్తున్నాడు. ఊహించనిది జరగటంతో ఆమె శరీరం వశం తప్పింది...వినే
స్థితిలో లేదు.

"అనూ నేనీ హత్య చెయ్యలేదు మన ప్రేమసాక్షి నా మాటనమ్ము
ఎవరో ఏదో చేశారు. అది నా మెడకి చుట్టుకుంది" ఏడుస్తూ కూలిపోయాడు
అలా రోధిస్తూనే వున్నాడు. ఎవరో అరిచారు. పోలీసులు....

"సారీ మిస్టర్"

మనోహర్ వెనక్కి చూశాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ అతని వెనుకనే అయిదుగురు
పోలీసులు....అందరూ గన్స్‌ని మనోహర్ వంక గురిపెట్టి ఉన్నారు.

మనోహర్ జీవం లేని నవ్వు నవ్వాడు.

"దించమనండి సార్, నేను ప్రొఫెషనల్ కిల్లర్‌నికాదు, విప్లవకారుడ్ని
కాదు, హత్యానేరం చుట్టుకున్న దురదృష్టవంతుడిని, సామాన్యుడిని,
స్టూడెంట్‌ని. నన్ను బంధించడానికి అన్ని గన్స్, అందరు పోలీసులు అవసరం
లేదు".

"ఇంకా నయం నీతిమంతుడనని అనలేదు" వ్యాఖ్యానంగా అన్నాడు
ఎస్.ఐ.

"కాల గర్భంలో కలిసిపోయిన నీతిమంతులు, హరిశ్చంద్రులు వ
చెబుతారో లేరోగాని, మా ప్రేమ చెబుతుంది. నా అనూ చెబుతుంది, నేనెంత
నీతిమంతుడినో...అనూ నమ్ముతుంది. అది చాలు......స్వరాజ్యలక్ష్మి
చంపింది ఎవరో చట్టం ముందు నిలబెట్టి నా నిజాయితీని ప్రపంచం ముం
చాటటానికి"

"ఆహా దిగొచ్చాడండి హీరో....చాటుదువ్ గాని, కాని ఇప్పుడు కా
రేపు ఎల్లుండి, ఆ తరువాత మూడు రోజులు కోర్టులు శెలవు. ఆ చేసేది
తరువాత చేద్దువ్‌గాని...." అని విసురుగా తోశాడు జీప్‌వైపు.

వెళ్ళి జీప్ రెయిలింగ్ మీద పడ్డాడు. నుదుటికి ఖంగున తగిలి
అమ్మ గుర్తొచ్చింది...."అమ్మా" అని అరవబోయి "అనూ" అని అరిచా

* * * * *

"మనోహర్" అరిచింది దిగ్గునలేచి అనూ.....

"రిలాక్స్....రిలాక్స్" అనునయంగా చెప్పింది నర్స్.

అనూ విస్మయంగా చూసింది.....ఓ పక్క డాక్టర్....మరో ప
నర్స్....పక్కనే, రాష్ట్ర ప్రతిపక్ష నాయకుడు విష్ణువర్ధన్‌రావు.

"డాడీ.." ఆర్ద్రతగా పిలిచింది అనూ....ఆ కళ్ళలో కన్నీళ్ళు చూ
చలించి పోయాడు.

"ఇరిటేట్ అవకు బేబి....నేనున్నాగా...ఏమైంది చెప్పు"

"డాడీ ....మనోహర్ ఈ హత్య చెయ్యలేదు. అతని తత్వం నా
తెలుసు...మీరతన్ని రక్షించాలి".

"ఓకే....ఓకే.....అసలేం జరిగింది డాక్టర్" ప్రశ్నించాడు విష్ణువర్ధ
రావు.

డాక్టర్ వినమ్రతగా చెప్పాడు.

"కాలేజీలో ఓ లెక్చరర్ హత్య జరిగింది సర్....ఆ హత్య చే

వాడు మనోహర్. ఇప్పుడు పోలీస్ కస్టడీలో ఉన్నాడు. ఆ విషయం తెలిసి అమ్మాయిగారు స్పృహతప్పారు".

"మనోహరా? ఎవరమ్మా అతను?"

"నా ఫ్రెండ్....మంచివాడు......మనసున్నవాడు...చీమకి కూడా అపకారం తలపెట్టని అమాయకుడు".

"అలాంటి వారేనమ్మా పరిస్థితులని చక్కబరచలేక ఉద్రేకంలో నేరాలు చేసేది"

"లేదు డాడీ, అతని గురించి మీకు తెలీదు...మీరు నా మాట నమ్మండి.....అతన్ని రక్షించండి మీరు చెయ్యగలరు"

విష్ణువర్ధనరావు వెనక్కి తిరిగి సైగచేశారు. సెక్రటరీ పరుగున వచ్చి కార్డ్‌లెస్ ఫోన్ అందించాడు.

విష్ణువర్ధనరావు చకచకా ఆ నంబర్స్ డయల్ చేశారు. అవతల నుంచి రెస్పాన్స్ రాగానే "నేను....విష్ణువర్ధన్‌రావుని" చెప్పాడు.

అవతల యస్.ఐ.కి చెప్పకుండానే అర్థమైంది ఏ విష్ణువర్ధనరావో.

అప్పటికప్పుడు తెచ్చి పెట్టుకున్న భయంతో కూడిన గౌరవంతో "చెప్పండి సార్" అన్నాడు.

"మనోహర్ పొజిషన్?"

"రెడ్‌హ్యాండెడ్‌గా దొరికాడు సర్....కోర్టు బెయిల్ తప్పని సరి....."

"రేపు ఎల్లుండి కోర్టు శెలవులు.... ప్లీజ్....ఈ రాష్ట్ర ప్రతిపక్ష నాయకుడిగా అడగడం లేదు, వీలుంటే బెయిల్ ఇచ్చే అవకాశం ఉంటే నేనే స్వయంగా ఇస్తాను..."

"సారీ సర్....అతను చేసిన నేర పరిధిలో విడుదల చేసే ఛాన్సే లేదు.."

"ప్లీజ్"

విష్ణువర్ధనరావు చప్పున కూతురి చెవిలో పెట్టారు....

అ ఎస్.ఐ. విష్ణువర్ధనరావ్ వింటున్నారని చెప్పాడు.

"మీలాంటివారు అడిగితే కాదనేదేముంది? కాని రూల్స్... ప్రకారం అయితే కష్టం...ఈ రాష్ట్ర ప్రతిపక్ష నాయకుడుగా మీకు పే గౌరవం ఉన్నాయి. ఓ ఎస్.ఐ.ని చట్టవ్యతిరేకంగా పని చేయమని చెప్ప భావిస్తున్నాను".

అనూ బేలగా చూసింది.

విష్ణువర్ధనరావు ఫోన్ మూసి...."చెప్పమ్మా, నువ్వే విన్నావుగా, రాజకీయ జీవితంలో ఎప్పుడూ ఎవరికోసమూ ఏ చిన్న తప్పు చెయ్యలే నీ కోసం చెయ్యమంటావా?"

"వద్దు డాడీ......కాని మనోహర్"

"డోన్ట్‌వర్రీ, సోమవారం కోర్టులో బెయిల్ వేద్దాం. మన లాయ పెట్టి వాదిద్దాం. అతను నిజంగా నిర్దోషి అయితే తప్పకుండా ఈ కేసుల బైటికొస్తాడు....నేను తెస్తాను".

"థ్యాంక్స్ డాడీ...ఇప్పుడే మనోహర్‌ని....చూస్తాను. వెళ్తాను. నువ్వ డాడీ...మనోహర్‌కి ధైర్యంగా ఉంటుంది".

విష్ణువర్ధనరావు గంభీరంగా నవ్వి...."నువ్వెళ్ళమ్మా....నేను వస్తే రకాల రంగులూ పులుముతారు...అనవసర ప్రాముఖ్యం వస్తుంది. దాని మనోహర్‌కి నష్టమేకాని లాభం ఉండదు. అయినా భయం ఎందుకు... స్టేషన్‌కి ఫోన్ చేస్తాను...నీ ఫ్రెండ్‌కి నీవు చెయ్యవలసినదంతా చేయి...

అనూ లేచింది....తండ్రితోపాటు బయటకు నడిచింది.

ఆమె వెళ్ళగానే తన కారులో కూర్చుని మరోసారి ఫోన్ ఐ నొక్కాడు.

"అమ్మాయి వస్తోంది..ఎక్కడా తేడా రాకూడదు...నేను పంపిన ఫో గుర్తిందిగా, నీ ఫోన్ కోసం ఎదురు చూస్తుంటాను. ఈరోజు నుంచి కూతురు వాడి పేరు ఎత్తకూడదు. మర్చిపోవాలి, శాశ్వతంగా..."

"ఎస్ సార్" చెప్పాడు మరింత వినయంగా.

ఈ సంగతంతా సి.ఐ.కి కూడా చెప్పు నేను చెప్పానని"

* * * * *

"నేనే హత్య చెయ్యలేదు సార్...నాకే పాపం తెలీదు" భయం నిండిన స్వరంతో చెప్పాడు.

"బాగా ఆలోచించి చెప్పు....పోలీస్ స్టేషన్‌కి రావటం కొత్తనీకు. ఎవరైనా మొదట ఇలాగే నాకేం తెలీదని దబాయిస్తారు. కాని మా పద్ధతులు ప్రారంభించగానే అప్పుడే చూసి వచ్చిన సినిమా కథలా గడగడా చెప్పేస్తారు.."

"పోలీస్‌స్టేషన్ గడప తొక్కిన వారందరూ నేరస్థులు కాదు సర్, ఒక్కోసారి దురదృష్టవశాత్తూ నాలాంటి అమాయకులు కూడా వస్తుంటారు. స్వరాజ్యలక్ష్మి అంటే నాకు గౌరవం....తల్లి లాంటిది. అలాంటి ఆమెని నేను....నేనెందుకు చంపుతాను సర్"

"మరయితే ఆ గదిలోకి ఎందుకు వెళ్ళావు. అంతకు ముందు క్లాస్‌లో గుసగుసగా ఏమి చెప్పావ్....ఆ తరువాత నోట్ బుక్ మీద కూడా రాశావ్....అది ఇదే కదూ....."చూపించాడు నోట్‌బుక్‌ని.

"పదితలలున్నాయి కదా అని ఆనందంగా రావణాసురుడ్ని చేసుకున్న మండోదరికి తొలిరాత్రి, తొలకరి రాత్రి తెలిసిందట. ఒక్కటే ఉందని...ఆ ఒక్కటి ఏమిటి మేడమ్ స్వరాజ్యలక్ష్మిగారూ..."

తను రాసిన వాక్యాలే...తననే నిలదీస్తున్నట్లుగా తోచాయి.

"నోరు ఆగిందే, మాట రావటం లేదే...ముప్పయి ఆరేళ్ళ స్వరాజ్యలక్ష్మి... చూడటానికి అంత వయస్సులా అగుపించని ఆమెతో....నీ తల్లి లాంటిదని చెప్పిన ఆమెతో.....ఇంత.....డబుల్ మీనింగ్...ఇంత భయంకర బూతు అర్థం వచ్చే ప్రశ్న అడిగావా? ఏం నీ అమ్మతో కూడా ఇలాగే మాట్లాడతావురా నా కొడుకా...?

మనోహర్ మొహం జేవురించింది....

"చెప్పరా! నువ్ చంపినదానితో ఎన్ని రోజులుగా జరుగుతుంది ఈ వ్యవహారం" చొక్కా పట్టుకున్నాడు సి.ఐ.

ఎస్.ఐ. ఆదరాబాదరాగా వచ్చి చెవిలో విషయం చెప్పాడు. అం విని హేళనగా..... సి.ఐ.

"అమ్మనా...మీకెలా పడతారురా ఇంతమంది, ప్రతిపక్ష నాయకు కూతుర్ని కూడా సరిచేశావ్ అట..."

"ప్లీజ్ సర్, ఆమె గురించి మాట్లాడితే నేను సహించను" సీరియస్ చెప్పాడు.

సి.ఐ.చేతులు బిగించాడు. ఎస్.ఐ. కళ్ళతోనే సైగ చేశాడు.

"పదా...." చెప్పాడు సి.ఐ.

"ఎక్కడికి?"

"చెబితేగాని కదలవా? విష్ణువర్ధన్‌రావుగారి కూతురొచ్చారు.ఆమె ని చూడాలంటోంది"

'అనూ' అనుకున్నాడు అప్రయత్నంగా, మనోహర్ మొహ వెలిగిపోయింది...అనూ తనని చూడటానికి వచ్చిందంటే తనీ హ చేయలేదని నమ్మబట్టేగా? చాలు ఈ ప్రపంచం తనని హంతకు ముద్రవేసినా తనకి కించిత్తు వ్యథ కలగదు. తను ప్రాణానికి ప్రాణ ప్రేమించిన 'అనూ' నమ్మలేదు. అది చాలు తన నమ్మకం వమ్ముకాలేదు

సుప్రీంకోర్టు జడ్జీ తనని నిర్దోషిగా భావించి విడుదల చేసిన ఆనందపడి పోయాడు.

ఆత్రంగా ముందుకు కదిలాడు.

అరమోడ్పు కన్నులతో, శీతహరిణీ క్షణిలా ఉంది. అనూ మనోహ చూడగానే లేచింది. ఆమె నోటికంటే ముందు కళ్ళు మాట్లాడాయి.

మనోహర్ ఒంటిమీద చొక్కాలేదు. తలరేగిపోయింది ఉంది. అప్

మొహం కళతప్పిపోయింది. 'అనూ' కళ్ళు భారంగా ఆర్పింది. గుండెల్లో గూడుకట్టుకున్న బాధ కన్నీళ్ళ రూపంలో తన్నుకొచ్చింది.

ఈ బాధ వ్యథగా మారి కనుల నుంచి వుబికి పడింది. జలపాతంలా వెచ్చటి చుక్కలు ఆమె చెంపల మీదుగా జల జల జారాయి. మనోహర్ స్థితీ అదే.

'అనూ' అన్నాడు బొంగురు గొంతుతో

ఇక ఆగలేకపోయింది. రివ్వున గాలి వీయగానే ఎగిరిన కలువలా వెళ్ళింది. పోలీస్‌స్టేషన్ అని కూడా చూడకుండా అతనిని కరుచుకుపోయింది అల్లుకుపోయింది.

"మనూ-మనూ" చిన్నపిల్లలా తల్లడిల్లిపోయింది.

మనోహర్ బలవంతంగా విడదీశాడు.

"ఏయ్ ఏమిటది- నువ్వేనా - అసలేంజరిగింది నిజం నిలకడ మీద తెలుస్తుంది. రేప్పొద్దున వీళ్ళంతా నిజం తెలుసుకుంటారు".

"నాకు భయంగా ఉంది మనోహర్" దాదాపు ఏడ్చేసింది.

"అనూ - నీవే నాకు స్ఫూర్తి. ధైర్యం, ఆలోచన, ఆవేశం అన్నీ నీవే - నీవే ఇలా అయితే ఎలా? డిగ్రీ ఫస్ట్ వచ్చినప్పుడు నిన్ను ఇంటర్వ్యూ చేస్తున్నప్పుడు చివరగా, మీ విజయానికి కారణంగాని, ఇన్స్పిరేషన్ అయిన అంశం ఏదయినా చెప్పగలరా అన్నప్పుడు ఏం చెప్పావు".

అనూ కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంది.

"కమాన్ టెల్ మీ " అడిగాడు మనోహర్.

అనూ వణికే గొంతులో చెప్పింది.

"కెరటం నా ఆదర్శం.....
లేచి పడుతుందని కాదు....
పడినా లేస్తుందని...."

"శభాష్...అదే నాకు ఇన్స్పిరేషన్....ఆ కవితే నాకు ధైర్యం....

తట్టుకోలేని పరిస్థితికి వచ్చినప్పుడు ప్రతి మనిషీ ఆ కవితాస్ఫూర్తి ఒక్కసారిగా కూలబడిన జీవితాన్ని ధైర్యంగా తిరిగి చక్కదిద్దుకోవాలి.....మళ్ళీ మామూలు పరిస్థితి తెచ్చుకోవాలి"

అనూ మామూలయి ప్రతి పక్షనాయకుడి కూతురి హోదాలో సి.ఐ.కి చెప్పింది.....

"డాడీ చెప్పారనుకుంటాను...."

"చెప్పారు మేడమ్"

"ఇతన్ని లాకప్ రూమ్‌లో ఉంచద్దు.....బైటే ఉంచండి"

"కానీ మేడమ్, హత్య చేసిన ఇతన్ని...."

"హత్య చేయటం మీరు చూశారా....మిస్టర్ సి.ఐ....మనోహర్‌కి చిన్న అసౌకర్యం కలిగినా నేను సహించను....కారణం అతను నిర్దోషి... ఆ నమ్మకంతోనే చెబుతున్నాను. అతన్ని నిజం తెలుసుకునే ప్రయత్నంగా ఇంటరాగేట్ చెయ్యద్దు....మీ డ్యూటీ ప్రకారం కోర్టులో హాజరు పర్చండి..."

"ఓ.కె. మేడమ్" చెప్పాడు సి.ఐ విసుగు కనపడకుండా....

అనూ మనోహర్‌కి కళ్ళతోనే ధైర్యం చెప్పింది....వెనక్కి తిరిగింది...

"అనూ....."పిల్చాడు.

"రావణాసురుడు, మండోదరి పజిల్ విప్పలేకపోతున్నాను.... నేను ఓడిపోయాను...నీ దగ్గర ఓడిపోవటం నాకు మధురంగానే ఉంటుంది ఒక్కసారి చెప్పనా?......'అనూ' అనవా ఒక్కసారి.....నన్ను ప్రేమించావని..."

"లేదు మనోహర్....నీవు నా దగ్గర కూడా ఓడకూడదు. గెలవాలి దేనిలోనయినా విజయం సాధించాలి అప్పుడే తృప్తి...."

"మేడమ్ ఇది స్టేషన్ అని మర్చిపోతున్నారు....పబ్లిక్ పార్క్ కాదు..." అసహనంగా చెప్పాడు సి.ఐ.

".....మిస్టర్ ఆఫీసర్, ఇందాకటి నుంచి చూస్తున్నాను. మీ ప్రవర్తనలో మాటల్లో చాలా తేడా కనపడుతోంది. ఇతన్ని సాధించాలన్న కసి

కనపడుతోంది"

"మేడమ్ మీరెక్కువ మాట్లాడుతున్నారు. ఈ రాష్ట్ర ప్రతిపక్షనాయకుడి కూతురే కావచ్చు, ఆ అధికారాన్ని ఈ స్టేషన్‌లో చూపిస్తే సహించం....."

"ఓ.కె. మీరలా మాట్లాడితే నేను తీసుకునే నిర్ణయం ఒక్కటే. ఈ రాత్రి జరిగితే నా మనోహర్‌ని చూస్తాననే నమ్మకం పోయింది.

అందుకే ఇక్కడే ఈ స్టేషన్‌లోనే సోమవారం మీరు కోర్టుకి హాజరుపరిచే వరకు ఉంటాను. ఇక్కడే!!!" చెప్పి అక్కడ ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంది అనూ రోషంగా....

"మేడమ్, మీరు బైటికి నడవకపోతే పరిస్థితి చాలా దూరం పోతుంది"

"ఎంతవరకైనా పోనీయండి...నేను ఇక్కడ్నించి కదలను. బైటికి వెళతారా! నెట్టించండి....ప్రెస్ పవర్ తెలుసుగా. ఇక్కడుంటే ఎవరికీ తెలిదు. మీరు బైటికి గెంటితే బైట కూర్చుంటాను. టెంట్ వేసి మరీ కూర్చుంటాను."

సి.ఐ అసహనంగా పిడికిలి బిగించాడు.

ఎస్.ఐ. నచ్చ చెబుతున్న ధోరణిలో...."మేడమ్ మీరు ఆవేశంలో ఉన్నారు. ఆలోచన కోల్పోతున్నారు. ఇతన్ని గురించి మీకు తెలీదు. మా పోలీసులకి ఎవరితో ఎలా ప్రవర్తించాలో తెలుసు. ఇతను నేరస్థుడు. ప్రొఫెషనల్‌గా మర్డర్ చేసిన ఘరానా హంతకుడు...మీకు తెలీదు...."

"డోంటాక్ నాన్‌సెన్స్.....ఇతను నాకు నాలుగేళ్ళుగా తెలుసు. కాని మీకో.... జస్ట్ గంటలు....."

"వాదన అనవసరం....మీరు మర్యాదగా బైటికి వెళతారా లేదా!"

"వెళ్ళను...నా పార్ట్‌నర్‌కి భద్రత లేదు. మీ ఉద్యోగ ధర్మాన్ని అనుమానించాల్సి వస్తుంది..."

"వెళ్ళరా?"

"ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం ఇందాకే చెప్పాను"

సి.ఐ. ఓ నిర్ణయానికి వచ్చినట్టు తల పంకించి ఫోన్ తీసుకున్నాడు.

అనూ గురించి చెప్పాడు....

సరిగ్గా పది నిమిషాలకి ఆ స్టేషన్ ముందు కారు ఆగింది విష్ణువర్ధన్‌రావు దిగారు. అతను కారు దిగగానే, నలుగురు బ్లాక్ క్యాట్ కమాండోస్ రౌండ్‌గా నిల్చున్నారు....

మొత్తం స్టేషన్ ఎలర్ట్ అయింది.

ఎస్.ఐ., సి.ఐ. స్వయంగా బైటికొచ్చి ఆహ్వానించారు.

విష్ణువర్ధన్‌రావు లోనికి రాగానే అనూ లేచింది.

"ఏమిటమ్మా ఇది" ఆప్యాయంగా అడిగారు.

"డాడీ ఈ స్టేషన్ మీద, ఇక్కడ అధికారుల మీద నాకు నమ్మకం లేదు. నా మనోహర్ క్షేమం దృష్ట్యా మరో స్టేషన్‌కి మార్చండి. లేదా నేను ఇక్కడే ఉంటాను".

"వాట్ సి.ఐ." హూంకరించారు విష్ణువర్ధనరావు.

"అదేం లేదు సర్, అతనితో ఎలా ప్రవర్తించాలో అలా ప్రవర్తిస్తున్నాం. కాని మీ అమ్మాయిగారే"

"స్టాపిట్, కేర్‌లెస్‌గా మాట్లాడుతున్నారు డాడి...."

"ఓ హంతుకుడితో తడి, గుడ్డతో గొంతుకోసిన ఓ నరరూప రాక్షసుడితో మర్యాదగా మాట్లాడాలా?"

"ఏ ఆధారంతో ఆ నింద వేస్తున్నారు. హత్యా సమయంలో ఆయన లోనికెళ్ళడం, చూచి ఏం చెయ్యాలో స్థాణువవ్వటమేనా అతని నేరం."

"లేదు మేడమ్ అతను ఖచ్చితంగా హంతకుడే..... కావాలంటే బలమైన సాక్ష్యాలు చాలా ఉన్నాయి".

"చూపించండి ఉంటే" అరిచాడు మనోహర్.

సి.ఐ.విసురుగా డ్రాయిర్ సొరుగు తెరిచి, ఓ ఫోటో తీశాడు. దాన్ని విసురుగా ఆమెకి ఇచ్చాడు. అనూ దాన్ని తీసుకుని చూసింది....

గాలి తరంగాలు చెర్నకోలులయి ఫెడేలున కొట్టిన భ్రాంతి...

హృదయం విలయం అయి అగ్ని విస్ఫోటనం చెందింది. పదిలంగా హృదయం అరల్లో దాచుకున్న మనోహర్ రూపం భగ్గుమంది....మొత్తం శరీరం జలదరించింది.

ముప్పయి ఆరేళ్ళ స్వరాజ్యలక్ష్మి శరీరం మీద బట్టలు లేవు....తెల్లటి నగ్న శరీరంపైన వెలుగుతున్న ట్యూబ్‌లైట్ కాంతికంటే మెరిసి పోతోంది....

ఆ ప్రక్కనే....ఆ ప్రక్కనే...తను కళ్ళ ముందున్న మనోహర్..... ఇంతవరకూ అమాయకంగా హృదయ విలాపం చేసిన మనోహర్.... శృంగారానికి సంసిద్ధుడయిన మన్మధుడిలా ఆ శరీరాన్ని చూస్తున్నాడు. స్వరాజ్యలక్ష్మికి, మనోహర్‌కి ఆ సంబంధం ఉందా? .....ఛీ.....మొదట కడుపులో తిప్పింది. ఆ తరువాత కళ్ళకి మైకం వచ్చేసింది. అంతే మసక - మసకగా కనపడుతోంది.

నిజమా? ఇది సత్యమా! అనే ఫోటో చెబుతోంది... వాస్తవాన్ని జీర్ణించుకోలేక పోతోంది.

అప్పుడే విష్ణువర్ధనరావు కూతురిని పట్టుకున్నాడు. ఆమె చేతిలోని ఫోటోని కూడా....

మనోహర్ ఆందోళనగా 'అనూ' అంటూ అప్పటికే కదిలాడు....అయితే అంతకన్నా స్పీడ్‌గా ఎస్.ఐ. కదిలాడు....చేతిలోని లాఠీతో మనోహర్ తలమీద ఫెడీమని కొట్టాడు....

"అమ్మా.....!"

దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా అరిచాడు మనోహర్....

ఎస్.ఐ. కొట్టిన దెబ్బ సరిగ్గా నడినెత్తిన తగిలింది. బ్రహ్మకపాలం అదిరిపోయింది. రెండు చేతులతో తల పట్టుకుని అంత బాధలో కూడా ఎగిరి ఎస్.ఐ. గుండెలమీద తన్నాడు కసిగా.

ఊహించని దెబ్బ అది.

మొత్తం అందరూ ఆ మూవ్‌మెంట్‌కి అదిరిపోయారు.

విష్ణువర్ధనరావు సెక్యూరిటీ గార్డ్స్ గన్స్ మనోహర్ వైపు గురి పెట్టా[illegible] మనోహర్ చప్పున సి.ఐ. పక్కకెళ్ళి అతని గొంతు పట్టుకున్నాడు.

"కాల్చండి....ఇప్పుడు కాల్చండి....మీరు కాల్చే ప్రతి బుల్లెట్ సి.ఐ[illegible] దూసుకెళుతుందని గుర్తుంచుకుని మరీ కాల్చండి..."

సి.ఐ. కీచుగా అరిచాడు.

సెక్యూరిటీ గార్డ్స్ విష్ణువర్ధనరావు వైపు చూశారు.

"మిస్టర్ ఇది చాలా నేరం....నా ముందే ఓ బాధ్యతగల పో[illegible] అధికారిని కొట్టడమే కాకుండా, అడ్డం పెట్టుకుని బెదిరిస్తావా! [illegible] క్షమించరాని నేరం.... నువ్ చేసిన హత్య కంటే పెద్ద నేరం."

"నో...... నేనీ హత్య చెయ్యలేదు సార్- నన్ను నమ్మండి."

"మరి ఆ ఫోటోలు" అడిగాడు విష్ణువర్ధనరావు.

"ఈ రాష్ట్ర ప్రతిపక్ష నాయకులు మీరు ఆలోచించండి అలా[illegible] ఫోటోలు సంపాదించటం అసాధ్యమా?"

"అయితే నువ్ సి.ఐ.ని వదులు. నువ్ నిజంగా నిర్దోషివయితే ని[illegible] నేను కాపాడుతాను."

మనోహర్ సి.ఐ.ని వదిలేశాడు.

సి.ఐ. గొంతు సవరించుకొని మనోహర్‌వైపు తినేసేలా చూస్తూ "[illegible] కాలాంతకుడిలా వున్నాడు. వీడ్ని" అన్నాడు వూగిపోతూ. "మిస్టర్ సి[illegible] అతనికేమన్నా అయిందా? పరిస్థితి తీవ్రంగా వుంటుంది" హెచ్చరించా[illegible] విష్ణువర్ధనరావు.

ఎస్.ఐ. మనోహర్‌ని పట్టుకొని సెల్‌లోకి నెట్టాడు.

విష్ణువర్ధనరావు కూతురిని పదిలంగా పట్టుకొని కారు దగ్గరికి తెచ్చా[illegible] ఆమె ఇంకా షాక్‌లోనే వుంది. విష్ణువర్ధనరావు గార్డ్సుని దూరంగా [illegible] చెప్పి సి.ఐ. ని దగ్గరికి పిలిచి చెప్పాడు.

"జాగ్రత్త నీ మీద అనుమానం వచ్చినా ఫర్వాలేదు. నా [illegible]

[illegible] చేస్తావో తెలీదు వాడు బ్రతకకూడదు. నా కూతురుపై [illegible] కూడా పడకూడదు."

"[illegible]నే... అదెంత పని ఈ రాత్రికే పని పూర్తి చేస్తాను." చెప్పాడు సి.ఐ.

* * * * *

రాత్రి పదిగంటలు

స్టేషన్‌లో సగం మంది కానిస్టేబుల్స్ డ్యూటీ దిగి వెళ్ళిపోయారు.

లాకప్‌లో మహిళా నేరస్థులు లేకపోవటంతో ఆరుగంటలకే సి.ఐ. మహిళా కానిస్టేబుల్స్‌ని పంపించాడు.

బైట ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ గన్స్ పట్టుకొని నిలబడి వున్నారు.

సి.ఐ. టేబుల్ మీద విస్కీ సీసా పక్కనే సిగరెట్ ప్యాకెట్ వున్నాయి. ప్రస్తుతం అవి సగం ఖాళీగా వున్నాయి.

సి.ఐ. కళ్ళు ఎర్రగా నెత్తుటి ముద్దల్లా వున్నాయి.

[illegible]గా సిగరెట్ తీసుకొని వెలిగించుకొని తన ఎదుటిగా కూర్చున్న ఎస్.ఐ. వంక చూశాడు. వుడుకుతున్న అగ్ని పర్వతంలా వున్నాడు.

ఒంటిమీద చొక్కాలేదు. బలమైన అతని వక్షస్థలం ఆవేశంతో [illegible]తోంది.

జరిగిన సంఘటనే అతని కళ్ళముందు కదలాడుతోంది.

ఆఫ్ట్రాల్ ఓ స్టూడెంట్ తన ...... దయాదాక్షిణ్యాలమీద చావు [illegible]కులు తేలాల్సినవాడు తనని అంతమంది ముందు కొడతాడా?

"హాష్మీ-" అంటూ బిగించాడు చేతులు.

సి.ఐ. కర్కశంగా చూస్తూ "ఆవేశం చూపాల్సింది వట్టిచేతులతోకాదు"

ఎస్.ఐ. 'పర్మిషన్?' అన్నట్లు చూశాడు.

"వద్దు- తడిగుడ్డతో గొంతుకోసినా తడి మన చేతులకు తగలకూడదు."

ఎస్.ఐ. కి ఆ మర్మం అర్థం కాలేదు.

"వాడు స్టూడెంట్.... ఏ మాత్రం తేడా జరిగినా ఉద్యమాలు లేస్తాయి నకనుంచి"

అది మనకి మన ఉద్యోగానికి ప్రమాదం అందుకే" సెల్‌వైపు చూ సి.ఐ.

"ఏమాత్రం అనుమానం రాకుండా వాడితో బుజ్జగిస్తూ మాట్లాడ ఆ సమయంలో వాడికి పారిపోయే అవకాశం ఇద్దాం. దట్సాల్ పారిపోయే సమయంలో షూట్ చేద్దాం"

"గుడ్ ఐడియా సార్!"

చెప్పాడు ఎస్.ఐ.

ఇద్దరూ లాకప్ సెల్‌వైపు వెళ్ళారు.

మనోహర్ అలాగే మునికాళ్ళమీద కూర్చుని వున్నాడు.... తల కాళ్ళమధ్య పెట్టుకొని వున్నాడు.

సి.ఐ. సైగ చేశాడు.

ఎస్.ఐ. లాకప్ తాళం తీశాడు.

కిర్రుమన్న శబ్దానికి మనోహర్ తలెత్తాడు.

యమభట్టుల్లా వున్న వారిద్దరినీ చూడగానే అప్రయత్నంగా నిల్చున్నాడు.

సి.ఐ. సిగరెట్ చివరి దమ్ము లాగి కిందపడేసి నలిపాడు.

"నిజం చెప్పలేదంటే, ఈ సిగరెట్‌లా నలిగిపోతావు."

"లేదుసార్, నిజమే చెబుతున్నాను. నా అనూ మీద ఒట్టు, స్వరాజ్య గారితో నేను, పైగా ఆమెని హత్య.... నో సర్... నాకేమీ తెలీదు."

"కానీ, ఆ ఫోటోలు....?"

"అబద్ధం సార్, ఎవరో కావాలని చేస్తున్నారు.... స్వరాజ్యలక్ష్మి జరిగినప్పుడు నాకు అనుమానం రాలేదు. ఈ ఫోటో చూసిన అన్పించింది. ఈ ఫోటో ఇలా కావాలని తయారు చేయించారంటే అ

ఆ హత్యని నా పీకలకి చుట్టటానికే అని.... ఎవరో ఏదో చేస్తున్నారు

"అంటే, నీకెవరి మీదన్నా అనుమానం వుందా?"

"నాకంత శత్రువులు ఎవరూ లేరుసార్. కాని ఇదంతా ఎందుకు జరుగుతుందో అర్థం కావటం లేదు."

"అబద్ధం చెబితే అతికినట్టు ఫేస్ చూస్తుంటే నమ్మబుద్ధి కావటంలేదు. ఈ హత్య నువ్వే చేశావని ఒప్పుకో, ఈ టార్చర్, ఈ ఇంటరాగేషన్ వుండదు."

"చేయనిది చేశానని ఎలా చెప్పను.. అసలు దేనికి చెప్పాలి"

"ఓకె... మేం చెప్పాల్సింది మేం చెప్పాం... ఈ ఫోటో ఆధారంగా, ప్రత్యక్ష సాక్ష్యాల సాక్ష్యంతో ఫుల్‌గా ఎఫ్.ఐ.ఆర్. పుటప్ చేసి కోర్టులో హ్యాండోవర్ చేస్తాం.... కాని ఒక్కమాట.... నువ్వు ఈ హత్య చేశానని ఒప్పుకున్నా, ఒప్పుకోకపోయినా, కోర్టులో మేం పెట్టే సాక్ష్యాల ఆధారంగా నీకు ఉరిశిక్ష తప్పదు."

మనోహర్ నిరుత్తరుడయి చూశాడు.

"ఉరా?" అన్నాడు అప్రయత్నంగా

"ఉరిశిక్షే.. బాగా చదువుకున్న వాడివి నీకు చెప్పక్కర్లేదు. మన ధర్మశాస్త్ర ప్రకారం మన రాజ్యాంగాన్ని తయారు చేయించుకున్నాం... ఆ ధర్మం ప్రకారం మన గురువు, తల్లి దేవుడంత పవిత్రం. అలాంటి గురువుని చంపావ్... శిక్ష ఏ స్థాయిలో వుంటుందో ఊహించు."

మనోహర్ తల పట్టుకున్నాడు.

"నువ్వేదో పెద్ద హీరోవనుకోకు. సినిమాల్లోనూ, నవలల్లోనూ వుండే ఈజీగా నీకు బెయిల్ వస్తుంది. ఆ తర్వాత అసలు నేరస్తులని పట్టుకుంటాను, అనూని పెళ్ళాడతానులాంటి ఊహలు వదిలెయ్.... జీవితం వాస్తవం."

"మరీ అంత భయపెట్టకండి..."

నేను ఏ తప్పుచెయ్యలేదు. అధర్మంగా ప్రవర్తించలేదు. అలాంట నన్ను ఆ ధర్మమే కాపాడుతుంది.

సి.ఐ. తలవూపి... ఎస్.ఐ. వైపు తిరిగాడు.

"పేపర్స్ తీసుకొచ్చి సంతకాలు పెట్టించు... కీలువ బైట్స్ని

మనోహర్‌కి అర్థమైంది. తనచేత బలవంతంగా ఏదో చేయిస్తు

"రైటర్ సెలవుసార్, హెడ్ కానిస్టేబుల్ కూడా లేడు. ఇప్పుడు ఎదురు తిరిగితే థర్డ్ డిగ్రీ ప్రయోగించి సంతకాలు పెట్టించడం వల్లకాదు. ఉదయాన్నే చేయిస్తాను."

"సార్, ఇదన్యాయం.... చట్టాన్ని కాపాడాల్సిన మీరే."

"షటప్... రేపు నేను స్టేషన్‌కి వచ్చేటప్పటికి కేసు ఒప్పుక సంతకాలు పెట్టించి వుండాలి ఏం చేసయినా సరే"

నొక్కి చెప్పాడు చివరి వాక్యాన్ని ఎస్.ఐ.కి.

మనోహర్‌కి అర్థమైంది. తెల్లారితే తన బ్రతుకు తెల్లారుతుం నో.... అలా జరగకూడదు... తెరవెనుక వుండి.... తనని తీసుకుంటున్నవారెవరో తెలియాలి... తాను హంతకుడు కాదని తెలియాలి.

తెలియాలంటే తను తప్పించుకోవాలి.

స్టేషన్లో ఎవరూ లేరు.. తనూ, ముందున్నది ఇద్దరు... ఇద్ద

ఇక ఆలోచించలేదు మనోహర్.

బైటకి నడుస్తున్న ఇద్దరివైపు కదిలాడు.. వెనుకనుంచి మనో వస్తున్నాడని తమని దెబ్బతీసి పారిపోతాడని తెలుసు... అయినా తెలియ రెండు అడుగులు వేశారు.

వాళ్ళిద్దరూ మరో అడుగు వేస్తే లాకప్ బైటికి వెళతారు. ఆ త చాలా కష్టం. మనోహర్ కాళ్ళలోకి శక్తితెచ్చుకున్నాడు. ఎగిరాడు. నడుం మీద దృష్టి సారించాడు.

స్పీడ్ సెకండ్ సి.ఐ. ఎలర్ట్‌గా పక్కకి తిరిగాడు. అదే సమయంలో ఎస్.ఐ. కూడా.

ఆ ఛాన్స్‌కి వెళ్ళి లాకప్ బైటపట్టాడు మనోహర్. లాకప్ రూమ్‌కి స్టైన గెంతడంతో వారు లోపలుండిపోయారు.

అనుకోని సంఘటనకి మనోహర్ బిత్తరపోయాడు. అనుకున్నది ఒకటి జరిగింది మరొకటి. ఎస్.ఐ. నడుం మీద తన్ని సి.ఐ. మొహం మీద ఒక్కటిచ్చి పారిపోవాలనుకున్నాడు.

అయినా నిరుత్సాహపడకుండా చప్పున లాకప్ రూమ్ తలుపు వేశాడు, వెనుక తిరిగాడు.

స్టేషన్ అంతా ఖాళీ.... ఒక్క వుదుటున ముందుకు వురకబోయాడు.

అప్పుడు కనిపించింది ఫోటో... ఎస్.ఐ. టేబుల్‌మీద, తనూ, రాజ్యలక్ష్మి నగ్నంగావున్న ఫోటో... దాన్ని అందుకున్నాడు.

అప్పుడే సి.ఐ. ఆందోళనగా.... "రేయ్ ఎక్కడ చచ్చార్రా... పారిపోతున్నాడు" అరిచాడు.

మనోహర్ తేరుకొని గుమ్మంవైపు పరుగుతీశాడు ఫోటో జేబులోకి తోస్తూనే.

సి.ఐ.ఆనందంగా రివాల్వర్ తీశాడు.

సరిగ్గా తానెలా అనుకున్నాడో అలాగే జరుగుతుంది... ఇక మిగిలింది ఒక్కటే.... పారిపోతున్న అతన్ని కాల్చి చంపటం.

అలా చంపాలంటే, తమకు సాక్ష్యం కావాలి.... ఆ సాక్ష్యం స్టేషన్ బయటున్న కానిస్టేబుల్స్.. పారిపోతున్న అతన్ని కాల్చారని చెప్పాల్సింది వారే.

అందుకే అరిచాడు.... మరోసారి.

"పట్టుకోండి..., ఖైదీ పారిపోతున్నాడు"

సి.ఐ. కేకలకి బైటనున్న కానిస్టేబుల్స్ చలించి గన్ సరిచేసుకొని, బూట్లు టకటకలాడించుకుంటూ లోపలికి పరిగెత్తారు.

ఆ శబ్దాలు సి.ఐ. వినటం ఆలస్యం.... రివాల్వర్ ట్రిగ్గర్ లి వదిలాడు ధన్.

స్....స్.... మని గాలిని చీల్చుకుంటూ బుల్లెట్ మనోహ వెళ్ళింది. అప్పుడే మనోహర్ వేగంగా పరిగెత్తబోయి కాలు స్లిప్ అ జారిపడ్డాడు.

అదే అతన్ని కాపాడింది.

మరొకర్ని బలితీసుకుంది.

మనోహర్ కాలు స్లిప్ అవ్వకపోయుంటే, బుల్లెట్ వెన్ను వుండేది. ఇప్పుడది దూసుకెళ్ళి లోనికి వస్తున్న కానిస్టేబుల్ గుండెలో

కెవ్వున అరిచి కూలబడిపోయాడు.

రెండో కానిస్టేబుల్ నిశ్చేష్టుడయ్యాడు.

సి.ఐ. మొహంలో నెత్తురుచుక్కలేదు.

అంత ఘోరంగా తన ప్లాన్ తలకిందులవుతు అతనూహించలేదు.

మనోహర్‌కి జరిగిన సంఘటనతో తల తిరిగిపోయింది.

రక్తం మడుగులో కానిస్టేబుల్, అతన్ని చూస్తూ గుడ్లు మిట నిలబడిపోయాడు. మరొక కానిస్టేబుల్- మొదట తేరుకున్నది మనో

స్ప్రింగ్‌లా కదిలాడు- పిడికిలి బిగించి నిశ్చేష్టతతో వుండిపో కానిస్టేబుల్ మొహాన చరిచి, చప్పున జంప్ చేశాడు.

"ఇడియట్, స్టుపిడ్.... షూట్ చేయివాణ్ణి" అరుస్తున్నాడు సి.

కానిస్టేబుల్ తేరుకొని, మొహానికి తగిలిన దెబ్బకి తల విది గన్ పొజిషన్ పెట్టి గురిచూశాడు.

ఎవరున్నారక్కడ?

మనోహర్ లేడిలా ఎప్పుడో జారిపోయాడు. చీకటిలో కలిసిపోయి కానిస్టేబుల్ స్టేషన్ బైటకొచ్చాడు.

కనుచూపు మేరలో ఎవరూలేరు. ఏంచేయాలో అర్థం కాక నిలబడి పోయాడు మరోసారి అయోమయంగా.

స్టేషన్ లాకప్ రూమ్ నుంచి సి.ఐ. కేకలు తారాస్థాయికి చేరడంతో కానిస్టేబుల్ లోనికి నడిచాడు.

* * * * *

కానిస్టేబుల్ హత్య....సి.ఐ., ఎస్.ఐ.లపై దౌర్జన్యం.... మనోహర్ పరార్... స్పాట్ న్యూస్. నిన్నరాత్రి పదీ- పదకొండు మధ్య ఎస్.ఐ., సి.ఐ.ల మీద దౌర్జన్యం చేసి, ఇద్దరినీ లాకప్‌లో పెట్టి అడ్డువచ్చిన కానిస్టేబుల్‌ని తుపాకీతో కాల్చిపారేసి పారిపోయాడు...

సి.ఐ. చెప్పిన కథనం ప్రకారం.... నిందితుడికి భోజనం పెట్టడానికి లాకప్‌రూమ్ తలుపు తెరిచారు. ఆ సమయంలో, ఊహించని విధంగా ఎస్.ఐ. పై తిరగబడితే, స్టేషన్‌లో వున్న సి.ఐ. కూడా లాకప్ రూమ్‌వైపు వెళ్ళాడు. ఎస్.ఐ.ని వదలకపోతే కాల్చిపారేస్తానని సి.ఐ. బెదిరించాడు. అయినా నిందితుడు బెదరక సి.ఐ. చేతిలోని రివాల్వర్‌ని లాఘవంగా లాక్కుని ఇద్దరిని సెల్‌లోవేసి పారిపోతూ, అడ్డుగా వచ్చిన కానిస్టేబుల్‌ని కాల్చి పారిపోయాడు: అతని కోసం పోలీసులు తీవ్రంగా గాలిస్తున్నారు.

విష్ణువర్ధనరావు పేపర్‌ని విసురుగా సి.ఐ. మీద విసిరి.... "ఇదేనా నీ ఘనకార్యం" అరిచాడు.

"అలా జరుగుతుందని అనుకోలేదు సార్, నే పేల్చిన గుండు వాడి వెన్నుని చీలుస్తుందని అనుకున్నాను, కాని మా డిపార్ట్‌మెంట్ వాడినే."

"ఛ.... ఒక పనికి ఎదుటివాడ్ని ఎన్నుకోవటంతోనే వాడి మేధస్సు తెలుస్తుంది. నిన్ను నేను ఎన్నుకున్నాను, చూడు, అక్కడే తెలుస్తుంది. నేనెంత మేధావినో.... వెళ్ళండి.... అమ్మాయి ఏ

నిమిషంలోనయినా కిందికి రావచ్చు. మిమ్మల్ని ...
లేనిపోని అనుమానాలకితావు."

సి.ఐ. వినయంగా తలవంచి బైటికి నడవబోయా...

"ఆగు... వాడి సంగతి ఏం చెయ్యబోతున్నావ్"

"పై నుంచి ఆర్డర్ ఏ నిమిషంలోనయినా రావచ్చు ...
సైట్ ఆర్డర్ రాగానే, ... దాకుతాను. నగ...
వాణ్ని వెతికి పిట్టను కాల్చినట్టు కాలుస్తాను"

"గుడ్ ఏం చేసినా త్వరగా చెయ్..... ఎక్కువకాలం వాడు ...
కూడా వుండకూడదు."

కఠినంగా చెప్పాడు విష్ణువర్ధనరావు.

* * * * *

అశోకవనంలో సీతలావుంది అనూ.

విష్ణువర్ధనరావు సి.ఐ.ని పంపేశాక కూతురి గదిలోకి వచ్చి ...
వున్న పరిస్థితిని చూసి చలించిపోయాడు.

ఆయనకి కళ్ళముందు గతం కదలాడుతుంది. అదీ అంతే మొ...
ఏడ్చి సాధించుకుంది..... కన్నీళ్ళుపెట్టి కరగదీసుకుంది. ఫలిత...
విష్ణువర్ధనరావు బాధగా ఒక్కక్షణం కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

గది మొత్తం చిందరవందరగా వుంది– దిండు గలీబులు ...
ఉన్నాయి. పరుపు కోసి వుంది. వస్తువులు పగిలివున్నాయి.

"ఏమిటమ్మా ఇదంతా!" అడిగాడు ఆవేదనగా.

"బాధ పిచ్చిగా మారబోతుంది డాడీ"

"అమ్మా అలాంటివాడికోసం..."

"ప్లీజ్ డాడీ... అలా మాట్లాడొద్దు, నేను భరించలేను..."

"అనూ నువ్వింకా అతన్నే..."

"యస్ డాడీ..... నా మనోహర్‌ని నమ్ముతున్నాను, కడవరకూ, ఈ కట్టె కాలేవరకూ....."

"ఆ ఫోటోలు, కానిస్టేబుల్ హత్య ఉదంతం తెల్సికూడా...."

"అవేకాదు డాడీ... ఎన్ని చూసినా, ఎన్ని విన్నా ప్రేమిస్తూనే వుంటాను. ఎందుకో తెలుసా? నమ్మకం, నా ప్రేమమీద నమ్మకం..... ఒక్కోసారి కళ్ళు కూడా మోసం చేస్తాయి డాడీ"

"అనూ నువ్వేమి మాట్లాడుతున్నావో అర్థమవుతోందా... ఆ మనోహర్ కానిస్టేబుల్‌ని చంపి పారిపోయాడు తెలుసా"

"నా మనోహర్‌కి చంపే సాహసం, తెగింపు లేవు డాడీ.. నే అనుకోవటం ఏదో జరుగుతుంది... ఆలోచించండి. వాళ్ళిద్దరూ వున్న మ్యాడ్ ఫోటో గురించి ఒక్కక్షణం ఆలోచించండి... ఎవరో కావాలని, ఏదో ఆశించి ఆ ఫోటో తీశారు. ఎందుకు? స్వరాజ్యలక్ష్మి చనిపోయినప్పుడు, ఆ ఫోటో చూపించి, ఆ హత్యను మనోహర్‌మీద రుద్దుదామనేగా, అంటే ఆ ఫోటో తీసినవాడికి స్వరాజ్యలక్ష్మి హత్య చేయబడుతుందని తెలుసునన్నమాట"

కూతురి తర్కానికి విష్ణువర్ధనరావుకి గుటకపడలేదు. ఎంతయినా ఆమె రాజకీయవేత్త....

"అయితే, మనోహర్‌కి, స్వరాజ్యలక్ష్మికి అక్రమసంబంధం వుందని ఒప్పుకుంటున్నావా?"

"మరికాస్త ఆలోచించండి... అసలా ఫోటో వేరే ఎవరినో తీసి మనోహర్, స్వరాజ్యలక్ష్మి తలలని అతికించారేమో.... ఆ అతికించినవారికి మనోహర్‌మీద పగ వుండివుండచ్చుగా"

విష్ణువర్ధనరావుకి తల తిరిగిపోయింది. కూతురు అంత దెబ్బ కొడుతుందని ఊహించలేదు.

" నీ ఊహలు వాస్తవం కావటం చాలా కష్టమమ్మా"

"ఖచ్చితంగా ఏదో మతలబు జరిగింది... డాడీ నువ్వు చెయ్యగలవు

నా కోసం చేయి డాడీ... ఎవరో తెరవెనుక నాటకం ఆడుతున్నారు. వాళ్ళ బయటికి లాగాలి మీరు...."

"అమ్మా నీకెలా చెప్పాలో అర్థం కావటంలేదు. నీవింకా ఆ ప్రేమ భ్రమలో వున్నావు. ఆ ఫోటోలో వున్నది అతనే... ఆ స్వరాజ్యలక్ష్మికీ వాళ్ళిద్దరికీ నీచమైన సంబంధం వుందమ్మా..."

"లేదు...లేదు...లేదు...."ఇరిటేటింగ్‌గా అరిచింది.

"అంత ఖరాఖండిగా నువ్వెలా చెప్పగలవు?"

"తండ్రితో ఇలా చెబుతున్నందుకు సిగ్గుపడుతున్నాను. నిజం తెలియటంకోసం చెబుతున్నాను. ఆ ఫోటోలో నగ్నంగా వుంది మనోహర్ కాదు. ఆ ఫోటో మనోహర్‌దే అయితే, ఆ నగ్న శరీరంపై అతని తొడపై గుండ్రని పెద్ద పుట్టుమచ్చ ఉంటుంది. ఆపుట్టుమచ్చ ఫోటోలో లేదు. కావాలంటే మరోసారి స్టేషన్‌నుంచి ఆ ఫోటో తెప్పించి చూడండి"

పాయింట్ మేథడ్‌తో గుండెని పేల్చినట్లు కదిలిపోయారు... శరీరం వణికింది 'అనూ!' అంటూ గుండెపట్టుకున్నాడు విష్ణువర్ధనరావు...

"డాడీ!" అంటూ కంగారుగా లేచింది... చప్పున వాలిపడబోతున్న తండ్రిని పట్టుకుంది. ఆయన బాధతో మెలికలు తిరిగిపోతున్నట్టు పళ్ళు బిగించి కళ్ళు చిట్లించి వున్నాడు.

అనూ తండ్రి గుండెను రుద్దుతూ...."డాడీ...డాడీ..." అంటోంది.

ఇంతలో నౌకర్లు వచ్చారు. ఆయన్ని పరుపుమీద పడుకోబెట్టారు. పదినిమిషాల్లో డాక్టర్ వచ్చారు.

విష్ణువర్ధనరావుగారిని పరీక్షించి చెప్పారు.

"లైట్‌గా హార్ట్ పెయిన్ వచ్చింది"

అనూ తండ్రిని ఆర్ద్రతగా చూసింది. అందరూ వెళ్ళాక కూతురిని చూశాడు. అతని మనసు కదిలిపోతోంది..... ఇంకా గుండెల్లో వ్యథ తన నోటినుంచి ఆ జవాబు వస్తుందని ఊహించలేదు.

ఇంకా తొలకరి ప్రేమలోనే వుందనుకున్నాడు.

వయసు వేడితో, ప్రేమలో పడిందనుకున్నాడు. ఆ పిచ్చి ప్రేమతోనే పెళ్ళికి సిద్ధమయిందనుకున్నాడు.

అందుకే అంతగా ప్లాన్ చేసింది. కోటీశ్వరురాలయిన తన కూతురు ఓ సాదాసీదా యువకుడ్ని చేసుకోకుండా అడ్డుపడటానికి చాలా పెద్ద ఎత్తున పథకం వేశాడు.

ఆయనకి కావలసింది ఒక్కటే.... కూతురి సుఖం. ఆమె సుఖంగా వుండాలంటే అతడ్ని చేసుకోకూడదు. అలా అని చెబితే ఎదురు తిరగచ్చు. అతనితో పెళ్ళికి సిద్ధం కావచ్చు. తనమీద ఏహ్యాభావం పుట్టచ్చు.

కాని....ఆ తర్వాత...... డబ్బులేని అతడ్ని చేసుకొని, అనుభవించే బాధలు... పోనీ తన డబ్బు ఇచ్చినా, దాన్ని నిలుపుకోగలడా? ఆమెలాగే తన అనూ జీవితాన్ని కోల్పోకూడదు.

డబ్బులేనివాడికి, దరిద్రుడికి ఎంత ప్రేమ ఇచ్చినా నిలుపుకోడు. ఫీలింగ్ విలువ వాడికి తెలియదు.

అసలు తన కూతురు వాడ్ని ప్రేమించకూడదు. ఇన్ని సంవత్సరాలు అపురూపంగా అరచేతిలో పెట్టుకు పెంచింది, దారినపోయే బ్రాహ్మడికి అప్పగించటానికి కాదు.

తన కూతురు పెళ్ళి రంగరంగవైభవంగా, తనకి నచ్చినవాడితో జరగాలి... తన ఆశలు తీరాలి.... అనూ పరిపూర్ణమైన జీవితం అనుభవించాలి.

తన స్టేటస్‌కి తగ్గట్టుగా, నభూతో నభవిష్యతి అన్నట్టు, ఆకాశమంత పందిరివేసి, భూదేవినే అరుగుగా చేసి, పదిహేనుమంది వేదపండితులతో మంత్రోచ్చారణగావించి, వజ్రవైఢూర్యాలతో ధగధగ మెరిసిపోతున్న కూతురిని తన రెండు కళ్ళతో తృప్తిగా చూడాలి.

మొత్తం ప్రపంచానికి తన పలుకుబడిని చూపించాలి. అందుకే.....

అందుకే అంతగా ప్లాన్ చేశాడు. మనోహర్‌ని పూర్తిగా ఇరికించి ఆశకోసమే....

కాని....తన కూతురు తన రక్తం.... తప్పు చేసింది. అతని తొడ పుట్టుమచ్చ గురించి చెప్పిందంటే, ఏ ఆడపిల్లా వెయ్యని అ వేసిందన్నట్లేగా?

విష్ణువర్ధనరావు మొహం పక్కకి తిప్పుకున్నాడు. తన రక్తం... బిడ్డ తొందరపడింది. తన నమ్మకాన్ని, ఇచ్చిన స్వేచ్ఛని వమ్ముచేసిం

అయినా దాన్ని అని ప్రయోజనం ఏముంది, వయసు అలా ఆ రక్తపువేడి అది. చేయి వేస్తే కరిగిపోయే యవ్వనం వయస్సుదే ఆ అనూ గురించి గొప్పగా అనుకున్నాడు. ఆమెకూడా అందరిలాంటి ఆడపిల్లే. పెళ్ళిలో కన్యాదాత మంత్రాలకి అర్థం లేకుండా చేసింది.

"డాడీ" పిలిచింది నెమ్మదిగా.

ఆయన ప్రక్కకి తిరిగారు. కూతురు వంక నిశితంగా చూశారు లాభం లేదు. అంతా మూడు ముక్కల్లో చెప్పేసి, మనోహర్‌ని వ్యూహంలో బంధించానని చెప్పి...ఏడు అడుగులు దాటి అ ప్రయాణించిన నిన్ను అతనికిచ్చి వివాహం చేస్తానని చెప్పెయ్యాలి. కర్మ ఎలా ఉంటే అలా జరుగుతుంది.

చేసుకున్నందుకు, చూసుకున్నందుకు అనుభవించమని చెప్ప పిల్లల్ని కనగలంగాని, వారి రాతలను కనలేమని చెప్పాలి.

"సారీ.....డాడీ"

"ఎందుకమ్మా సారీ.....చేసిన తప్పుకయితే వద్దమ్మా...అ తప్పుకాదు. నీ వయసుది...నీ పరువానిది...దాన్ని అదుపులో ఉంచ మనసుదీ, బిడ్డల్ని బాధ్యతగా పెంచని ఈ తండ్రిది"

అనూ మొహం చిన్నబోయింది.

మొదట ఆమెకేమీ అర్థం కాలేదు...అర్థమయిన మరుక్ష

మొహంలోకి రక్తం చివ్వున వచ్చింది...రోషంతో పెదాలు అదిరాయి.... ఆవేశంతో గుండెలు ఎగిసిపడ్డాయి.

"నేను విష్ణువర్ధనరావు, అన్నపూర్ణమ్మగారి బిడ్డని డాడీ, ఆ సంగతి మీతో నేను చెప్పాల్సి రావటం నా దురదృష్టం...ప్రేమించాను, ఇష్టపడ్డాను...అంటే దాని అర్థం ముందుకడుగేశాననికాదు"

"అంటే నువ్ నిజంగా...."

"నా తండ్రితో ఇంతవరకూ నేను అబద్ధం చెప్పలేదు....అంత అవసరంకూడా రాలేదు."

విష్ణువర్ధనరావుకి ప్రాణం లేచివచ్చినట్లనిపించింది.....ఉత్సాహంగా లేచి....."అయితే నువ్" అన్నాడు.

"ప్లీజ్ డాడీ... ఒక్కసారి చెప్పాను, పదేపదే అలాంటి విషయాన్ని రెట్టించకండి... నాకు ఒకటే బాధ... నీ కూతురి మీద నమ్మకం అంతేనా? అతని తొడమీద మచ్చ గురించి చెప్పగానే అంతలా కదిలిపోయారు... అంటే నేను... అంతేగా మీ ఆలోచన...."

"అది కాదమ్మా..."

"ప్లీజ్ డాడీ....నన్ను బాధపెట్టారు, మీరుకూడా..."

"అంటే మరెవరయినా నిన్ను బాధపెట్టారా? చెప్పమ్మా, వాడి సంగతి తేలుస్తాను"

"ఆ నమ్మకం నాకుంది డాడీ నన్ను వ్యథపెట్టిన ఈ విధిమీద మీ కోపం చూపించండి. నా మనోహర్‌ని అలా చేసినవారికి బుద్ధిచెప్పండి..."

విష్ణువర్ధనరావు మొహం మారిపోయింది. సీరియస్‌గా తలవూపి.

"అంత అవసరం ఎవరికుందమ్మా..."

"అదే డాడీ మీరు తెల్సుకోవాల్సింది...."

"పోనీ నీ మాట ప్రకారం మనోహర్ నేరస్థుడు కాదని నమ్ముతాను, అతనికి శత్రువులు ఎవరన్నా ఉన్నారా?"

"నో డాడీ.... నాకు తెలిసి ఎవరూ లేరు...కాని లత అనే అ ఉంది. మనోహర్ అంటే పడి చస్తుంది..కానీ మనోహర్ ఆమె కన్నెత్తికూడా చూడకుండా నా ప్రేమ కోసం వడిగా పడేవాడు....అలాంటప్పుడు అది సరదాగా అనేది...నన్ను ప్రేమించక పెళ్ళాడకుండా ఉంటే నాలో ఉన్న ప్రేమ పగగా మారుతుందని"

విష్ణువర్ధనరావు నవ్వి.... "నేనన్న శత్రువులంటే వాళ్ళ కారు కాలేజీలో ఎవరితోనయినా గొడవలుగాని, కొట్లాటలుకాని, స్వరాజ్యలక్ష్మికి ఎవరితోనయినా ఎఫైర్స్‌కాని...."

"నో...నో....అలాంటిదేమీ లేదు. ఆ...నువ్ గుర్తుకొచ్చింది...స్వరాజ్యలక్ష్మి మేడమ్‌కు అతనెవరు... రామశేషు....అతనికి ఆమెకి ఏదో ఉందని అందరూ అంటారు".

"ఏ రామశేషు..."

"అదే డాడీ...పెద్ద గూండా, రౌడీ అంటారు. అప్పుడప్పుడు సభలూ, సమావేశాలకి వస్తుంటాడు"

"అతనా?" విష్ణువర్ధనరావుకి గుక్క తిరగలేదు. తీగలాగితే కదిలినట్టు ఎబ్బెట్టుగా మొహం పెట్టాడు.

"అతన్ని వదిలెయ్ తరువాత"

"కాదు డాడీ....అతనే....అసలు అతన్ని ఇంటరాగేట్ సరిపోతుందిగా. స్వరాజ్యలక్ష్మికి అతనికి ఏ సంబంధం లేకుంటే ఆ ఎందుకొస్తుంది." విష్ణువర్ధనరావుకి కషాయం తాగినట్లనిపించింది

అటు తిరిగి ఇటు తిరిగి రావలసిన వాడిమీద అనుమానం వచ్చి కూతురిలో అనుమానాన్ని ఎలా పక్కకి తప్పించాలో అర్థంకాక...

"అవన్నీ పుకార్లమ్మా....నే అనుకోవటం మనోహర్ తప్పు చేశా

"లేదు డాడీ...ఆలోచిస్తుంటే అది నిజమనిపిస్తుంది... డాడీ చేయండి. త్వరగా..."

"ఎవరికి?"

"పోలీసులకి, ఆ రామశేషుని, ఆ ఫోటో ఆధారంగా ఏ ఫోటో స్టూడియోనో కనుకొని వాడ్ని కూడా లోపల వేయించండి. అప్పుడు నిజం ఆ ఇద్దరో చెబుతారు. ప్లీజ్ డాడీ త్వరగా...మనోహర్‌ని కాపాడండి"అని ఫోన్ తెచ్చి తండ్రికిచ్చింది.

ఆమె మొహం పంచరంగులతో వెలిగిపోతోంది. ఆ సమస్యకి ఆధారం దొరకటంతో....ఆమె ఉత్తుంగ తరంగంలా కదిలిపోతోంది.

విష్ణువర్ధనరావుకి తప్పలేదు. ఇక ఏం చెప్పినా వినే స్థితిలో లేదని అర్థమైంది. ఆ సమయంలో కాదంటే తనమీదే అనుమానం రావచ్చు.... అదే జరిగితే ఎంతకయినా తెగించవచ్చు.

ప్రేమించుకునే వాళ్ళని ఎంత అభ్యంతరం పెడితే అంత ఎక్కువగా వారు మరింత ప్రేమ అనేవూబిలో కూరుకుపోతారు.

అలా జరగకూడదు. అందుకే ఆయన బటన్స్ నొక్కాడు.

అప్పుడు కూడా తన రాజకీయం చూపించాడు. ఏ మాత్రం అనుమానం రాకుండా "హలో పోలీస్ స్టేషన్" అన్నాడు. అనూ ఉద్రిక్తంగా చూస్తోంది.

"నేను విష్ణువర్ధనరావుని సి.ఐ.గార్ని పిలువ్" చెప్పాడు.

అవతల ఫోన్ తీసిన వ్యక్తికి మొదట అర్థం కాలేదు. అర్థమయ్యేలా విష్ణువర్ధనరావు మాట్లాడటం ప్రారంభించాడు.

"మిస్టర్ సి.ఐ...మనోహర్ నిర్దోషి అంటే మీరు నమ్మలేదు. దానికి నా దగ్గరో ఆధారం ఉంది. వాళ్ళిద్దరూ నగ్నంగా ఉన్న ఫోటోనే. ఆ ఫోటో స్టూడియోవాడ్ని తీసుకొచ్చి బాదండి.... అప్పుడు మీకే తెలుస్తుంది.

"డాడీ రామశేషు గురించి కూడా చెప్పండి" అందుకుంది అనూ.

అవతలకి వినపడింది అనూ చెప్పినమాట. అంతే అతని చేతిలో రిసీవర్ బిగుసుకుంది. అతని కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి.

"ఆ చెప్పటం మరిచాను... రామశేషుకి, స్వరాజ్యలక్ష్మికి [illegible] సంబంధం ఉందని ఓ పుకారు...వాడ్ని కూడా తీసుకొచ్చి [illegible] తగిలించండి..."

...

....

....

విష్ణువర్ధనరావు తలవూపుతున్నాడు. అనూకి అర్థం కావటం[illegible]

"నో... మీరెవరికి భయపడవల్సిన అవసరంలేదు. అతనికి [illegible] బ్యాక్‌గ్రౌండ్ ఉన్నాసరే నాది రెస్పాన్స్.... ఈ విషయంలో మీరు [illegible] చెయ్యకపోతే ఈ విషయాన్ని అసెంబ్లీ వరకు తీసుకెళ్తాను..."

అవతలనుంచి అతను చెప్పాడు.

"అర్థమైంది సర్....మీరు చెప్పకుండానే పని పూర్తిచేస్తాను [illegible] ఫోటోస్టూడియోవాడ్ని....."

"మాటలొద్దు పని ముఖ్యం..."

"ఎస్ సార్....ఈ రామశేషు స్పీడ్ ఏమిటో మీకు క్షణాల్లో చూపి[illegible]

"గుడ్....నాక్కావలసింది అదే" చెప్పి ఫోన్ పక్కన పడేసి కూత[illegible] తిరిగి...."

"సంతోషమమ్మా.... నీవు చెప్పినట్లుగానే వాళ్ళిద్దర్ని ఇంటా[illegible] చెయ్యమన్నాను. మనకు అరగంటలో పూర్తి ఇన్ఫర్మేషన్ వస్తుంది."

అనూ గోడకున్న గడియారం వంక చూసింది తొమ్మిదిన్నర[illegible]

* * * * *

మనోహర్ ఆ డ్రైనేజి పైపులో ఉండి అప్పటికి పదిగంటలు [illegible] కావస్తుంది. స్టేషన్‌లోంచి వచ్చాక ఇష్టం వచ్చినట్లు పరిగెత్తి రోడ్డువా[illegible] వేసిఉన్న పైపులో దూరాడు.

అలాగే అక్కడే ముడుచుకుని ఉన్నాడు. మొహం మీద నుంచి చెమటకారి ఆరిపోయింది... భారంగా చూస్తున్నాడు మనోహర్ స్టేషన్‌టేబుల్ మీద నుంచి తెచ్చిన ఫోటోని.

అతని అంతరంగంలో అనూనే మెదులుతోంది. తన గురించి చెడుగా అనుకోదుకదా నో..... అలా ఎన్నటికి ఆలోచించదు...తన గురించి సంపూర్ణంగా తెలుసు.... తెలియనిది లోకానికి.

ఎలా తను హంతకుడ్ని కాదని నిరూపించడం... అసహనంగా తలపట్టుకున్నాడు.

ఫోటోని చూశాడు పరీక్షగా-

తనలా ఉన్న అతనూ, స్వరాజ్యలక్ష్మి చాలా నీచమైన పొజిషన్‌లో ఉన్నారు. ఎలా ఎలా సాధ్యం.... తలలు మార్చారా?

అదే అయి ఉంటుంది. తనెళ్ళి ఫోటో స్టూడియోవాడి కాలర్ పట్టుకుంటే సరిపోతుంది. నిజం కక్కించటానికి వాడు చిన్నప్పుడు తాగిన ఉగ్గుపాలు కూడా కక్కిస్తేసరి.

మనోహర్ ఫోటో వెనక్కి తిప్పాడు.

ఏదేమున్నా పెళ్ళి ఫోటోనా? క్లియర్‌గా, స్టూడియో అడ్రసు, ఫోన్‌నెంబర్ ఇచ్చుకోవటానికి...స్వచ్ఛమైన మనోహర్ మనస్సులా తెల్లగా మెరిసిపోతూ ఉంది.

'బుల్‌షిట్' అసహనం, ఆవేశం కలగలిపి అనుకున్నాడు పళ్ళు బిగించి....కసిగా ఆ ఫోటోను నలిపెయ్యబోతూ ఆగాడు...ఫోటో కార్డ్ మీద 'కొడాక్' అనిలేదు...మరేదో కంపెనీ...'కోరమండల్' ఆ కంపెనీ ప్రకటన కూడా తనెంత వరకూ చూడలేదు.

ఫోటో వెనుక వైట్ క్రింద లైట్‌గా 'కోరమండల్..కోరమాండల్' అని వరసగా ముద్రించి ఉన్నాయి.

మనోహర్ పెదాలమీద సన్నటి దరహాసం కదలాడింది. చక్కటి

ఆలోచన అప్పటికప్పుడు రూపుదిద్దుకుంది అప్రయత్నంగా
పెదాలనుంచి సన్నటి ఈల వచ్చింది. ఆ వెనువెంటనే ముందు ఏకా
కలుసుకున్నాడు.

★ ★ ★ ★ ★

కోరమండల్ ఫిల్మ్ కంపెనీ.... అన్న బోర్డుకూడా సరిగా
ఉండనా ఉండనా అన్నట్టు కదులుతోంది.

"ఏంకావాలి సర్...." అడిగాడు ఆఫీసుకుర్రాడు.

మనోహర్ సమాధానంగా జేబులోంచి వంద కాగితం తీసి
ఆఫీసుబాయ్ టక్కున అందుకుని..."మీకేం కావాలో అడగండి"

"మనోహర్ ఖంగుతిని..." మొత్తానికి ఘటికుడివే, చాలా
ఇన్ఫర్మేషన్.. మీ కోరమండల్ ఫిల్మ్ ఫోటోకార్డ్ ఈ సిటీలో
ఫోటోస్టూడియోలో సప్లయ్ చేస్తారు ?

"చెప్పను.....స్వామిద్రోహం చెయ్యను...."

"అదేంటి నేను అడిగినదానికి నీ స్వామి భక్తికి సంబంధం

"చాలా ఉంది...మిమ్మల్ని చూస్తుంటే మీరేదో ఫిల్మ్ కం
చెందినవారిలా ఉన్నారు. మేం సప్లయ్ చేసే కంపెనీల అడ్రసులను
మీ సరకు అమ్ముకోవాలనేగా..."

"నో...నో.......చూడు బ్రదర్ ...నీ వనుకున్నట్టు వాటి
వ్యాపారమే, కాని మీలా ఫిల్మ్ ఫోటోకార్డ్‌లకి సంబంధించినది కా
పాజిటివ్‌లు, నెగటివ్‌లు కొనడం...డెవలప్‌చేసిన ఫిల్మ్‌లో వెండి ఉం
నీకు తెలియనిది కాదు. ఈ మధ్యనే నాకీ విషయం తెలిసింది. కోర
ఫిల్మ్‌లో వెండి శాతం ఎక్కువగా ఉందని అందుకే."

ఆ కుర్రాడు సంతృప్తిగా తలపంకించి.."మీరెళ్ళి ఆ టీ సెంటర్
ఉండండి. క్షణంలో వస్తాను" చెప్పాడు.

మనోహర్ టీ సెంటర్‌వైపు నడిచాడు. సరిగ్గా టీ సెంటర్ దగ్గరికి వెళ్ళగానే కాళ్ళు ఆగిపోయాయి. గొంతులో తడి ఆరిపోయింది. ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ టీ త్రాగుతూ ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు వారిచేతిలో పేపర్..

ఒక్క క్షణం ఏంచెయ్యాలో అర్థం కాలేదు. తన వంక చూసుకున్నాడు తనని తెలిసున్న వాళ్ళుకూడా గుర్తుపట్టడం కష్టమే.

అంతలో ఓకానిస్టేబుల్ మనోహర్‌కేసి తిరిగాడు...వెనువెంటనే మొహం చిట్లించాడు.

మనోహర్‌కి పై ప్రాణాలు పైనే పొయ్యాయి.

అయిపోయింది... పూర్తిగా అతను గుర్తుపట్టేశాడు. ఈసారి తను తప్పించుకోవటం కల్ల...అన్ని హత్యలను తనమీద రుద్ది ఏకంగా ఉరిశిక్ష వేస్తారు అదే జరిగితే, తనకి రాష్ట్రపతి క్షమాభిక్షకూడా దొరకదు.

కాలయముడిలా కానిస్టేబుల్ ముందుకడుగేశాడు. మనోహర్ మనసు తొందర పెడుతుంది. కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి. కానిస్టేబుల్ దగ్గరి కొచ్చి "మిస్టర్ జాగ్రత్త" అన్నాడు కర్రతో జేబువంక చూపిస్తూ.

మనోహర్ గుటకమింగి జేబువంకచూశాడు. పైకి రెండు వందనోట్లు వచ్చి రెపరెపలాడుతున్నాయి.

చప్పున సర్దుకుని..."థ్యాంక్స్" అన్నాడు చిన్నగా.

"తరువాత థ్యాంక్స్....ముందు ఈ అడ్రసులు తీసుకో"చెప్పాడు వెనుకనుంచి కోరమండల్ ఆఫీసుబాయి.

మనోహర్ ఆ కాగితాన్ని తీసుకున్నాడు.

"ఇవేనా ఇంకేమన్నా మర్చిపోయావా?"

"మన దగ్గర అలాంటి తేడాలు ఉండవ్ సర్...నిజాయితీగా పనిచేస్తాను"

"నీ నిజాయితీ ఏడ్చినట్టేఉందని" అనుకుని మనోహర్ అక్కడ్నించి వచ్చేశాడు ఓ పబ్లిక్ టెలిఫోన్‌లో జొరబడ్డాడు అందులో దాదాపుగా అందరికి

ఫోన్‌లున్నాయి. టెలిఫోన్‌లేని ఫోటోస్టూడియోలకి స్వయంగా వెళ్ళి అనుకుని మొదట ఓ నంబర్‌కి డయల్ చేశాడు. సిద్ధంగా ఉన్న వన్‌రూపి కాయిన్ అవతల 'హలో' అనగానే వదిలాడు. తను సిద్ధం చేసిన చీకటి బాణాన్ని వదిలాడు.

"హలో నేను....పరిస్థితి విషమంగా ఉంది. నగ్నంగా ఉన్న ఫోటో వాళ్ళిద్దరి తలలు అతికించింది నువ్వేనని తెలిసిపోయింది. నేను బైటనుంచి మాట్లాడుతున్నాను" కంగారుగా అన్నాడు మనోహర్.

"ఏయ్....ఏం మాట్లాడుతున్నావ్...నాకేమి అర్థంకావటం లేదు తలలు మార్చటం ఏమిటి?"

మనోహర్ టక్కున ఫోన్ పెట్టేశాడు.

మరో నెంబర్...ఆ ఫోటోస్టూడియో కూడా కాదు..అలా అయిదుగురుకి చేశాడు. సరయిన రెస్పాన్స్ రాలేదు.

ఇక మిగిలింది ఒక్కటే...రూపాక్లిక్ పాయింట్..తను చెప్పేవారిలో స్పందన కలగకపోతే ఇంకా మిగిలిన, ఫోన్‌లేని ఆ స్టూడియోలలో ఒకటి ఈ నీచకార్యం చేసుండాలి.

చాలాసేపటికి రూపాస్టూడియోలో ఫోన్ తీశాడు.

"నేను....ప్రమాదం...న్యూడ్ ఫోటోలను తలలు మార్చింది అని పోలీసులకి తెలిసింది. స్వరాజ్యలక్ష్మి"

మనోహర్ మాట పూర్తికాకుండానే అతనన్నాడు.

"మైగాడ్....ఇప్పుడెలా ...పోలీసులు నా స్టూడియోమీద రైడ్ నేను అన్యాయం అయిపోతాను. రామశేషుగారిప్పుడెక్కడున్నారు" మనోహర్ టక్కున ఫోన్ కట్ చేశాడు.

అదే....అదే...అదే ఫోటో స్టూడియో..... వాడెవడో రామశేషు వీడు కలిపి చేశారు ఎందుకు? తన మీదెందుకుంతపగ?

అసలీ రామశేషుగాడెవడు? అప్పుడొచ్చింది అనుమానం. వాడు వాడు కాదు గదా?

మనోహర్‌కి గుండెల్లో చెమట పట్టింది. ఎవడిపేరు చెబితే పోలీసులు కూడా సంకోచిస్తారో మరెవరి పేరు చెబితే సిటీ వణికిపోతుందో అతను వాడు ఆ రామశేషు అతనా? అతనేనా?

ఆ గూండా....సిటీలో ఏమర్డర్ జరిగినా వాడి హస్తం లేకుండా ఉండదు. ఏ వ్యవహారం జరిగినా అతను పక్కనుండాల్సిందే.....మొన్నటికి మొన్న ముఖ్యమంత్రి అతనితో పదినిమిషాలు ఏకాంతంగా అందరి ముందు నుంచి తీసుకెళ్ళి మాట్లాడాడు.

ఏం మాట్లాడాడో తెలియక ఇప్పటికి జిల్లా ఎమ్మెల్యేలందరూ గింజుకు చస్తున్నారు.

అంత పలుకుబడి, అంతకుమించిన గూండాగిరి....ఆ రామశేషుగాడా?

మనోహర్ ఆలోచిస్తున్నకొద్దీ మరింతగా బలపడుతోంది. ఇక ఆలోచించటం అనవసరం. వాడే ఖచ్చితంగా వాడే...స్వరాజ్యలక్ష్మికి, వాడికీ సంబంధం ఉందని కాలేజీలో ఒకరిద్దరు అన్నప్పుడు కూడా తను నమ్మేవాడు కాదు...అయితే నిజమేనన్నమాట... స్వరాజ్యలక్ష్మిని వాడే చంపేసి, నేరాన్ని తనమీదికి తోశాడు.

ఎవరు నమ్ముతారు....తనలాంటి వాడిమాటలు...అనూ....అనూకి చెబితే...ఆలోచన రావటం ఆలస్యం.... ఆచరణలో పెట్టాడు.

* * * * *

పది....

ఫోన్ మ్రోగటం ఆలస్యం...టక్కున అనూ అందుకోబోయింది. విష్ణువర్ధనరావు కూతుర్ని ఆగమని రిసీవర్‌ని తీసుకున్నాడు.

"హలో విష్ణువర్ధనరావుగారూ! నేను మనోహర్‌ని"

అంతే విష్ణువర్ధనరావు బాంబుపడట్టు అదిరిపడ్డాడు. ఊహిస్తున్న ఫోన్ వేరు రామశేషునుంచి....

"సర్....అనూని పిలవండి...ప్లీజ్ సర్..."

"పక్కనే ఉంది...అయినా మీరు పోలీస్‌స్టేషన్‌లో అలా కానిస్టే హత్యచేసి..."

"నో సర్...అసలు జరిగింది మీకు తెలీదు"

"అనూకి అర్థమయింది, మనోహర్ నుంచేనని..టక్కున లా హలో మనూ" అంది.

మనోహర్ కళ్ళల్లో నీళ్ళుతిరిగాయి. గొంతులో ఏదో అ భావన...గూడుకట్టుకున్న బాధ కన్నీళ్ళ రూపంలో ఒక్క బయటికొచ్చింది.

అది అనూకి తెలియకుండా కంట్రోల్ అవుతూ "ఇవన్నీ చెయ్యలేదు అనూ...మన ప్రేమనిచూసి ఓర్వలేని కీట చేస్తున్నవని...రూపా క్లిక్ పాయింట్‌లో ఫోటో మార్పిడి కార్యక్రమం జ ఈ విషయం మీ డాడీకి చెప్పు.... అంతేకాదు రామశేషునే ఈ ఘన చేసింది. అలాంటివాడ్ని నేను ఫేస్ చెయ్యలేను అనూ. మీ డాడీకే

"నాకు తెలుసు మనూ, డాడీ, నేను ఇంతకు ఊహించాం...డాడీ అప్పుడే డిపార్టుమెంట్‌వారిని పంపారు కూడా. ఇక్కడికి వచ్చేయి"

"వద్దు అనూ...నేను ఆ ఫోటో స్టూడియో దగ్గరికి వెళతాను జట్టు పట్టుకుని నిజం కక్కిస్తాను. నువ్వుకూడా అక్కడికి వచ్చేయి నేను నిర్దోషినని లోకానికి తెలియటానికి ఇంకా ఎంతోసేపు లేదు అనూ.

"మనూ......ఆగు" అనేలోపు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

"డాడీ మనం ఊహించింది నిజమే.... మీ పోలీసులు ఇంకా

ఫోటోస్టూడియోలన్నీ తిరుగుతుంటారు. వెంటనే చెప్పండి... రూపా క్లిక్ పాయింట్ అని... మనోహర్‌కి రూఢిగా తెలిసింది. పదండి డాడీ.... మనూని కాపాడండి"

విష్ణువర్ధనరావు మొహంలో ప్రేతకళ వచ్చింది.

" ఆ రామశేషుగాడే దీనికంతటికీ కారణం.... ఆ ఫోటోస్టూడియో వాడి సాక్ష్యంతో ఆ రామశేషుగాడి బండారం బయటపడుతుంది... నేను ఫోన్ చేసుకొని క్షణంలో వస్తాను, మీరుకూడా రెడీ అవ్వండి" అని సమాధానం కోసం చూడకుండా బయటకొచ్చింది.

విష్ణువర్ధనరావు గంభీరంగా వున్నాడు.

ఇంత సడెన్‌గా కథ అడ్డం తిరుగుతుందని అనుకోలేదు. ఇప్పుడు రామశేషుగాడు బయటపడ్డాడంటే, వాడు తన పేరు చెబుతాడు. అదిచాలు తన రాజకీయ జీవితం అంతం అవ్వటానికి....

బలంగా చేతులు బిగించాడు. అప్పటికప్పుడు ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాడు, ఫోన్ తీసుకొని ఎస్.పి.కి రింగ్ చేశాడు.

చెప్పాల్సింది మాత్రం చెప్పేశాడు. ఇంకోపనివుంది... మరో నెంబర్‌కి డయల్ చేశాడు.

"ఆర్.డి.ఎక్స్. వాడతావో.... లేక హైడ్రోజన్ బాంబే వేస్తావో ఇద్దరూ బతకకూడదు. పోలీసులు అక్కడికి వచ్చేసరికి రామశేషు వుండకూడదు. ఇప్పటికే రామశేషు ఫోటోస్టూడియోవాడ్ని ఫినిష్‌చేస్తాడు. ఆ తర్వాత వాడ్ని నువ్వు..."

"ఓ.కె. సర్... అలాగే నెక్స్టు ఎమ్మెల్యేసీటు ఈ రాబర్టుపేరు మీద రికమెండ్ చెయ్యాలి."

"నాది గ్యారంటీ. లేదా రానీయకు. వచ్చిందో నీ సీటు సంగతి అటుంచు. నా సీట్ పేలిపోతుంది. బాగా గుర్తుపెట్టుకో. ఎవ్వరూ బతకకూడదు...."

"మెరికల్లాంటివాళ్ళు వున్నారు. ఇక ఆ సంగతి మర్చిపోండి"

విష్ణువర్ధనరావు ఫోన్ పక్కకి విసిరేస్తుండగా అనూ వచ్చింది. "ప దాడీ ఫోన్ చేసింది."

"అది పోలీసులకమ్మా పద" అన్నాడు లేస్తూ.

సరిగ్గా అదే సమయానికి రూపా క్లిక్ పాయింట్ దగ్గరికి రవి తన బృందంతో వచ్చాడు. జీప్‌ని ఓ పక్కగా ఆపి దిగాడు. పరిస పరీక్షించి చెప్పాడు అనుచరులతో.

"అంతా ఎలర్టుగా వుండండి.. లోపలికెళ్ళిన అయిదు నిమి బయటికొస్తాను. నేను మెట్లుదిగుతుండగా జీప్ స్టార్టుచేసి నా ముంద స్లో చేయండి. నేను ఎక్కగానే దూసుకుపోనీయి. హత్య జరిగిందని లోపు మనం సేఫ్ ప్లేస్‌లో వుండాలి.

అలాంటివాటికి అలవాటయిన అనుచరులు తలలు ఊ రామశేషు స్టూడియోవైపు బయలుదేరాడు. ఒంటరిగా, అదే సమ మనోహర్ అవతలివైపు నుంచి వస్తున్నాడు. అతనికి నాలుగు కిలో దూరములో అనూ, విష్ణువర్ధనరావులు కారులో వస్తున్నారు.

వారేకాదు ఓ పక్క పోలీసులు, మరోపక్క విష్ణువర్ధనరావు రామ చంపటానికి ఏర్పాటుచేసిన కిరాయి మనుషులు అందరూ... అంద స్పాట్‌కి రావటానికి కేవలం అయిదే అయిదు నిమిషాలు.

అయిదే అయిదు నిమిషాలు-

గాలికూడా వెచ్చగా వీయటం ప్రారంభించింది. అక్కడ నిమిషాల్లో భయంకరమైన హత్యలు జరుగుతాయని తెలియని నిశ్చలంగా ఎవరి కార్యకలాపాల్లో వారు మునిగివున్నారు. ప్రళ ముందు సముద్రంలా ప్రశాంతంగా వుందా ప్రాంతం....

★ ★ ★ ★ ★

రామశేషు స్టూడియోలోకి వెళ్ళేసరికి అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది... చేతికున్న స్టీల్ కడియాన్ని తీసి అరచేతితో బిగించి పట్టుకున్నాడు సిద్ధంగా....

డార్క్ రూమ్ తలుపు తీస్తున్న శబ్దం....

రామశేషు చేతిని వెనక్కి పెట్టుకున్నాడు. పళ్ళు బిగించాడు. కళ్ళు చిట్లించాడు...... మేకను కబళించబోతున్న పులిలా వున్నాడు.

డార్క్‌రూములోంచి ఓ ఇరవై యేళ్ళ కుర్రాడు బైటికొచ్చాడు.

"అన్నా నీ కోసమే చూస్తున్నాను. మనం చేసిన పని తెలిసిపోయింది. ఏ క్షణంలోనయినా పోలీసులు రావచ్చు."

"ఎలా బైటికొచ్చింది?" రామశేషు కరుగ్గా అడిగాడు.

"నాకు తెలీదన్నా, నువ్ చెప్పావ్, నేను చేశాను. అంతే ఆ తర్వాత మర్చిపోయాను. మళ్ళీ మనవాళ్ళు ఫోన్ చేసి విషయం లీక్ అయిందని చెప్పటమే"

"మనవాళ్ళా.... అంటే?"

"అదు... అది ఫోన్‌లో...." అని అనుమానంగా చూసి....."మన వాళ్ళు కాదా చేసింది. అయితే ఎవరు?"

"ఛాల్! నీలాంటి వాళ్ళని నమ్ముకుని చేశాను చూడు. నాది తప్పు ఎవడో చీకట్లో బాణం వెయ్యగానే చెప్పేశావన్నమాట."

"కానీయ్ అన్నా, నీవుండగా నాకు ఏ భయంలేదు. పోలీసులు, నాయకులు అన్నీ.... అందరూ మనవాళ్ళేగా... నిన్ను నమ్ముకున్నందుకు నన్ను రక్షించు."

"ఈ రామశేషు డిక్షనరీలో క్షమాపణ లేదు. నీ తొందరపాటువల్ల ఎంత అనర్థం జరిగిందో తెలుసా! నేనే... ఆఖరికి నేనే ఉరికంబం ఎక్కాల్సిన పరిస్థితి నో..."

"అన్నా..." భయంగా అన్నాడు వణికిపోతూ.

"చంపటంలో రెండు రకాలు... శత్రువయితే చిత్రహింసచేసి... నరాలు

కోసి, కళ్ళలో సూదులు గుచ్చి, నోటిలో మలినాన్ని కుక్కి.... లేదా [illegible] అవయవాలని కోసి అలా... కాని నిన్ను అలా కాదు, ఎంతయినా నావా[illegible] అందుకే ఎగ్జమ్షన్."

"అన్నా కొత్తగా పెళ్ళయిందన్నా... నా భార్య ఈ మధ్యే నెలతప్పిం[illegible] చిన్న తప్పుకు పెద్ద శిక్ష వెయ్యకన్నా.. నీ కాళ్ళు మొక్కుతా!"

"ఈ రోజుతో భూమిపై అరవై కేజీల భారం తగ్గింది" [illegible] కడియం వున్న చేతిని విసురుగా అతనివైపుకి విసరబోయాడు... సరిగ్గా అతని మెడవైపుగా. అతని మెడకి కడియం తగలకము[illegible] రామశేషు వెనుక అలికిడి అయింది.

★ ★ ★ ★ ★

మనోహర్ ఆ ఫోటో స్టూడియో వంకే చూస్తున్నాడు. చాలాసేపట్నుం[illegible] ఎవరో కస్టమర్ అరగంట నుంచి మాట్లాడుతున్నాడు.

అతను వెళ్ళాలి, తనులోనికెళ్ళాలి. వాళ్ళు వచ్చేలోగా ఆ ఫో[illegible] స్టూడియోవాడ్ని రెండు తగిలించి నిజం కక్కించాలి.

ఆ తర్వాత అనూ... తన... అనూని ధైర్యంగా నిర్భయంగా చేరు[illegible] పంచభూతాల సాక్షిగా, నా అనూ సాక్షిగా నేను నిర్దోషినని గొంతెత్తి [illegible] చెప్పాలి.

మరి. ఆ పోలీసు హత్య ?

ఛీ....ఛీ..... అది హత్య ఎలా అవుతుంది? ఆ సి.ఐ. కాళ్ళిరగ్గొ[illegible] తనదేం తప్పవుతుంది!?

పారిపోవటం తప్పేగా.... అయినా అలాంటి చిన్న చిన్న విషయా[illegible] అనూ ఫాదర్ చూసుకుంటారు.

తను దాదాపు సేఫ్‌సైడ్.... తనకి పట్టిన గ్రహణం ఈ నిమిష[illegible] వీడిపోయింది.

మనోహర్ అనుకోవటం ఆలస్యం.....అంతసేపు వాయించేస్తున్న కస్టమర్ బైటికొచ్చేస్తున్నాడు.

మనోహర్ సన్నగా ఈలవేసి అటూ ఇటూ చూసి స్టూడియోవైపు నడిచాడు. అద్దండోర్‌ని తోసి లోనికి అడుగుపెట్టాడు.

లోపల ఎటుపక్క చూసినా సినిమా తారల ఫోటోలే....కొన్ని ప్రైవేట్ ఫోటోలు కూడా ఉన్నాయి. చిన్న పిల్లలవి అయితే ముచ్చటగా ఉన్నాయి.

తాను వచ్చింది ఫోటో ఎగ్జిబిషన్‌కి కాదని గుర్తొచ్చి...అటు ఇటు చూశాడు. ఎవరూ లేరు!

డార్క్‌రూమువైపు చూశాడు. మంచి అవకాశం లోపలికెళ్ళి అక్కడే ఆ చీకట్లో ముక్కుమీద గుద్దితే గిద్దెడు రక్తం కార్చి వాగేస్తాడు వెధవ!

హుహ్! ఎంత నీచానికి వొడిగట్టాడు! హాయిగా తిరిగే తనని స్టేషన్‌కి [illegible] గొట్టాలకి అంకితం చేస్తాడా!

'తగ్గమూలం అనుభవించటానికి సిద్ధంగా ఉండరా, ఇడియట్' అని [illegible] అని కదిలాడు.

సరిగ్గా అప్పుడనిపించింది. "ఎవరో వెనక ఉన్నట్టు" అనుమానంగా [illegible] చూశాడు.

వెనక అయితే ఎవరూ లేరుగాని....అద్దంలోంచి కన్పిస్తోంది.... ఎవరో వస్తున్నాడు టోపీవాలా! మొహం కనపడకుండా క్రిందికి వాల్చి పెట్టుకున్నాడు.

రాస్కెల్ ఇప్పుడే రావాలా? వీడెప్పుడు వెళ్తాడు....? ఈ స్టూడియో [illegible] తనెప్పుడు చితకబాదుతాడు.

ఈలోగా పుణ్యకాలం కాస్తా అయిపోయి అనూ వాళ్ళు వచ్చేస్తే తన [illegible]యిజం జీరోయిజం అయిపోతుంది.

తన సాహసానికి అనూ భుజం తట్టాలి..... సమస్యని ఛేదించిన [illegible] చాకచక్యానికి ఆమె కళ్ళతో అభినందించాలి.

తను తగ్గవాడినే ఎన్నుకున్నానని గర్వపడాలి.

మనోహర్ ఆలోచనలకి అంతటితో ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టి దాక్కుందామా అని చూశాడు.

ఎంట్రన్స్‌లో ఉంది కర్టెన్....కర్టెన్ వారగా పూలకుండీలు ఉన్నాయి.

తను ఆ చాటుకి వెళితే కనపడదు.

డోర్ తెరుచుకునేసరికి మనోహర్ కర్టెన్ వెనుక నిలబడ్డాడు.

అక్కడ్నించి తలవంచితే దార్క్‌రూము కనపడుతుంది. ఊపిరి బిగ నిల్చున్నాడు మనోహర్.

దార్క్‌రూము తెరుచుకోవటం తెలుస్తూనే ఉంది.

ఒకటి......

రెండు.....

మాటలు వినపడుతున్నాయి.

మూడు....

మనోహర్‌కి అర్థమవుతుంది. ఆ వచ్చింది తనకికావలసిన తోడుదొంగలు మాట్లాడుకుంటున్నారు...తను అనుకున్నట్టు ఎవరో కాదు.

శభాష్....కాగల కార్యం గంధర్వులే తీర్చటమంటే ఇదే మంచికే.

మనోహర్ ఆ కొత్తవ్యక్తిని చూద్దామని కర్టెన్ కొద్దిగా తప్పించా అంతే! మొహం మాడిపోయింది.

మొహంలో కళ తప్పింది. గుండె మరింత వేగంగా కొట్టుకో ప్రారంభించింది.

రామశేషు.....గూండా! పచ్చి నెత్తురు తాగే రాక్షసుడు. స్థితికి రావటానికి వాడే....వాడే....తను సరిగా గమనించలేదు ఇం

కాలేజీ ఫంక్షన్స్‌కి మినిస్టర్స్ వచ్చేటప్పుడు వెంట వచ్చేవాడు.

అప్పుడే అతన్ని చూశాడు. స్వరాజ్యలక్ష్మి కూడా నవ్వుతూ మాట్లాడేది చాలా చనువుగా.

మనోహర్‌కి ఒళ్ళంతా చెమటలు పట్టేసింది. రామశేషుని చూడటం వల్లకాదు.... వెనక్కి పెట్టిన అతని చేతిని చూసి అరచేతిలో బిగించిన ఆ కడియాన్ని చూసి.....32 రౌండ్లు ప్రయోగించటానికి వీలున్న ఎం.11/9 ఆయుధాన్ని చూసినా అంతలా కదిలిపోయేవాడు కాదు.

రామశేషు ఆ పనిలో ఎక్స్‌పర్ట్...స్టీల్ కడియాన్ని అరచేతిలో బిగించి విసిరితే అవతలవాడు కోడిలా గిలగిల తన్నుకుని చావాల్సిందే....లేటెస్ట్ ఎ.కె.74 రైఫిల్ గురి అయినా తప్పుతుందేమోగాని అతని మూవ్‌మెంట్ మిస్‌కాదు.

ఆ రామశేషు కడియాన్ని వెనక్కి పెట్టుకుని మాట్లాడుతున్నాడంటే! అంటే...అంటే? సాక్ష్యాన్ని లేకుండా చేస్తున్నాడన్నమాట.... ఫోటోస్టూడియో వాడ్ని...నో! అలా జరగకూడదు.

అప్పుడే చెబుతున్నాడు, ఫోటోస్టూడియో అతను పిట్టలా వణికిపోతూ "అన్నా కొత్తగా పెళ్ళయిందన్నా...నా భార్య ఈ మధ్యే నెల తప్పింది.

మనోహర్‌కి ఏమి వినపడటం లేదు...రామశేషు చేతిలో ఆ స్టూడియోవాడు చావకూడదు. అదే జరిగితే తన మెడకి ఉరి బిగుసుకోవటం ఖాయం.

ఎలా...ఎలా? వాడ్ని రక్షించటం.

రామశేషుతో ఎదురుపడి తను 'ఢీ' కొనగలడా? అది తనకి సాధ్యమా?

మనోహర్ పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి. తను తొందరపడకపోతే జీవితాంతం చింతించాల్సి ఉంటుంది. అనూ తనకి శాశ్వతంగా దూరమయిపోతుంది.

లోకం దృష్టిలో తను హంతకుడుగా మిగిలి పోతాడు.

అనూ దృష్టిలో తనో చేతకాని పిరికివాడు కాకూడదు!

"ఈ రోజుతో భూమికి అరవై కేజీల భారం తగ్గింది" అని కటి
ఉన్న చేతిని విసురుగా ముందుకు పోనిస్తున్నాడు రామశేషు.

ఎలా వచ్చిందో మొండి ధైర్యం.... కర్టెన్ పక్కనున్న పూలకుం
ఫెడీమని తన్నాడు మనోహర్.

అది జర్రున జారి పక్కన టీపాయ్‌కి తగిలింది. దానిమీ
గాజుగ్లాసు జారిపడి భళ్ళున శబ్దం చేసింది.

విసిరిన చేతిని వెనక్కి తీసుకుని వెనక్కి తిరిగాడు రామశేషు

మనోహర్....నిప్పులు కక్కుతూ....

'నువ్వా' అన్నాడు అవాక్కయిపోయి.

ఆ క్షణం చాలు మనోహర్‌కి పూర్తిగా బైటికొచ్చి, రామశేషుని విసి
తోసి, ఫోటోస్టూడియో వాడ్ని పట్టుకుని 'పద ఉంటే ప్రమాదం' అనా

ఎవరూ?ఏమిటి? అని కూడా ఆలోచించకుండా ప్రాణభయ
మనోహర్ వెనక చేరాడు.

అతన్ని లాక్కెళుతున్నంతపని చేసి తీసుకెళ్ళాడు. డోర్‌దాకా...

అప్పుడు కదిలాడు రామశేషు....

డోర్ తీస్తే చాలు బైట అంతా జనసందోహమే....ఈలోగా
వాళ్ళు వచ్చేస్తారు......రామశేష ఏమీ చెయ్యలేదు!

అప్పటి వరకూ తాము దాదాపు కలుగులో ఉన్నట్లే...మనో
అడ్డంగా ఉన్న తలుపుని తీసి ఫోటోగ్రాఫర్‌ని లాగాడు.

అతను వాలిపోతున్నాడు. అది కూడా బాధగా...

మనోహర్ కంగారుగా చూశాడు. ఫోటోగ్రాఫర్ వెన్నుమీద పిడి
అంచువరకూ దిగబడిపోయింది. రామశేషు అంత ఫాస్ట్‌గా కత్తి విసు
అనుకోలేదు.

కనీసం ఆరవటానికి కూడా అవకాశం లేనంతగా అది ప్రా
తీసింది.

రామశేషు వికృతంగా నవ్వాడు.

మనోహర్ అగ్నిలా భగభగలాడాడు. ఏదయితే తను కాకూడదని
అనుకున్నాడో అదే అయింది.

తన జీవితం, ఆశలు అన్నీ కూల్చిపారేశాడు. రామశేషు..... తను
నిర్దోషిగా నిరూపించుకునే అవకాశాన్ని లేకుండా సమూలంగా
తుడిచిపెట్టేశాడు.

మరోసారి అధర్మం జయించింది.

తన యవ్వనం, జీవితం అన్నీ కటకటాలపాలే, ఆ స్థితిని కల్పించిన
రామశేషు మాత్రం హాయిగా కులాసాగా...

మనోహర్ పళ్ళు పటపట కొరికాడు.

చెట్టుమీదనుంచి ఆకలిగా దూకే బ్లాక్ టైగర్‌లా దూసుకెళ్ళాడు.

షర్ట్ పట్టుకుని తలతో ఫెడీమని కొట్టాడు.

పిల్లాడు...కుర్రాడు అంతలా వస్తాడనుకోలేదు. తెలుసుకుని రియాక్షన్
ఇచ్చేలోపు మనోహర్ ఇచ్చాడు.

రామశేషుకు కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి. నక్షత్రాలు పగలే కనిపించాయి.

కళ్ళ ముందు నలుగురు మనోహర్‌లు కదులుతున్నారు.

"చెప్పరా? ఎందుకురా నా జీవితంతో ఆడుకుంటున్నావ్. నేను నీకేం
ద్రోహం చేశాను. చెప్పరా?" అని ఊపుతూ మరోసారి తలతో కొట్టాడు.

రామశేషు వెళ్ళి కౌంటర్ టేబుల్ మీద పడ్డాడు. ఉన్మాదిలా ఊగిపోతూ
వెళ్ళి పైకి లేపి పట్టుకున్నాడు మనోహర్.

"మనుష్యుల ప్రాణాలంటే అంత తేలికా? కళ్ళముందే నిండు ప్రాణాన్ని
బలితీసుకున్నావ్ కదరా! ఆ ప్రాణభయం, ఆ తీపి నీకు రుచి చూపిస్తా" నని
మోకాలు ఎత్తి సరిగ్గా రెండుకాళ్ళ మధ్య తన్నాడు.

**మొత్తం స్టూడియో పునాదులు గజ గజలాడేలా అరిచాడు
అక్కడ పట్టుకుని.**

చిరుత పులిలా విరుచుకుపడి తలతో మరోసారి కొట్టాడు [...] డార్క్‌రూమ్‌కి తగిలాడు. ఆ వూపుకి డోరు లోనికెళ్ళింది. రామశే[...] రామశేషు కూడా లోపలికి వెళ్ళిపడ్డాడు. మనోహర్ వెళ్ళి పడినవాణ్ణి [...] ఇవతలకి లాగి పిడికిలి బిగించి కొట్టాడు.

పిచ్చి ఆవేశం అంతటితో తీరక పక్కనే ఉన్న కత్తెర అందుకు[...] కసితీరా గుండెల్లో పొడిచివెయ్యటానికే సిద్ధమయ్యాడు.

ఆవేశంలో వివేకం మరచి గుండెల్లో దించటానికి ఎదుగు[...]

అప్పుడు పడింది భుజంమీద చేయి...మనోహర్ ఎగశ్వా[...] చూశాడు.

అనూ కన్నీళ్ళతో....

వెనుకే ఆమె తండ్రి....

ఆ వెనుక పోలీసులు....

మనోహర్ అనూని చూడటం ఆలస్యం కత్తెర వదిలే[...] తప్పిపోయినవాడు తిరిగి తన వాళ్ళను చూసినప్పుడు కలిగే ఆన[...] కలిగింది.

అమాంతం కౌగిలించుకున్నాడు.

అనూ అతన్ని ఓదార్చుతూ.....'రిలాక్స్.....రిలాక్స్' అంటో[...]

విష్ణువర్ధనరావు అతన్ని సముదాయిస్తూ...."అసలేం జరిగింది[...] అన్నాడు.

మనోహర్ అనూ గుండెల్లో తలదాచుకుంటూ...చేతితో [...] చూపించి "ఈ రామశేషు అతన్ని పొడిచి సాక్ష్యం లేకుండా చేశారు. [...] నేను ఏ హత్యకి బాధ్యుడ్ని కాను. అన్నీ ఈ రామశేషునే చేశారు. వా[...] నమ్ము అనూ...వీడి రౌడీయిజానికి భయపడి పోలీసులు కూడా అతని [...] చేరతారు. నువ్ నమ్ము అనూ...వీడే వీడే అన్నింటికి కారకుడు"

విష్ణువర్ధనరావు గంభీరంగా అన్నారు. "మనోహర్ [...]

ఈ రామశేషుని కమీషనర్‌కి అప్పచెబుతాను. నీముందే ఇంటరాగేషన్ చేయిస్తాను. లోకంలో ఎక్కడో రౌడీయిజానికి, రాజకీయం లొంగినంత మాత్రాన లోకమంతా అలానే ఉంటుందనుకోకు"

మనోహర్ అనూ నుంచి జరిగి...విష్ణువర్ధనరావు వంక కృతజ్ఞతగా చూశాడు.

"ఇదంతా చేయిస్తున్నది నీవు కాబోయే అల్లుడవని కాదు. నువ్వే కాదు నీ స్థానంలో ఎవరున్నా ఇదే పని చేస్తాను. నేను గౌరవించేది చట్టాన్ని. చట్టంముందు నా కూతురైనా, అల్లుడయినా, ఆఖరికి నేనైనా ఒక్కటే" అని వెనక్కి తిరిగాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్, రామశేషుని అరెస్టు చేయండి. ఎవరు చెప్పినా ఆఖరికి ఈ దేశపు హోం మినిస్టర్ స్వయంగా చెప్పినా వదలొద్దు. ఇది నా నియోజకవర్గం... నేను డీల్ చేస్తున్నానని చెప్పండి....దట్సాల్"

"యస్....సర్" సెల్యూట్ చేశాడు.

ఎస్.ఐ.తోపాటు నలుగురు కానిస్టేబుల్స్ కిందపడిన రామశేషు దగ్గరికి వెళ్ళారు.

"అనూ....ఇప్పటికయినా నన్ను నమ్ముతావా?" అడిగాడు కన్నీళ్ళతో... అనూ కదిలిపోయింది.

"ఇప్పుడే కాదు... ఎప్పుడూ నమ్ముతాను. నా మనూ గురించి నాకు తెలుసు"

"అనూ...ఐ లవ్ యూ!" అన్నాడు.

"సర్!" పిలిచాడు ఎస్.ఐ

విష్ణువర్ధనరావు ముందు అడుగేశాడు. మనోహర్, అనూ కూడా అటు చూశారు.

"ఇతను కదలటం లేదు సర్" రామశేషుని పట్టుకోకుండా స్టిక్‌తో పొడుస్తూ అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఇడియట్ నాటకం ఆడుతున్నాడు...తిప్పండి" చెప్పాడు

"సార్ కదలటంలేదు సార్" వినయంగా చెప్పాడు కానిస్టేబుల్

తన చేతిలో ఉన్న అనూ చేతిని నొక్కాడు. ఒకింత భయంతో

"నేను గట్టిగా ఒకేచోట...అంత మాత్రాన " గొణిగాడు

బోర్లాపడిన రామశేషుని వెనక్కి తిప్పారు.

ఆకాశం రెండుగా చీలినట్టు, భూమి మధ్యకి చీలినట్టనిపించింది. మనోహర్ దక్షిణాఫ్రికా సూపర్ స్పెషల్ వెపన్ స్ట్రీట్ స్వీపర్‌ని గుండెల్లో ... వణికిపోతున్నాడు.

"నో....నో....నాకు తె....లీ....దు..,"

అనూ అవాక్కయిపోయి మనోహర్ వంక చూస్తోంది.

విష్ణువర్ధనరావు అయోమయంగా మొహం పెట్టి... "ఇతన్ని ... ఇందాక చెప్పలేదే....నీ చేతులతో నువ్వే ఇలా చేసుకుంటావని... ఎలా రక్షించను నిన్ను"

"అనూ నేను చంపలేదు వాడ్ని....కేవలం రెండుకాళ్ళమధ్య...

"అదే నిజమైతే రామశేషు గుండెల్లో కత్తి ఎలా దిగబడి ... ఇన్‌స్పెక్టర్ అడిగాడు.

"సారీ....మిస్టర్ మనోహర్....అబద్ధం చెబితే అతికినట్టు ...

అప్రయత్నంగా అనూ చేయి వదిలేశాడు పిచ్చివాడిలా ... పీక్కున్నాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ వచ్చి చేయి పట్టుకున్నాడు.

అయిపోయింది. పూర్తిగా తను ఇరుక్కున్నాడు. ఆఖరికి ... హోం మినిస్టర్‌కూడా బైటికి ఏ రకంగా తేలేనంతగా....

ఈ స్టూడియోలో ముగ్గురే ఉన్నారు...నాలుగో వ్యక్తి ఎలా ... ఎప్పుడు రామశేషుని పొడిచాడు? అదీ ఇంతమంది ముందు?

మొత్తానికి ఏదో జరుగుతోంది? చాలా పెద్ద హైలెవెల్ ...

...జరుగుతోంది. దాన్ని ఛేదించాలి. అమాయకంగా అసహాయంగా తను ... బలైపోకూడదు. ఇన్‌స్పెక్టర్ చేతిని విదిలించాడు..అనూ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

"అనూ" అన్నాడు ఆర్ద్రతగా....

ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు...సుడులు తిరిగి వర్షించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. ఏ మాత్రం కదిలించినా బరస్ట్ అయ్యేలా ఉంది..

ఇన్‌స్పెక్టరు రివాల్వర్ తీసి మనోహర్‌కి గురిపెట్టాడు.

"నడున్" హూంకరించాడు.

మనోహర్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌వైపు చూశాడు కఠినంగా.... మనోహర్ నుండి ఆ మూవ్‌మెంట్ వస్తుందని ఎవరూ అనుకోలేదు. అన్నివైపులా బిగిస్తే పిల్లి కూడా పులి అవుతుంది. అదే అయ్యాడు మనోహర్.

కాలుని విసురుగా లేపాడు.సరిగ్గా పొట్టమీద అదే క్షణంలో అరచేతితో మొహం మీద చరిచాడు..చప్పున చేతిలోని రివాల్వర్‌ని తీసుకున్నాడు.

అదే వేగంతో గిర్రున తిరిగి విష్ణువర్ధనరావుకి గురిపెట్టాడు.

"ఏయ్ ఏం చేస్తున్నావ్" అరిచాడు విష్ణువర్ధనరావు కీచుగా –

"సారీ సర్. ఇంతకన్నా గత్యంతరం లేదు. నిస్సహాయంగా పోలీసుల వెంటవెళ్ళి చెయ్యని నేరాలకి శిక్ష అనుభవించి నా జీవితాన్ని పాడుచేసుకోలేను..."

"అందుకని...నన్ను" కోపంగా అరిచారు, వెనకున్న సెక్యూరిటీని చేతితో ఆగమని చెబుతూ

"మరేం పర్వాలేదు, మిమ్మల్ని నేను కిడ్నాప్ చెయ్యటం లేదు. నేను సేఫ్‌ప్లేస్‌కి వెళ్ళగానే వదిలేస్తాను. చెప్పండి పోలీసులకి జీప్ ఒకటి ఎరేంజ్ చెయ్యమని."

"మొద్దుల్లా చూస్తారేం....వెళ్ళి ఎరేంజ్ చెయ్యండి"

విష్ణువర్ధనరావుగారి ఆర్డర్ వినటం ఆలస్యం బిలబిలమంటూ పరిగెత్తారు..

"సారీ అనూ...తప్పులేదు"

"నో సారీ...కరెక్ట్" చెప్పింది అనూ అభినందనపూర్వకంగా

కూతురిని తినేసేలా చూశాడు విష్ణువర్ధనరావు.

"థ్యాంక్స్ అనూ...ఆ నమ్మకం చాలు, ఈ ప్రమ అయినా ఛేదిస్తాను..నా నిర్దోషిత్వాన్ని నిరూపించుకుంటా" విష్ణువర్ధనరావుతో బైటికి వచ్చాడు.

బైట వందలమంది జన సందోహం....

మెట్ల దగ్గర జీప్ రెడీగా పెట్టి ఉంది. మనోహర్ ఆయన్ని కదిలిస్తూ మరోవైపు చూసుకుంటూ జీప్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

"ఎక్కండి" చెప్పాడు రివాల్వర్ కదిలిస్తూ....

విష్ణువర్ధనరావు ఎక్కగానే జీప్ ముందుకు కదిలింది. వా వ్యాన్స్...వాటి వెనుక రామశేషు అనుచరుల జీప్...వాటి విష్ణువర్ధనరావు వెంట వచ్చిన సెక్యూరిటీ కార్లు...వరుసగా......

అన్నీ మనోహర్ జీప్‌నే వెంటాడుతున్నాయి. వైర్‌లెస్ ద్వారా అందుకున్న అన్ని పోలీసు వాహనాలు వచ్చి లైన్‌లో చేరాయి.

అప్పటికి రామశేషు హత్య చెయ్యబడ్డాడని తెలిసి సిటీలో ఎనౌన్స్ చేశారు...రామశేషు అనుచరులు విధ్వంసానికి శ్రీకారం

ఆకాశం మీద నుంచి రాలిపడే శకలం వేగంతో పోటీపడుతూ జీప్... ఆ వేగానికి గుంటల్లో పడినప్పుడు రెండు గజాల ఎత్తులేచి పడ జీపు.

"మనోహర్" అరుస్తున్నాడు విష్ణువర్ధనరావు.

అదేమీ విన్పించుకునే స్థితిలో లేడు. రివ్యూ మిర్రర్‌లోంచి వస్తున్న భారీ వాహనాలనే చూస్తున్నాడు.

వెనక వాహనాలకి బ్రేక్ వెయ్యకపోతే అంతా తనని చుట్టుము ఖాయం.

ఈ రాష్ట్ర ప్రతిపక్షనాయకుడిని బెదిరించి అడ్డం పెట్టుకున్నందుకు ఉరి వేసినా అడిగేవాళ్ళు ఉండరు.

"సారీ సర్ తప్పులేదు"

"సారీ తరువాత ముందు స్పీడ్ తగ్గించు. చుట్టూ చూడు అన్నీ గాడాలే. తేడావస్తే ఆకారాలు కూడామిగలవ్ ఆపు"

"ఆకాశం మీద నుంచి పడినా బ్రతుకుతాననే నమ్మకం. ఆత్మవిశ్వాసం నాకున్నాయి. కాని మీరు చెప్పినట్టు ఆగితే, బ్రేక్‌మీద కాలువేస్తే వెనుక వస్తున్న అందరూ చుట్టు ముడతారు. ఆ తరువాత బైటికి రావటం అసంభవం. చెయ్యని నేరాలకి శిక్ష నేను అనుభవించలేను..."

"నా కంఠంలో ప్రాణముండగా నీకు ఆ స్థితి రాదు. నాది గ్యారంటీ....."

"ఇంత జరిగాక వెనక్కి తిరిగే సమస్యే లేదు..."

"ఒక ప్రతిపక్షనాయకుడిగా ఈ దేశపు యువతకి వెనక్కి తిరగమని నేను చెప్పను...."

"మీరేం అంటున్నారో నాకు అర్థం కావటం లేదు" పక్కకి తిరిగి అన్నాడు.

అప్పుడే మలుపు వస్తోంది.

విష్ణువర్ధనరావు కంగారుగా "ముందు.... ముందుకి చూడు" అరిచాడు

అప్పటికే మలుపుకున్న పెద్ద కొండరాయి దాకా పోయింది...స్టీరింగ్ తిప్పితే...

జీపువెళ్ళి గుద్దుకుందనే అనుకున్నాడు. చివర సెకన్‌లో లాఘవంగా పక్కకి తప్పించాడు.

టైర్లు 'కీచు'మని అరిచాయి.

"ప్రమాదం అంచుకు వెళ్ళి మృత్యుంజయుడ్నయి పక్క మామూలే. డోన్టువర్రీ, మీ ప్రాణానికి నా ప్రాణం అడ్డు..."

"అదే నేను చెబుతున్నా, నా మాట విను...అదిగో మళ్ళించు, అడవిలోకి పారిపో...పోలీసుల్ని నేను మేనేజ్‌చేస్తా వెంటాడకుండా చేస్తాను. ఆపై నిదానంగా సిటీలోకి రా. నన్ను చెయ్. అసలిదంతా ఎలా జరిగిందీ, నిన్నెందుకు ఇంతలా తేల్చుకుందాం....."

మనోహర్ తలవూపాడు. తను ఎంతో దూరం ఇలా వె ఇప్పటికి వైర్‌లెస్ ద్వారా మేసేజ్ అందుకున్న డిపార్ట్‌మెంట్ క్షణంలోనయినా దిగ్భంధం వేయవచ్చు....

మనోహర్ అనుకోవటం ఆలస్యం...పైన భయం శబ్దమయింది. చెవులు పగిలేలా హెలికాప్టర్ అరుస్తూ కారుపైభాగాన

ఇక ఆలోచించకుండా కారు స్లో చేసి పక్కన ఆపాడు. చప్పున దిగి విష్ణువర్ధనరావుతో చెట్ల మధ్య కెళ్ళాడు. పది గజాల అడవిలోకి పరిగెత్తకుండానే విన్పించింది.

ఆపిన జీపు పక్కన వాహనాలు సడన్ బ్రేకుతో ఆగటం, పాటు బూట్లచప్పుడు.

మనోహర్ మరింత వేగంగా పరుగు తీస్తున్నాడు కింద కూడా చూడకుండా.

"మనోహర్ చిన్నగా, పెద్దవాడ్ని రోగాలు వున్నవాడ్ని" రొప్పుతున్నాడు.

దాన్ని పట్టించుకోకుండా లాక్కు వెళుతున్నాడు. వెనుక బూట్ల మరింత దగ్గరవుతున్నాయి.

ఆకాశానికి అంటుకునేలా పెరిగిన చెట్ల వేళ్ళు పడికి మైకులోంచి విన్పించింది.

"మనోహర్ లొంగిపో... ఇక నువ్వు తప్పించుకో లేవు"

ఆ అలికిడికి చెట్ల మీద పక్షులు హో... హో కారాలు చేస్తూ రెక్కలు టప టప లాడిస్తూ పైకి లేచాయి. మనోహర్ విరిగిపడిన చెట్ల మొదళ్ళని దాటుతూ విష్ణువర్ధనరావుని లాఘవంగా తప్పిస్తూ పరిగెడుతున్నాడు.

"కమాన్‌సర్ త్వరగా... మీరు పక్కన లేకపోతే ఫైరింగ్ మొదలు పెడతారు దయచేసి సహకరించండి ముందుకి దూసుకెళ్ళి... శ... శ..." అని చెప్పాడు. ఆ తర్వాత మాట ఆగిపోయింది.

ఎదురుగా దారి బంద్.

ముందుకి ఎటువంటి పరిస్థితిలోనూ వెళ్ళలేరు. కొండ చివరిభాగం.... కనిపిస్తోంది అనంతమైన అగాధం.

కొన్ని వందల మీటర్ల దిగువ ఏమీ కనిపించటం లేదు. పచ్చగా గుబుర్లు బూదర బూదరగా కనిపిస్తున్నాయి.

మనోహర్ క్షణంలో ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు. తను నిరుత్సాహ పడకూడదు. ఓడిపోకూడదు ఇంకా తనకి దారి ఉంది.

కొండకొన నుంచి కూడా కిందకి ఆధారంతో జారటానికి అవకాశం ఉండవచ్చు. ఆ అవకాశం చాలు ఎగుడుదిగుడుగా ఉంటేచాలు, అలానే మట్టి పెళ్లను, చెట్లతీగలను పట్టుకొని వెళ్ళొచ్చు.

మనోహర్ అగాధం అంచుకెళ్ళాడు. అతననుకున్నట్లుగా ఏ అవకాశం లేదు.

ఓ పెద్ద బండరాయి పొడుచుకు వచ్చింది కొండలోంచి, ప్రస్తుతం దానిమీద ఉన్నారు.

ఏటూ తేలనిస్థితి.

విష్ణువర్ధనరావు కిందకి చూసి భయంగా వెనక్కి అడుగువేశాడు.

మనోహర్ బాధగా చేతులు బిగించాడు. కళ్ళుమూసుకొని 'అనూ' తలుచుకున్నాడు.

గుండెల్లోంచి కన్నీళ్ళు వుబికాయి. కళ్ళు మూసి వుండటంతో కన్నీళ్ళు బయటికి రాలేక ఉక్కిరి బిక్కిరయ్యాయి మనసులో.

పూర్తిగా బిగుసుకుపోయిన అభిమన్యుడికి రథచక్రం కన్పి చప్పున కళ్ళు తెరిచాడు.

యస్ తనకి ఇంకా ఆ అవకాశం ఉంది. ఎవర్ని చూపి ఇక్కడి వరకు వచ్చాడో అతన్ని చూపించి, బెదిరించి మళ్ళీ తా ప్లేస్‌కి వెళ్ళొచ్చు.

రెట్టించిన ఉత్సాహంతో రివాల్వర్‌ని బిగించాడు. తన చెమ్మగిల్లిన కళ్ళలో తెగింపు నింపాడు.

కాని ఎదురుగా విష్ణువర్ధనరావు లేడు.

దడ దడలాడే గుండెలతో వెనక్కి తిరగబోయాడు.

అప్పుడు గుచ్చుకుంది చల్లగా మెడకి రివాల్వర్ మొన.

శరీరం ఒక్కసారి వణికింది.

అదే సమయంలో చేతిలోకి రివాల్వర్ తీసుకున్నారు.

ఇంత చల్లగా, తనకేమాత్రం అనుమానంరాకుండా వచ్చిన ఆ ఎవరో చూద్దామని తిరగబోయాడు.

"ఊఁ" వినిపించింది కటువుగా.

ఎక్కడో విన్న శబ్దం...."ఊఁ" అన్న ఒక్క అక్షరంలోనే ఏదో భావన...కాని మెదడుకి చేరటములేదు, మనోహర్ రెండు చేతుల నుంచున్నాడు. ఒక్క అడుగు ముందుకేస్తే తన శరీరములో ఒక్కొక్క దొరకదు. అంతలా చిన్నాభిన్నం అవుతుంది. తనిప్పుడు ఏ తొందరపడకూడదు.

అయినా ఆయనేరి...కాపాడతానని చెప్పి ఎటు మాయమ

"చివరిసారి దేవుడ్ని ప్రార్థించు మనోహర్"

ప్రశాంత వాతావరణంలో ఒక్కసారిగా ఆకాశం ఓ భయంకరమైన విస్ఫోటనం వెలువడినట్టు ఆపాదమస్తకం వణికిపోయాడు.

గాలి ప్రభంజనంలా మనోహర్‌ని తాకింది.

అతనా.....అతనా తనకి ఆయుధాన్ని గురిపెట్టింది?

అంటే? అం....టే?......మొత్తానికి కేంద్రబిందువు..... బ్లాక్‌షిప్...... ఐడియల్....

విష్ణువర్ధనరావు పరిహాసంగా నవ్వాడు. మనోహర్‌కి నవ్వుతున్నట్టు లేదు. పాము విషం కక్కుతున్నట్లుంది.

"ఊహించలేదుకదూ నేనే అంతటికి కేంద్ర బిందువునని. దటీజ్ విష్ణువర్ధనరావు... దీన్నే రాజకీయం అంటారు.

"ఎందుకు...ఎందుకు ఇదంతా?" గిరుున తిరిగి అడిగాడు.

"అయిష్టం, ప్రేమమీద, వయస్సు ఆకర్షణలో.... మీరుచేసే ఆ పని పెద్దవాళ్ళకి దుర్భరనరకం....భయంకరమైన మనోవ్యథ....ఓ మధ్యతరగతి వాడయితే కొట్టితిట్టి బెదిరించి ఆ ప్రేమని ఆపుతాడు. ఆ వయసు పొంగుని చల్లార్చుతాడు.

డబ్బు మదం గలవాడయితే అసలు మనుష్యుల్నే లేకుండా చేస్తాడు. ఆ రెండు నేను చేయగలను. కాని చేయలేదు. ఎందుకో తెలుసా? అలా చేసినందువల్ల జీవితాంతం నా బిడ్డముందు దోషిలా దాని సుఖానికి అడ్డం వచ్చినవాడిలా ఉండలేను...అందుకే ప్లాన్ చేశాను. ఎవరికి అనుమానము రాకుండా మీ ప్రేమని ఒప్పుకుంటూనే ఇదంతా చేశాను. ఎలా ఉంది ఈ విష్ణువర్ధనరావు అపూర్వ రాజకీయ ప్రతిభ...."

"శభాష్ విష్ణువర్ధనరావు హేట్సాఫ్....ప్రపంచంలో చాలా మంది పెద్ద వాళ్ళని చూశాను. చదివాను. ప్రేమికులని ఇంతలా ఇంత ప్లాన్డ్‌గా విడదీయడం ఇప్పుడే చూస్తున్నాను. కాని ఎందుకంత పగ! నా వరకు

చూసుకో ఆస్తి లేకపోవచ్చు...అందంగల మంచి కుర్రాడిని, 'అనూ'ని పెట్టి చూసుకునే మనసున్నవాడిని...నాలో నీకు ఏలోపం కనిపించింది

"ఒకటే లోపం ప్రేమించటం. దీన్ని నేను భరించలేను. నా జీవితంలో చాలా కోల్పోయాను. నా ప్రాణానికి ప్రాణమయిన నా చెల్లెల్ని నష్టపోయాను. వాడూ అంతే. పైకి మోసం, స్వార్థం..నిజమైన ప్రేమ దేవుడిలా కనిపించదు. ఈ కలికాలంలో అసలిది లేదు, అంతా సంబంధం"

"తప్పుసార్, ప్రపంచమంతా ఒకేలా ఉండదు. మీ జీవితంలో జరిగిన దానికి మమ్మల్ని బలితీసుకోవద్దు ప్లీజ్"

"సారీ మనోహర్ జీవితంలో ఒకసారి మోసపోయాను మరోసారి అదే రిపీట్ అయి నా కూతుర్ని బలితీసుకోలేను"

"అయితే ఏం చేస్తారిప్పుడు"

"నిన్ను కాలుస్తాను, పిట్టని కాల్చినట్టు కసిదీరా కాలుస్తాను మనసుని పిండేసిన ఈ ప్రేమని అనంత అగాధంలోకి తోసివేస్తాను."

"అది మీ వల్లకాదు నా ప్రేమలో నిజాయితీ ఉంది. నిస్వార్థ మనసులు మావి. మీలాంటి వాళ్ళు మమ్మల్ని విడదీయలేరు. అవసరమైతే మరోజన్మ ఎత్తయినా సరే, సంప్రదాయానికి విరుద్ధమయినాసరే నీ కూతుర్ని పెళ్ళాడతాను. ఇది సత్యం... ప్రకృతి సాక్షిగా, ఈ పంచభూతాల సాక్షిగా అయినా అంతవరకూరాదు, నేను కదిలిన మరుక్షణం నీ చేతిలో ఆయుధం ఉండదు"

విష్ణువర్ధనరావు వెనక్కి అడుగువేసి "వినపడుతున్నాయిగా యమ మహిషపు గంటల్లా ఆ బూట్లశబ్దాలు...ఈలోగా కోరుకో....నీ చివరి కోరిక ముక్కలయిన నీ శరీరాన్ని, నా కూతురుచేత పూడిపించనా, గంధం చెక్కలతో కాలిపించనా?"

మనోహర్ నవ్వాడు...తెరలు తెరలుగా....

"అల్లుడయినా, కొడుకయినా మీకు నేనే మామగారు ఆ రెంటిలో ఏది కావాలని అడగాల్సింది నేను అయినా మామగారు తొలిసారిగా సెలవిచ్చారు. ఏం కావాలో కోరుకో అని, అందుకే అడుగుతున్నాను... స్వరాజ్యలక్ష్మిని ఎవరు చంపారు? రామశేషు ఎలా మరణించాడు"

విష్ణువర్ధనరావు పరిహాసంగా నవ్వాడు.

"షేక్ నీచావు తెలివితేటలకి, అయినా చావబోతున్నవాడివి నీకు చెబితే నాకు జరిగే నష్టం ఏమిలేదు..." చెబుతాను. గుండెపట్టుకుని విను. ఓసారి గోడదూకి వచ్చావు గుర్తుందా? అంతకు ముందే రామశేషు నా దగ్గరికి వచ్చి వెళ్ళాడు. ఏదో వృద్ధకన్య కదాని కక్కుర్తి పడితే ఆ స్వరాజ్యలక్ష్మి పెళ్ళిచేసుకోమంటోందని. లేదంటే పేపర్లకి ఎక్కుతానని బెదిరిస్తుందని చెప్పాడు. చేసేద్దామంటే, దానికి నాకు ఉన్న సంబంధం దృష్ట్యా నా మీదకి అనుమానం వస్తుందని మీరు కాపాడాలని చెప్పాడు. నేను తొందర పడవద్దని చెప్పి పంపాను. ఆలోచిస్తూ తిరుగుతున్న నాకు నీవు గోడ ఎక్కటం కనిపించింది....మొదట నా ప్రత్యర్థివనుకున్నాను.

నన్ను ఫినిష్ చెయ్యటానికి ఏర్పరచిన కిరాయి గూండావనుకున్నాను. ఆతర్వాత చూసిన కొద్ది అర్థమయింది. నీవు ఎవరో అనూ పుస్తకంలోంచి జారిన ఫోటోలోని యువకుడివి నీవేనని, అనుమానం తీరింది... అప్పటికప్పుడే నిన్ను సెక్యూరిటీచేత కాల్చిద్దామనుకున్నాను.కాని అలా చేయకూడదు.

నా కూతురు నీవు లేని క్షణం గురించి కుమిలిపోకూడదు. నిన్ను అసహ్యించుకోవాలి. అందుకే తెలియనట్టు ఉన్నాను. రామశేషుకి చెప్పాను. స్వరాజ్యలక్ష్మిపీడ, నీ పీడ విరగటానికి ప్లాన్ చెప్పాను. నీ కీచైన్‌తోనే పొడిపించాను... నువ్ బైటికొచ్చావ్ గుర్తుందా? ఏ.సి. మిషన్ ఖాళీనుంచి, అదే గోడ నుంచి కొన్ని నిముషాల ముందు రామశేషు స్వరాజ్యలక్ష్మిని చంపి బైటికొచ్చాడు.

"మరయితే రామశేషు ఎలా చనిపోయాడు కేవలం నా షె
పోయాడా?"

"నో...దానికి లెక్కవుంది...సాక్ష్యం రామశేషు ఒక్కడే వాడివ
ఎందుకనుకున్నాను. అందుకే రాబర్ట్ అనే చోటా రౌడీని వుసిగొ
మీరిద్దరూ కొట్టుకుంటున్నప్పుడు వాడు డార్క్‌రూమ్‌లో ఉన్నాడు. కత్తి
కత్తికి పని చెప్పాడు. హడావుడిలో నువ్ గమనించి ఉండవ్. నే అనుకో
వాడింకా డార్క్‌రూమ్‌లోనే ఉండి ఉంటాడు.

మనోహర్ మొహంలో నెత్తురు చుక్కలేదు.

"వాఁ...... వాఁ మీ తెలివితేటలకి నా పాదాభివందనం
ఇంత చేసిన మీరు ఓ తప్పు చేశారు. అదేమిటో తెలుసా! ఆ
నాకు చెప్పెయ్యటం మీ చేతిలో ఆయుధాన్ని మీరు ప్రయో
లోపు నేను కదలగలను. మిమ్మల్ని వశం చేసుకోగలను. ఆ తరు
ఈ ప్రపంచం నమ్మకపోయినా అనూని నమ్మించగలను అది చ
మీరు నిర్మించుకున్న పేకమేడ కూలిపోవటానికి."

"పిచ్చివాడా! నీ ఉరకలు వేసే రక్తంలో కేవలం ఆవేశ
ఆలోచన లేదు. కాని నాలో....అనుభవం....ఆలోచనలేంటి
అనుభవం ఎత్తుకుపైఎత్తు వేసే అఖండమైన రాజకీయ చతురతో ఉన
నొక్కాడు.

మనోహర్ సుడిగాలిలా తిరిగాడు....విష్ణువర్ధనరావు పక్క
చేసి..."షూట్" అని అరిచాడు.

అప్పుడు చూశాడు మనోహర్...చుట్టూ చీమల్లా పోలీసులు

విష్ణువర్ధనరావు ప్లాన్ అప్పుడర్థమెయ్యింది. తనని తన చే
చంపడు.

రివాల్వర్ పేలిన శబ్దానికి వాళ్ళు ఎలర్ట్ అవుతారు. ఆ హడా
ఆయన అరిస్తే ఏం ఆలోచించకుండా ఫైరింగ్ చేస్తారు.

ఎవరి చేతిలో ఆయుధం ఉంది ఎవర్ని ఎవరు కాలుస్తున్నారన్నది కూడా చూసుకోకుండా...

ప్రస్తుతం అదే జరిగింది. ఆలోచించేలోపు తుపాకులు పేలాయి.

రెండు బుల్లెట్స్ వచ్చి సరిగ్గా నడుంలోకి దిగాయి. ఈసారి డజను వచ్చి గుండెని చీల్చేశాయి. ఆ తరువాత ఎన్ని తన శరీరంలోకి దూసుకెళ్ళాయో మనోహర్‌కి తెలీదు. పొట్టభాగం ఛిద్రమైంది.

నరాలు బైటికి వచ్చేశాయి. పుచ్చకాయనేలకేసి కొడితే ఎలా వచ్చెలు అవుతుందో అలా అయింది. కళ్ళలోకి ప్రాణం వచ్చింది....అనలేమి తెలియటం లేదు.

ఒకటే అనుకున్నాడు.

అనూ...అనూ....అనూ....భగవాన్ నా అనూ కోసం మ...రో....మ....రో.....జ.....న్మ.....న్మ....మ....రో.....జ.....న్మ.....

విష్ణువర్ధనరావు ముందుకొచ్చి ఎగిరి తన్నాడు. అంత ఎత్తునుంచి మనోహర్ శరీరం నేలవైపుగా జారిపోయింది.

విష్ణువర్ధనరావు పోలీసుల వైపు తిరిగి "సమయానికి వచ్చి రక్షించారు.మీ సేవ వట్టిపోదు ఈ రాష్ట్ర ప్రతిపక్షనాయకుడిని అపూర్వమైన సాహసంతో కాపాడినందుకు మీకు ఈ రాష్ట్ర గవర్నర్ చేత సాహసమెడల్స్ ఇప్పిస్తాను"

మొత్తం అందరూ ఎటెన్షన్‌లో నిలబడి సెల్యూట్ చేశారు...

16 సంవత్సరాల తరువాత

ప్రేమికుల మీద హత్యాప్రయత్నం....

ఇరువర్గాలలోనూ వైషమ్యం....

న్యూస్‌టుడే: నగరంలో పేరొందిన డాక్టర్ ప్రభాకరరావు కొడుకు శ్రీరామ్, ఇదే నగరానికి చెందిన పారిశ్రామికవేత్త శంకర్ కూతురు కస్తూరి

ప్రేమకథ హత్యల వరకూ వచ్చింది. కులసంకరం అవటం ఇష్టంలే తల్లిదండ్రులు కిరాయి మనుష్యులతో పని జరిపించటానికి, ఆ పసి ప్ర మొగ్గలోనే తుంచి వేయటానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నించారు.

శ్రీరామ్, కస్తూరి మూర్ఖపు పెద్దరికాన్ని ఎదిరించి, కులాల్ని జంటగా స్వేచ్ఛగా ఎగరటానికి ప్రయత్నించారు... ఆ ప్రయత్నంగా బస్టాండ్ చేరారు...అక్కడ ఎటాక్ చేశారు.

కస్తూరి తాలూకు వారు నియమించిన కిరాయి గూండాలు, శ్రీరామ్ గుండెల్లో దిగింది కసాయికత్తి. ఎవరో వస్తున్న అలికిడి హడావుడిగా పారిపోయారు పూర్తిగా చంపకుండా. అయితే ఎవరోకాదు, శ్రీరామ్ తండ్రి ప్రభాకరకావు నియమించిన మను జరిగింది చూసి ఆవేశంతో కస్తూరిని చితకబాదారు.

అప్పటికే చుట్టుపక్కల జనం విపరీతంగా పోగయ్యారు. పొడుస్తున్నా చూసి ఊరుకునే సగటు మనుష్యుల జాబితాలో చేరిపో మూకుమ్మడిగా ఎటాక్ చేశారు. ఆ ప్రేమ జంటని దగ్గరిలో శ్రీ హాస్పిటల్‌లో చేర్పించారు. ప్రస్తుతం ఈ వార్త వ్రాసే సమయానికి హా వద్ద ఉద్రిక్తంగా ఉంది.

త్వరలో రానున్న ఎన్నికల దృష్ట్యా వివిధ నియోజక వ పర్యటిస్తున్న రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి ముష్టాన్నం కోసం ఓ చెట్టు కింద భోజనం అవగానే విశ్రాంతిగా పేపర్ చూశారు.

ఆయన చూడగానే కనపడిన వార్త అదే...

వెంటనే పేపర్‌ని పి.ఎ.కి చూపించి...ఈ హాస్పిటల్ దగ్గరికి వెళుతున్నాం" చెప్పారాయన.

"సర్ అది మన ప్రోగ్రాంలో లేదు అయినా అక్కడికి....."

"చెప్పింది చెయ్....వెంటనే ఏర్పాట్లు చెయ్"

ఆజ్ఞ ఇచ్చిన మరుక్షణం జీపులు, కార్లు బైలు దేరాయి ముం

పైలెట్ మోటర్ వెహికల్స్ వెళుతున్నాయి. వాటి వెనక సెక్యూరిటీ ఫోర్స్‌కేప్...దాని వెనుక సుప్రీం కోర్టు ఆజ్ఞ ప్రకారం సెంట్రల్ గవర్నమెంట్ ఇచ్చిన పదహారు మంది సెంట్రల్ రిజర్వ్ పోలీసుదళం....

ఆ వెనుకే వాళ్ళందరూ ప్రాణాలు వొడ్డికాపాడాల్సిన రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి.

రొటీన్ వాతావరణాన్ని పారద్రోలుతూ అన్ని వాహనాలు శ్రీజనిత హాస్పిటల్ ముందు ఆగాయి.

స్వయంగా ముఖ్యమంత్రిగారే కారు దిగి లోనికెళ్ళారు.

"ఎక్కడ....ఎక్కడ...ఆ ప్రేమికులు....ప్రేమని కాదనే హక్కు ఎవరు ఎవరికిచ్చారు అన్ని విధాలా యోగ్యులైన వారిద్దరి పెళ్ళిచేయటానికి కేవలం కులమే అడ్డమా? అదేనా వారి పాలిటశాపం.

దడదడలాడిస్తున్న ఆయనకి సమాధానంగా వార్డ్‌లోకి తీసుకెళ్ళారు.

ఇద్దరికి గ్లూకోజ్ ఎక్కిస్తున్నారు. రెండువైపులవారు ముఖ్యమంత్రిని చూడగానే భయంగా రెండు చేతులెత్తి నమస్కారం పెట్టారు.

"కూడు పెట్టని కులం కోసం కన్న ప్రేమనే ముక్కలు చెయ్యాలనుకునే మీలాంటి తల్లిదండ్రులు ఆ స్థానానికే అనర్హులు. హత్యాప్రయత్నానికి ఎంత శిక్ష వేస్తారో తెలుసా?"

అంతే ఇద్దరి పేరెంట్స్ ఆయన కాళ్ళమీద పడిపోయారు....

"లేవండి. పేపర్‌లో ఈ ఘోరం చదివి కదిలిపోయాను. చెప్పండి. వారిద్దరిని ఒకటి చేస్తారా?"

"ఆ.....ది....."నసిగారు.

"ఏమిటి మీ కారణం...మీ బిడ్డని పోషించలేడనా..లేక మనంచస్తే తీసుకెళ్ళలేని ఆస్తులులేవనా? మొదటిది కారణమైతే నా పరిధిలో అతనికి మంచి జాబ్ ఇప్పిస్తాను. ఈ విషయం మాత్రం వారిద్దరికి వినపడేటట్లు మాత్రమే చెప్పాడు. అతని టాలెంట్‌ని గుర్తించేలా చేస్తాను.

నా దృష్టిలో గోవుని ధర్మకర్తని చంపిన పాపాలు కంటే ప్రేమిక[illegible] విడదీయడం మహాపాపం. భగవంతుడు కూడా క్షమించని నేరం...

రెండు బెడ్స్ మీద పడుకున్న లవ్‌బర్డ్స్ నీరసం వదిలించు[illegible] రెండుచేతులతో వినమ్రంగా నమస్కరించారు. ఆయన వారికి వైకు[illegible] దిగి వచ్చిన దేవుడిలా అనిపించాడు.

అరగంటలో అంతా మామూలయ్యింది. రెండువైపులా[illegible] ఓ.కె.....రహస్యంగా పి.ఎ. పక్కకి పిలిచి పారిశ్రామికవేత్తకి కావ[illegible] లైసెన్స్.....రెండోవారికి సూపర్ స్పెషాలిటి హాస్పిటల్ నిర్మించ[illegible] కావలసిన స్థలం....పనిలో పని ఎలక్షన్ ఫండ్ కూడా ఎంతో చెప్పా[illegible]

దట్సాల్......

"ముఖ్యమంత్రి జిందాబాద్" కార్యకర్తల అరుపులు ఆకా[illegible] దాటాయి.

విజయహాసంతో చేయివూపుతూ వారి కేకలని ఆపమని చెప్పి[illegible] చెప్పారు.

"మనది ప్రజలపార్టీ. ఈ ప్రజలలో ఎవరికి ఏ కష్టం వచ్చినా [illegible] ఆగమేఘాల మీద వస్తాను. అదెంత చిన్నకష్టమయినా సరే...నా పాల[illegible] ప్రజలు ఏ రకమైన హక్కుని కోల్పోకూడదు. ప్రేమించడం భగవం[illegible] ఇచ్చిన వరం. అది ఆయనిచ్చిన హక్కు. దాన్ని కాదనే హక్కు వర్గాల ద[illegible] తెగల ద్వారా వేరు వేరు పేర్లు పెట్టుకున్న మన కెక్కడిది! అందుకే [illegible] స్వయంగా పూనుకున్నాను. చరిత్రలో ఇదే మొదటిసారి.

ప్రేమికులని ఇంతవరకూ పోలీసులు కలిపారు. సమాజ శ్రేయస్[illegible] సంఘాలు...ఇలా ఇలా చాలా మంది. కాని ఓ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి చ[illegible] ఇదే ప్రథమం. ఈ అపూర్వమైన ఆదర్శ వివాహానికి సమ్మతించి[illegible] తల్లిదండ్రుల సాక్షిగా ఈ రోజే వివాహం...

మంచి రోజు అక్కర్లేదు.....

[illegible]కులాల సంకెళ్ళని విడగొట్టిన ఈ రోజే సుముహూర్తం. ప్రేమంటే [illegible] తీరని బాధకాదు. కలిసి పండించుకునే సంసారపంట అని [illegible] అవుతున్న రోజు ఇది...అన్ని ప్రేమలూ లైలా మజ్నూ, దేవదాసు [illegible], సలీం అనార్కలీల విషాద వియోగం అవ్వవని కస్తూరి, శ్రీరామ్‌ల [illegible] కథలా శుభప్రదమవుతుందని లోకానికి చాటిచెప్పే ఈ రోజు ఈ [illegible]క్రమానికి స్వయంగా నా కూతురే కస్తూరిని పెళ్ళికూతురుని చేస్తుంది. [illegible] 'అనూ'నే పెళ్ళి పెద్ద అవుతుంది.

"విష్ణువర్ధనరావు"

"జిందాబాద్....జిందాబాద్"

* * * * *

ఫ్యాక్స్ మెసేజీ ద్వారా 'అనూ'కి విషయం పూర్తిగా తెలియచేసి [illegible]కప్పుడు ఓ కంపెనీతో మాట్లాడి హెలికాప్టర్‌లో తెప్పించారు.

శ్రీరామ్, కస్తూరిల వివాహాన్ని దగ్గరిలో ఉన్న సిటీ కాలేజీలో ఏర్పాటు [illegible]చేశారు. మొత్తం కాలేజీనే ఆ వివాహాన్ని దగ్గరుండి అట్టహాసంగా [illegible]జరిపించటానికి నిశ్చయించుకున్నారు. ఈ ఆదర్శ పెళ్ళికి ఇరువైపుల [illegible]లేకాక, వివిధ సంఘాల జిల్లా మంత్రులు, శాసన సభ్యులు మొత్తం [illegible]ఫ్యామిలీతో కలిసి వస్తున్నారు.

విపరీతమైన సెక్యూరిటీతో పాటు వచ్చిన వారందరికి లోటు లేకుండా [illegible] పెద్ద వంటశాలనే తయారుచేశారు. ఎలాగూ ఫ్రీ లైసెన్స్ కొట్టేశావు కాబట్టి [illegible]కి వచ్చిన వి.ఐ.పి. లకు బహుమతులు ఇవ్వాలని సూచించటంతో [illegible] వెంటనే ఓ అయిదువందల పట్టుచీరలను తెప్పించారు.

ఫ్యామిలీలతో వచ్చిన వి.ఐ.పి. లకి ఇవ్వటానికి ప్యాకెట్స్ రెడీ చేశారు.

పెళ్ళి అరగంట ఉందనగా దిగింది 'అనూ' ప్లేగ్రౌండ్‌లో ఆగిన హెలికాప్టర్‌లోంచి ముందుగా తలపెట్టి చూసింది.

ఎటు చూసినా హడావుడే....ముప్పయి నాలుగేళ్ళ కుమా ఆ వివాహ ఆర్భాటాన్ని చూసి భారంగా కళ్ళుమూసుకుంది.

"మనోహర్" తనలో తను తలుచుకుంది.

"రామ్మా.....నీ చేతులమీద ఈ శుభకార్యాన్ని జరిపి అప్పుడయినా, ఈ తండ్రి బాధ గుర్తించి వివాహానికి ఒప్పుకో నా తీర్చు...

"ప్లీజ్ డాడీ...అ విషయం వదిలేయండి జీవితంలో ఇది ఒక్కరినే చేసుకుంటుంది అలాగే ప్రేమించటం కూడా.. నేను ఇష్టపడ్డాను. విధికాటు వేసినంత మాత్రాన దానికి లొంగి నేను చూడలేను..ఈ జీవితం ఇంతే...అతని జ్ఞాపకాలు" ఊహలు ఆనందంగా ఉండటానికి. అయినా ఇదంతా పద్దెనిమిదేళ్ళనుంచి వాదనేగాని ముందు ఇక్కడికి నేను వచ్చిన పని గురించి చెప్పండి.

"నీ ఆధ్వర్యంలో వీళ్ళిద్దరి పెళ్ళి...."

"వద్దు నేను పసుపుగుడ్డల వరకూ రాలేని దుర వంతురాలిని. నా కంటే మరొకరి చేతులమీద చేయించం వారిద్దరికి మంచిది."

"అదికాదమ్మా"

"ప్లీజ్‌డాడీ...నేను మంటపంలో ఉంటాను...వారిని ఆశీర్వదిస్తాను"

విష్ణువర్ధనరావు కూతురుని తీసుకుని నడిచాడు జరుగుతున్నంతసేపు అనూ ఆ దంపతులనే చూస్తూ ఉండిపోయి

ఆమెకి కొద్ది దూరంలోనే ఆ కాలేజీలో చదువుతున్న స్టు ఆమెనే - ఆమెనే చూస్తున్నాడు. మధ్య మధ్యలో కళ్ళ నొక్కుకుంటున్నాడు.

నుదురు రుద్దుకుంటున్నాడు.

అలా ఆమె వెళ్ళేవరకూ కన్ను ఆర్పకుండా చూస్తూనే ఉన్నాడు. అయితే అనూ అతన్ని గమనించలేదు.

* * * * *

"అపూర్వమైన నా రాజకీయ మేధస్సుతో చాణుక్యుడిని కూడా ...సుకాను. రేపటి ఎలక్షన్‌లో నాకు ప్రజలు బ్రహ్మారథం పట్టడం ఖాయం"

"యస్ సర్. ప్రజల్లో ఆ పెళ్ళి మనకి చాలా సంఖ్యలో ఓట్లు రాబడుతుందనటంలో సందేహం లేదు. రాష్ట్రం నలుమూలల నుంచి ప్రశంసల వెల్లువ....మీ సంఘసేవకు ఎన్నో ట్రస్టులు, చైతన్య పరిషత్‌లు అభినందనలు తెలిపాయి...." చెప్పాడు వినయంగా పి.ఎ. విష్ణువర్ధనరావుకి.

"ఒక మామూలు సగటు మధ్యతరగతి స్థాయి నుంచి వచ్చానయ్యా ఈ స్థితికి. ఈ ప్రజల మనోభావాలను నేను బాగా పట్టుకోగలను. ఎక్కడకొడితే నావైపు తిరుగుతారో నాకుతెలుసు.....ఆc, అన్నట్టు ఆ రెండు అదే - ఆ ప్రేమజంట కులం వాళ్ళ ఓట్లు చీలకుండా చూడు.

"ఓ.కె. సార్...ఓ చిన్న ప్రాబ్లమ్...పాతదే"

విష్ణువర్ధనరావు తల పూపారు చెప్పమన్నట్టు.

"అనూ! సార్...అమ్మాయిగారికి విపరీతంగా లెటర్సు వస్తున్నాయి. ప్రేమించానంటూ, ఈ మధ్య ఎవరో ఇంజనీర్ రోజుకొకటి రాస్తున్నాడు. ఆ లేఖల పరంపర తట్టుకోలేక ఇంటలిజెన్స్‌కి పురమాయించా...తీరా చూస్తే ఓ ఇంజనీర్ కంపెనీలో లెటర్‌పాడ్ దొంగిలించి రాస్తున్నాడు. అతనికి బుద్ధిచెప్పాం. అలాగే ఈ మధ్య తరచుగా కాలేజీ స్టూడెంట్ ఆ నవలల్లో, ఈ నవలల్లో చదివింది, ప్రబంధాలలోనివి కలిపి ప్రేమకి గులాబించేలా రోజుకి రెండు రాస్తున్నాడు. ఇదో తలనొప్పి అవుతోంది"

విష్ణువర్ధనరావు నుదురు రుద్దుకుని "ఇలాంటివి అమ్మాయి వరకు పోనివ్వకండి. జీవితంలో అన్నీ సాధించానయ్యా. దాని సుఖం

తప్పు... భగవంతుడు అన్నీ ఇచ్చి దాని సుఖశాంతులు చూసే అదృష్టం లే
చేశాడు.

దీనికంతటి కారణం ఆ ప్రేమ, ఆ పిచ్చిప్రేమ. వాడ
పదహారేళ్ళు అవుతున్నా, ఇంకా వాడి గురించి, ఆ రాస్కెల్ తలపులే
మార్చులేకపోతున్నాను. ఇన్ని చేస్తున్న వాడిని అరిష్ట
చెయ్యలేకపోతున్నాను.

"ఎవరు సార్ అతను" ఉత్సుకతగా అడిగాడు.

"షటప్, ముందు ఆ స్టూడెంట్ పని చూడు. మన వాళ్ళ
ఎముకల్లో సున్నం కూడా మిగలకూడదు. మరోసారి అహ
ఎత్తకూడదు. ఇంతకీ ఏ కాలేజీ అన్నావ్"

* * * * *

"నేషనల్ కాలేజి"

క్లాసులు బిగిన్ అవ్వటానికి ఇంకా అరగంట టైముంది. పె
గేటు దగ్గర ఓ గ్రూపు తిష్టవేసి ఉంది. వచ్చేపోయే కలర్ల వంక ప
నచ్చితే గుండెల వంక చూస్తూ లొట్టలేస్తున్నారు.

"అరే సామంత్ ఆ పొడుగు పిల్లచూడు, రబ్బరులా ఎలా ఉం
పాలతో తయారయ్యిందోగాని..."

"అదేముందిరా ఈ పక్కచూడు సల్వార్ కమీజ్ వంకచూడు గు
హిమాలయాల్ని ఛాలెంజ్ చేస్తున్నాయి."

"నీ బొంద నీకెప్పుడూ అదే ధ్యాస... ఆ పిల్ల ఒళ్ళు చూడు
తెల్లగా, చక్కగా....." అని దగ్గరికెళ్ళి......"ఏం పెట్టి తోముతున్నావ్" అ

విసురుగా ఆ అమ్మాయి తల ఎత్తి వెంటనే చూపు
సమ్మోహనంగా చూస్తూ "ఏం నువ్వు వాడతావా?" అంది.

"మరే" మెలికలు తిరిగిపోయాడు.

"థాంక్స్" కసిగా అని హైహీల్స్ టకటక లాడించుకుంటూ వెళ్ళింది.
పక్కనున్న అందరూ ఘొల్లున నవ్వారు. సామంత్ మౌనంగా ఉన్నాడు.

"ఏంటిరా అలా దల్‌గా వున్నావ్" అడిగాడో ఫ్రెండ్.

మరో ఫ్రెండ్ చెప్పాడు.

"నీకింకా తెలీదా? ఓ మీటింగ్‌లో ముఖ్యమంత్రి ముద్దుల కూతుర్ని
చూశాడంట, అంతే వయసు సంగతి మరచి ప్రేమలో పడ్డాడు...."

"ఒరే సామంత్ ఆ పిల్ల వయసు ముప్పైఆరు..."

"ప్రేమకి వయసు తేడా లేదు. తమ వయసుకంటే పెద్దవాళ్ళని
ఎంతమంది చేసుకోలేదు. సచిన్ కంటే అతని భార్య పెద్దది కాదా?
అంతెందుకు రాముడి కంటే సీత పెద్దదట తెలుసా? ఆ పట్టింపులేమి
లేవు...."

"జోకా! సీరియస్సా?"

"ఇంకా జోక్ లేమిటిరా, ఇప్పటికే మనవాడు ఓ వంద ప్రేమలేఖలు
రాశాడు. కాకపోతే ఒక్కదానికి కూడా సమాధానం రాలేదు...."

"జాగ్రత్త రేయ్ అయినా ఆ పిల్ల ఇంత వయసు వచ్చినా ఎందుకు
పెళ్ళి చేసుకోలేదంటావ్....?"

"దాని జోలికెళ్ళకురా బాబూ అది పిల్లకాదు పొగలు కక్కే పళ్ళెం"
అని సామంత్ వైపు తిరిగి.... "ఏమిటిరా! సరదాగా మేం కామెంట్స్ చేసి
మాటలు తిట్టించుకుంటుంటే అలా ఓ పక్కకి చూస్తుండి పోయావ్" అడిగాడు
ఓ ఫ్రెండ్.

"ప్రేమరా...నా మది అంతా అదే.... కళ్ళుమూసినా తెరిచినా ఆమే"

"ఎవరాఆమె...?"

"అదేరా....అనూ....నా అనూ..."

"అనూనా? ఏది....ఆ.....అనూనా!!"

సామంత్ తన్మయంగా చూస్తూ చెప్పాడు.

"నాకోసమే .... లేకపోతే ఏంటిరా ఏ పిల్లని చూసినా చ
హృదయం చూసి చూడగానే జ్వలించడమేమిటి? మాది జన్మ జన్మల
బ్రహ్మదేవుడు డెలివరీలో మిస్టేక్ చేశాడు. ఆ పిల్ల ఆ వెయిటర్
కోసమే...."

"పెద్దాళ్ళ వ్యవహారము... తేడావస్తే ఏ కీలుకాకీలు ఉస్తారు.
ఒక్కసారయినా కలుసుకున్నావా? మాట్లాడావా?"

తల అడ్డంగా వూపాడు.

"సర్లే మనవాడు ఇంకా బిగినింగ్ స్టేజిలోనే వున్నాడు."

"ఆలోచిస్తున్నాను. ఏదో ఒకటి చేస్తాను. రాజకుమారిని పర్స
ఆ సందర్భం ఏ క్షణంలోనయినా రావచ్చు... నాకా నమ్మకం వుంది"

"తథాస్తు" చెప్పాడో ఫ్రెండ్.

"ఎక్స్‌క్యూజ్‌మీ"

అన్న పిలుపు వినపడటంతో పక్కకి చూశారు.

ఆరడుగుల పొడవుతో బలిష్టంగా వున్నాడు. అలా అని ల
లేదు... పొడవుకి తగ్గ లావుతో ఆరోగ్యంగా వున్నాడు.

"వాట్ డు యు వాంట్ ప్లీజ్.."

"సామంత్.... మిస్టర్ సామంత్"

"యస్....." లేచాడు సామంత్....

"మీతో కొద్ది సేపు మాట్లాడాలి"

"మీరు"

"చెవిలోగాని రారా?" నవ్వుతూ అడిగాడు.

"మీరెవరో నాకు తెలీదు. అలాంటప్పుడు, అయినా మాలో రహస్యా
లేవు, రహస్యంగా నేను ఏ పని చేయను"

"అయితే నలుగురిలో మాట్లాడినా మీకు అభ్యంతరము లేదన్నమా

సామంత్ ఆలోచనగా తలవూపాడు.

ఆ బలిష్టమైన వ్యక్తి చేయి బిగించి లాగిపెట్టి గుద్దాడు. ఆ దెబ్బకి సామంత్ ఎగిరి కింద పడ్డాడు.

మొదట ఒక్క క్షణం ఎవరికీ అర్థం కాలేదు. అర్థమయిన మరుక్షణం 'హేయ్' అరిచారు స్నేహితులు.

"బోస్కోమూవ్. సిటీ పోలీస్. ఆడపిల్లలని అల్లరి చేస్తున్నాడని ఇతని మీద అభియోగం. అడ్డంవస్తే మిమ్మల్నీ లాక్కెళ్ళవలసి వస్తుంది. లోపలేసి ఉతకవలసి వస్తుంది"

ఆ బెదిరింపుకి సామంత్ ఫ్రెండ్స్ అదరలేదు.

"ఇది కాలేజి కాంపౌండ్ నువ్వు ముందుగా ప్రిన్సిపాల్‌ని కన్సల్ట్ చేసి మా వద్దకి రావాలి.... సిటీ పోలీస్ అనగానే భయపడటానికి మా తల్లిదండ్రులు ఉద్యోగాలు, వ్యాపారాలు చేసేవాళ్ళు కాదు. వాడినాన్న సిటీలోనే సెకండ్ ర్యాంక్ పోలీస్ అధికారి..... మా నాన్న ఎవరో తెలుసా ఈ సిటీకి మేయర్.... నువ్ చేసిన దానికి చాలా పెద్ద ఎత్తున ప్రతిఫలం అందుతుంది"

దానికా వ్యక్తి ఒక్కసారి మొహం చిట్లించి తలతో 'ఫెడీ'మని కొట్టి... "అయితే నాకేంటిరా? తప్పుచేసిన తర్వాత ఎవరయినా ఒకటే?" అని సామంత్ చొక్కా పట్టుకొని లాగాడు.

సర్రున జీప్‌వచ్చి ఆగింది.

సామంత్‌ని ఎత్తి అందులోకి వేశాడు. వెళ్ళి ఫ్రంట్‌సీటులో కూర్చున్నాడు. చుట్టూమూగిన జనాన్ని చీల్చుకొని రోడ్డుమీదకి వెళ్ళింది జీపు.

జీపు కనుమరుగవటం ఆలస్యం.....

స్టూడెంట్స్ చేతుల్లోని పుస్తకాలు గాలిలోకి లేచాయి. క్లాస్‌రూమ్స్, కాలేజీలోని అందరూ రోడ్డుమీదకి వచ్చారు.

ఒక్కసారిగా వాతావరణం మారిపోయింది. ఉద్రిక్తత ఆవరించింది.

అప్పుడే అటు వచ్చిందో సిటీబస్.. దాన్ని ఆపారు. ప్రయాణీకులని దిగమని చెప్పారు.

ఈలోగా ఓ ఆకతాయి ఎక్కడ్నించి వచ్చాడో, అంత… ఫుల్‌బాటిల్ మందు మూతతీసి సీట్లమీద చల్లాడు. మిగిలి… టైర్లమీద చల్లాడు. ఖాళీ అయిన సీసాని లాగిపెట్టి నేలకేసి గు…

"ఫట్" మని ముక్కలయింది.

అదే సమయంలో భగ్గుమంది బస్సు....

మంటలు... అగ్ని జ్వాలల్లా భగభగలాడాయి.

ఆ తర్వాత మూకుమ్మడిగా నినాదాలు చేసుకుంటూ పోలీ… వైపు వెళ్ళారు.

ఈలోగా విషయము తెలిసి ప్రతిపక్ష నాయకులు వచ్చేశారు. … మద్దతుకోసము అప్పటికప్పుడు బంద్ ఎనౌన్స్ చేశారు.

"పోలీసు జులుం నశించాలి"

"విద్యార్థినాయకుడు సామంత్... వర్ధిల్లాలి"

"తప్పుడు కేసును పెట్టిన తప్పుడు పోలీసులు డౌన్...డౌ…

సామంత్ వున్న పోలీస్ స్టేషన్ చుట్టు వందలాదిమంది బైఠాయి… అప్పటికప్పుడు ఉన్నతాధికారులు వచ్చారు.

"మర్యాదగా వెళ్ళిపొండి లేదంటే పరిస్థితి వి… తయారవుతుంది."

"సామంత్‌ని వదలండి. విద్యార్థులకి బేషరతుగా క్షమాపణ చె… సంబంధిత అధికారిని సస్పెండ్ చేయండి."

"మర్యాదగా వెళ్తారా లేక ఫైరింగ్ ఆర్డర్స్ ఇవ్వమంటారా"

ఆ మాటతో విద్యార్థులు రెచ్చిపోయారు... ఎవరో … బాటిల్స్ విసిరారు.

ఓ బాంబులా పేలింది ఈలోగా చెప్పులు... పుస్తకా… రాళ్ళు ఒకటేమిటి అన్నీ వచ్చి పడ్డాయి.

"ఫైర్" అరిచారు. హెచ్చరికగా గాలిలోకి కాల్పులు జరిపా…

ఢడ...ఢడ...ఢడ... పరిస్థితి కంట్రోల్ తప్పింది. వ్యాన్సులోంచి దిగిన పోలీసులు కనిపించిన వాడ్ని కనిపించినట్టు చితకబాదారు.

ఆడ,మగ అని లేకుండా వీరబాదుడు బాదారు. స్టూడెంట్స్ కూడా తక్కువ తినలేదు. ఎవరు దొరికితే వార్ని పచ్చడి చేశారు.

పూలకుండీలు పగలకొట్టారు. వ్యాన్‌ని, రెండుస్కూటర్లని మంటలకి ఆహుతి చేశారు.

మొత్తం అంతా ఖాళీ అవటానికి గంట పట్టింది. సిటీ మొత్తం ఇళ్ళలో బిక్కు బిక్కు మంటూ ఉండిపోయారు.

* * * * *

స్టూడెంట్‌పై పోలీసుల దౌర్జన్యం....

విద్యార్థుల స్టేషన్ బైట బైఠాయింపు...అధికారుల తొందరపాటు …మిది మంది విద్యార్థులు మృతి... పేపర్స్ హెడ్డింగ్‌తో అధికారులని …ద్వారా ఏకుతూ దుమ్మెత్తి పోశాయి. జరిగిన కథంతా విపులీకరించి వ్రాసి …టల విషయం క్రింద వ్రాశాయి.

దాక్స్ కట్టి మరి...

ముఖ్యమంత్రి కూతురికి ప్రేమ లేఖలు వ్రాసినందుకే...

మా పత్రికా విలేఖరి అత్యంత సాహసంతో సేకరించిన వివరాల ప్రకారం మొత్తం గోడవకి కారణం సామంత్. సాక్షాత్తు మన అమాత్యుల కూతురికి ప్రేమలేఖ వ్రాశాడు.

అధికారం చేతిలో ఉంది కదా అని ఇష్టం వచ్చినట్టు బీభత్సం సృష్టించిన మన అమాత్యులు దీనికి ఏ సమాధానం చెబుతారో...ఆదర్శ పెళ్ళి జరిపించిన రెండో రోజే ఈ సంఘటన జరగటం అతని అసలు స్వరూపం ఏమిటా అని సందేహం కలుగుతోంది. దీనిపై వ్యాఖ్యానిస్తూ ప్రతిపక్షనాయకుడు శ్రీ చందార్‌గారు వ్యాఖ్యానిస్తూ కులమత వివాహం

ఓట్లకోసం జరిపించిన మన ముఖ్యమంత్రిగారు కూతురి విషయు
కేవలం ప్రేమలేఖ వ్రాసినందుకే ఇంత విధ్వంసాన్ని సృష్టించా
మంత్రాంగాన్నే వాడి ఆ పదవి పరువు తీశారు.

ఇక ఎంత మాత్రం ఆ పదవిలో ఉండటానికి ఆయన అ
జరిగిన దానికి బాధ్యతవహిస్తూ తక్షణం రాజీనామా చేయాలి
చేశారు.

విష్ణువర్ధనరావు పేపర్‌ని విసిరికొట్టారు.

"ఎవడురా ఆ పోలీసువాడు కామ్‌గా పని చేయమని చే
రాద్ధాంతం చేసింది. అసలు నీకు చెప్పాను చూడు నాది బుద్ధి త
చెప్పుతో నేనే కొట్టుకోవాలి...."

"సర్ అది" చెప్పలేక చెప్పాడు పి.ఎ.

"నోరుముయ్యి...ముందు జరగాల్సింది చూడు. అన్నిటికన్నా
అమ్మాయి వరకూ ఈ విషయం పోకుండా చూడు".

"ఓ.కె.సర్" తలవూపాడు.

"మొద్దులా తలవూపటం కాదు.. ముందు పద ఆ క
క్షమాపణ చెప్పి జరిగింది నాకు తెలీదని ప్రజల్లో కొంతయినా
సంపాదిద్దాం. లేదంటే ఊస్తారు...నిన్ను కాదు నన్ను" అ

అధికార యంత్రాంగం కదిలింది, పోలీస్‌స్టేషన్ చేరు
అంతకుముందే హడావుడిగా ఉంది.

దూరం నుంచే చూసి "సరిగా చూడరా, మన కంటే
గవర్నర్‌గారు రాలేదు కదా. అదే జరిగితే నిన్ను" పి.ఎ.పీక పట్టుకుని

"సార్....సార్ గవర్నర్‌కాదు. అమ్మాయిగారు. అ
కారు...."

విష్ణువర్ధనరావు టక్కున పి.ఎ.గొంతు వదిలేశాడు.
నెత్తురుచుక్కలేదు, తన కంటే ముందు ఇక్కడకు వచ్చిందా?

"ఇలా జరిగినందుకు నేను సారీ చెబుతున్నాను" అపాలజీగా చెప్పింది హేమంత్‌తో అనూ....

"మీరలా చెప్పినంత మాత్రాన పోయిన ప్రాణాలు తిరిగి వస్తాయా! అయినా అతనేం నేరం చేశాడు, ప్రేమిస్తున్నానని మీకు లెటర్ వ్రాశాడు. అంతేగా, దానికి ఇంత శిక్షా? అయినా జరిగిందంతా మీకు తెలీకుండానే జరిగిందా? ఆ తండ్రి ఇమేజ్ రక్షించటానికి ఈ కూతురు ఆడుతున్న నాటకం కాకపోతే....."

"ప్లీజ్ తలోరకంగా మాట్లాడండి. నిజంగా నాకు తెలీదు. అంతే కాదు అలాంటి లెటర్స్ నాదాకా రానివ్వరు. అసలింత వరకూ వీరు రాసిన ఒక్క లెటర్ కూడా నేనుచూడలేదు. ఉదయం నా ఫ్రెండ్ ఫోన్ చేసి విషయం చెబితే హుటాహుటిన వచ్చాను. నేను ఇలా వచ్చినట్టు మానాన్న గారికి కూడా తెలీదు...."

అనూ నచ్చచెపుతుండగా విష్ణువర్ధనరావు నేరుగా వచ్చేశారు.ఎదురున్న వారి క్యాడర్ తక్కువైనా ప్రొటోకాల్ మరిచి రెండు చేతులతో నమస్కరించి సారీ ప్రారంభించారు.

"నిజం......అంతేకాదు, దీని గురించి నాకూ తెలీదు, అధికారులే స్వయంగా యాక్షన్ తీసుకున్నారు. అసలిలాంటివి మాదాకా రానివ్వరు...చెప్పరు..రొటీన్ లెటర్స్‌తో ఇలాంటివి ఉంటే పక్కన పడేస్తారు. రిపీట్ వస్తుంటే కొద్దిగా యాక్షన్ తీసుకుంటారు, కాకపోతే ఆ యాక్షన్ హెచ్చారు పెరిగింది. ఈ ప్రాబ్లమ్ నాకే కాదు చాలా మంది నాయకులకి ఉంది...చివరగా నేను చెప్పేది ఒక్కటే నా బిడ్డ సాక్షిగా....ఇదంతా నాకు తెలిసి జరగలేదు. ఇంతటికి కారణమైన అధికారులని కింద నుంచి పైదాకా సస్పెండ్ చేస్తున్నాను. విచారణ జరిపిస్తాను."

"ఇవన్నీ ఎప్పుడు చెప్పే రొటీన్ జవాబులే....ఇంతకి ఇతని ప్రేమ సంగతి ఏంటి? ఆమోదిస్తారా లేదా?" అసలు పాయింట్ లేవదీశాడు.

విష్ణువర్ధనరావు ఏదో అనబోయేంతలో అనూనే అంది-

"ప్రతిజీవి ఒక్కసారే పుడుతుంది. ఒక్కసారే మరణిస్తుంది - ప్రే
కూడా అంతే ఒక్కసారే. ఆ ఒక్కసారి నా హృదయంలో ఎప్పుడో జన్మి
ఈ జీవితానికి అంతే...అతనే.....అంతే.....తిరిగింది గిర్రున..."

అక్కడున్న వారికి కావలసినంత వరకూ అర్థమయింది.
అర్థమయింది విష్ణువర్ధనరావుకే...మొదటిసారి అనుకున్నాడు. మరో
అలా చేసి తప్పు చేశానా అని. కాని వెంటనే చెల్లెలు గుర్తుకొచ్చింది

**"నో...నేను కరెక్ట్..వీరిద్దరిది నిజమైన ప్రేమ అవునో కా
నాకు తెలీదు. ఓ సారి ప్రేమ విషయంలో చెల్లెల్ని పోగొట్టుకున్నా
తిరిగి మరోసారి. వద్దు...నేను చేసింది సబబే...జీవితంలో
ఓ విషయంలో ఘోరంగా దెబ్బతిన్నవాడు రెండోసారి అదే
ఎందుకు చేస్తాడు.**

నేను అంతే......నాది కరెక్ట్....

* * * * *

అది జరిగిన వారం రోజుల తరువాత...

విష్ణువర్ధనరావు దగ్గరికి ఓ విషయం వచ్చింది. దాని గురించి
నేపట్నించి ఆలోచిస్తున్నాడు. అతని ఎదురుగా పి.ఎ. కూర్చుని ఉన్నా

"ఎవరో ఏమిటో తెలీదు..నాలుగైదు రోజులుగా ఇంటిముందు
చెట్లమధ్య కూర్చుని భవనం కేసి చూస్తున్నాడు. అతను కూర్చున్న
బిస్కెట్ ప్యాకెట్స్, వాటర్ బాటిల్స్ ఉన్నాయి. చాలా అలస్యంగా
మన సెక్యూరిటీవారు గమనించారు. ఇంటరాగేట్ చేస్తే ఏమీ చెప్పట
నిండా పద్దెనిమిదేళ్ళు కూడా లేని అతను ఎందుకోసం అక్కడ
అర్థం కావటంలేదు. అలా అని అతని వద్ద ఏ ఆయుధం లేదు
చిన్న నైఫ్‌కూడా...."

"ఒక వేళ నా యాక్టివిటీస్‌ని గమనించటానికి నియమించబడ్డ
వాడేమో..."

"ఏమో...ఎంత కొట్టినా చెప్పటం లేదు. అతను మీ మీద హత్యా
ప్రయత్నానికి అనువైన ప్లేస్‌ని ట్రేస్ చెయ్యటానికి వచ్చిన టెర్రరిస్ట్
అనుకుంటున్నాను"

"ఓ.కె. ఏమైనా సెక్యూరిటీని పెంచండి. నా దగ్గరికి ఎవరైనా ఎంత
దగ్గిరివారు వస్తున్నా అన్ని పరీక్షలు పూర్తి చేసి పంపండి"

"సర్ ఆ కుర్రాడిని...."

"మీ ఇష్టం...అతనెవరయింది, ఎందుకోసం వచ్చాడో మాత్రం
తెలియాలి...అన్ని పద్ధతులు ఉపయోగించండి..ఈ విషయాన్ని పేపర్లకు
ఎక్కకుండా చూడండి..."

"ఓ.కె.సార్....సార్ నా విషయం...అదే మా పూరిలో డిస్టిలరీ లైసెన్స్"
నసిగాడు పి.ఎ.

"ముందు ఆ కుర్రాడి సంగతి తేల్చు...మొత్తం వాడు పుట్టిన
దగ్గర్నుంచి, ఈ రోజు వరకూ ప్రతి విషయం నా టేబుల్ మీద
ఉండాలి...ఇంటరాగేషన్‌లో నా మీద హత్యా ప్రయత్నానికి
అయితే..అందుకోసమే వచ్చి ఉంటే...."

"మీరేం చెప్పొద్దుసార్.......ఆ తరువాత నేను చూసుకుంటాను"

"గుడ్" లేచాడు విష్ణువర్ధనరావు....

* * * * *

"చెప్పరా? ఎవరు నువ్వు....ఎవర్ని చంపటానికి వచ్చావ్. నీదే
దళం... అసలు నీదేవూరు...." అడుగుతూనే కొడుతున్నాడు డి.ఎస్.పి..

అతని పెదవి నుంచి రక్తం వస్తోంది. కళ్ళు నీరసంతో
వాలిపోతున్నాయి..

"వాడలా చెప్పడు...బాగా మరగ కాసిన వేడినీళ్ళు వారి ఫాల
పోయండి. బొబ్బలెక్కి వెర్రికేకలు వేస్తూ నోరు మెదుపుతాడు" చెప్పాడు
పి.ఎ.

అప్పటికప్పుడు వేడినీళ్ళు సిద్ధం చేశారు. పొగలు కక్కు
నీటిపాత్రని తెచ్చి అతని ముందు పెట్టారు.

**"చూడు బాగా చూడు. ఎలా వేడి సెగలు కక్కున్నాయో చూ
అసలే ఎర్రటి శరీరం. ఎందుకనవసరంగా పాడు చేసుకుంటా
బొబ్బలెక్కి చిట్లి....అసలు ఆ భాగమంతా నీకే అసహ్యం వేస్తుం
చెప్పు...ఎవరు పంపగా వచ్చావ్".**

ఆ యువకుడు ఆ నీటివంక చూసి తల పక్కకి తిప్పుకున్నా

ఓ కానిస్టేబుల్ పాత్రని గుడ్డతో పట్టుకున్నాడు. విశాలమైన
ఫాలభాగం కేసి ఆత్రతగా ఆకలిగా చూస్తున్నాయి పొగలు కక్కుతున్న నీ

వన్....

టూ.....

త్రీ అనకుండానే అతను తిరిగాడు...

"మీకింతకు ముందే చెప్పాను. నేను ఏ టెర్రరిస్టుని కానని, ఆ
చెయ్యటం, అలాచేసే వారితో స్నేహం చెయ్యటం నా మనస్తత్వా
విరుద్ధం...."

"అయితే ఎందుకిక్కడ ఉన్నావ్"

"అది నా పర్సనల్ విషయం"

"పర్సనలా? పోయండిరా" అరిచాడు డి.ఎస్.పి.

ఆ యువకుడు చిరునవ్వు నవ్వాడు. అదే సమయానికి
ఫాలభాగాన్ని తాకాయి వేడినీళ్ళు.

గది గోడలు పగిలేలా అరవలేదు కళ్ళుమూసుకున్నాడు. అతను
నవ్వాడు.

డి.యస్.పి, పి.ఎ.కి పిచ్చెక్కినట్లనిపించింది. మొత్తం వారి కెరీర్‌లో
ఆ దృశ్యం చూడలేదు.

కొమ్ములు తిరిగిన మగవాళ్ళు, అడవుల్లో రాటుదేలిన దారిదోపిడి
దొంగలు సయితం గుక్కపెట్టారు.

భయంకరమయిన అరుపులతో గొంతునాళాలు తెంపుకున్నారు.

కానీ....ఇతను....ఇతను మనిషేనా?

తలలు విదిలించుకు చూశారు.

అతనింకా నవ్వుతూనే వున్నాడు, వెన్నెలు చిలకరించినప్పటి భావం,
వసంతవేళ ఉద్యానవనంలో వున్నట్టు.... అనిర్వచనీయమైన అనుభూతి
ఆస్వాదిస్తున్నట్టు.

"కొంపదీసి పిచ్చివాడు కాదుగదా?"

అతను కళ్ళు తెరిచాడు.

**"పిచ్చివాళ్లారా? ఈ ప్రపంచమే పిచ్చి, మీదో పిచ్చి పైనుండి
ఆడించే వాడిది మరో పిచ్చి"**

"మాకు పిచ్చా పిచ్చినాకొడకా" ఎగిరితన్నాడు.

అతను జంకలేదు. సరికదా ఎగతాళిగా అన్నాడు.

"ఏ పిచ్చి లేదనకునే వారికే అసలు సిసలు పిచ్చి"

"ఓరి మీఅమ్మ కడుపుకాలా, ఇలా తింటున్నాడేంటండి. ఒరే బాబు నీ
కాళ్ళు మొక్కుతా నీ వెనకెవరా?"

"అది మీ కనవసరం మీ పనిమీది నా పని నాది. మీ పనికి నేను
అడ్డురానప్పుడు నా పనికి మీరెందుకు అడ్డు తగులుతున్నారు"

"అదే ఆ పనేమిటి?"

"చెప్పానుగా అది నా ఆంతరంగిక విషయమని"

"ఉనా కొడుకు... అలా చెప్పడుగాని అరే ప్యాంట్ విప్పదీసి అవి
పోసేయరా వాసనకి వాంతి వచ్చి కక్కేస్తాడు."

"చాలా ఘోరమయిన అన్యాయం. దీనికి తప్పక మీరు ప్రతి... అనుభవిస్తారు.

డి.యస్.పి. నెత్తి కొట్టుకొని "వీడి శాపనార్థాలు వింటుంటే నా... భయంగా వుంది. అసలే నాకు నలుగురు ఆడపిల్లలు" చెప్పాడు లెంపలు... వేసి.

"ష్, మీరు ఊరుకోండి.. ఒరే బాబు చెప్పరా? నీకేం భయం... నిన్ను రక్షించే బాధ్యత నాది. అసలు నీమీద కేసుకూడాలేదు. ప్రా... నిన్ను వదిలేస్తాను. చెప్పు, ఎందుకా చెట్ల గుబుర్లలో కూర్చొని సి... ఇంటివైపుగా చూస్తున్నావు.. ఆయన కోసమేగా"

"కాదు... నే ఎదురుచూసేది ఆయన కోసంకాదు"

"మరి ఆయనకోసం కాకపోతే ఆయన కూతురికోసమా?"

అతను నవ్వాడు సన్నగా, అందంగా.

"అవును, అనూ కోసం నా అనూ కోసం...."

డి.ఎస్.పి, పి.ఎ. నోళ్ళు తెరిచారు.

"వాళ్ళమ్మాయి కోసమా?"

"అవును మీరో సహాయం చెయ్యగలరా?"

"చెప్పు!" అన్నారు ఇద్దరూ ఒకేసారి,

"అనూకి నా అనూకి చెబుతారా?"

"నీ మనూ వచ్చాడని నీ మనోహర్ నీ కో... తహతహలాడుతూ వచ్చాడని చెబుతారా?"

* * * * *

"పిచ్చి పిచ్చిగా వాగకు. పీకల దాకా ఫుల్‌గా మందుకొట్టింది ... ఇష్టం వచ్చినట్టు పేలతావా! నిన్ను" రెండు చేతులతో టేబుల్ మీద ... అరిచాడు విష్ణువర్ధనరావు.

పి.ఎ. ఒక్క అడుగు వెనక్కివేసి - నోటితో వూది 'వాసన చూసుకోండి. ... ముందుకు అలా వచ్చే ధైర్యము నాకుందా అన్నాడు.

విష్ణువర్ధనరావు పి.ఎ. వంక చూశాడు. ఉహు అతను త్రాగలేదు.

"మనోహర్.... మనోహర్ అన్నాడా?"

"యస్ సార్? ఆ పేరే అన్నాడు. ఇం2తకీ ఆ మనోహర్.."

"చచ్చాడు ఎప్పుడో పద్దెనిమిదేళ్ళ క్రితం చచ్చాడు. నేనే దగ్గరుండి ...ంచాను"

పి.ఎ. అది విని చచ్చినంత పనయ్యాడు.

"వాడేమి వాగాడో నువ్వేమి విని చచ్చావో...సరిగా చెప్పు"

పి.ఎ.మళ్ళీ నిదానంగా ఒక్కొక్కటి వూసగుచ్చినట్టు చెప్పాడు.

చివరి వాక్యం విని "చెప్పుతో కొడతా.... నా అనూకి చెప్పమన్నాడా? ...న్నాడు. పద నేనూ వస్తున్నాను వాడి అంతు తేలుస్తాను. కొత్తరకం ...మా ఈ విష్ణువర్ధనరావుతోనే ఆడదామనుకుంటున్నాడు. హైలెవల్ డ్రామా ...లా ఉంటుందో చూపిస్తాను పద".

* * * * *

అరబకెట్ చల్లటినీళ్ళని విసురుగా మొహాన తగిలేలా కొట్టారు. ...గా వాలిన తలని విదిలించి చూశాడు.

"వీడేనా?" అడిగారు విష్ణువర్ధనరావు.

"యస్.సార్. మనోహర్ అంటాడు 'అనూ' అంటాడు" చెప్పాడు పి.ఎ.

"ఏవడ్రా నువ్వు" హూంకరించారు విష్ణువర్ధనరావు.

ఆ యువకుడు పరీక్షగా చూశాడు. ఏదో ప్రకంపనం. తల దిమ్మెక్కిన ...వన పళ్ళు బిగించి కళ్ళుమూసుకుని తలని ఊపాడు.

"నన్ను చూడగానే తడి ఆరిపోయి ఉంటుంది. నాలుగు తగిలించండి దారిలోకి వస్తాడు"

డి.ఎస్.పి. చొక్కా పట్టుకుని "తెరవరా కళ్ళు సీసం పోస్తా నీ కళ్ళల్లో ఆవాకులు చవాకులు పేలతావా? ఎవరిగురించి మాట్లాడాలో తెలుసా" విదిలించాడు.

అతను కళ్ళు తెరిచాడు.

డి.ఎస్.పి. వార్నింగ్‌ని వినిపించుకోకుండా ఉద్వేగంతో అన్నాడు.

"మీ....మీ....మీరు.....అను....అనూ తండ్రి విష్ణువర్ధనరావు కదూ....."

ఒక్కసారి పాండురోగం వచ్చినట్టు పాలిపోయింది విష్ణువర్ధనరావు మొహం....

"నేనని నీకెలా తెలుసు"

పి.ఎ. విష్ణువర్ధనరావుని ఎగాదిగా చూసి "మీరు ఈ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి అని మర్చిపోతున్నారు. చిన్న పిల్లాడికి మీ ఫోటో చూపించి అడిగితే ఎవరైనా చెప్పేస్తారు" అన్నాడు.

విష్ణువర్ధనరావు సర్దుకుని పళ్ళు పట పట కొరికాడు.

"ఎంతో మందిని బురిడీ కొట్టించి కన్ఫ్యూజ్ చేసి ఈ స్థానానికి వచ్చాను. నన్నే తికమక పెడతావా? నిన్ను?"

"అదేంటి సర్ అలా మాట్లాడుతారు. నన్ను గుర్తుపట్టలేదా? నేను మనోహర్‌ని. మర్చిపోయారా?"

"మీ ప్రహరీగోడ దూకాను. మీ జనరేటర్ రూమ్‌లో కూడా ప్రవేశించి ఓ రాత్రి మిమ్మల్ని హడావుడి పెట్టాను"

"ఏంటిరా వాగుతున్నావు" లాఠాటి కర్ర ఎత్తాడు పి.ఎ.

విష్ణువర్ధనరావు సైగచేసి పి.ఎ.ని. ఆపి....అతనివైపు తిరిగి "ఏం మాట్లాడుతున్నావు నీ ఉద్దేశ్యం నా కర్థం కావటంలేదు. ఎప్పుడో జరిగిన రెండు సంఘటనలు చెప్పినంత మాత్రాన నువ్ మనోహర్‌వి అయిపోతావని అనుకుంటున్నావా?"

"నిజంగా నేను మనోహర్‌ని అంకుల్...కావాలంటే నా తొడమీద పుట్టుమచ్చ ఉంది చూడండి"

విష్ణువర్ధనరావు సైగచేశాడు అతని కట్లు విప్పారు. అతను చప్పున ప్యాంటుని కొద్దిగా క్రిందకిదించి... చూసి "అయ్యో ఉండాలే లేదేమిటి?" అన్నాడు.

"వీడు నిజంగా పిచ్చివాడే" తేల్చిచెప్పాడు.

"పిచ్చి వాడికి కాదు, నాకు పడుతోంది. మనోహర్‌కి నిజంగానే అక్కడ మచ్చ ఉంది" చావు కబురు చల్లగా చెప్పాడు విష్ణువర్ధనరావు.

అతను అయోమయంగా తొడకేసి చూసుకుని "లేదేంటి ఉండాలే" అన్నాడు మరోసారి.

"ఉండాలి. నీకు కాదు మనోహర్‌కి. ఆ మనోహర్ పద్దెనిమిది సంవత్సరాల క్రితం మరణించాడు. ఆ మనోహర్‌కి ఉండాలి నీకు కాదు."

" ఆ మనోహర్‌ని నేనే....."

"వాడు చచ్చాడు..... ఎప్పుడో... నువ్వెవరివో చెప్పు...."

"అయితే నేను....."

"మళ్ళీ పునర్జన్మ ఎత్తి వచ్చావా?" అసహనంగా అరిచాడు పి.ఎ.

అతని ముఖం వెలిగిపోయింది.

"యస్. అవును. నేను....నేను మళ్ళీ జన్మ ఎత్తాను. మనోహర్‌నే నా అనూకోసం వచ్చాను. ఎక్కడ నా అనూ"

"ఓ.కె. ఈ జన్మలో ఎవరు నువ్వు, నీ వివరాలేంటో చెప్పు." అప్పుడు నమ్ముతాను.

"ఈ జన్మలో....నేను....నే....ను" తలని చేతితో పట్టుకుని విపరీతంగా గింజుకోవటం ప్రారంభించాడు. హిస్టీరియా వచ్చినట్టు ఊగిపోయాడు.

పదినిమిషాల తరువాత విపరీతమైన టెన్షన్ వల్ల స్పృహ తప్పాడు.

గదిలో భయంకరమైన నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

విష్ణువర్ధనరావు అలానే చూస్తుండిపోయాడు. చాలా సేపటి తర గాఢంగా ఊపిరి పీల్చి....

"ఇతన్ని సైక్రియాటిస్ట్‌కి చూపించండి. జాగ్రత్తగా డీల్ చెయ్య మేటర్ బైటికి రాకూడదు. చక్రధర్‌కి నేను చెప్పానని చెప్పండి...అ అక్కడికి చేర్చండి"

"సర్...ఇతను చాలా పెద్ద ఎత్తున నాటకమాడుతున్నాడు. నాలుగు రోజులు మాడ్చి కోటింగ్ ఇస్తే....."

"డూ...వాట్ ఐ...సే" కఠినంగా చెప్పారు విష్ణువర్ధనరావు.

★ ★ ★ ★ ★

"నే ఎక్కడున్నాను...." చుట్టూ చూస్తూ అడిగాడు అతను.

"భయంలేనిచోట...ప్రశాంతమైన ప్రదేశంలో"

"ఆరెండూ నా అనూ నీడనే దొరుకుతాయి"

"ఎవరా అనూ" అడిగారు డాక్టర్ చక్రధర్ అనునయంగా.

"అనూ....నా అనూ....అనూ అంటే నేనే, నేనంటే అనూనే."

"గుడ్....నీ అనూని నీ దగ్గరికి రప్పించే బాధ్యతనా మీదేవూరు..."

"నా వూరు. ఏమో...."

"పోనీ మొదటిసారి అనూని ఎక్కడచూశావ్...."

"సిటీకాలేజీలో...పెళ్ళిలో"

"సిటికాలేజిలోనా, పెళ్ళిలోనా? ఏది పది రోజుల క్రితం క శ్రీరామ్‌ల వివాహంలోనా?"

అతను తలవూపాడు.

"ఆ ఒక్కసారేనా చూసింది ఆమెని"

"కాదు.....చాలా సార్లు. సినిమాలకి, షికార్లకి కూడా వెళ్ళాం..."

"ఏ సినిమాలకి..."

"మరో చరిత్ర, బాబి....ఇంకా దేవదాసు మళ్ళీపుట్టాడు...ఇంకా చాలా..."

"గుడ్. చివర చెప్పిన సినిమా ఏ హాల్లో చూశారు?"

"అది అలంకార్‌లో"

"అలంకారా! అదెక్కడ ఉంది."

"కె.వి.ఆర్ కాలేజి లేదు.... అక్కడ"

"అక్కడుంది శ్రీనివాస్ మహల్‌కదా?"

"కాదు దానిపేరు అలంకారే, అందులో బాల్కనీ రూపాయి ఎనభైపైసలు - సిటిలో అన్ని థియేటర్స్ కంటే ఆ థియేటర్ బాల్కని రేటుచవక"

"మైగాడ్ - ఎప్పటి సంగతి నువ్ చెప్పేది"

"మొన్నీ మధ్య సంగతి"

"కాదు ఆ థియేటర్ పేరుమార్చి పన్నెండు సంవత్సరాలవుతోంది - ఓ.కె. మీ అమ్మానాన్నల పేర్లు, నీ క్లాస్‌మెట్స్, టీచర్స్ పేర్లు"

"నాకు తల్లిదండ్రులు లేరు. మేనమామ దగ్గరుండి చదువుకుంటున్నాను. గాలివానలో చనిపోయారు నాకన్నవాళ్ళు....."

"గాలివానా! ఎప్పుడో గుర్తుందా?"

"నాకు బాగా ఊహ ఉంది....నడుం వరకూ నీళ్ళు వచ్చాయి. మాది పూరి గుడిసె...చూస్తుండగానే అంతా మునిగిపోయింది"

"అది ఇప్పటి మాట కాదు..."

"అది నాకు తెలీదు. మీరు చక్కగా అడుగుతున్నారు. మిమ్మల్ని చూస్తుంటే చెప్పబుద్ధి వేస్తుంది. పోతే మా లెక్చరర్స్ అం......స్వరాజ్యలక్ష్మి ఆ మేడమ్‌కి ముప్పయి ఆరేళ్ళు వచ్చినా పెళ్ళికాలేదు. మేమంతా వృద్ధకన్య

అని పిలుస్తాం" అని ఆగి...కళ్ళు పెద్దవి చేశాడు. మొహం మారి పో భయవిహ్వాలంగా తయారయింది. విపరీతంగా వూగిపో ప్రారంభించాడు.

"పాపం ఆమెని చంపేశారు. అది కూడా నా కీప్రైస్‌లో తెలీదు. నేను ఆ హత్య చెయ్యలేదు. అనూ...అనూ...నాకు తెలీదు నేను చెయ్యలేదు"

"ఓ.కె. ఓకె....రిలాక్స్ నువ్ చెయ్యలేదు. హాయిగా మూసుకో నీకు నిద్ర వస్తుంది.... హాయిగా.... నువ్ క.....ళ్ళు.....మూ....సు.... కు.....ం....టు....న్నా...న నీకు....నిద్ర .... వ....చ్చే....సింది."

* * * * *

"మీరనుకుంటున్నట్లుగా అతను ఏ నాటకం ఆడటం లేదు మనోహర్" చెప్పారు డాక్టర్ చక్రధర్. విష్ణువర్ధనరావు సీరియస్‌గా చూ దాన్ని పట్టించుకోకుండా తన మానాన తాను చెప్పటం ప్రారంభించా

"నేను అనుకోవటం ఒక్కసారిగా అతనికి గతం గుర్తుకొచ్చి ఉం సిటీ కాలేజీలో ఇతను డిగ్రీ చదువుతున్నాడు. కస్తూరి, శ్రీరామ్‌ల పె అనూని చూసి ఉంటాడు. అప్పుడే అతనికి గతజన్మ గుర్తుకొచ్చి ఉం ఆ ప్రయత్నంలో మెదడు బాగా వత్తిడికి లోనయ్యింది. గతం, వర్త మధ్యలో కొట్టుకుపోతున్నాడు. గతజన్మలో జరిగిందంతా ఈ జన్మ అనుకుంటున్నాడు. అతని మనస్సు తీవ్ర సంఘర్షణతో చెలరేగు రెండు జన్మలకి బ్యాలెన్స్ చెయ్యలేక పోతోంది అతని మెదడు. అం ఒక్కోసారి తనే మనోహర్‌నని, మరోసారి మళ్ళీ జన్మ ఎత్తి గుర్తొచ్చినా రెండు రకాలుగా చెబుతున్నాడు"

"డాక్టర్" అసహనంగా అన్నారు.

"నేను ఇదంతా మీకు నోటి మాటగా చెప్పటం లేదు. మీరు ఆదర్శ వివాహం జరిపించిన సిటీకాలేజికి వెళ్ళి ఎంక్వయిరీ చేశాను. అతని మీద కాలేజీలో మంచి అభిప్రాయం ఉంది. ఏ చిన్న రిమార్క్ లేదు. అసలు ఎవరితో మాట్లాడటం గాని, స్నేహంగాని లేవు. తన పనేదో తను అంతే. కస్తూరి శ్రీరామ్‌లపెళ్ళి అయిన తరువాత అతను కనిపించటం లేదని అందరూ చెప్పారు..."

"అంటే మీరనేది...పెళ్ళిలో అనూని చూసి గతం గుర్తొచ్చి ఆమె కోసం నా ఇంటి ఎదురు చెట్ల గుబుర్లలో కాపు వేశాడంటారా?"

"యస్....ఇది అతన్ని పూర్తిగా స్టడీ చేసి మరీ చెబుతున్నాను"

"నాకు నమ్మకం లేదు. అంతా బోగస్...."

"మీరు నమ్మాలి. (టెలికైనిసిస్) పూర్వజన్మ జ్ఞప్తికి రావటం మనకి కొత్తకాదు." ఎన్నో సార్లు ఎంతో మంది ద్వారా ఋజువు అయింది కూడా...మొన్నకి మొన్న ఇటలీలో ఓ బాలుడు పదహారువందల కోట్ల రూపాయల విలువకల కంపెనీ తనదని, అది తన స్వార్జితమని చెప్పటమే కాకుండా దాని పుట్టుదల ఎదుగుదల అంతా వివరంగా చెప్పాడు. అన్ని ఆధారాలు చూపించాడు.

జర్మనీలో ఆరేళ్ళ కుర్రాడు...అసాధారణమైన ఆపరేషన్ చేసి తాను కుర్రాడిని కానని డాక్టర్ విలియమ్స్‌నని చెప్పాడు. అమెరికాలో అప్పటికే మరణించిన విలియమ్ పేరు పొందిన సర్జన్. ఆ కుర్రాడు ఆపరేషన్ చేశాడు. తన పూర్వజన్మతాలూకూ విజ్ఞానంతోనే ఆ ఆపరేషన్ చేయగలిగానని చెప్పాడు..

ఆ అసాధారణమైన ఆపరేషన్ చేసి విజయం సాధించాలంటే ఎంత గొప్ప మేధావికయినా ఇరవై సంవత్సరాల శ్రమ, అనుభవం ఉండాలి...

"నేను నమ్మను డాక్టర్..ఏదో జరుగుతోంది. నాకు తెలియకుండా ఏదో అవుతోంది....."

"మీరు అనవసరంగా ఆందోళన చెందుతున్నారు. అతన్ని రకాలుగా ఓ ఫ్రెండ్‌గా బుజ్జగించే పరీక్షించాను. సైకోన్యూరో న్యూరోసెస్‌లాంటి నాడీ రుగ్మతలున్నాయి. పరిసరాలు సర్దుబాటు చేసుకోలేకపోవటం వల్ల ఈ రోగాలు వస్తాయి. అతనికి అలాంటి లేవు."

"మీరు చెప్పినవన్నీ నిజమే కాదనను. అతను మాత్రం మనోహర్ కాదు. ఏవో కొన్ని ఆధారాలు చెప్పి మొండిగా వాదించినంత మాత్రాన అతనెలా మనోహర్ అవుతాడు. మీరెన్ని చెప్పినా నాకు ఈ పునర్జన్మ నమ్మకం కలగటం లేదు."

"ఆఁ అన్నట్టు చెప్పటం మరిచాను. అతని లెక్చరర్ స్వరాజ్యలక్ష్మి అట..... ఆమెని నేను చంపలేదు. నా క్లైన్‌తో ఎవరో అని చెప్పాడు. ఇంతకీ ఆ స్వరాజ్యలక్ష్మి"

విష్ణువర్ధనరావుకి మొహంమీద గుప్పెడు కారం చల్లినట్లనిపించింది.

"ఆమె ఎవరో తెలిస్తే నేను ఆ వైపుగా స్టడీచేస్తే కొద్దిగా వుండచ్చు."

"నో...." అరిచాడు.

అంతలా ఆయనెందుకు అరిచారో అర్థంగాక బిక్కమొహం పెట్టాడు.

"ఆ విషయం వదిలేయండి. ఇంకా ఏం చెప్పాడు. అసలు అంతా గుర్తుందా?"

"లేదు గుర్తొచ్చినంత వరకే చెబుతున్నాడు. నే అనుకోవటం గురించి పూర్తిగా గుర్తు వుందని. ఆమెతో గడిపిన ప్రతి విషయం చెబుతున్నాడు. మిగతావి అడిగితే ఆలోచించి కొన్నిటిని చెబుతున్నాడు మరికొన్ని చెప్పటంలేదు."

విష్ణువర్ధనరావు తల ఆడించి "ఓ.కె. నేను సాయంత్రం

స్వయంగా తెలుసుకుంటాను. అతను పోయిన జన్మ గుర్తుకు వచ్చిన మనోహరో లేక ఏదో చీటరో...."

"ఎలా?"

విష్ణువర్ధనరావు సమాధానం చెప్పకుండా చేతిలోకి ఫోన్ తీసుకొని ఎక్స్ ట్రైన్‌చేసి.... "హలో మేనేజర్ 'అనూ' ఎక్కడుంది?" అడిగాడు.

"ఐ.సీ.సీ" ఫోన్ విసిరేసినంత పని చేసి అన్నాడు.

"ఏమైంది సార్"

"ఈరోజు మనోహర్‌ని మొదటిసారి చూసిన రోజంటా. అందుకే వాడి జ్ఞాపకాలతో అది మౌనవ్రతం పాటిస్తోంది. గదిలో ఒంటరిగా. రేపొస్తాను. వాడుమాత్రం జాగ్రత్త. పారిపోకుండా చూసుకునే బాధ్యత మీదే.... వాణ్ని కలిసే ముందు ఓసారి అమ్మాయితో మాట్లాడాలి."

* * * * *

అశోకవనంలో సీతలా వుంది అనూ....

గదిలో ఓ పక్కగా టేబుల్ దీనిమీద మనోహర్ ఫోటో చిరునవ్వు చిందిస్తూ వుంది... నిన్న వేసిన పూలదండ ఇంకా ఫ్రెష్‌గా అతని చిరునవ్వులా వుంది.

అనూ వాలుకుర్చీలో కూర్చుని ఆ ఫోటోవంకే చూస్తోంది.

ఆమె కళ్ళు వాడిపోయి వున్నాయి. కనుల గుండా కారిన కన్నీళ్ళు చెంపలమీద చారికలు చంద్రుడి మీద మచ్చల్లా ఉన్నాయి.

మూర్తీభవించిన శోకదేవతలా వున్న కూతురిని చూసికడుపు తరుక్కుపోయింది ఆ తండ్రికి.

"ఏమిటమ్మా ఇది ఏమిటీ గర్భశోకం.... ఎన్నాళ్ళు.... ఎన్నేళ్ళు ఈ వేదన...."

అనూ పక్కకి తిరిగింది, కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంది.

"మరేంలేదు నాన్నగారు. గతం గుర్తుకు వచ్చింది...."

"మర్చిపోయింది ఎప్పుడమ్మా"

ఇంకా అతన్నే తల్చుకుంటే, ఎన్నాళ్ళు ఈ మోడుబారిన బ[illegible] నేనూ మనిషినే నాకు కొన్ని సంతోషాలుంటాయి. కన్నకూతురి సుఖ[illegible] చూసి ఆనందించాలని నాకు మాత్రం వుండదా."

అనూ నిస్సహాయంగా చూసింది.

"ఇకనైనా మర్చిపో... లోకంలో ఎంతమంది నీలా ప్రే[illegible] విధివంచితులయిన వారు ఎందరులేరు. అందరూ [illegible] కుమిలిపోతున్నారా? మరోపెళ్ళి చేసుకొని పిల్లాపాపలతో గడపటం [illegible]

"ఒకరితో బేరీజు వేసుకోవటం నాకు చిన్నప్పట్నించి అలవాటు[illegible]

"ఏమిటమ్మా అలవాటు... ఒక్కసారి చూడు. ముక్కై[illegible] మొగుడుపోతేనే సంఘం కోసం చూడకుండా మరొకరితో పెళ్[illegible] అయిపోతున్నారు. ప్రేమించిన వాడితోనే జస్ట్ నీతో సరదాగా [illegible] పెళ్ళి పేరంటం అన్ని పెద్దవాళ్ళ ఇష్టమే, జస్ట్ ఎంజాయ్ నీతో [illegible] ఈ కాలపు పిల్లలతో స్నేహం చేసి నువ్ నేర్చుకున్నది ఇదా!"

"మీరు ఓ తండ్రిగా మాట్లాడటం లేదు"

"నిజమే, కాని నా బాధ నీకు అర్థం కావటంలేదు. [illegible] కూడా చంపటానికి ప్రయత్నించి ఆ ప్రయత్నంలో పోలీసు కాల్[illegible] బలయిన అతన్ని... అతనిలో ఏం చూసి ఇంత కాలం [illegible] వుంటున్నావ్ నాకు అర్థం కావటంలేదు. ప్రేమని కూడా [illegible] తగ్గవాళ్ళకే పంచాలమ్మా. అనర్హులకి ఇస్తే అది అపాత్ర[illegible] అవుతుంది..."

"ఆ పరిస్థితుల్లో అతనలా చేసివుండవచ్చు.... అది తప్పే కా[illegible] కాని ఆయన ప్రేమలో చిన్న లోపం కూడా లేదు డాడీ... ఆయన క్ష[illegible]

[illegible]తో గడిపిన ఆ మధురక్షణాలు చాలు ఈ జీవితపు నావని [illegible]యాసంగా నడిపించటానికి....."

"అంతేనామ్మా.... అదే చివరి మాటా.. మనోహర్‌ని ఇన్ని [illegible]వత్సరాలయినా మర్చిపోవా, మరొకరికి ఇల్లాలు కాలేవా? ఈ తండ్రికోసం [illegible]లేవా? రాష్ట్రాన్ని శాసించే నీ తండ్రి నీ ముందు కన్నీళ్ళతో [illegible]డుకుంటున్నాడమ్మా...."

అనూ ఆప్యాయంగా తండ్రిని చూసింది.

"అంతమాట అనకండి, మీ కోరిక తీరుస్తాను, జీవితంలో ఏదో [illegible]రోజు మర్చిపోతాను. మనోహర్‌ని పూర్తిగా మర్చిపోతాను. ఆరోజే నా [illegible] రోజు.... అదే నా జీవితపు ఆఖరి రోజు...."

"అనూ" గుండెలు పిండేసిన బాధను దిగమ్రింగి అన్నాడు.

"మరింత బాధపెడితే క్షమించండి."

"ఏం చూశావమ్మా, అతనిలో అంత గొప్ప ప్రేమ ఏంటమ్మా. కనీసం [illegible] ఇద్దరూ దగ్గరవలేదు. ఏ మాత్రం బంధం ఏర్పడలేదు. కేవలం ఫీలింగ్ [illegible]..."

"ప్రేమనేది తెలియాలంటే ప్రేమించాలి డాడీ. ప్రేమ గురించి [illegible] మనోహర్ మాటల్లో చెప్పాలంటే సృష్టి మొదట్లో మేఘాలు, [illegible], చంద్రుడు స్తబ్ధంగా అలాగే వుండేవట కదిలేవి కావట..... [illegible] మనిషి స్త్రీలో ప్రకృతిని చూడటం ప్రారంభించాడట... [illegible] కోసం ఎక్కడెక్కడ్నించో వెతికి పూల మొక్కలు తెచ్చి నాటాడంట. [illegible] కోసం నారని వస్త్రంగా మలచి కప్పాడట. ఆహారాన్ని [illegible]టానికి ఉపక్రమించాడట, వెదురు బొంగులతో దడికట్టి [illegible] కల్పించాడట... ఆమె జీవనం కోసం తన జీవనాన్నే పణంగా [illegible] ఆమె మొహంలో ఆనందా[illegible]న్ని తన్మయంగా చూశాడట... [illegible]డడిగిందట... ఏమిటిదంతా దేనికోసం అని?..... అతను

ఆలోచించి ఎలా చెప్పాలో తెలియక గుండెమీద చేయి వేసి సంతృప్తిగా కళ్ళుమూసుకున్నాడట... అదే ఫీలింగ్ ప్రేమ అపురూపమైన ఆ ప్రేమ జంట ప్రేమని చూసి, చంద్రు ఆనందంతో నవ్వాడట.... అదే వెన్నెల... అది చూసి నక్షత్రా మెరిశాయంట... లోకమంతా వెన్నెలమయమయిన ఆ అద్భుత లోకాన్ని చూడాలని సూర్యుడు ఉదయించాడట...."

విష్ణువర్ధనరావు అలానే కూతురిని చూస్తుండిపోయారు... చక్కటి భావం...

ప్రేమ అనేది అంత గొప్ప ఫీలింగ్ ఇస్తుందా? తన యవ్వనం తను కూడా ఎవ్వరినయినా ప్రేమిస్తే బావుండేదనిపించింది... సర్దుకున్నాడు.

"చూడమ్మా కబుర్లు చెప్పమంటే నేనూ చెబుతాను, నా చెల్లెలి పేరుతో మోసం చేసి పెళ్ళాడి డబ్బు తేలేదని, ఆ రోజుల్లో ఇవ్వలేకపోయినందుకు , చిత్రహింస చేశాడు. నరకం చూపించాడు ఉరితీసి ఆత్మహత్య అని నమ్మించాడు."

"అలాంటి ఆ నీచుడు కూడా ఇంతకంటే ఎక్కువగానే చెప్పా చెల్లెలికి, నీ అత్తకి... సింబల్ ఆఫ్ లవ్ తాజ్‌మహల్ కాదు నువ్వే ప్రేమకి పరిపూర్ణమైన అర్థం పరమార్థం మనమిద్దరం కలిసి చెబు చెప్పాడు."

"పాముకి, లేడికి తేడా తెలుసు డాడి నాకు"

"నేను కాదనటం లేదమ్మా... ఇలా వుండటానికి ఏదో ప్రయో వుండాలిగా, పోయిన అతను తిరిగి నీకోసం వస్తాడనా చెప్పు..."

"ఏమో వస్తారేమో.... శబరిని వెదుక్కుంటూ రాముడొచ్చినట్లు"

"ఇంకో పదేళ్ళ తర్వాత వచ్చినా ఉపయోగం ఏముందమ్మా"

అనూ భిన్న భావాలు పలికేలా నవ్వింది.

"జైలు కెళ్ళిన భర్తకోసం ఇరవై మూడు సంవత్సరాలు ఎదురు చూసింది నెల్సన్ మండేలా భార్య.... అతని ఆశయాల కోసమే బ్రతికింది. చే ఆమెని నడిపించాయి."

"అదే భార్య ప్రస్తుతం విడాకులిచ్చింది తెలుసా!"

"నేను చెబుతున్నది ప్రేమగురించి. ఫీలింగ్ గురించి. మీరు చెబుతున్నది పరిస్థితుల గురించి..."

"నేను దాని గురించి కాదు చెబుతున్నది...." అసహనంతో అరిచారు.

"మీరు చెప్పే ఆ అవసరం నాకులేదు. ప్రేమంటే రెండు శరీరాలు కలుసుకోవటముకాదు, అంతిమ క్రియ అదికాదు... నా దృష్టిలో అది ప్రేమని చూపించే కొన్నివేల మార్గాల్లో అదొక్కటి!"

* * * * *

"డాక్టర్ నిన్నంతా ఎక్కడికి వెళ్ళారు. నన్ను పలకరించే వాళ్ళు లేక బిక్కబిక్కుమన్నట్లనిపించింది. అయినా బోరు ఫీలవలేదనుకోండి...నిన్నంతా ఓ యుగంలా గడిచిపోయింది...రాత్రి ఎప్పుడో మీరు గుర్తుకొచ్చారు, మీకివన్నీ చూపిద్దామనుకున్నాను. కాని మీరు లేరు...."

చక్రధర్ అతనుచూపించిన వైపు చూశాడు. తెల్లటి గోడమీద అనూ...అనూ...అనూ...చక్కగా ఓ పద్ధతి ప్రకారం వ్రాసి ఉంది....అతను విస్మయంగా చూశాడు...మిగతా మూడువైపులా అలానే రాసి ఉంది.

"నిన్నంతా ఇదే?" రామకోటి రాసినట్టు, అనూకోటి రాశాను"

చక్రధర్‌కి ఏమనాలో అర్థం కాలేదు.

"రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఇదే రోజు నేను అనూ కలుసుకున్నామ్, మా మొదటి కలయికని ఈ రెండేళ్ళు బ్రహ్మాండంగా సెలబ్రేట్ చేసుకున్నాం. ఈసారే నేను ఒంటరిగా ఇలా ....డాక్టర్ ఇంతకి నా అనూకి కబురు చేశారా? ఎప్పుడొస్తానంది..."

"అఁ.....చేశాను - వస్తుంది. ప్రస్తుతం ఆమె ఫారిన్ టూర్‌లో ఫోన్ చేసి చెప్పాను, వెంటనే బైలుదేరుతుంది. అఁ అన్నట్టు చెప్ప మర్చిపోయాను. విష్ణువర్ధనరావుగారు ఇప్పుడొస్తున్నట్టు ఫోన్ చేశా నిమిషంలో నయినా రావచ్చు....వారడిగిన దానికి సమాధానం చెప్పా

"తప్పకుండా, నా ఆశలన్నీ వారిమీదే, నా మీద కేసులన్ని చూసే ఆయనేగా, నిజంగా ఆ హత్యలతో నాకు సంబంధం లేదు డాక్టర్"

"హత్యలా....హత్యా...?

"హత్యలే....!"

"స్వరాజ్యలక్ష్మి అనే లెక్చరర్ గురించి చెప్పావే, మిగతావాళ్ళు"

"మిగతావాళ్ళు....మిగతావాళ్ళు...."

"బాగా గుర్తు తెచ్చుకో...ఇంకా"

"నేను చెబుతాను డాక్టర్ లోనికొస్తూ అన్నారు విష్ణువర్ధనరావు"

చక్రధర్ లేచి సాదరంగా ఆహ్వానించారు అతను నవ్వుతూ కూర్చున్నాడు.

"అంకుల్ ఎంతకాలం ఇలా నాలుగుగోడలమధ్య? నేను ఫ్రీగా తిరగలేనా.... ఎప్పుడు నేను నిర్దోషినని ప్రపంచానికి తెలుస్తుంది"

"తొందరలోనే, అవన్ని నేను చూసుకుంటాను. రామశేషుని ఎందుకు చంపావ్".

"రామశేష.....రా.....మ.....శే....ష.....ఎవరతను?"

"విష్ణువర్ధనరావు తలాడించి, సరేలే ఆ విషయం వదిలేయ్ అను గురించి చెబుతూ (ప్రేమ గురించి చెప్పాలంటే నా మనోహరే చెప్పాలి అప్పుడెప్పుడో చెప్పావటగా ఏదో చంద్రుడు అదేదో చెప్పావట... మళ్ళీ చెప్పవచ్చుగా వింటాం" నవ్వుతూ అడిగారు.

"అదా ఆ రోజు అనూ పుట్టినరోజు...బీచ్‌లో మేం ఇద్దరం నడుస్తుంటే నలుగురు తాగి గొడవ చెయ్యబోయారు. మేం ఎంత ప్రయత్నించినా వినకుండా

నోటికి ఇష్టం వచ్చినట్టు వాగారు. నేను ఆవేశంతో తిరగబడ్డాను. వాళ్ళ వీపు మీద తీసిన రాడ్స్‌కి ఎదురునిలబడ్డాను. సాధ్యమైనంత వరకూ ఫేస్ చేశాను. ఆలోగా అనూ బిగ్గరగా అరిచింది. పదిమంది రావటంతో పారిపోయారు. తగిలిన దెబ్బలని చూసి అనూ తల్లడిల్లిపోతుంటే, సముదాయించాను. ప్రేమగా దగ్గరికి చేరిన అనూకి నీ స్పర్శకి దెబ్బల బాధమాయమైందని చెప్పాను. ప్రేమకి అంత శక్తి ఉందా? అని అడిగింది అప్పుడు చెప్పాను...సృష్టి మొదట్లో మేఘాలు, చుక్కలు, చంద్రుడు స్థబ్దంగా అలాగే ఉండేవట....."

విష్ణువర్ధనరావు అబ్బురంగా వింటున్నాడు.... అనూ చెప్పినట్టే, అక్షరం కూడా పొల్లుపోకుండా చెబుతున్నాడు.

అంటే అతను నిజంగా మరో జన్మ ఎత్తివచ్చిన మనోహరేనా?

తెలుసుకున్న లోకం, చదువుకున్న విజ్ఞానం అబద్ధం అని చెబుతోంది. కాని అతని మాటలు, చెబుతున్న నిజాలు...అన్నీ....అన్నీ....కరక్టే....అతను చెబుతున్నది నిజం......అందులో సందేహం లేదు....మనోహర్ గురించి, అనూ గురించి పూర్తిగా తెలిసి ఏదో ఆశించి నాటకం ఆడే లక్షణాలు ఇక్కడ కనిపించటం లేదు.

అంత అంతరంగికమైన విషయాలు చెప్పటం ఎవరికయినా అసాధ్యం. మనోహర్‌కే అది సాధ్యం.

వారు మాట్లాడకుండా బయటికి వచ్చారు. అతనితోపాటు డాక్టర్ కూడా...

"అతను మనోహరే, ఏం చేద్దాం"

"నాకు పది రోజులు అవకాశం ఇప్పించండి. దాంతోపాటు మీకు తెలిసిన మనోహర్ గురించి పూర్తిగా నాకు చెప్పండి...అతనిప్పుడు ఎటూకాని పరిస్థితుల్లో ఉన్నాడు. ఇలాగే కొనసాగితే అతను బేలన్స్ కోల్పోతాడు లేదా పరిపూర్ణంగా పోయిన జన్మలోని ప్రతి ఇన్సిడెంట్‌ని రిసీవ్ చేసుకుంటాడు. కాని మనం ఆ రిస్క్ తీసుకోవద్దు అతన్ని పూర్తిగా మార్చివేస్తాను"

"ఓ.కె. మార్చండి...పోయిన జన్మలో ఏ విషయం గుర్తుకు రాకు చెయ్యగలరా?"

"సార్"

"ఏం చెయ్యలేరా?"

" నా ట్రీట్‌మెంట్‌లో చేస్తాను. లాయర్ దగ్గర డాక్టర్ దగ్గర దాయకూడదు. లోపం ఉండదు. కాని ఒక్కోసారి వికటించవచ్చు నన్ను తప్పు పట్టకూడదు– పూర్తిగా జ్ఞానం వస్తే నేను చెయ్యగల లేదు. మీ మాటలని బట్టి మీ ఇద్దరి మధ్య ఏదో బలమైన ఇన్సిడెంట్ ఉండాలి. అదే గుర్తుకు వస్తే నాది బాధ్యతకాదు."

"నో...అది జరగకూడదు. అదే జరిగితే ఆ సంగతి నా కొ తెలిస్తే ఈ నా జీవితంలో దాని ముందుకు వెళ్ళలేను. అది నన్ను క్షమ

"చెప్పండి నాయీ జీవితం మీరు పెట్టిన భిక్ష...మీరు నాకు చెబితే అది ఆజ్ఞలా శిరసావహిస్తాను....

"చంపేయ్ అతడ్ని...కనీసం శవం కూడా కనపడకూడ టబ్‌నిండా యాసిడ్‌పోసి అందులో వడేయి. ఆనవాలు కూ కనపడకూడదు".

"టబ్ యాసిడా.... అంత లేదు నా దగ్గర. ప్రమాదకరమైన ఇ ఇచ్చి పరలోకానికి పంపమంటే పంపుతాను. ఆ తరువాతది మీ చూసుకోవాల్సిందే"

విష్ణువర్ధనరావు భుజం తట్టి...

"వద్దులే అసలేమి చెయ్యద్దు..... అంతా నేను చూసుకుంటాను చేతులతో అంతా చేస్తే పద్ధతిగా ఉంటుంది. వాడ్ని జాగ్రత్తగా చూసే రాత్రికే రాబర్ట్‌ని పంపుతాను..."

* * * * *

"చెప్పండి సార్. కబురు అందగానే ఆలస్యం చెయ్యకుండా వచ్చాను"

విష్ణువర్ధనరావు గంభీరంగా తలవూపారు.

"చాలా రోజుల తరువాత, ఒక విధంగా సంవత్సరాల తరువాత పని పడింది నీతో...మర్డర్ చెయ్యాలి నువ్"

"నేనా?"

"ఏం ఇప్పుడున్న అధికారం, ఈ హోదా ఆ మర్డర్ చేసి సంపాదించిందేగా..."

"ఎప్పుడో అది గతం. పదిహేడేళ్ళక్రితం రామశేషుని చంపాను. ఆ బహుమానమే, మీ దయవల్లనే ఢిల్లీవరకూ వెళ్ళగలిగాను. ఆ తరువాత చంపాల్సిన అవసరం వస్తే చేయించటమేగాని చేయలేదు. అయినా మీరు, ఈ సిటీలో మీరు సైగచేస్తే వందలమంది కామ్‌గా పీకలు కత్తిరించే ఇంతమంది ఉండగా...నన్ను"

"కారణం లేకుండా నిన్ను పిలిపించను గదా! చంపాల్సింది చాలా ముఖ్యమైన వాడిని. వాడి శవం కూడా దొరకకూడదు"

"ఆ విషయం నాకు వదిలేయండి. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత గురుదక్షిణ ఇచ్చే అదృష్టం రావటం నా అదృష్టం"

"నో రాబర్ట్, ఇది గురుదక్షిణకాదు, సగంలో వదిలేసిన పనిని ఇప్పుడు పూర్తి చెయ్యమంటున్నాను"

"సగంలో వదిలేసిన పనా? అంటే?"

"రామశేషుని చంపటానికి ముందు నువ్ ఏం చెప్పావ్"

"మీకు తలనొప్పిగా ఉన్న మనోహర్‌ని అడ్డు తొలగిస్తాను... రామశేషుని దార్కరూంలోనే వేశాస్తానని"

"ష్...అదంతా పాతగొడవ...మొదటి దాని సంగతి"

"ఆ మనోహర్‌ని నేను ఫినిష్ చేసే అవకాశం నాకివ్వకుండా మీరే పూర్తి చేశారుగా"

"చేశాను...కాని....మళ్ళీ ఆ పని నీకే పడింది..."

"మీరేం మాట్లాడుతున్నారో అర్థం కావటం లేదు"

"ఆ మనోహర్ మళ్ళీ బ్రతికి వచ్చాడు. ఐ మీన్ మరో జన్మ..."

"సార్ మీరేం మాట్లాడుతున్నారో మీకు అర్థమవుతుందా"

"జరిగింది తెలిస్తే నువ్ ఇలా మాట్లాడవ్...." అని పూర్తిగా చెప్పాడు రాబర్ట్కి.

అంతా విని రాబర్ట్ ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు.

"నమ్మలేకపోతున్నాను ఇదంతా నిజమా? ఈ ఇరవై ఒకటో శతాబ్దంలో..."

"శతాబ్దం ఏదయినా జరిగింది సత్యం... ఇంకా వాడికి గత జన్మ సగం సగం మాత్రమే గుర్తుంది. వాడికి పూర్తిగా గత జన్మ తాలూకు స్మృతి గుర్తు రాకుండానే..."

"ఇక మీరేమి చెప్పొద్దు. వాడి విషయం నాకు వదిలేయండి... ఇప్పుడు ఎక్కడున్నాడు"

ఎక్కడున్నాడో చెప్పాడు విష్ణువర్ధనరావు... "ఏం చేద్దామనుకుంటున్నావ్. శవం కూడా దొరకకూడదు. అవతల ఎలక్షన్స్ ఉన్నాయి. నువ్ ఎంత తొందరగా కథ ముగిస్తే అంత మంచిది."

"ఈ రాత్రికే ముగిస్తాను. వాడి పీకను వెనక్కి తిప్పి, గోనెసంచిలో మూటగట్టి పది బండరాళ్ళు కట్టి వదేస్తాను"

"అదేవద్దు, వెళ్ళేటప్పుడు ఫుల్‌బాటిల్ తీసుకెళ్ళు....మీకు తిప్పిన తరువాత నిదానంగా ప్రశాతంగా మందు కొడుతూ వాడి శరీరంలో ఒక్కో భాగాన్ని నరుకు. ఆ తరువాత ఏడ్రైనేజ్‌లో కలిపేయ్...దట్సాల్"

* * * * *

రాత్రి పన్నెండు గంటలు దాటి చాలాసేపయ్యింది. ఆ మూడంతస్థుల బిల్డింగ్ ముందు బ్లాక్ అంబాసిడర్ వచ్చి ఆగింది నిశ్శబ్దంగా.

అందులోంచి దిగాడు రాబర్ట్.

మొహం రౌద్రంగా ఉంది...కాలుతున్న శవాన్ని కుళ్ళబొడవటానికి వచ్చిన కాటికాపరిలా ఉన్నాడు. బ్లాక్ కోటులో ఉన్న సన్నటి వైర్స్ తడిమి చూసుకున్నాడు. దానితోగాని మెడకి వేసిబిగిస్తే కత్తితో టమోటాని కోసినట్టు మెడ తెగుతుంది. నిశ్శబ్దంగా పనిజరిగిపోతుంది.

జస్ట్ రెండు నిమిషాలు..అరవకుండా నోరుమూస్తేచాలు.

ఆ పనిలో రాబర్ట్ ఎక్స్‌పర్ట్...చాలా సంవత్సరాలు తరువాత స్వయంగా తన చేతులతో హత్య చేయబోతున్నాడని ఉద్వేగమో.... అనుభవమున్న పని చాలా కాలం తరువాత చేయాల్సి రావటమో గాని మొత్తానికి అతనిలో ఉద్రేక భావం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది.

రాబర్ట్‌ని చూడగానే వాచ్‌మేన్ వినయంగా గేటుతీశాడు. ఆ ప్రయత్నంలో గేటు కీచుమంది.

ఆ మాత్రం శబ్దం కూడా సహించలేకపోయాడు. గేటు దాటబోతున్న రాబర్ట్ వాచ్‌మేన్ వంక సూటిగా చూశాడు.

ఆకలితో ఉన్న పులి గుర్తుకొచ్చింది...నోట్లో తడారిపోయినంత పనయి సలాం చేశాడు.

రాబర్ట్ చకచకా నడుచుకుంటూ మెట్లువైపు వెళ్ళాడు.

"చక్రధర్ ఎదురొచ్చాడు..... రాబర్ట్ వంక చూసి" ఇదే వాడి రూమ్...చుట్టూ గదుల్లో చాలా మంది పేషేంట్స్ ఉన్నారు. అరవటానికి ఛాన్స్ ఇవ్వకు.. నేనూరానా?"

రాబర్ట్ వద్దన్నట్టు తలవూపాడు. చిన్నగా చెప్పాడు.

"రెండు గోనె సంచులతో అరగంట తరువాత రా...లోపల దృశ్యం చూసి జడుసుకోకు. దగ్గరలో డ్రైనేజీ మ్యాన్‌హోల్ ఎక్కడుంది."

"ఇక్కడికి దగ్గరిగా పక్క సందులోనే"

"గుడ్..." అని కోటు జేబులోంచి వైరుతీసి సిద్ధంగా పట్టుకుని తెరిచాడు.

★ ★ ★ ★ ★

డాక్టర్ చక్రధర్‌కి సిటీలో మంచి హస్తవాసిగల డాక్టరుగా పేరుంది.

రెండు అంతస్థులను హాస్పిటల్‌కి కేటాయించిపైన ఆయన ఉంటున్నాడు.

సిటీలో బడబడా నాయకులకు అతనే పర్మినెంట్ డాక్టర్. ఏ నాయకుడికి ఏం జరిగినా క్షణాలలో పదిమంది డాక్టర్లతో అక్కడుం

అన్ని ముఖ్య అవసరాలకి ఓ ప్రత్యేకమైన వ్యాన్ వేయిం అందులో ఆక్సిజన్, కొన్ని ఇంపార్టెంట్ మెడిసిన్స్ ఎలాంటి సీరి మేటర్‌నయినా అక్కడే స్పాట్‌లో డీల్‌చెయ్యగల అన్ని సాధనాలు ఉంటాయి.

కోట్లు ఉన్నవాడి దగ్గర్నించి, ఏరియా గూండాలవరకూ కలివిడిగా ఉంటాడు. అందుకే అతి తక్కువ సమయంలో సంపాదించాడు.

ఆయన కోరిక ఒక్కటే, రాజ్యసభ సభ్యుడు అవటం...దాని కోసం విష్ణువర్ధనరావు పంచన చేరాడు. వృత్తి ధర్మం, నిజాయితీ లాంటివి డిక్షనరీలో ఉండవ్.

అవసరం, అవకాశం అంతే. ఆ రెంటివల్లే ఇంత వాడయ్యా కుంటాడు. నమ్ముతాడు. అలాంటి ఆయనకి ఒక్కడే కొడుకు

సుమంత్ ....

పేరుకు తగ్గ అందం...అందానికి తగ్గ పర్సనాలిటీ

సం..పిచ్చికాదుగాని, అదో లోకం...విపరీతమైన అమాయకత్వం వయసు పెరిగినా మనసుఎదగలేదు శరీరంతోపాటు.

రోజుకి రెండుసార్లయినా హాస్పిటల్‌లోకి ప్రవేశిస్తాడు. ఆపరేషన్ థియేటర్‌లోకి వెళ్ళి కత్తులు, బ్యాండేజీలు దాచిపెడతాడు. లేదా ఆక్సిజన్ సిలిండర్ ఓపన్ చేస్తాడు. ఎవరూ ఏమనరు పబ్లిక్‌గా.

చక్రధర్ లేకపోతే తిడతారు విసుక్కుంటూ మళ్ళీ అన్ని సర్దుకుంటారు. పేషంట్స్ వార్డ్‌లోకి వెళ్ళి స్టాండ్‌కున్న బాటిల్ గుండా పేషంట్ శరీరంలోకి వెళ్ళే ట్యూబ్‌ని కామ్‌గా లాగేస్తాడు.

చాలా సందర్భాలలో చచ్చినంత పనవుతుంది కూడా... చేసిన పాపాలు శాపాలై తిరిగి మనబిడ్డలకే తగులుతాయనటానికి సుమంత్ ఒక నిదర్శనం.

సుమంత్ ఎన్నిపొరపాట్లు చేసినా ఆంక్షలు పెట్టడు చక్రధర్ ఎప్పటిలానే సుమంత్ కిందకొచ్చాడు.

హాస్పిటల్‌లో పది దాటితే బైటవారు ఉండకూడదు. పర్మిషన్ తీసుకున్నవారు తప్ప, సుమంత్ రావటం చూసి నర్సులు, డ్యూటీ డాక్టర్స్ అలర్ట్ అయ్యారు...అతను అటూ, ఇటూ చూసుకుంటూ నేరుగా ఓ గదిలోకి వెళ్ళాడు.

ఆ గదిలోకి వెళుతూనే లోపల సన్నివేశం చూసి ఆశ్చర్యంగా ముక్కునవేలు వేసుకున్నాడు

ఎటుచూసినా 'అనూ'........

'అనూ'...'అనూ' గోడలు నిండా అదే.

"ఏమిటిదంతా, హాస్పిటల్‌ని పాడు చేస్తే సహించను" అరిచాడు.

"ప్రేమ...నా ప్రేమని ఇంతకంటే ఎలా నా ప్రేయసికి చెప్పను సార్" అన్నాడు అతను.

"నువ్ ఎవర్నయినా ప్రేమించావా?"

"అవును 'అనూ'ని....చాలా మంచి పిల్ల...నేనంటే [illegible] ఆరాధన"

"మరయితే నీతో లేదే...ఆరోగ్యం బాగోలేనప్పుడు పక్కనుండే [illegible] అసలైన ఆత్మీయులు"

"ఫారెన్‌లో ఉందట...రాగానే వస్తుంది"

"అట అంటున్నావ్ నీకు తెలీదా?"

"లేదు మీ నాన్నగారు చెప్పారు..."

"అయితే పప్పులో కాలేశావన్నమాటే. మా నాన్న వట్టి [illegible] నాకుతెలిసి - ఎప్పుడూ నిజం చెప్పలేదు"

"నిజమా?"

"తండ్రిమీద ఎవరైనా అబద్ధాలు చెబుతారా!"

"అయితే అనూ యిక్కడే ఉండి ఉంటుందా?"

"నువ్ చూస్తే అమాయకుడిలా ఉన్నావ్, ఫోన్ చెయ్ [illegible] పోతుందిగా"

"నెంబర్ నాకు తెలీదుగా"

"అదో చిక్కు ఉందా? అయితే యింటికెళ్ళిచూడు"

"మంచి సలహా...కాని బైట పోలీసులు"

"నిన్నెందుకు పట్టుకుంటారు. ఒక వేళపట్టుకుంటే, నా పేరు [illegible] నేను ఎప్పుడైనా కారు నడుపుతూ దేనికి గుద్దినా నా పేరు చెప్పి [illegible] మా నాన్న పేరు చెబుతాను. వెంటనే వదిలేస్తారు"

"మరి అప్పటిదాకా గదిలో లేకపోతే మీ నాన్నగారికి కోపం [illegible] ఆ తరువాత అనూని రావద్దని చెబితే...

"నిన్ను చూస్తుంటే జాలివేస్తుంది. తెలివితేటలు లేకపో[illegible] బ్రతుకుతావ్. నీ స్థానంలో నేను ఉంటాను. త్వరగా వచ్చెయ్, [illegible] కండీషన్"

అతను ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"మీ పెళ్ళికి నన్ను పిలవాలి. తోడుపెళ్ళికొడుకుని నేనే"

"ఇలాగే నీకెలా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలో అర్థం కావటం లేదు"

"నీలాంటి ఫ్రెండ్ నాకు దొరకటమే గొప్ప బహుమతి, ఈ కిటికీ ఊచల్ని వంచి దుప్పటి కప్పుకొని కిందకి దిగు. నిలువెత్తు ప్రహరీగోడ ఉంటుంది. సింపుల్ దాన్ని దూకి బైటపడటమే. నువ్ వచ్చేదాకా యిక్కడే ఉంటాను. త్వరగా వస్తావ్ కదూ"

అలా అతనెళ్ళిన అరగంటకి కారు వచ్చి ఆగింది.

రాబర్ట్‌కి చక్రధర్ కొడుకు గురించి తెలుసు.... దురదృష్టం చక్రధర్‌ది. రాబర్ట్ ఎప్పుడు చూడలేదు.

* * * * *

అరగంట గడిచింది.

చక్రధర్‌కి ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్టు ఉంది. కారిడార్‌లో ఉన్న స్టాఫ్‌ని ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ రావద్దని చెప్పి రెండు ప్లాస్టిక్ గోనెసంచులతో సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

లోపల్నించి ఎలాంటి శబ్దం రావటం లేదు.

శరీరాన్ని ముక్కలుకోసే డాక్టరయినా లోపల సన్నివేశం తల్చుకున్నకొద్దీ ఒళ్ళు వేడెక్కటం ప్రారంభించింది. గుండె అంతా చల్లగా అయింది. చేతులు వణుకుతున్నాయి.

లోపలికెళ్ళాలంటే ఏదో జంకు..... జేబులోంచి చిన్న బాటిల్ తీశాడు. అందులో ఒకేఒక పెగ్గు ఉంటుంది.

విదేశాన్నించి దిగుమతి అయిన స్కాచ్.... ఆ విదేశీ మద్యాన్ని ఒక్క గుక్కలో త్రాగేశాడు. ఖాళీబాటిల్‌ని పక్కన పడేసి గొంతు పట్టుకున్నాడు.

పచ్చిది తాగటంతో గొంతు మంటగా తయారయ్యింది.

సిగరెట్ త్రాగాలన్న కోర్కెను బలవంతంగా అణచుకుని లేచా

తడబడే అడుగులతో డోర్ తెరిచాడు...లోనికడుగుపెట్టి వెంటనే కళ్ళు మూసి చూశాడు.... 'గుండె ఒక్క క్షణం ఆగి కొట్టుకోవటం ప్రారంభించి అన్న వాక్యం చదివి, ఇంత అసంబద్ధంగా ఈ రచయితలు ఎలా రాస్తా అనుకునేవాడు చక్రధర్.

అందులోని భావం మొదటిసారి అర్థమయింది. క్షణం క్రితం తాగింది దెబ్బకి దిగిపోయింది. సాక్షాత్తు తన సుపుత్రుడు బొను వేసుకుని బుద్ధిగా గదికి అడ్డంగా పడుకున్న రాబర్ట్‌నే చూస్తున్నా

పెరిగిన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసల సంగతి పట్టించుకోకుండా వంగి రాబర్ట్ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

కరెంట్ ఇంజన్‌కి కావలసిన విద్యుత్తు ఒక్కసారి రెట్టింపయి కొట్టినట్లనిపించి, టక్కున వదిలేశాడు.

మిడిగుడ్లు వేసుకుని చూశాడు. రాబర్ట్ చెంపకింద మెడలో సన్నటిగీత....రక్తం నెమ్మదిగా........

వాటర్ పైపు లైన్ లీక్ అయి వాటర్ తన్నుకుంటూ వస్తున్నట్లే వస్తోంది.

చక్రధర్ చుట్టూ చూశాడు. అతని జాడలేదు. కొడుకు హ నిర్వికారంగా చూస్తున్నాడు తననే...

"ఏమైందిరా, వీడికి ఏమయింది, వాడేడి!"

చక్రధర్ అడగటం ఆలస్యం, పాపం బిడ్డ ఏవళ్ళి బిగపెట్టుకున్నాడోగాని, ఒక్కసారి బావురుమన్నాడు.

"ఓరి నీయమ్మకడుపు బంగారం కానూ, గొంతుతగ్గించి ఏమ చెప్పు."

"డాడీ...నేను బుద్ధిగా పడుకున్నాను. ఈలోగా తలుపు శబ్దమై నర్స్ అనుకుని దుప్పటి ముసుగు వేశాను. కాని నర్స్‌కాదు వాడు...న

న్ని నన్ను లేపి ఇదిగో ఈ వైరుతో నా మెడ చుట్టూ వెయ్యబోయాడు. నాకు అర్థమయిపోయింది. దొంగతనానికి వచ్చాడని, ఒక్కసారి ఎగిరి తన్నాను. వాడేమి దొంగోగాని ఒక్కదెబ్బకే గిలగిల లాడాడు. వాడి వైరుతోనే పడేసి వేసి గుండెల మీద కూర్చుని నొక్కాను...ఏమైందో ఏమో? పెనుగులాటలో వైరుతీగ మెడకేసి మరింత అదిమాను....రెండు నిమిషాల తరువాత తల వాల్చేశాడు. అప్పటి నుంచి ఇలానే చూస్తున్నాను"

చక్రధర్‌కి అర్థమైంది.

ఏమి జరిగి ఉంటుందో...

"మరి వాడేడి....?"

"ఏది ఆ అమర ప్రేమికుడా? అతని ప్రియురాలిని చూస్తానంటే నేనే దగ్గరుండి పంపించాను."

"పిచ్చిలేకపోయ్యావ్....ముందు నువ్ పైకెళ్ళు. కిందకొచ్చావో..కాళ్ళు విరగకొడతాను"

"డాడీ మరి నామాటా?"

"ఏమాటరా త్రాష్టుడా?"

"ఆ ప్రేమికుడికి ఇచ్చిన మాట. అతనొచ్చేదాకా ఉంటానని చెప్పాను."

"అది నేను చూసుకుంటానుగాని పైకి తగలడు అని కొడుకును పైకి తీసుకెళ్ళాడు"

పెళ్ళాన్ని నాలుగుతిట్టి, కొడుకును గదిలో వేసి ఫోన్ తీసుకున్నాడు. నెంబర్ నొక్కటానికి ఒక్క క్షణం తటపటాయించి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు ఆ ఫంకించి చకచకా నెంబర్స్ డయల్ చేశాడు.

* * * * *

"లక్షలు ఖర్చుపెట్టి పదవులు సంపాదించే రోజులెప్పుడో పోయాయి. ఇప్పుడు కావలసింది కోట్లు....అది ఖర్చు పెట్టగలిగే వాళ్ళకే సీట్లు..."

"పార్టీ తరుపున ఎంతో కొంత యిస్తారుకదా! మిగతాది నే చూసుకుంటాను. ఆ సీటు నాకిస్తే తప్పకుండా గెలుస్తాను. పార్టీకి, ప్రజ సేవ చేసుకుంటాను".

"రెండోది ప్రజల దగ్గర చెప్పు.....ముందు నాకు ఎంతిస్తావో చెప్పు"

"ఓ అర వరకూ..."

"లాభం లేదు. నీకంటే మంచి అభ్యర్థులు అంతకంటే ఎక్కువ యిస్తామని ముందుకొస్తున్నారు. కాని నాకు కావలసింది మంచి అభ్యర్థి లక్షణాలన్నీ నీలో ఉన్నాయి. నీ వల్ల ప్రజలకి, పార్టీకి పేరు వస్తుంది"

ఆ అభ్యర్థి మొహం వెలిగిపోయింది. విజయోత్సాహంతో చే సమస్కరించి కూర్చున్నాడు. మరో ప్రాంతం గురించి మాట్లాడబోతుండగా మెసేజ్ వచ్చింది.

దాన్ని చూస్తూనే లేచి క్షమించాలి..."ప్రభుత్వపరమైన కాన్ఫిడెన్షియల్ మేటర్" అని పక్క గదిలోకి వెళ్ళాడు.

"చెప్పు రాబర్ట్...." అన్నాడు నింపాదిగా

"నేను సార్ చక్రధర్ని"

"పని అయిపోయినట్లేగా. శాశ్వతంగా ఆ పీడ విరగడయిపోయినట్లేనా"

"చిన్న పొరపాటు జరిగింది"

"కొంపదీసి రెడ్ హ్యాండెడ్‌గా దొరికిపోయాడా" రిసీవర్ పట్టుకున్న చేయి వణికింది.

"కాదు సర్...రాబర్టు రాబర్టు....చనిపోయాడు. నా కొడుకు చంపేశాడు..."

......

....

....

"ఏమిటయ్యా నువ్ చెప్పేది. నీ కొడుకు రాబర్టుని చంపాడా...!?"

"నన్నేం చెయ్యమంటారు. రాబర్టు శవం...ఇంకా ఆ గదిలోనే"

"గాడిదలు కాయండి... వెధవలు ఒక్క పని సరిగా చెయ్యటంరాదు. నాకు తెలిసిన డిస్టిలరీ కంపెని నుంచి యాసిడ్ ఓ డ్రమ్ము పంపుతాను. శవాన్నిగాడిని అందులో వేసి ఆచూకీ లేకుండా చేయ్......ఇంతకీ వాడెటు పోయాడు..."

"మీ ఇంటికే వెళతానని వెళ్ళాడట సర్"

"కొంప ముంచారు కదయ్యా. ఏదయితే జరగకూడదని అనుకుంటున్నానో, అదే జరిగింది. కనీసం నీకు చెప్పిన పనయినా కరెక్ట్‌గా చెయ్... యాసిడ్ ఓ గంటలో వస్తుంది." చెప్పి రిసీవర్ విసిరేసి, పి.ఎ.ని పిలిచి "ఇంటికెళదాం" అన్నాడు.

"సర్ పార్టీ మీటింగ్ ఇలా మధ్యలో వదిలేసి..."

"అనవసరంగా అరిపించకు చెప్పింది చేయి....మీటింగ్ సంగతి తర్వాత"

* * * * *

విష్ణువర్ధనరావుగారు లేకపోవటంతో ఆ భవంతి దగ్గర అంతగా సెక్యూరిటీలేదు. గేటుకవతల ఉన్న పొడవాటి చెక్కపెట్టెలో ఓ గార్డ్ కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు.

రాత్రి చాలా సమయం అవటంతో చలికి ముడుచుకుపోయి ఉన్నాడు. తను అక్కడ కొచ్చి చాలాసేపయ్యింది. ఇంతకు క్రితంలా గోడదూకి వెళ్లాలా, లేక మరో దారి ఉందా అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

అంతకుముందు అనూకోసం వచ్చినపుడు కుక్కలు వెంట పడటం కళ్ళముందు కదలాడింది. బుసలుకొట్టే వాటి నాలుకలు గుర్తొచ్చి ఒళ్ళు జలదరించింది.

క్రితం సారిలా తనకి అదృష్టం కల్పించమని, ఏ అడ్డులేకుండా
గదిని చేరుకునేలా దీవించమని మనసులో ప్రార్థించుకున్నాడు.

అతను లేవబోతుండగా కారు శబ్దమయింది. ఒక్క
కూర్చుండిపోయాడు.

కారు గేటుని సమీపించింది. గార్డ్ రాకపోవటంతో హారన్ మోగింది.
కారులో వాళ్ళు...

అప్పుడు చూశాడు అతను. ఆ కారులో ఉన్నది ఎవరో అని...

లక్షమందిలో ఉన్నా గుర్తుపట్టగలడు. అనూ...అనూనే గట్టిగా
కేకవేద్దామనుకున్నాడు.

అలాకాదు...ఇంతకుముందులా కాకుండా షాక్ ఇవ్వాలి. ఒక్కసారి
గదిలో ప్రత్యక్షమవ్వాలి.

అప్పుడు తాను ఎవరికి దొరక్కపోయినా మంచంకింద
పట్టేసింది. మరోసారి అలా జరగకూడదు. ఆమెకి కూడా తెలియకుండా
తను ఆమె వద్దకు వెళ్ళాలి. పక్కకి చూశాడు. అదృష్ట దేవతలా
కనిపించింది.

అతననుకోవటం ఆలస్యం ఒక్క పరుగుతో కారుని సమీపించాడు.

కారుహారన్ శబ్దానికి గార్డ్ హడావుడిగా వచ్చి "క్షమించండి"
అంటూ తాళం తీసే ప్రయత్నంలో పడ్డాడు.

సందట్లో సడేమియాలా అతను వైర్‌తో డిక్కీ తెరవటం, అందులో
కూర్చోవటం కామ్‌గా జరిగిపోయాయి.

తెరిచిన గేటులోంచి కారు దూసుకెళ్ళింది.

అనూ....కారుని షెడ్‌లో పార్క్ చేసి దిగింది....

అతనికి తెలుస్తూనే ఉంది.... రెండు నిమిషాలాగి నెమ్మదిగా తెరిచాడు.

చుట్టూ చీకటి...

కళ్ళు నలుపుకుని కాలు బైట పెట్టాడు.

దూరంగా మెయిన్‌గేటు కనిపిస్తోంది. పక్కకి చూశాడు. కుక్కలజాడ
కనిపించటంలేదు.

నెమ్మదిగా ఇవతలకి వచ్చాడు.

మెయిన్ డోర్ వేసి ఉంది. ఎవరూ లేరు. దాన్ని ఓపెన్ చెయ్యటం
తేల్చు కాదు. ఎలా పైకి వెళ్ళటం...

ఎడారిలో తిరిగే వాడికి ఒయాసిస్సు కనిపించినట్టు కనిపించింది
పాల్‌పైపు....ఆలోచించకుండా చిరుతలా ఎగబ్రాకాడు.

చివరివరకు వెళ్ళినా ఎక్కడ భవంతిలోకి వెళ్ళేదారి కనిపించలేదు.
సేగా పైకి టెర్రస్ మీదకి వెళ్ళాడు.

ఆ తరువాత ఏం చెయ్యాలా అని చూశాడు.

ఏమీ పాలుపోలేదు....

సరిగ్గా అప్పుడు మొదలయింది, రణగణధ్వని...కనీసం ఓ పది
వాహనాలు ఉంటాయి.

అతను ఆ చీకటిలో వంగిచూశాడు.

విష్ణువర్ధనరావు కారు దిగుతూనే సెక్యూరిటీకి ఆర్డర్స్ జారీచేస్తున్నాడు.
పుట్టలోంచి చీమలు వచ్చినట్టు వచ్చారు.

బిల్డింగ్ నలువైపులా కమ్మేశారు. గజానికి ఒకరు స్టెన్‌గన్ పట్టుకుని
నిలబడ్డారనటంలో సందేహంలేదు.

దాని గురించి అంతగా పట్టించుకోలేదు.

తన ప్రస్తుత కర్తవ్యం అనూ గదిలోకి వెళ్ళడం....టెర్రస్‌మీద నుంచి
బిల్డింగ్‌లోకి ఒకేఒకదారి ఉంది.....ప్రస్తుతం ఆదారి క్లోజ్ చేసి ఉంది.

చెక్క తలుపు...అటువైపు నుంచి గడిపెట్టి ఉండాలి. ఇవతల వైపు
మేకుస్క్రూలు కనిపిస్తున్నాయి. వాటిని తిప్పితే అవతలవైపు డోర్ గడితో
ఊడొస్తుంది.

ఆపై మాంత్రికుడి మంత్రాలకి గుహ తెరచుకున్నట్టు తెరుచు

కుంటుంది. కాని ఆ ఇనుపస్క్రూలు తెరవాలంటే పటకార్‌లాంటి [illegible] కావాలి.

అతను టెర్రస్ అంతా గాలించాడు.

ఊహూ....

అసహనంగా చేతులు బిగించాడు. పళ్ళతో పెదాలని బిగించా[illegible]

అప్పుడొచ్చింది ఐడియా ఫ్లాష్‌లా

యస్. పటకార్...తన వద్ద ఉంది.. తన నోరే పటకా[illegible] పాశుపతాస్త్రం సాధించిన అర్జునుడిలా వెళ్ళాడు తలుపువైపు...

వంగినోటితో ఓ స్క్రూని పట్టుకున్నాడు బలంగా తిప్పాడు.

స్లిప్ అయింది. మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు.

దేనికి జంకని శంకిణిజాతి భార్యలా మొండికేసింది. పళ్ళు [illegible] లాగాయి.

ఆ బాధని పట్టించుకునే స్థితిలో లేదు.

నీళ్ళలో ఉన్న మొసలికి క్షణక్షణానికి రెట్టింపు శక్తి వచ్చినట్టు, [illegible] తలుచుకుంటూ బలంగా తిప్పాడు.

"కర్..." మన్న శబ్దంతో ఆ తరువాత తిరిగింది...చప్పున [illegible] ప్రక్కనపెట్టి ఆ స్క్రూని తిప్పాడు చేతితో...అది వూడి వచ్చింది.

ఆ తరువాత మరొకటి...

మూడోది తీస్తుండగా అలసట అనిపించి చేతితో మొహానికి [illegible] చెమటని తుడుచుకున్నాడు. భుజంతో నోటిదగ్గర తుడుచుకుని, మళ్ళీ [illegible] మిగిలిన స్క్రూని తియ్యటానికి తలపెట్టబోయి ఆగాడు.

ఎర్రటి మరక...భుజం మీద.

ఒక్క క్షణం కళ్ళు బైర్లుకమ్మాయి...ఆ మరక ఎలా వచ్చిందో [illegible] కాలేదు. చేతితో మూతి దగ్గర తుడుచుకున్నాడు.

ఈసారిచేయి అంతా ఎరుపుమయం....

అతను ఖంగు తినలేదు. ఆనందంగా నవ్వాడు.

"చూశావా అనూ, నీ దగ్గరకు రావటానికి, నిన్ను చేరటానికి దేవుడు ఎలా పరీక్షిస్తున్నాడో, బ్రహ్మాండం తలక్రిందులయినా నిన్ను చేరటం తథ్యం. [illegible]టం ఎవరివల్లా కాదు" అనుకుని నాలుగో స్క్రూని కూడా సునాయాసంగా [illegible]తో తీసేశాడు.

చివరి స్క్రూ ఊడిరావటం ఆలస్యం. అవతలపక్క 'టపీ'మన్న శబ్దంతో [illegible] కింద పడింది.

అతను డోర్ తెరిచి మెట్లగుండా వెళ్ళాడు.

'అనూ' గది అతనికి బాగా గుర్తే, నేరుగా వెళ్ళి తలుపుతెరచి, లోపలడుగుపెట్టాడు.

ఎదురుగానే కనిపించింది తన ఫోటో....కాకపోతే దండవేసి ఉంది. అతను విస్మయంగా మొహం చిట్లించి "అనూకి తన పిచ్చి ఎక్కువయి పోతోంది. బ్రతికుండగానే తనకి దండ వేసిందంటే, పిచ్చికాకపోతే ఏంటి?" అనుకుని వెళ్ళి ఫోటోకున్న దండ తీశాడు.

అప్పుడే శబ్దమయింది, గది డోర్‌కాదు, బాత్‌రూమ్ డోర్...

ఉలిక్కిపడి అటు చూశాడు.

అప్పుడే ఫ్రెష్ అయి వస్తున్న అనూ కూడా అతన్ని చూసింది...

ఇద్దరూ ఏకకాలంలో ఒకేసారి చూసుకున్నారు ఒకరినొకరు.

* * * * *

"ఒక్క పురుగుకూడా లోనికి రాకూడదు. బీ ఎలర్ట్...వీధి చివర వరకూ వెళ్ళండి...అసలు ఈ రోడ్డులోకి ఎవరూ రాకూడదు..."

"సర్, అవతల ఇల్లు గవర్నర్‌గారి అమ్మాయిది" చెప్పాడు పి.ఎ.

"నువ్ నోర్ముయ్...అనూ, ఎంతసేపయింది వచ్చి"

"జస్ట్ పది నిమిషాలట సర్"

"ఎందుకైనా మంచిది లోపలకూడా వెతికించు..అంతా జల్లెడ చేయించు. అమ్మాయికి డిస్టర్బెన్స్ కాకూడదు..."

భవనం నలుమూలల గాలించారు..గార్డెన్‌లో నైటక్వీన్ పొదల్లో వెతికారు...ఎక్కడా ఎవరూ లోనికి వచ్చిన దాఖలాలు కనిపించలేదు.

"ఏమయిపోయుంటాడంటావ్ వాడు"

"ఎప్పుడో పారిపోయుంటాడు. ఈ సెక్యూరిటీని, ఈ ఆయుధాల్ని చూసి, బ్రతికుంటే బలిసాకు తినొచ్చని చెక్కేసి ఉంటాడు"

"వాడు నీలాంటి వాడయితే అదే చేసి ఉండేవాడు. వాడు మొండి. ఇంతవరకు వచ్చినవాడు ఈ ఇనుపముక్కల ఆయుధాలు చూసి దడుస్తాడా"

"ఇంతమందిని దాటుకుని రావటానికి వాడిది గుండా, చెరువా"

"మతి చలించినవాడు, వాడు వచ్చినా వస్తాడు. వస్తే ఏం ఆలోచించొద్దు. కాల్చిపారేయ్" ఆర్డర్ జారీచేసి వెళ్ళబోతుండగా వ్యక్తి రొప్పుతూ వచ్చాడు. పి.ఎ. ని వక్కకి వెళ్ళమని చెప్పి...

"ఎవ్రీథింగ్ ఈజ్ ఓ.కె" అన్నాడు.

"రాబర్ట్ ఆనవాలు కూడా దొరకదు...బట్టలతో సహా నుసి..."

"ష్....పేరుతో మాట్లాడొద్దు....ఇక ఆ పేరు మర్చిపో..."

"ఇంతకి వాడి సంగతి ఏమయింది...వచ్చాడా?"

"అదే అర్థం కావటం లేదు. ఇక్కడికని చెప్పి వచ్చిన అతను ఇక్కడికి రాకుండా మరెక్కడికివెళ్ళి ఉంటాడు"

"నో.....ఈ ప్లేస్ వదిలి ఎటూ వెళ్ళలేదు."

"అతని మెంటల్ బిహేవియర్ అతన్ని ఎటూ పోనివ్వదు...ఒకవేళ లోపలున్నాడేమో?"

"నో....నే...అంతా వెదికించాను..."

"అమ్మాయిగారు...."

"పడుకుని ఉంటుంది....ఏం"

"వాడు మీకంటే ముందే వచ్చి అమ్మాయిగారి గదిలోకి ప్రవేశించి, పడుకున్న ఆమెని అలా చూస్తూ ఉండిపోయాడేమో".

"ఓసీ సట్టుతెగ, అంత నిదానంగా చెబుతావే, అలా కూడా చేస్తారా?"

"అతను ఒకలాంటి ట్రాన్స్‌లో ఉన్నాడు. అతనే గనుక నిద్ర పోయిన ఆమె చూస్తే లేపడు అలా చూస్తూ లేచేవరకు అలానే ఉండిపోతాడు.... ...చాలాకు డీప్ మూవ్‌మెంట్‌లో ఉన్నాడు కాబట్టి చెప్పగలుగుతున్నాను ...ప్రవర్తన".

"చావుకబురు చల్లగా చెప్పటం అంటే ఇదే....పద...." విష్ణువర్ధనరావు ...హుటీన లోనకు నడిచాడు...

* * * * *

...యూని అంత దగ్గరగా చూడటంతో మొహం వెలిగిపోయింది.

కోటి మతాబులు ఒకేసారి పూలని రాల్చిన అందం అనూలో ...డు

హృదయ కెరటంలా ఎగసిపడింది. ఆనందం, విరహం. ...మ... ఆరాధన.... ఆత్మీయత.... ఎడబాటు వల్లకల్గిన ...గం... అన్ని...అన్ని అతని మొహంలో ప్రతిబింబించాయి....

సమస్త శక్తులను కూడదీసుకుని విజృంభించే ప్రకృతిలా ...చూడు.

...దరించింది అనూ కీచుగా.

"ఎవ్...ఎవరునువ్ ఏం చేస్తున్నావ్ ఆ ఫోటోముందు..."

భగభగలాడిపోతున్న నిప్పుల మీద నీళ్ళు చల్లినట్టయింది...తీగ తెగిన ...నాగా..."నేను ఎవరా? అంటున్నది నా అనూనా" అన్నాడు.

"నా అనూనే" అన్న పిలుపులో ఏదో స్పందన...బీడుభూమి మీద ...ను చుక్కపడ్డ భావన...అతని రూపం తానింతకు ముందు

చూడకపోయినా, అతను అంత రాత్రివేళ గదిలో సడన్‌గా కనిపి... తనలో నగటు తరగతి భయాలెందుకు కలగటంలేదు....

వాటి గురించి కాదు ఆమె ఆలోచించేది...ఆ పిలుపులో మృ... మృదుత్వం...అలా ....అలా మనోహర్ మాత్రమే పిలవగలడు..

"ఎవరు నువ్" ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అంది.

"అన్ని నెలల తరువాత రావణుడి మరణం చూసిన రాముడి... ఈ ప్రశ్న వెయ్యలేదు...కాలం విధిరూపంలో ఎడబాటు చేసినంత మా... నన్నే మర్చిపోయావా? నీ మనోహర్‌ని...పద్దెనిమిది సంవత్సరాల తరు... నీ కోసం వచ్చిన నీ మనూని"

సప్తసముద్రాలు ఒక్కసారి పైకి ఎగసి ఏక కెరటంగా ... పెఠేలున మొహానికి తగిలిన భ్రాంతి...మనసు గూడుపట్టు... రక్త ప్రసరణ పెరిగింది ఆ ఎ.సి. గదిలోనూ ఆమెకి చెమట... పట్టాయి.

"అ....సం......భవం"

"సంభవమే, మొదటిసారి సిటీకాలేజీలో కస్తూరి, శ్రీరామ్‌ల ... వివాహంలో చూశాను. అప్పటి వరకు నా చదువేదో నేను... ... నాలో ఏదో స్పందన. అలానే నిన్ను చూస్తుండిపోయాను. చూస్తున్న... గుర్తుకొచ్చింది. మనం ఆడిన ఆటలు, పా... పాటలు...సాహసాలు...అల్లరిచేష్టలు...అన్ని గుర్తుకొచ్చాయి... వచ్చేశాను. నిన్ను వెదక్కుంటూ సర్వం వదిలేసి వచ్చాను..."

"ఇది కలా...లేక భ్రాంతా" అంది పైకే....

"అందమైన నిజం....మరణించే చివరి క్షణంలో ఏం కోరు... అది మరుజన్మలో తీరుతుందని మన పురాణాలు ఘోషిస్తున్నాయి... నేను మరణించే ముందు నీ మీద ఆశ చావక....ప్రీతి తీరక ... అనూ...అంటూ పోయుంటాను. అందుకే ఈ జన్మలో"

"అర్థం....నువ్....నువ్ ...నిజంగా మనోహర్వా?"

"కాదు. పోయిన జన్మలో నీ...మనోహర్‌నే...ఒక్కసారి చూడు ...ఈ కనులు చూడు ఎలా నిన్ను ఆరాధిస్తున్నాయో....నాలుక మీద ...వచ్చే ఈ పలుకులు వదిలేయ్....నా అంతర్ రూపం చూడు....నీ ...హర్‌ని నేనే..."

"నా తల పగిలేలా ఉంది...ఇది, ఇదంతా నిజమా?"

"నిన్నెలా నమ్మించను అనూ..." అని అతను గబగబా దేవుడి పటం ...కి వెళ్ళాడు.

గోడకున్న దేవుడి ఫోటో చూపించి, "నేను రాసిన ప్రేమలేఖ లన్నీ ...ఈ ఫోటో వెనకే దాచేదానివి అవునా" అని ఫోటో వెనక్కి చేయిపెట్టి ...డు.

ఉత్తరాల దొంతర...మడతలు తియ్యకుండా ఓ లెటర్‌ని చూపించి ... నీకు జ్వరం వచ్చినప్పుడు, నీ ఫ్రెండ్ కవిత ద్వారా పంపిన లెటర్. ...రాజానో ఈ లెటర్‌ని మడతలు విప్పకుండానే చదవనా?" లెటర్‌ని ...కి ఇచ్చి కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

అప్రయత్నంగా లెటరు అందుకుంది.

అనూ-

"నిన్నంతా కాలేజీ దగ్గరే ఉన్నాను. నువ్ రాలేదు ఎక్కడున్నావో ...యదు."

"నా మనసుకి రెక్కలు తొడిగి పంపాను. అది కొండలు.... కోనలు... ...లు,,సముద్రాలు....అన్ని వెతికింది. నీవు లేక, పైన ఉన్న రోదసిని ...దా చూసి వెనక్కి వస్తుంటే గ్యాలాక్సీ మీద వస్తూ కనిపించావు. తీరా ...కెళితే నీవులేవు..నా ఊహే ఆ భావనని తెలిపి నీ కోసం ప్రపంచం ...దేలా అరిచాను. అప్పుడే కవిత చెప్పింది. నీకు జ్వరమని...తగ్గిపోయింది ...యంత్రం ట్యూషన్‌కి వస్తుందని, అప్పటిదాకా ఆగలేక, కవితచేత క్లాసు

ఎగ్గొట్టించి నీ దగ్గరికి పంపుతున్నాను. నేను కుశలం...నువ్ కూడా క్షే కుశలమేనా?...."

అనూ అబ్బురంగా వింటుండి పోయింది.

"అంతేనా ఆ లెటర్‌లో ఉంది...నిద్ర నుండి లేపినా కూడా నా లెట రాసిన, గడిపిన ప్రతీ క్షణం, ఇన్సిడెంటు చెప్పగలను... ఎందుకో లెట ఓ లెటర్‌కి హెడ్డింగు పెట్టి రాశానుకూడా – ప్రేమ అనేది రుచికరమైనది...దాన్ని మనం తీసుకున్నా ఎదుటివారికి అందించినా మారదు..ముందు అలా రాసి నీకు లెటర్ వ్రాశాను. ఆ లెటర్ అదే ను చేతిలో ఉన్నదే కదూ"

అనూ తలవూపింది.

"ఇది నేను నా ఫ్రెండ్ పెళ్ళికి వెళ్ళి అక్కడినించి రాసింది. ఆ నే భోజనానికి కూర్చోగానే నువ్వే గుర్తుకొచ్చావ్, నా గురించి ఆలోచిస్తూ ని పడుకున్నావేమో అనుకున్నాను. అప్పటి కప్పుడు లేచి పక్కకొచ్చి వ్రాశాను...నా కింకా ప్రతి అక్షరం గుర్తే....."

ఏరా...

భోజనం చేశావా? తొందరగా పడుకో...దొంగ....నిన్ను గిచ్చాలని ఉంది...ఎందుకో తెలియదు.. సన్నగా అందంగా ఉన్నావే ఇంకొద్దిగా లావు అయితే నా పక్కన బావుంటావనే శంకమానేయి. దానికి అడ్డమైన చెత్తని తిని ఆరోగ్యం పాడుచేసుకోకు.... పడుకునేముందు ప్రార్థించుకో చెడ్డ కలలురావు...ఆ చెప్పటం మరిచాను. చదువుపేర బ్రహ్మా ముహూర్తంలో లేవకు. అరింటి వరకు పడుకుని బ్రిస్క్ వెళ్ళు, ప్రశాంతమైన చల్లటిగాలి సోమరితనంతో నిద్రలేవని మనుషుల మనకిచ్చిన అవకాశం అది.....

"వాతావరణ కాలుష్యం లేకుండా ప్రకృతిని ఆస్వాదించే అప్పుడే రోడ్డుమీద నెమ్మదిగా ఇరవైకిలోమీటర్ల వేగంతో కారుడ్రైవ్ చే

న్ను...నేను వచ్చేస్తాను. త్వరలోనే..." అనూ డిప్‌షాక్‌లోకి వెళ్ళినట్టు నట్టింది..

ంత ఖచ్చితంగా అక్షరం పొల్లుపోకుండా. ఇతను నిజంగా హరేనా? తన మనోహరేనా?

"ఇంకా నమ్మకం కలగలేదా? మార్చి పన్నెండున నీ పుట్టినరోజు సరిగ్గా పన్నెండింటికి ఫోన్ చేశాను... మన పరిచయం సంభమయ్యాక అదే మొదటి పుట్టినరోజు... ఆరోజు గుర్తుందా? నీ జు కెంపులయిన క్షణాలు..."

అనూ కళ్ళముందు ఆ రోజు కదలాడింది.

గడియారంలో చిన్నముల్లు పన్నెండు మీదకి రాకుండానే రిసీవర్ తీసుకుంది.

రెండు క్షణాలయితే మనోహర్ ఫోన్ చేస్తాడు. అతనికా ఛాన్స్ ఇవ్వకూడదు. తనేచేసి, నేనే నీ ప్రియురాలికి పుట్టినరోజు శుభాకాంక్షలు చెప్పా అనాలి....

అందుకే చకచకా మనోహర్ నెంబర్ డయల్ చేసింది.

ఎంగేజ్...

లైన్ కట్ చేసి రీబటన్ నొక్కటానికి చెయ్యి తియ్యబోతుండగా.... ఫోన్ మ్రోగింది ఛన్‌మని తీసింది.

"హలో" విన్పించింది తియ్యగా.

మనోహరే....పళ్ళు బిగించి "హలో" అంది...

బదులుగా చిన్న కిస్....హృదయం పరవశించింది...మనసు దూది లా అయి కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి.

"ఏయ్ బేబీ కళ్ళు మూసుకోకు. నాకు మరో చిలిపి ఆలోచన వచ్చే అవకాశం ఉంది"

"ఛూ!" అని కళ్ళు తెరిచి "నిన్ను" అంది ఆవేశంగా.

"నీ ఇష్టం ఎంత కోపమున్నా ఇప్పుడే చూపించు ఆ తరువాత ఆ ఛాన్స్ ఉండదు"

"ఎందుకో"

"పెళ్ళవ్వటం ఆలస్యం... ఇరవై యేళ్ళ వరకు పనే నీకు..."

"ఏం పని"

"పిల్లల్ని కనటం.... ఇరవై మందిని కనాలంటే, ఎంతైన పడుతుంది. పాపం నిన్ను తలుచుకుంటే జాలివేస్తుంది. కనీసం పదే సంవత్సరాలయినా కడుపుతో తిరగాల్సిందే ననుకుంటా ఇరవై మంది కంటానికి"

"షటప్, టాపిక్ మార్చు..."

"ఓ.కె. ఈ మధ్యే మా ఫ్రెండ్‌కి మ్యారేజి అయ్యింది." పాపం వా నా లాంటి పరిస్థితి ఏ మగాడికి రాకూడదు అన్నాడు. దేనికిరా అంటే మొదటి రోజు నా భార్యని పలకరిస్తే చక్కగా మాట్లాడింది. ముద్దుగా దగ్గరికి తీసుకున్నాడట.

ఆపై ఆనందమే జీవిత మకరందం. సంసారమే సకల సౌభాగ్యాల రహదారి అనుకుంటూ ముందుకెళ్ళబోతుంటే ఒకటే అందట ఆ ఇల్లాలు.

"ఏమని" అనుమానంగా అడిగింది.

"ముద్దులతో హద్దు...అంతటితో రద్దు....ఆపై ముందుకు వెళ్తావో పెడతా గుద్దు" అని.....కొంపదీసి నువ్వు ఆ టైపు కాదు గదా!"

"మనోహర్ టాపిక్ మార్చు మరోసారి చెబుతున్నాను"

"రాణిగారి ఆజ్ఞ....నీకు రొమాంటిక్ మూడ్ తక్కువ. ఎప్పుడూ కొంగు పట్టుకు తిరగమంటావ్. ఏదో ఒకటి మాట్లాడుతూనే ఉండమంటే ఆ చీకటిలో జంటచూడు ఎలా పెదవి పెదవి కలుపుకున్నారో అంటే మళ్ళీ నువ్వు మాట్లాడొద్దంటావ్....!"

"అతివృష్టి అనావృష్టి అంటే ఇదే....మరీ అంత డీప్‌గానా, నీ నిన్ను చూడాలని ఉంది రాగలవా?"

"రమ్మంటే రాజ్యాలే వదిలివస్తాను. కాకపోతే నాకు లేవు. నాకు ఓ ...ఉంది డియర్"

"నన్ను చూడాలని ఉందా?"

"కాదు, ఉదయమే పేపర్‌లో చదివాను. ఫ్రెంచిలో ఓ అబ్బాయి, ...యి ఓ రోజంతా ఒకే టబ్‌లో హాయిగా కౌగిలించుకుని పడుకున్నారట, ...నీతో కల్సి కనీసం పన్నెండు గంటలు"

"మనోహర్!"

"ఆ నీ కోపం తాలూకు ఆవేశం ఇక్కడిదాకా కొట్టిందిగాని, రానా?"

"రాగలవా?...ఈ రాష్ట్ర ప్రతిపక్ష నాయకుడి ఇంటికి, సెక్యూరిటీ, ...ని దాటి నా గదిలోకి...."

"వస్తే ఏం ఇస్తావ్"

"ఏం కావాలి?"

"మణులు, మాణిక్యాలు వద్దు. వజ్రవైఢూర్యాలు అసలే వద్దు. చిన్న ...ఊ "ఊహూ" అనవా ఒక్కసారి నను ప్రేమించానని."

ఉమా కిలకిల నవ్వింది.

"అలాగే...నీదే ఆలస్యం"

"అయితే వచ్చేస్తున్నాను కాచుకో"

"మనూ...మనూ ఇప్పుడు కాదు. ఈ రోజంతా హడావుడిగా ...ఉంది. నాన్నగారు కిందపార్టీ ఇస్తున్నారు. మరొకసారి."

"అయితే చిన్నమాట.....

"ఏమిటో..."

"నేను ఇచ్చాను...మరి నువ్"

"ఏమిచ్చావ్...."

"అదే ఫోన్‌లో....చక్కని చెక్కిలి మీద నులి వెచ్చటి ముద్దు తీసుకోవటమేగాని తిరిగి ఇవ్వాలన్న ధ్యాస లేకపోతే ఎలా?"

"బహుమతులు తిరిగి ఇవ్వబడవు"

"నేను ఇచ్చింది అప్పు....అంతే.... తీర్చు...వడ్డీతో..."

"వడ్డీ అడుగుతున్నావ్ కాబట్టి, నా ఇష్టం వచ్చినప్పుడు తీరుస్తా"

"ఇంకా నయం పెళ్ళయి పిల్లలు పుట్టాక తీరుస్తానన్నావ్ కాదు. అప్పు గురించి ధర్మరాజు ఏమన్నాడో తెలుసా? డబ్బు కావచ్చు, ధాన్యం కావచ్చు, ఏదయినా కావచ్చు....అప్పు తీసుకున్నది తీసుకునేటప్పుడు ఎంత ఆనందంగా సంతోషంగా తీసుకుంటామో తిరిగి అడిగినప్పుడు అదే ఆనందంతో, సంతోషంతో ఇవ్వాలి... అది ధర్మం"

"కొంతవరకు కరెక్టే... కాని చిన్న సవరణ చెప్పింది భ... కాదు. కుబేరుడు, అప్పుకోసమని వెళితే ధర్మరాజుతో చెప్పాడు. ఇస్తాను. తీసుకునేటప్పుడు పొందిన అనుభూతిని తిరిగి ఇచ్చేటప్పుడు అదే అనుభూతితో ఇవ్వగలవా? అని...ధర్మరాజు లాంటివాడే దాన్ని అడ్డంగా వూపి అప్పు వద్దని పక్కకొచ్చాడు. దాన్ని నీకు అనుగుణంగా మార్చుకుని....దొంగ....."

"అమ్మో...అందమైన ఆడపిల్లల మెదళ్ళకు బ్రహ్మదేవుడు ... గింజలను కూరతాడనుకున్నాను ఇప్పటివరకు"

"అమ్మో మనోహర్ డాడీ వస్తున్నారు. ఉంటాను. రేపు కాలేజీలో కలుస్తాను" అని టక్కున ఫోన్ పెట్టేసింది.

* * * * *

"అదేనా జరిగింది అనూ... ఇప్పటికయినా నీ మనోహర్ ప్రేమని నమ్ముతావా?"

"ఎలా నమ్మకుండా ఉంటాను అర్థం కావటంలేదు. ఇదంతా నేను తట్టుకోలేక పోతున్నాను"

"భగవంతుడు అరుదుగా ఇచ్చే వరం ఇది. అనూ మన ప్రేమ భగవంతుడికి కూడా ముచ్చటేసి, చేసిన పొరపాటు సరిదిద్దుకుని మళ్ళా ఈ అవకాశం ఇచ్చాడు".

"ఆ వరమే సత్యమైతే నేను స్టేట్‌ఫస్టు వచ్చినపుడు నన్ను ఇంటర్వ్యూ చేసినప్పుడు ఓ ప్రశ్నకు సమాధానంగా ఓ కవిత్వం చెప్పాను. ఆ కవితనే ఏ సందర్భంలో చెప్పావ్, రెండోది, ఓ సారి నిన్ను చాచికొట్టాను. కమాన్ చెప్పు..."

"నా మీద హత్యానేరం మోపబడి పోలీస్‌స్టేషన్‌లో ఉన్నప్పుడు నా కోసం నువ్వు అతలాకుతలం అవుతుంటే చెప్పాను. కెరటం నా ఆదర్శం...లేచి పడుతుందని కాదు..పడినా లేస్తుందని...రెండోది.... నన్ను కొట్టిన సందర్భం లేదు మన మధ్య....కనీసం కోపం కూడా.... నీలో కరుణరసపూరితమైన స్నేహహస్తమే కాని, ఆవేశం అసహనం లేవు. నేను అనుకోవటం నన్ను పరీక్షించటం కోసం అడిగి ఉంటావని" అనూ కావాలనే అడిగింది. మనోహర్‌కి ఆమె మధ్య చిరుతగువు కూడా లేదు.

"ఈ ఇరవై శతాబ్దంలో కూడా ఇలాంటివి"

"శతాబ్దం ఏదయినా మానవాతీత శక్తి మారదు. ఇన్ని ప్రశ్నలూ, బాధలు మన ప్రేమకి గీటు కాదు అనూ...నీ మనోహరే అని నువ్ నమ్మటానికి ఏం చెయ్యను. ఇప్పుడే కత్తిపెట్టి పొడుచుకుని, చివరి కోర్కెగా ఆ భగవంతుడిని మళ్ళీ మూడోసారి జన్మించి నా అనూ దగ్గరికి చేర్చవా అంటూ ప్రాణం వదలనా?"

"ఆ.....ఆ.....అంత పని చేయకు. ఇప్పటి వరకు అనుభవించిన వియోగం చాలు...నువ్ నా మనోహర్‌వే కాని అపనెందుకు చేశావ్"

"ఏమని?"

"అదే ఆ రోజు రామశేషు చనిపోయిన తరువాత బాటిల్ పట్టి పెట్టుకుని వెళ్ళావ్ చూడు, అప్పుడు నాన్నగారిని ఎందుకు చంపాలనుకున్నావ్?"

"నేనా? మీ డాడీని అడ్డం పెట్టుకున్నానా"

"అప్పుడేగా పోలీసు కాల్పుల్లో మరణించింది"

"అలానా, ఏమో...నా...కు....గుర్తుకు రావటం లేదు. ఆ రోజు బ పక్కనున్నప్పుడు మీ డాడీని బెదిరించి తీసుకెళ్ళాను ఆ తర్వాత....ఆ.....తర్వాత.."

"చెప్పు ఆ తరువాత ఏమయింది"

"ఆ తర్వాత....ఆ తర్వాత...." చప్పున తల పట్టుకున్నాడు మె వెంటనే వణకటం ప్రారంభించాడు. అంతవరకూ అంత చక్కగా మాట్లాడి అతనికి అంత సడన్‌గా ఏమయిందో అర్థం కాలేదు.

సరిగ్గా అప్పుడొచ్చాడు విష్ణువర్ధనరావు గదిలోకి.

కూతురు ఎదురుగా కూలబడుతూ అతను....

"మైగాడ్ అయితే లోపలే ఉన్నాడన్నమాట. బులెట్‌లా కోపంగా అనూ వంక చూశాడు.

అనూ తండ్రిని చూడటం లేదు. చివ్వున బాణంలా దూసుకెళ్ళి అతన్ని పట్టుకుంది.

"డాడీ! అంబులెన్స్ తెప్పించండి. నా మనోహర్‌కి ఏదో అయ్యింది త్వరగా" అంది ఆందోళనగా.

విష్ణువర్ధనరావు మొహంలో నెత్తురు చుక్కలేదు. ఆ ఫీలింగ్ కూతురికి కనపడకుండా పక్కకి తిరిగాడు.

పక్కనున్న చక్రధర్ "చిన్నగా తీసుకురండి. కింద నా వ్యాన్ ఉంది వెంటనే నా హాస్పిటల్‌కి తీసుకెళదాం" అన్నాడు.

"చక్రధర్‌ని దెబ్బతిన్న సింహంలా చూశాడు విష్ణువర్ధనరావు"

* * * * *

"హలో డాక్టర్ ఏమిటిదంతా నాకంతా అయోమయంగా ఉంది" నుదుటికంటిన స్వేదాన్ని తుడుచుకుంటూ అడిగింది.

"ఒక్కసారి అతన్ని నువ్ టెంప్ట్ చేసి ఉంటావ్, దానికి అతను తట్టుకోలేకపోయాడు... ఫలితంగా ట్రాన్స్‌లోకి వెళ్ళాడు"

"అసలిదంతా నమ్మశక్యం కాకుండా ఉంది...పునర్జన్మలు అసలు నిజంగా ఉన్నాయా? అసలలా జరిగే అవకాశం ఉందా?"

డాక్టర్ చక్రధర్ నవ్వి షెల్ఫ్‌లోంచి ఓ లావాటి బైండ్ పుస్తకము తీశాడు.

విష్ణువర్ధనరావు ఎలాంటి ఫీలింగ్‌ని కనపడకుండా ఇద్దరిని చూస్తున్నాడు.

"చూడమ్మా...పునర్జన్మల మీద విపరీతంగా పరిశీలన చేసిన డాక్టర్ స్టీవెన్సన్ రోట్స్ ఇది, ఆయన ఇండియాలో చేసిన పరిశోధన తాలూకు వివరాలు..."

అస్సాంలో తంజా అనే ఊరిలో జన్మించిన బాలుడు పన్నెండేళ్ళకే తన భార్య దగ్గరికి పంపమని గోలచేసే వాడంట....వినుగు పుట్టిన తల్లిదండ్రులు ఎక్కడుందిరా నీ భార్య అంటే, నిజాముద్దీన్‌లో ఓ చెప్పుల దుకాణం నడుపుతుందని ఫోన్ నెంబర్‌తో సహా చెప్పాడట.... పుట్టిబుద్ధెరిగి ఊరు దాటని ఆ తండ్రికి ఆశ్చర్యమనిపించి ఆ నెంబర్‌కి ఫోన్‌చేస్తే అది చెప్పుల దుకాణమేనని తేలింది....

ఏమయితే అదయిందని కొడుకుని వెంట బెట్టుకుని వెళితే షాపుని దూరం నుంచి చూపించి అదే అని చెప్పాడట. లోనికెళ్ళగానే నిలువెత్తు గోడకున్న ఫోటో చూపించి అది తన దేనని చనిపోయి పదమూడుయేళ్ళు అయిందని చెప్పాడట.... అక్కడున్న ఆమెని చూపించి తన భార్యగా పరిచయం చేశాడట...ఆమె నీలా నమ్మక రకరకాలుగా అడిగి. ఏం చెయ్యాలో తెలియక...ఆస్తి తాలూకు విల్లు కనపడటం లేదు అంటే అప్పటి కప్పుడు

షాపులోని ఓ ప్రత్యేక అరనుంచి తీసి చూపించాడు. "వదువు"అనే హైడ్ బుక్ ముందుకుతోశాడు చక్రధర్.

అనూ ఆ పుస్తకం వంక చూడకుండా "ఆ భార్య ఏం చేసిందంటే ఆ కుర్రాడిని భర్తగా స్వీకరించిందా లేక...." ఆగింది.

"ఆ సంగతి డాక్టర్ రోడ్స్ వ్రాయలేదమ్మ. నీకు అంత ముఖ్యమైన పాయింట్ అయితే నేనే వెళ్ళి వస్తాను"

"అంత శ్రమ వద్దులెండి..మరి ఆయన అన్ని చెప్పిన వారు, [illegible] ప్రశ్నలకి ఎందుకంత కంగారుపడి స్పృహ కోల్పోయారు"

"నువ్ ఏమడిగావమ్మా..."

అనూ చెప్పింది...విష్ణువర్ధనరావు నిటారయ్యారు.

"అదే తప్పు.... అతనిలో నీకు సంబంధించినంత వరకే గుర్తున్నాయి. నీతో గడపని ఏ విషయం అతనికి ప్రస్తుతం గుర్తులేదు. ఏదయినా సందర్భం వస్తే గుర్తురావచ్చు..."

"నేను ఆనందపడాలో, మరింత బాధపడాలో అర్థం కావటంలేదు" అనూ కన్నీళ్ళు తిరిగిన కనులతో అంది.

"నీ బాధ అర్థం చేసుకోగలనమ్మా. అంతకుమించి మరేమి చెయ్యలేని నిస్సహాయుడిని"

అనూ మీద అప్యాయంగా చెయ్యేసి నిమిరాడు విష్ణువర్ధనరావు.

"వెళ్ళమ్మా ఏ నిమిషంలోనయినా అతను కళ్ళు తెరవచ్చు" చెప్పాడు చక్రధర్.

అనూ లేచింది తండ్రివంక చూసింది. ఆయన తలఊపి వెళ్ళమన్నట్టు అనూ వెళ్ళగానే చక్రధర్ పీక పట్టుకుని..."చేద్దాం షో ఛాన్స్‌మిన్ చేస్తావా? ఎ.సి. గదిలో ఉంచి మరీ ట్రీట్ చేసింది చాలక పైగా అమ్మాయికి రిఫరెన్స్‌లు ఇస్తావా?" నలిపాడు కసిగా.

"మహాప్రభో వదలండి"అని బొంగురుగొంతుతో అరిచి విడిపించుకు-

"అంత తెలివితేటలు నాకు లేకకాదు. ఈ సమయంలో ఏ మాత్రం [illegible] వచ్చిన మీ అమ్మాయి పసికడుతుంది. పైగా ట్రీట్ చేస్తున్నప్పుడు [illegible] ఉంది. మీరన్నట్టు నేను చేస్తే అనుమానం మొదట నా మీదకి వచ్చినా [illegible]వెంటనే మీ మీదకు వస్తుంది. ఇది ఆవేశపడే సమయం కాదు. [illegible]రించాల్సిన సమయం."

"ఈ నిప్పులకుండని ఎలా వదిలించుకోవటం, ఎక్కడి వరకూ [illegible]కావనుకున్నానో అక్కడికే వచ్చింది. అమ్మాయికి తెలిసింది. ఇక వాడ్ని [illegible]దుకద మళ్ళీ పద్దెనిమిది సంవత్సరాల వెనక్కి వచ్చింది. పైగా ఇప్పుడు [illegible] క్షణం చస్తూ బ్రతకాలి ఏ క్షణంలో వాడికి అంతా గుర్తుకొచ్చి, అప్పుడు [illegible]నరంతా మీ నాన్నే అని మొత్తం కథ ఓపేరాలో చెప్పాడంటే, అనూ [illegible] పురుగుకంటే హీనంగా చూస్తుంది. దానిని భరించలేను. దానికంటే [illegible]ంది ఇటే ఇంటికెళ్ళి ఉరివేసుకోవటం నాకు హాయిగా ఉంటుంది"

"భరించాలి తప్పదు కొంతకాలం..... దేనికయినా టైమ్ రావాలి..... [illegible]ష్ణుడు అర్జునుడు నరనారాయణులే కురుక్షేత్రంలోకర్ణుడి బాణాలకి ఎదురు [illegible]లేక పోయారు. ఇప్పుడు టైమ్ ఆ కర్ణుడిది. ఈ సమయంలో నువ్వా [illegible] కాదు. ముక్కోటి దేవతలు వచ్చినా అతన్ని ఏం చెయ్యలేరు, ముందు [illegible] వెనక్కి తిప్పు అన్నాడట... కాబట్టి అనవసరమైన ఆలోచనలు వదిలేసి [illegible]యంగా ఉండండి...."

విష్ణువర్ధనరావు చేతులు బిగించి టేబుల్ మీద ఉన్న ఫ్లవర్‌వాజ్‌ని [illegible] నేలకేసి కొట్టాడు నాలుగు వచ్చెలయింది అది.

"వాడితల ఇలా ఇలా పగలాలి...ఎప్పుడు చేస్తావ్ అది...అదయినా [illegible] అయినా అది నీ వల్లకాదులే...నేను చేస్తాను...నీవన్నట్టు కొంతటైమ్ [illegible]కొని..."

* * * * *

అనూ తోటకూర కాడలా పడిఉన్న అతన్నే చూస్తోంది...[illegible] మీసాల యువకుడు మొహంలో లేతదనం కూడా ఇంకా పోలేదు.

తనవంక చూసుకుంది. కొద్దిగా లావయింది. అక్కడక్కడ తెల్లని వెంట్రుకలు కూడా తళుక్కుమంటున్నాయి. శరీరంలో యవ్వనం ఇంకా బిగిఉన్నా మొహంలో కోమలత్వం పోయి ఆరిందాతనం వచ్చేసింది.

ఇద్దరికి ఎంత తేడా?

హృదయం విప్పి మాట్లాడాలన్నా వయసు తేడా అడ్డం వస్తుంది. ఏం చెయ్యాలి తనిప్పుడు.

ఏమిటి తనకీ అగ్ని పరీక్ష.... ఈ విషమ పరీక్షకి పరిష్కారం..!

అనూ భుజం మీద చెయ్యిపడింది. తనలో ఫీలింగ్స్ కంటికి తెలియటం ఇష్టం లేక తల పక్కకి తిప్పుకుంది.

నీ వ్యథ నేను అర్థం చేసుకోగలనమ్మా ఇంకేమీ ఆలోచించవద్దు... కాలం అన్ని ప్రశ్నలకి సమాధానం చెబుతుంది. ప్రశ్నని సృష్టించిన భగవంతుడు దానికి సమాధానాన్ని కూడా సృష్టిస్తాడు. అప్పటి వరకూ ఏమీ ఆలోచించవద్దు. హాయిగా ఇక్కడ ఇల్లు కదలకుండా ఉండండి ఓ.కే.

అనూ తల తిప్పుకునే తల వూపింది.

విష్ణువర్ధనరావు బైటికి వచ్చేశాడు. వస్తూ పడుకుని ఉన్న అతన్ని చూశాడు. ఆ చూపులకే శక్తిఉంటే మాడి మసి అయిపోయేవాడు... పళ్ళతో పెదాలని కొరికి..."జస్ట్ వెయిట్...మరోసారి చూపిస్తాను నేనంటే ఏమిటో" అనుకున్నాడు బైటకొచ్చి చేత్తో పెదవిని తుడుచుకున్నాడు.

చేతికి చల్లగా, నాలుకకి ఉప్పగా తగిలింది....రక్తం...పెదవి చిట్లింది... బిగించిన పళ్ళవల్ల......

* * * * *

"నేడు ఈ ఎలక్షన్స్‌లో మీ పార్టీ గెలుస్తుందంటారా?"

"అందులో సందేహమా? మేం చేసిన పనులే మమ్మల్ని గెలిపిస్తాయి. ఈ స్టేటుకి తెలుసు. మాది చెప్పినవి చేసే పార్టీ అని....పోయినసారి ఎన్నికల్లో ఇచ్చిన అన్ని వాగ్దానాలను నెరవేర్చాం...కాబట్టి నో డౌట్ విక్టరీ మాదే..." ఉత్సాహంగా చెప్పారు విష్ణువర్ధనరావు...

"ఈసారి మీ ఎన్నికల విజయాయుధం...ఇంటికో ఉద్యోగం.... కులమతాలకి అతీతంగా ప్రతి ఆడపిల్ల పెళ్ళికి అయిదువేలు ప్రభుత్వం తరఫున ఇస్తామని వరం ఇస్తున్నారు. ఇది ఆర్థికపరంగా సాధ్యమా?"

"చేసి చూపిస్తాం....మాది చేతల ప్రభుత్వం... ఇంటికో ఉద్యోగం అంటే ప్రభుత్వ ఉద్యోగంకాదు. వారి ఇంట్రస్టుని బట్టి, వారి టాలెంట్‌ని బట్టి వృత్తి విద్యలు చేసుకోవటానికి పెట్టుబడి ఇస్తాం."

"ఈ రెండు వాగ్దానాలు అమలు పరచాలంటే వేల కోట్లు కావాలి..... అంత డబ్బు ఆ రెండు పథకాలకి ఖర్చు చెయ్యాలంటే రాబడి, రాబడి ప్రజలనుంచేగా, అంటే మీ ప్రభుత్వం వస్తే కొత్త కొత్త పన్నులు వేస్తారంటారా?"

విష్ణువర్ధనరావు ఆ విలేఖరిని తినేసేలా చూశాడు. మామూలప్పుడయితే నో కామెంట్ అని పక్క కెళ్ళేవారు. ఇప్పుడు చుట్టూ జనం... అసలు తనిస్థితిలో ఉండగా ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వటమే తప్పు.

"ధనిక వర్గాన్నించే వివిధ పన్నులు రూపంలో వసూలు చేస్తాం"

"అంటే మీ ఉద్దేశం పెద్దని కొట్టి చిన్నకి పంచటమేగా, మరి నక్సలైట్స్ అని పిలువబడుతున్న అన్నలు చేసే పని కూడా అదేగా. మరెందుకు వార్ని తుపాకులు చూపించి తరుముతున్నారు." జర్నలిస్టుని ఎగిరితన్నాలన్నంత ఆవేశం వచ్చింది. తమాయించుకుని చిరునవ్వు నవ్వి....

"మీరు మనుధర్మశాస్త్రం చదివారా?"

విలేఖరి తలాడించాడు.

"ప్రజల నుంచి పన్నులరూపంలో రాబట్టి తిరిగి ఆ ధనాన్నే ఆ ప్రజే ఉపయోగించమన్నారు. ఆ ధర్మం ప్రకారమే ఇంతవరకు నడుస్తుంది. మేమ వాగ్దానాలు చేస్తున్నాం అవి తీర్చాలంటే పన్నులు వెయ్యాలి. ప్రజ పై భారం వెయ్యం....ప్రభుత్వ ప్రతినిధుల ఖర్చులు తగ్గిస్తాం. సాధ్యమైనంత బడుగువర్గాలకి చేయూతనిస్తాం...కొత్త ఫ్యాక్టరీలకి, పరిశ్రమలకి ఆహ్వా కల్పిస్తాం."

"థ్యాంక్యూ సర్! ఇంత ఓపికగా జవాబు లిచ్చినందుకు చివరి ఒక ప్రశ్న..."

"అడగండి - అంతటితో వదిలిపెట్టండి"

విలేఖరి సన్నగా నవ్వి "ప్రశ్న అడిగాక...జవాబు చెప్పకుండా - చొక్కా పట్టుకోరుకదా!"

విష్ణువర్ధనరావు నవ్వి... "అడగండి" అన్నాడు.

"మీ ముప్పయిఆరేళ్ళ కూతురు అనూతో ఈ మధ్య తరుచు ఓ కుర్రా కనపడుతున్నాడు. చాలా చనువుగా ఉంటున్నాడు. ఎవరతను?"

భగ భగ మండే మంటలమీద పెట్రోల్ చల్లినట్టు ఉడికిపోయాడు

"ఈ ప్రశ్న మిమ్మల్నేమి కంగారు పెట్టించలేదు కదా!"

విష్ణువర్ధనరావు కళ్ళుమూసుకుని, ఆవేశాన్ని అణచుకుని... చెప్పాడు...

"లోకం...అన్నా- చెల్లెళ్లు కలిసి తిరుగుతుంటే తప్పుడు ఊహ చేసే పాపిష్టి లోకం....దానికి కళ్ళేగాని చెవులు లేవు.... అతను మా దూరపు బంధువు"

★ ★ ★ ★ ★

"డాడీ" అన్న అరుపుతోపాటు పేపర్కూడా వచ్చి తగిలి విష్ణువర్ధనరావుకి.

ఆయన ఖంగుతిని, అంత ఆవేశంలో ఉన్న కూతురినిచూసి "ఏటమ్మా- ఏమైంది?" అన్నాడు.

"అదే నేను అడుగుతున్నాను. ఏమిటా ప్రేలాపన" అంది పేపర్ చూపించి.

విష్ణువర్ధనరావుకి అర్థమైంది...

"అది తప్పు కాదమ్మా...అర్థం చేసుకో...."

"ఇంతానయం తప్పు లేదు. ఆ ముసుగులో కానిచ్చేయ్ అన్నారు కూ...ఛా....ఛా అలా చెప్పటానికి నోరెలా వచ్చింది మీకు...అతను నా సోదరుడా?"

"అని నేను చెప్పలేదమ్మా, కావాలని పోల్చాను".

"ఇదిరాజకీయం కాదు నాన్నగారు. లోపాయికారిగా మాట్లాడటానికి. నేను...హిపోక్రసి ముసుగు వేసుకుని బ్రతికే ప్రాణమున్న శవాన్ని కాదు. విలువల్ని, ధర్మాన్ని పాటిస్తూ భారతీయసంస్కృతిని జీర్ణం చేసుకున్న ఈ దేశపు ఆడదాన్ని".

"నన్ను క్షమించమ్మా"

"అది అడిగే హక్కు మీకు లేదు...అంత ఘోరమైన అబద్ధం చెప్పారు..."

"అనూ" అరిచాడు అక్కసుగా.

"ఏం రోషం పొడుచుకువచ్చిందా?"

"కాదు లౌక్యం గురించి తెలుసుకోమంటున్నాను. ఆ విలేఖరి అడిగిన ప్రశ్నకి ఏం సమాధానం చెప్పమంటావు ఏం చెబితే నమ్ముతుంది ఈ లోకం..."

"ఉన్నదే చెప్పచ్చుగా?"

"నా కూతురు ప్రేమికుడు మళ్ళీ జన్మ ఎత్తి వచ్చాడని చెబితే, నా ఇల్లు ఒక ఎగ్జిబిషన్ అవుతుంది. దేశంలో డాక్టర్లు అందరూ

పరిశీలనల పేరుతో నిన్ను కాల్చుకుతింటారు. అది నీకిష్టమా చెప్పు...ఇప్పుడే చెబుతాను" అనూ వెంటనే సమాధానం చెప్పలేకపోయి తటపటాయించింది.

"చెప్పమ్మా నాలుగు గోడల మధ్యలో నువ్వు సమాధానం చెప్పలేవు. అంతమంది ముందు నేనేం చెప్పను. మాట్లాడు...నేను పబ్లిక్ వ్యక్తిని. నా పర్సనల్ లైఫ్‌లో ఏ మాత్రం వేలుపెట్టి చూపించే అంశం ఉన్నా నా చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళు నన్ను పొడుచుకు తింటారు. నా స్థానంలో నువ్వే ఉంటే ఏం చెబుతావు?"

"ఏం చెబుతావో తెలీదుగాని, మీరు చెప్పింది మాత్రం చెప్పను." అనూ ఖచ్చితంగా చెప్పింది తెగేసినట్టు.

"ఓ.కె. సారీనమ్మా అయినా నేను పోల్చాను. చివర్లో మా దూరపు బంధువు అని చెప్పాను" అని అనూ దగ్గరికి వెళ్ళి దగ్గరికి తీసుకున్నాడు.

"తల్లిలేని పిల్లవని ఎంతో గారంగా పెంచాను. దర్జాగా నడిపించానేగాని సుఖాన్ని ఇవ్వలేకపోయాను... అతను గత జన్మలో మనోహరే ఈ జన్మలో కాదుగా, ఆలోచించు, ఏ రకంగానూ అతనితో ఉండలేవు. ప్రతిక్షణం నీకు నరకమే. మనసు రాయిచేసుకో....హాయిగా ఫారెన్‌వెళ్ళిపో ఇతన్ని నేను మార్చి, అతని ప్రస్తుత స్థానానికి పంపుతాను. ఈ తండ్రి కోర్కె తీర్చమ్మా..."

అనూ పసిపిల్లలా తండ్రిని కరుచుకొని....

"నన్ను కొద్దిగా ఆలోచించుకోనివ్వండి"

విష్ణువర్ధనరావు గుండెలమీద తల ఆనించిన కూతురిని పడగెత్తిన పాములా చూశాడు. కేవలం క్షణమే, తన ముద్దుల కూతురని గుర్తొచ్చి విషపుచూపు మార్చి పైకి చూశాడు. ఆ గదిలోనే ఉన్నాడు అతను...

* * * * *

ఎన్నికలు ఎన్ని కలలు.

విష్ణువర్ధనరావు తిరిగి అధికారంలోకి రాగలరా?

ఎన్నికలు దగ్గర పడుతున్న కొద్దీ ప్రతి నియోజకవర్గం ప్రచారాలతోనూ, నినాదాలతోనూ వేడెక్కిపోతోంది. అయిదేళ్ళకోసారి కనిపించే నాయకులని ప్రజ కొన్నిచోట్ల నిలేస్తున్నారు.

క్రితం సారి గెలిపించినందకు మాకేం చేశావు? ప్రశ్నలతో నిలదీస్తున్నారు.

ఈ నేపథ్యంలో మా ప్రత్యేక బృందం ఈ ఎన్నికల గాలి ఏ పార్టీకి అనుకూలమో చూసి సర్వేచేసింది.

ఆ సర్వేలో విష్ణువర్ధనరావుపై, అతని పార్టీపై ప్రజల మనోభావాలు ఈ కింది విధంగా ఉన్నాయి.

విష్ణువర్ధనరావుని సరయిన నాయకుడిగా చెప్పినవారు	31%
అతనిలో ఒకప్పటి నాయకత్వలక్షణాలులేవు	16
ఏ అభిప్రాయము చెప్పనివారు	6
ఆయనమీద ఉంచిన నమ్మకం పాడుచేసుకున్నారు.	27

పార్టీసిద్ధాంతాలు, ఆచరణలు నచ్చి ఆయన్ని సపోర్టు చేస్తానన్నవారు 20% ఇదే నిష్పత్తి ప్రకారం అంచనావేస్తే ఆయన పార్టీకి ఈసారిగడ్డు పరిస్థితి దాపురించే అవకాశమే ఎక్కువ. దానికి చాలా కారణాలున్నాయి. అయిదు సంవత్సరాల క్రితం ఎన్నికలలో విజయదుందుభి మ్రోగించి అధికారంలోకి వచ్చిన నేత విష్ణువర్ధనరావు. స్త్రీలకు సమాన అవకాశాలు అన్ని చోట్ల కల్పిస్తానని చెప్పిన ఆయన ఏ రకంగానూ వారికి ఏది ఇవ్వలేకపోయాడు.

అతని పార్టీ సభ్యుడు రాబర్టు కనిపించటంలేదు.... ఏమయ్యారో తెలీదు...తన పార్టీ మెంబర్‌నే కాపాడుకోలేని అతను ప్రజలను ఎలా కాపాడగలరని సందేహం కొంతమంది మేధావులు మా బృందాన్ని

ప్రశ్నించారు. చివరగా ఆయన ముద్దుల కూతురు పేరుతో ఢిల్లీలో కట్టించిన సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ వివాదం ప్రజల్లో ఇంకా మాసిపోలేదు. సంబంధం లేని విషయమయినా ఆయన గారాలపట్టి ముప్పయి ఏళ్ళ పెళ్ళికాని అతని కూతురు, అతిచిన్న వయస్కుడయిన యువకుడితో తిరగటంలాంటి చిన్న పాయింట్ కూడా అతని విజయావకాశాన్ని దెబ్బతీసేలా ఉంది. ఆయనేదన్నా అద్భుతం చెయ్యాలి. అప్పుడే తిరిగి విజయఢంకా మ్రోగించగలరు.

"ఈ పత్రికమీద కోట్ల రూపాయలకి డేమేజ్ సూట్ వేస్తాను" కంఠనాళాలు తెగేలా అరిచాడు విష్ణువర్ధనరావు.

"అందుకనే క్రింద రాశారు. పై అభిప్రాయాలతో పత్రికకు ఎటువంటి సంబంధం లేదు ఓటర్ల అభిప్రాయాలని గమనించగలరు అని"

"ఛ...ఇది ప్రజాస్వామ్య దేశమయిపోయింది. లేదంటే ఆ పేపర్ వాడ్ని..."

"అది కాబట్టే మీరూ నేను ఈ స్థితిలో ఇన్ని చేసినా బతికి ఉండగలుగుతున్నాము. మనల్ని సపోర్టుచేసే పేపరులో మన గురించి ఫేవర్‌గా వ్రాసేయమని చెప్పాను. ప్రెస్ గురించి వదిలేయండి. ఆ సర్వే కింద వ్రాసినట్లు మనం ఏదైనా అద్భుతం చెయ్యాలి. అప్పుడే తిరిగి మీరు సింహాసనం అధిష్టించగలరు"

"చేస్తాను ఒకటికాదు, రెండు అద్భుతాలు చేస్తాను...ధనుంజయ్‌ని తీసుకురా?"

"వాడిప్పుడు జైల్లో ఉన్నాడు. శాంతి భద్రతలకి విఘాతం కల్పిస్తాడని అనుమానంతో లోపలేశారు. ఎలక్షన్స్ అయ్యేవరకూ వదలరు".

"దానికో లొసుగు ఉంది....అతను మన పార్టీ కార్యకర్త....అనవసరమైన పబ్లిసిటీ లేకుండా, కామ్‌గా చట్టపరిధిలో అన్ని సెక్యూరిటీలు ఇచ్చి తీసుకురా? వాడితో చాలా పని ఉంది"

"వాడితో మనమేమి అద్భుతం చెయ్యగలం, అరాచకం తప్ప"

"వాణ్ని తెచ్చేది పర్సనల్"

"మరి ప్రజల్లో మన పాపులారిటీ కోసం, ఓట్లవర్షం కోసం"

"చెప్పానుగా....రెండు అద్భుతాలు చేస్తానని, ధనుంజయ్‌ని తెచ్చేది రెండో అద్భుతం కోసం...మొదటిది నేను చేస్తాను"

"నాకు అర్థం కావటం లేదు"

"ప్రత్యర్థి వర్గం నుంచి ఒక కార్యకర్తని మనవైపు తీసుకురా? వాడు మనమిచ్చే ప్రలోభాలకి పూర్తిగా లొంగాలి.... అలాంటివాడిని వీలయినంత త్వరగా వెతుకు"

"అదెంత పని..."

"నా చివరి పబ్లిక్ మీటింగ్ నిజాం గ్రౌండ్స్‌లోనేగా..ఆ రోజు చేస్తాను అసలు సిసలు అద్భుతం...."

* * * * *

"అనూ..." పిల్చాడు ఆరాధనగా చూస్తూ....

"ఊఁ" అంది తియ్యగా...

"నిన్ను ఇలాగే చూస్తూ జీవితాంతం గడిపెయ్యాలని ఉంది. నువ్వు ఒక్క నిమిషం పక్కకెళ్ళినా, మళ్ళీ కనపడతావో లేదోనన్న భయం నాలో కలుగుతోంది. ఆ క్షణం ఒక యుగంలా ఉంటోంది. నన్ను వదిలి వెళ్ళవుగా"

"వెళితే ఈ కట్టే వెళ్ళాలి...నా పంచప్రాణాలు ఇక్కడే నీముందే"

"థాంక్యూ అనూ....నేనొకటి అడుగుతాను చెబుతావా?"

అనూ చిరునవ్వుతో తలవూపింది.

"అనూ నను ప్రేమించానను అని అనమంటే, ఒక్కసారి చెప్పమంటే, ఎన్నేళ్ళు అడిగావ్ గుర్తుందా?"

"పది రావణాసురుడిదేగా" అంది అల్లరిగా జుట్టు చెరుపుతూ....

"అక్కడ్నించే మన కథ వివిధ మలుపులు తిరిగి, ఇదిగో నేను ఈ జన్మ ఎత్తేదాకా వచ్చింది...పది తలలున్నాయి కదా అని చేసుకున్న మండోదరికి తొలిరాత్రే తెలిసిందట. ఒక్కటే ఉందని...ఏమిటా ఒక్కటి."

"అన్ని సంవత్సరాలయినా ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం..."

"తెలీకేగా అడుగుతున్నది ప్లీజ్ చెప్పవా?"

"ఆ ఒక్కటి నీలో కూడా ఉంది"

"అదే తిక్కపుట్టేది..నా అనూ మంచి అనూ...ఏం అడిగినా ఎల్.కె.జి.పిల్ల ఎ.బి.సి.డిలు నాలుగుబడ్లు చెప్పినట్టు చెప్పేస్తుంది"

"ఎ.బి.సి.డిలు నాలుగుబడ్లు ఒకేలా చెబుతారు. వ్రాయటమే తే"

"నవరణ బాగానే ఉంది గాని...విషయం తేల్చు"

"అదే నేను కూడా ఆలోచిస్తున్నాను. ఎటూ తేల్చుకోకుండా ఉన్నాం నువ్వే చెప్పు..... ఏం చెయ్యాలి....మనం ఎలా గడపాలి..."

"ఏం ఏదయినా ఇబ్బందా, మనం ఇలా ఉండటం, మన కోసం మనం బ్రతుకుతున్నాం అనూ"

"నిజమే, మనం అడవిలో లేముగా, సమాజంలో ఉన్నాం, కట్టుబాట్ల మధ్య ఉన్నాం. కొన్ని ఇష్టంలేకపోయినా గౌరవించాలి".

"అయితే ఏ అడవిలోకో పోదాంపద.... ఈ మనుష్యులలో వద్దు....మన కోసం అక్కడే ఓ సుందర ప్రపంచం నిర్మించుకుందాం అవరోధాలు, అడ్డంకులు, ఈర్ష్యా చూపులు లేని అక్కడ ఓ ప్రేమ సామ్రాజ్యం నిర్మించుకుందాం...."

"నీ కోసం ఎక్కడికయినా వస్తాను. మన సమస్యకి అంతిమ పరిష్కారం అదే అయితే, కాని కాదు అక్కడికి ప్రశాంతత కోసం వెళ్ళాలి గాని, సమాజానికి భయపడి పారిపోయికాదు"

"నా ఉద్దేశ్యం అదికాదు... ఈ జీవితం మనోహర్‌కి అంకితం అతడే నా ప్రాణవాయువు...కాని అతను..."

"అనూ జరిగింది ఏదో జరిగిపోయింది. మళ్ళీ నీ కోసం నేనుగా..."

"నన్ను అర్థం చేసుకో మనూ"

అతను హర్ట్ అయినట్టు చూసి.... "అంటే ఈ రూపం మనూది ఇంటాప్ అంతేగా, అయితే ప్రేమించింది ఆరూపాన్నే కాని, మనసుని కాదే అనూ ప్రేమంటే మనసులు ఇష్టపడటం శరీరాల్ని కాదు..."

"నేను అనేది కూడా అదే, మనం ఇలాగే జీవితాంతం స్నేహితుల్లా ఉందాం... పెళ్ళి అనే ప్రసక్తి లేకుండా"

"నాక్కావలసింది నీతో గడపటం. నిన్ను చూస్తూ ఉండటం....ఇక ప్రాబ్లమ్ తీరిపోయినట్టేగా"

"అట్టే..." అని నవ్వి "మనూ ఎటైనా దూరంగా వెళ్దాం మనూ....కొన్ని సంవత్సరాలుగా ఒంటరిగా ఈ గదిలో గడిపి ఓ నరకాన్ని చవిచూశాను"

"నీ ఇష్టం.... నీతో నరకం అంచువరకూ వస్తాను".

"ఏం అక్కడ్నించిరావా?" అడిగింది అనూ.

"రాను, నేను ఒక్కడినయితే ముందుకెళ్తాను. నిన్ను నేను అక్కడికి అవసరమైతే నేను ఒక్కడినే వెళ్తాను."

"అంతవరకూ వద్దుగాని ఖాట్మాండు వెళదాం" చెప్పింది.

"నేను ఆగ్రా వెళ్ళి తాజ్‌మహల్ దగ్గర ఉందాం అంటావనుకున్నాను" మనూ.

"తాజ్‌మహల్ అంటే ఎ సింబల్ ఆఫ్ లవ్...అంతేగా...లవ్‌కి అసలు సింబల్ మనము.... సో మనమెక్కడ ఉంటే అక్కడే తాజ్ మహల్ ఉన్నట్టు. నేపాల్ వెళదాం.

"నేపాల్...గుడ్....హిమాలయశ్రేణిలో అతి పెద్దవైన శిఖరాలను హెలికాప్టర్ నుంచి చూడటం దేవలోక సదృశ్యమే...." అంది.

"మనం వెళ్ళేది అందుకోసం కాదు..."

"మరి"

"అరుణ మచ్ఛేంద్రనాథుని రథయాత్రోత్సవం కన్నుల పండుగా జరుగుతుంది. ఆ ఉత్సవంలో విశేషమేమిటో తెలుసా? జంటగా వచ్చి మచ్ఛేంద్రనాథుని దర్శించుకుంటే ఏడేడు జన్మలకు ఆ జంట జంటగా ఉండిపోతారట..." చెప్పాడు.

"అయితే ఈ దేశంలో సగం మంది భార్యలు అక్కడికి వెళ్ళటానికి ఇష్టపడరు."

మనం తప్పకుండా వెళదాం...ఆయన్ని పూజిద్దాము.

"నేపాలీ శ్లోకాలు నేర్చుకుని మరీ సేవిస్తాను...ఏడేడు జన్మలకే కాదు ఆ తరువాత ఎన్ని జన్మలు, ఏ ప్రాణాలుగా పుట్టించినా ఈమెనే తో చేయమని" ప్రేమగా చూసి అన్నాడు.

"అయితే ఈనెల పది..."

"అంతవరకూనా?"

"ప్రస్తుతం ఎలక్షన్స్. దేశం మొత్తం వేడిగా ఉంది. అవతల నాన్నగారు పార్టీ ప్రచారం కోసం రేయీ పగలూ తేడా లేకుండా తిరుగుతున్నారు. ఆయన ఎక్కడున్నా ఏం చేస్తున్నా రాత్రికి నాతో పదినిమిషాలు మాట్లాడితే ఎక్కడలేని శక్తి....పైగా ఈనెల పదికి రిజల్ట్స్ కూడా వస్తాయి. నాన్నగారి ప్రమాణస్వీకారానికి ఎటెండ్ అయి అట్నించి అటే ఛలో..."

"అలా అలా గాలిలో లేచిపోదాం" పూర్తిచేశాడు అతడు.

"తథాస్తు" అన్నట్టు బెల్ మ్రోగింది.

"నాన్నగారు వచ్చినట్టు ఉన్నారు" అని తలుపు తీసింది.

విష్ణువర్ధనరావుకి తిరిగిన శ్రమ తాలూకు నీరసం కూతురిని చూడగానే ఎగిరిపోయింది.

"ఎలా ఉన్నావమ్మా వారం రోజులయింది నిన్ను చూసి, ఇక ఈ రాజకీయాలు ఈసారి వదిలేస్తానమ్మా...నీతో హాయిగా ఉంటాను. నాకెన్ని విరక్తి పుడుతున్నాయి".

"డాడీ....అయితే ఓ పనిచేయ్..నేను రాజకీయాల్లోకి వస్తాను"

"గుడ్...అయితే రేపే బ్రహ్మాండమైన మీటింగ్ పెట్టిస్తాను దద్దరిల్లేలా, ఆకాశం అదిరే చప్పట్ల మధ్య పార్టీలోకి చేరు".

"ఛీ....ఛీ మీ రాజకీయాలా....నేను చేరను"

"కొంపదీసి వేరు కుంపటి పెడతావా? బావుందమ్మా కావాలంటే పార్టీ అధ్యక్ష పదవే తీసుకో".

"డాడీ...నేను వేరే పార్టీ పెడతాను...అయితే మీలా కుళ్ళు రాజకీయ పార్టీ కాదు..లవ్ పార్టీ.... ప్రేమపార్టీ...ప్రపంచంలో ప్రేమికులందరి పార్టీ..మా పార్టీలో ఎవ్వరయినా చేరచ్చు.....ఈ విశ్వంలో ఏ ప్రేమికులకి ఏ కష్టం వచ్చినా మాకు తెలియచేస్తే చాలు, కులాలు వేరని పెద్దలు ఒప్పుకోవటం లేదా, వారికి మేం ఉన్నాం, అందరిని ఎదిరించి బైటకొచ్చి దిక్కు లేక బ్రతుకుని ఈదుస్తున్న ప్రేమ జంటకి ఆర్థిక భద్రత నిచ్చే అవకాశాన్ని కల్పిస్తాను...అసలు ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే..."

"అర్థమైంది...ఈ మధ్య ఆమెవరో హీరోయిన్ కూడా ఇలాంటి పార్టీ పెట్టిందని విన్నాను."

"చెప్పానుగా ప్రేమించే వాళ్ళందరూ, ప్రేమని గౌరవించే వారందరూ, పెట్టుకునే పార్టీ అని"

"అమ్మా ఈ పార్టీ సరే...కింద అపొజిషన్ పార్టీవాడు, ఆత్మారాముడు గోలపెడుతున్నాడు. ఆకలో ఆకలో అని అరుస్తున్నాడు".

"పొద్దుట్నించి భోజనం చెయ్యలేదా, ఇప్పుడు నాలుగయింది తెలుసా?"

విష్ణువర్ధనరావు వెగటుగా నవ్వి...

"నన్ను దర్శనం చేసుకునేవారు, నా దగ్గరికి వచ్చేవాళ్ళు నా వల్ల ఏ పని వస్తుందా, ఏ ఉపయోగం ఉంటుందా అని వచ్చే వాళ్ళేగాని, వీడు సుఖంగా ఉన్నాడా? టీ త్రాగాడా అని ఎవరూ ఆలోచించరు...."

"అందుకే ఎప్పుడూ చెబుతుంటాను. ఒక ఏరియా నుంచి మరో ఏరియాకు భోజనం టైమ్‌లో తినకుండా బైలుదేరద్దాని. వెళ్ళిన ఏరియా వాళ్ళేమో అక్కడ తినివచ్చావాని, బైలుదేరిన దగ్గర వాళ్ళు వెళ్ళేచోట తింటావులే అని, మొత్తానికి మీ కడుపు మాడుస్తారు. అసలే పెద్ద వయసు వేళ తినకపోతే ఎలా పదండి...." అంది

ఆ తండ్రీ, కూతురి అభిమానాన్ని తృప్తిగా చూశాడు.

"అతన్ని రమ్మనమ్మా" చెప్పాడు.

"రా మనూ డాడికి కంపెనీ" అంది.

"రేపు తూర్పు గోదావరి వైపు వెళుతున్నానమ్మా...ఎల్లుండికల్లా వస్తాను, ఆ రోజే నిజాం గ్రౌండ్‌లో చివరి మీటింగ్...ఆ రోజు నేను హడావుడిలో ఉంటాను. మీ ఇద్దరూ ఓ పని చెయ్యాలి...ఆ రోజు ఫ్లోర్ కళ్యాణ మండపంలో పెళ్ళి ఉంది. మీ అమ్మవైపు బంధువుల్లో మిగిలింది బాబాయ్ ఒక్కరే...మరీ మరీ చెప్పాడు...వెళ్ళు....గుర్తుంచుకుని "అమ్మనగలన్ని పెట్టుకుని వెళ్ళమ్మా..." మనవాళ్ళు వాటిని చూసి అయినా వాళ్ళ పిల్లని చూసినట్టు తృప్తి పడతారు"

"అలాగే...మీరు మాత్రం ఆరోగ్యం జాగ్రత్త"

"ఇంకెన్ని రోజులమ్మ...."

"ఈ రెండు రోజులు నాకూ అనుకూలంగా గడిస్తే ఆపై నాకు అంతా ప్రశాంతతే."

"తప్పకుండా జరుగుతుంది డాడీ, అంతా మీ మంచికే, మీలాంటి వారికి ఆ దేవుడు కూడా ఎప్పుడూ సహాయంగా ఉంటాడు"

"చాలమ్మా....." అన్నారు వారిస్తూ...

"ఆయన, నేను ఖాట్మాండు వెళ్దామనుకుంటున్నాము"

విష్ణువర్ధనరావు టక్కున తల ఎత్తి..."ఎప్పుడు?" అన్నాడు.

"మీరు ప్రమాణ స్వీకారం చేశాకేలెండి" అంది.

"అప్పుడా, తప్పకుండా, ఈలోగానే అన్ని పనులుపూర్తి అయిపోతాయిలేమ్మా... సర్దుకో బాబు.... ప్రయాణం అటగా, సిద్ధంగా ఉండు" నవ్వుతూ అన్నారు. కళ్ళలో విషం కనురెప్పల వెనక దాచి-

"డాడీ ఖాట్మాండునుంచి రాగానే ఓ ఆశ్రమం స్థాపించుకుంటాం. మాలా విడిపోయిన ప్రేమికులకి సేవ చేస్తాం. అదే మా ఇద్దరి జీవితాశయంగా చేసుకున్నాం. ఇందుకు మీరు సమ్మతించాలి...."

* * * * *

"నా సహకారం నీకెప్పుడూ ఉంటుంది ధనుంజయ్"

"పెద్దాళ్ళ వ్యవహారం...నన్ను బలిచేయద్దు"

"ఓరినీయమ్మ, నిన్ను నేను వి.ఐ.పి.ని చంపమన్నానా? బ్యాగాడినేగా"

"ఏమో...ఏ రాజకీయం ఉందో, మిమ్మల్నే నమ్ముకున్నాను"

"నీ ఏడుపు అర్థమైందిగాని, జాగ్రత్త పక్కనే అమ్మాయి ఉంటుంది. చిన్న గాటు పడినా నీ గొంతుకి నేనే స్వయంగా ఉరివేస్తాను".

"ఫోటో ఇచ్చారు మనిషిని చూపించారు. ఇక ఆ విషయం మర్చిపోండి...పని అయిపోయినట్టే".

"ఇంకో విషయం - హత్యలా అన్పించకూడదు. అమ్మాయి ఒంటిమీద నగల కోసం నువ్ పెనుగులాడుతుంటే! ఖచ్చితంగా వాడు అడ్డం వస్తాడు, ఆ ప్రయత్నంలో వాడ్ని పొడిచి పారిపోయినట్లు ఉండాలి. నువ్ మాత్రం వాడ్ని పొడిచాక ఎక్కువసేపు ఉండకు...ఎలక్షన్స్ అయ్యేదాకా అండర్ గ్రౌండ్‌లోకి వెళ్ళిపో" స్పాట్ గుర్తిందిగా.....

"కారు పార్కింగ్ దగ్గర...అన్ని కార్ల మధ్య నీకు ఈజీ.... పొడవటం, పారిపోవటం..."

"మరి అమ్మాయిగారితో ఉన్న సెక్యూరిటి గార్డ్"

"వాడి సంగతి నేను చూసుకుంటాను. ఆ రోజు అతను లేకుండా చూస్తాను. నీకింకా అనుమానాలు ఉంటే అడుగు, మళ్ళీ నేను కలవను"

"ఇంకేమి లేవు ఒకటే, ఏరు దాటక తెప్ప తగలేయద్దు, నామీద కేసులన్నీ మాఫీ చేయించాలి"

★ ★ ★ ★ ★

చెప్పింది గుర్తిందిగా, మొత్తం ప్లాన్ నీ మీద ఆధారపడి ఉంది. మరోసారి హెచ్చరించాడు విష్ణువర్ధనరావు.

"మీరే చూస్తారుగా ఈ నాని సత్తా, పన్నెండు సంవత్సరాలుగా ఆ పార్టీకోసం పాటుపడ్డాను. ఓ మంచి కార్యకర్తగా పేరు తెచ్చుకున్నాను ఎంతో మందిని సభ్యులుగా చేర్పించాను. కాని వారికి విశ్వాసం లేదు. ఆ పార్టీ ఎమ్మెల్యే ఇంటిలో పనిచేసే వాడికి కార్పొరేషన్ ఎన్నికలలో సీటు ఇచ్చారేగాని నన్ను గుర్తించలేదు. అలాంటిది నన్ను మీరు ఆహ్వానించారు. మీకు సహాయం చేస్తాను.... కాని నేను చెప్పినవన్నీ..."

"తప్పకుండా, నువ్ ఇంటికెళ్లేలోపు నీ భార్యపేరుమీద, ఆమె ఎక్కౌంటులో లక్షరూపాయలు జమ అవుతుంది. నీ కొడుక్కి కాలేజివాళ్ళే పిలిచి సీటిస్తారు. చివరిగా, నీ పెద్దకొడుకుకి అటెండర్ పోస్టు...."

"చివరిది నేను పని ప్రారంభించే రోజుకి అయిపోవాలి"

"ఏం నమ్మకం లేదా?"

"అది కాదు. జాగ్రత్త -నాది లైఫ్ అండ్ డెత్ సమస్య ఆ మాత్రం జాగ్రత్త అవసరం"

"నీ నమ్మకాలతో నాకు పనిలేదు...ఈ విష్ణువర్ధనరావు చెప్పింది చేస్తాడు. అందుకే ఈ పొజిషన్‌లోఉన్నాను. జీవితంలో ఎదగాలంటే, మాట తేడా రాకూడదు. అలాంటి వారినే లైక్ చేస్తాను"

"ఆ నమ్మకమే, నా చేత ఈ రిస్క్ చేయిస్తున్నది" చెప్పాడు నాని లే...

"శభాష్...సరయిన వాడినే ఎన్నుకున్నావ్, ఇప్పుడు చెప్పు ఎలా ఉంది ...ప్లాన్. ఈ దెబ్బతో నోట్లవర్షం ఖాయం...ఓ.కె...."

"నాదేముందిసార్ కరివేపాకు లాంటివాడిని, ఇలాంటి వాళ్ళు ఎంత ...కావాలంటే అంతమంది, వీధికి నలుగురు. కాని మీ ఐడియా సూపర్".

"పిచ్చివాడా, ఐడియా పాతదే...సింపతి, ఈదేశంలో ఎన్ని తప్పులు ...నా తిరిగి అధికారంలోకి రావచ్చు... సానుభూతి పవనాలు వీయాలేగాని ...టం ఎంతసేపు....మనకి కావలసింది గెలుపు కాదు. విజయం విజయ ...".

★ ★ ★ ★ ★

నిజాం గ్రౌండ్స్.....

విష్ణువర్ధనరావు చివరి మీటింగ్ అక్కడే, ఎన్నికల నిబంధనల ప్రకారం ...తరువాత ఎలాంటి సభలు జరపకూడదు. విష్ణువర్ధనరావు పాల్గొనే సభకి ...లో జనాన్ని తోలారు.

నిలువెత్తుకి రెండింతల కట్ అవుట్‌లు....ఎటుచూసినా కాగితపు ...జెండాలు. నగరంలో ఏ కూడలి చూసినా రెపరెపలాడుతున్నాయి. అభ్యర్థుల ...ఇల్లా...

అప్పటికే నగరం నలుమూలలనుండి అర్థంకానంత గట్టిగా నినాదాలు ...స్తూ కార్యకర్తలు తరలి వస్తున్నారు.

నిజాం గ్రౌండ్స్‌లో అప్పటికే వేలాది మంది వచ్చిచేరారు...

ఆడవాళ్ళ కోసం సపరేట్‌గా కట్టిన బారికేడ్లు.... అసెంబ్లీలో సరయిన ...లేని పార్టీ. ఎప్పుడెవరు మద్దతు ఉపసంహరించుకుంటారా అని ...క్షణం అల్లాడిపోయే అధికార పార్టీలా వూగిపోతున్నాయి.

విష్ణువర్ధనరావు అప్పటికి సిటీకి అరవై కిలోమీటర్ల దూరంలోఉన్న ...హోటల్‌లో ఉన్నాడు.

ఆశేష జనసందోహం అతనికి ఎదురేగి కదలనీయటం లేదు... ఆయన ఆదుర్దాని కనిపించనీయకుండా, కార్యకర్తలను దాటుకొంటూ వ్యాన్ దగ్గరికొచ్చారు.

అప్పటికే ఆయనకు మెసేజ్ వచ్చింది...... .నాని నిజాం గ్రౌండ్‌లో ఎంటర్ అయ్యాడని...అతన్ని ఎక్కువసేపు ఖాళీగా ఆ గ్రౌండ్‌లో ఉంచటం క్షేమం కాదు. ఏ పోలీసులకి అనుమానం వచ్చినా, ఏమెటల్ డిటెక్టర్ కీచు మన్నా ప్లాన్ మొత్తం బెడిసి కొట్టచ్చు....

చెప్పిన టైము ప్రకారం, ఏ సభకి తను స్టేజి మీదకి వెళ్ళలేదు. ఈ రోజు వెళ్ళాలి.....

వ్యాన్ డ్రైవర్‌తో నేరుగా నిజాం గ్రౌండ్‌కి పోనిమ్మని చెప్పాడు. అప్పటికే చెప్పిన టైంకి పదినిమిషాలు ఆలస్యంగానే స్టేజిని అలంకరించారు.

కొన్ని వేలమంది హర్ష ధ్వానాల మధ్య చేతులూపారు...

వారికి దండ వెయ్యటానికి గుంపులుగా ఎగబడుతున్నారు. సెక్యూరిటీ ఎంత కంట్రోల్ చేసినా వారిని ఆపటం అసాధ్యమవుతోంది.

విష్ణువర్ధనరావు అంత హడావుడిలోనూ నాని వంక చూశాడు...అతని చేయి ప్యాంట్ జేబులో ఉంది.

విష్ణువర్ధనరావు పోటీచేసే అభ్యర్థులను పరిచయం చేసి వారిని గెలిపించవల్సిందిగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నారు.... మధ్య మధ్యలో వ్యవస్థ మీద ఆవేశపడుతున్నారు.

ఈ దేశంలో వందకి అరవై మంది ఏదో రకంగా బ్రతకగలరు, వారి వారి తెలివి తేటలతో చేతలతో జీవిస్తున్నారు.... మరో ఇరవైశాతం ధనిక వర్గం. వారి గురించి అసలు చింతేలేదు. మిగిలింది ఇరవైశాతం వారే, ఎటూ పాలుపోక, చదివిన చదువుకి సరయిన ఉపాధి లేక, ఆస్థిపాస్తులు లేక అన్ని విధాలా పక్కదారి పడుతున్నారు.

ముందుగా నేను వారి కోసం పని చేస్తాను. వారిని గుర్తించి వారి ...పని చేస్తాను...నాకు తెలిసింది ఒక్కటే, అందరూ హాయిగా బ్రతకాలి, ...టి బ్రతుకు భారం కాకూడదు... అప్పుడు లేచాడు నాని....

అప్పుడే కావాలని స్పీచ్ ఆపాడు విష్ణువర్ధనరావు.....

నాని లేవటం ఆలస్యం..."విష్ణువర్ధనరావు డౌన్‌డౌన్...జిందాబాద్ ...వార్ పీపుల్స్ పార్టీ..." చేతులెత్తి అరిచేశాడు.

కొంతమంది నానిని చూసి నోరు తెరిచారు....

అప్పటికే ఇంటెలిజెన్స్ వాళ్ళు జనాన్ని దూసుకుని వస్తున్నారు. అతన్ని ...నోటిని ఆపటానికి.....

అంతకంటే స్పీడ్‌గా అతను చేతిని తీశాడు.

చుట్టు పక్కల వారికి గుండెలు ఆగినంత పనయ్యింది.

అతని చేతిలో యముడి దున్నపోతులాంటి బాంబు.....

చక్‌మని విసిరాడు.

రెండు చుక్కలు 'ఢీ' కొని రాలిన శకలంలా పైకి ఎగిరిన ఆ బాంబు ...స్టేజ్ దూసుకొచ్చింది.

"ఏయ్ ఏం చేస్తున్నావ్....?" అరిచాడు అప్పటికే ఓ అధికారి.

అయితే ఆలస్యం అయిపోయింది. అతని అరుపు అతనికి కూడా ...నపడనంతగా శబ్దం అయింది.

అతి పెద్ద గ్యాస్ ట్యాంకర్ పేలినట్టు చెవులు మారుమ్రోగిపోయేలా ...మరుక్షణమే భగ్గుమన్నమంట....కెరటాల్లా ఎర్రని నాలుకలతో ...మంటలు ఎగిసిపడ్డాయి.

బాంబు పడ్డ ప్రదేశం సంగతి అటుంచితే చుట్టూ అరవై గజాల మేర ...జనం నుంచున్నట్టే మాడిపోయారు.

ఎవరు ఎవర్ని తొక్కుతున్నారో అర్థంకానంతగా జనం ప్రాణ భయంతో ...పరుగులు తీస్తున్నారు.

ఈ సందట్లో సదేమియా గాళ్ళు దొరికిన వాళ్ళని వారి జేబుల్లో ఉన్నది కాస్త ఊడ బెరుక్కుంటున్నారు. ఈ హడావుడిలో ఓ మనిషిని కూడా ఎత్తి మంటల్లో వేశారు.

ఇంత జరుగుతున్నా అధికారులు మాత్రం స్టేజిమీదున్న వారికి రక్షణ కల్పించటంలో నిమగ్న మయ్యారు....

విష్ణువర్ధనరావు చుట్టూ సెక్యూరిటీ దడికట్టి నడిపించుకు వెళ్ళారు.

జరిగిన ఘోరం.... అప్పటికే నగరం నాలుగు మూలల చేరేగింది. ఒక్కసారిగా నగరం మరిగిపోయింది...

షాపులు బంద్....నగరంలో రోడ్లు బంద్... సిటీ మొత్తం భయం గుప్పెట్లో ఉండిపోయింది.

ఈవినింగ్ ఎడిషన్లు మిషన్స్‌లా పనిచేయటం ప్రారంభించాయి.

విష్ణువర్ధనరావు మాత్రం తన గదిలో ఆనందంగా హుషారుగా ఉన్నాడు.

పులి ముందు పిల్లిలా ఉన్నాడు పి.ఎ....

"చూశావా ఎలా ఉంది? విధ్వంసం గురించి వినటమేగాని చూశావా? మాలాంటి వాళ్ళు తల్చుకుంటే ఏమైనా చెయ్యగలరు" అధికార అహంతో ఎగిసిపడుతూ అన్నాడు.

"అయ్యా......నే అనుకోవటం ఎక్కువయిందని...ఎంతమంది చనిపోయారో తెలీదు...ఎలక్షన్ కమీషన్ దృష్టికి వెళ్ళకుండా ఉండదు...ఇదే జరిగితే ఎలక్షన్స్ వాయిదా వేయచ్చు...."

"రాష్ట్రంలో ఓ చోట జరిగినంత మాత్రాన మొత్తం రాష్ట్రంలో ఎలక్షన్స్ ఆగవు. ఇక్కడ ఆపుతారు అంతేగా, కాని మన పార్టీకి...అన్ని చోట్ల విజయకేతనమే, ఇప్పటికే ప్రజల్లో మన ప్రధాన ప్రత్యర్థి పార్టీ గురించి ఛీత్కారం చేస్తూ ఉంటారు. ఆ పార్టీ గురించి అందరూ ఏవగించుకునే స్థితి కల్పించాను. మన పార్టీమీద ఎలాగూ సానుభూతి వస్తుంది..నా మీటింగ్‌లో

పార్టీ కార్యకర్త చేసిన దానికి మొత్తం ఆ పార్టీనే భ్రష్టుపట్టిపోతోంది. ... ఈ ఎన్నికలలో గెలుస్తాం. కాని ఏ రేంజ్‌లో విజయహారం వరిస్తుందో ...కం చెప్పలేను".

"ఇంతకి ఆనానిగాడేమయ్యాడో....కొంపదీసి వాడుగాని దొరికుంటే ...కే మోసం వస్తుంది...."

విష్ణువర్ధనరావు గట్టిగా నవ్వాడు.

"ఇంతకాలం నా పక్క నున్నావ్, ఆ మాత్రం అర్థం కాలేదా? ...క్యుడు ఎత్తు కూడా ఎదురు తిరుగుద్దేమోగాని, నేను వ్యూహం పన్నితే ...క్ష్యమే, కారణం ఎక్కడా బేలన్స్ ఉంచను అంతాక్లీన్"

"అంటే నానిని....."

"ఎప్పుడో ఆ జనం మధ్యవాడు బాంబువెయ్యగానే అయిపోయాడు, ...న్సర్ బిగించిన మిని రివాల్వర్ బుల్లెట్‌తో.... ఆ తరువాత వాడ్ని ఎత్తి మంటల్లో వెయ్యటం కూడా జరిగిపోయింది...."

"ఇదంతా నాకు కూడా తెలియకుండా"

"వద్దు...నీకెంత వరకు తెలవాలో అంతవరకే తెలుస్తుంది. ...నీ ఎక్కువగా తెలుసుకుంటే నీ పేర్న కూడా ఖర్చురాయాల్సి ...టుంది".

"వద్దు....వద్దు" గొంతులో తడారిపోయి అన్నాడు.

"టేక్ కేర్" అని బాల్కనీలోకి వచ్చాడు.

ఈస్ట్ ఎ.సి.పి.ని దగ్గరికి పిలిచి....

"ఎలా ఉంది సిటీ?"

"అంతా ఓ.కె. సర్, అవాంఛనీయ సంఘటనలేమి జరగలేదు. అంతా ...ట్రోల్‌లోనే ఉంది."

విష్ణువర్ధనరావు టైమ్ చూసుకున్నారు...

గంటన్నర దాటింది.

ఇంతవరకూ మెసేజ్ రాలేదేమిటి?

ధనుంజయ్‌గాడు గాడిదలుకాస్తున్నాడా? లేక అనూ అక్కడే బంధువులతో ఉండిపోయిందా?

సరిగ్గా తన మీటింగ్‌లో నాని బాంబు బ్లాస్ట్ చేసినప్పుడు అదే టైమ్‌కి అక్కడ ధనుంజయ్ అనూ మీదకి వెళ్తాడు.

ఎలాగూ వాడు అనూకి అండగా అడ్డం వస్తాడు.

అప్పుడే ధనుంజయ్‌కి అడ్డం వచ్చినందుకు కసిగా పొడిచేస్తాడు వాడిని, దట్సాల్ అనూ కుప్పకూలిపోయింది. తనకి మేటర్ రావటం ఆలస్యం. కళ్యాణమండపానికి వెళ్ళి కూతుర్ని వోదార్చి తీసుకువస్తాడు. అంతటితో ఆ దరిద్రం కూడా విరగడయిపోతుంది కాని ఇంత గడిచినా?

విష్ణువర్ధనరావులో టెన్షన్ పెరిగింది.

అసహనంగా గోడకున్న గడియారం వంక చూశాడు.

రెండు గంటలు దాటింది. అంటే ధనుంజయ్‌గాడు చెయ్యలేక పోయాడు.

ఏదో అడ్డం వచ్చింది... మరి అమ్మాయి అయినా రావాలిగా..

రాదే....ఇంతసేపా? తన మీటింగ్‌లో జరిగిన హడావుడి 'అనూకి తెలియకుండా ఉండదు.

వెంటనే మేఘంలా వచ్చేస్తుంది. ధనుంజయ్‌గాడు ఏం చేశాడో తెలీదు...అమ్మాయి గురించి మేటర్ లేదు....

ఫోన్ చేద్దామంటే నెట్‌వర్క్ బిజీ...కళ్యాణ మండపం ఉన్న ఏరియా లోతట్టు ప్రాంతం...వర్షం వస్తే అక్కడ ఫోన్‌లు పనిచేయవు.

అంతకు ముందు రోజు కుంభవృష్టికురిసింది.

ఇంకెందుకు పనిచేస్తాయి అవి.

ఎ.సి.పి.ని పిలిచి అడుగుదామా....అనిపించి పిలిచాడు.

ఎలా మొదలు పెట్టాలో అర్థంకాక.

"ఇంతకు ముందు ఎక్కడ చేశారు...?" అడిగాడు.

"రీసెంట్‌గా అపాయింట్ అయ్యాను సర్"

"గుడ్....కొత్తగా వచ్చిన నీకు ఇలాంటి పరిస్థితి వచ్చినప్పుడు నాతోనే తిరగటం నీ వృత్తిని మరింత పటిష్టంగా అమలు చేయటానికి ఉపయోగపడుతుంది. మాలాంటి వాళ్ళ చుట్టూ ఉంటే వచ్చేది షార్ప్‌నెస్ కాదు సోమరితనం"

"నాకు డ్యూటి ఇక్కడేశారు సర్."

"వాళ్ళెవరయ్యా వెయ్యటానికి నేను చెబుతున్నాను పదిమంది కానిస్టేబుల్స్‌ని వేసుకుని నగరం మీదపడు...సిటీని క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో కంట్రోల్ చెయ్యటం తెలుస్తుంది...."

"యస్...సర్...కరెక్ట్" వినయంగా చెప్పాడు.

"మరి వెళ్ళు...." చెప్పాడు విష్ణువర్ధనరావు.

"సారీ సర్ నేను మిమ్మల్ని వదిలి ఒక్క అడుగు కూడా వెయ్యకూడదు. అదే నా మొదటి డ్యూటి....నాపై అధికారుల ఆజ్ఞ నాకు ఆదర్శం....."

"నిజంగా నువ్ పోలీసు వనిపించావ్ పద. నీకు తోడు నేనూ వస్తాను".

"ప్లీజ్ సార్, ఇప్పుడు బైటికెళ్ళకూడదు"

"సిటి అంతా ప్రశాంతంగా ఉందిగా, అయినా నేను భయపడనయ్యా. మరణం మనిషికి ఒక్కసారే వస్తుంది నాలాంటి ధైర్యవంతుడికి, కాని పిరికి వాళ్ళు రోజూ చస్తారు. వాళ్ళు బ్రతికున్న శవాలు...ధైర్యంగా నాతోరా నీ ప్రాణానికి నా ప్రాణం అడ్డు"

"మీటింగ్‌లో అంత విస్ఫోటనం జరిగినా మీరు బైటికెళ్దామంటుంటే ఏం చెప్పాలో తెలియటంలేదు"

"నీకేం తెలియక్కరలా, నువ్ వస్తావా...రావా?"

"రాను సర్"

విష్ణువర్ధనరావు కళ్ళు చప్పున ఎత్తాడు.

"మరోలా భావించవద్దు...నేను రాను. మీరు కూడా వెళ్ళకండి"

"నన్నే శాసిస్తావా?"

"ఎంతమాట సర్...పొరపాటు మాట్లాడితే క్షమించండి..."

"ఈ గుండె ఇలాంటివెన్నో చూసింది. దానికి జంకు లేదుగాని పదవయ్యా, అవతల అమ్మాయి పెళ్ళిమండపంలో చిక్కుకుపోయింది. నేను స్వయంగా నేను తీసుకువస్తాను"

"కానిస్టేబుల్స్‌ని పంపుతాను సర్"

విష్ణువర్ధనరావు చప్పట్లు కొట్టాడు. పి.ఎ. పరుగున వచ్చాడు

"ఏమిటయ్యా ఇతను. నేను ఏం చెబితే దానికి ఎదురు చెబుతాడు"

"అంత సాహసమా?" ఎ.సి.పి. వినమ్రతగా చెప్పాడు.

"అయితే నువ్ ఉండు....నేను ఒక్కడినే వెళ్తాను" కదలబోయాడు

ఎ.సి.పి. స్టిక్ అడ్డం పెట్టాడు.

విష్ణువర్ధనరావు కదిలేవాడు కూడా ఆగిపోయాడు.

ఒక ఎ.సి.పి. తన దారికి అడ్డుగా స్టిక్ పెట్టడమా?

పి.ఎ. అపచారం జరిగినట్టు హడావుడి పడి... "మీ పద్ధతి తెలియటం లేదు. కొంపదీసి మేం హౌస్ అరెస్టుకాదుగా"

"ఛ నోరుముయ్యి" అని కసిరి "ఎంత ధైర్యం....నా కు అడ్డంగా....నిన్ను" హుంకరించాడు.

"మీరు బైటికి రాకూడదు. సెక్యూరిటీ ప్రాబ్లెమ్ మీకు అర్థం కావటంలేదు."

"ఓరి మీ సెక్యూరిటీ తగలెయ్య. అసలు కమీషనర్ ఎక్కడ?" అరిచాడు

ఎ.సి.పి. సమాధానంగా తలవంచుకున్నాడు.

విష్ణువర్ధనరావుకి మొదటిసారి అనుమానం వచ్చింది.

"ఏమైంది అమ్మాయికి ఏం కాలేదుకదా?"

ఎ.సి.పి.స్టిక్ కిందికి దించాడు.

"సమాధానం చెప్పు....ఏమైంది" ఊపేశాడు.

"అది...అది...." చెప్పలేకపోయినాడు ఎ.సి.పి.

విష్ణువర్ధనరావు తల తిరిగిపోతోంది. ఏదో అయింది. లేదంటే తనని …దు...

"అనూకి ఏమైంది?" పీలగా అడిగాడు...ఒంట్లో బి.పి. ఒక్కసారిగా …గింది.

"మీరు ఆవేశపడొద్దు...ప్రస్తుతం హాస్పిటల్‌లో ఉన్నారు. మీ శత్రువులు …మ్మల్నేమి చెయ్యలేక మీ అమ్మాయిని పొడిచారు. మీటింగ్‌లో బాంబు …స్ట్ జరిగిన పదినిమిషాలకి అక్కడ పెళ్ళి మంటపంలో జరిగిందా …రం...ప్రస్తుతం ఉన్న పొజిషన్‌లో మీరు బైటకి వెళ్ళడం అంత …పదికాదని ఇంటెలిజెన్స్ వారి రిపోర్ట్."

విష్ణువర్ధనరావుకి ఒక్కసారిగా కళ్ళు తిరగటం ప్రారంభించాయి. …నని పొడిచారా?....హాస్పిటల్‌లో ఉందా...

మొదలు నరికిన చెట్టులా కూలబడిపోయాడు.

★ ★ ★ ★ ★

"ఈరోజు మా అమ్మగారివైపు బంధువులని పరిచయం చేస్తాను. …ఙింగ్ తాలూకు అనుభూతిని చక్కగా పంచుతారు. కమాన్ డ్రస్ సెలక్ట్ …యి" డోర్స్ ఓపన్ చేసి చెప్పింది అనూ.

నిలువెత్తు బీరువాలో కిక్కిరిసి ఉన్నాయి.

అన్నీ మోడరన్ డ్రస్సులతో పాటు చీరలు కూడా...అనూ శారీలు …క్కువ కడుతుంది.

ఎక్కువ డ్రస్సులే....కాని ఆ బీరువాలో అన్నీ చీరలే....రెండు మూడు …రసలు తప్ప...

"ఇది అమ్మ బీరువా....? ఈ శారీస్ అన్నీ అమ్మవే. అమ్మ గుర్తొచ్చినప్పుడు ఈ బీరువా వోపెన్ చేసి గంటలు, గంటలు చూస్తుండిపోతాను. ఏమిటో నా దురదృష్టం ఇష్టపడిన అందరూ దూరమవుతున్నారు."

అనూ మూడ్ మార్చటం కోసం చప్పున అన్నాడు.

"మంచి మిడ్డీ వేసుకో అనూ... పెళ్ళిలో మొత్తం అదిరిపోతారు."

అనూ నవ్వి పట్టుచీర తీసుకుంది.

చీరమార్చుకునే టేకు చెక్క స్టాండ్ పక్కకెళ్ళి పావు గంటలో తిరిగి వచ్చింది.

అనూని రెండు కళ్ళతో తనివితీరా చూసుకున్నాడు.

"ఈ చీరలో 'అమ్మోరు'లా ఉన్నావ్ ఎంత పెద్దరికం. మరెంత గంభీరం...రెంటికి తగ్గ హుందాతనం"

అనూ బీరువాలోంచి నగల పెట్టె తీసింది. ఏనుగుదంతంతో చేసిన ఆ బాక్స్ తెరవగానే కళ్ళు జిగేల్మన్నాయి.

దాదాపు వజ్రాల నగలే....

"ఇవన్నీ అమ్మవి, కాని అమ్మ ఒక్కసారి కూడా ఇందులో ఏదీ ధరించలేదు. అప్పుడు డాడీ ఓ సాధారణ కార్యకర్త... ఆ తరువాత అంచెలంచెలుగా ఎదుగుతూ వచ్చారు. ప్రతి సంవత్సరం అమ్మపేరుతో ఓ నగకొంటారు డాడీ...ఆ రోజు అమ్మ ఫోటోకి అలంకరించి, ఆ రోజంతా ఒంటరిగా గడిపేస్తాం."

అనూ భుజంమీద చెయ్యేసి ఆర్ద్రతగా నొక్కాడు.

"ప్రేమని ఎంత బాగా తెలపచ్చో....మిమ్మల్ని చూసి నేర్చుకోవాలి"

అనూ కళ్ళలో తిరిగిన నీళ్ళని టర్కీటవల్‌తో తుడుచుకుని, నగలు ధరించింది. తను స్ప్రే చేసుకుని, అతనికి కొట్టి..... రెడీ అంది.

"మరి డాడి"

"ఈ టైమ్‌లో నిజాం గ్రౌండ్స్‌లో ఉండి ఉంటారు. ఆయనకి లాస్ట్‌మీటింగ్ సో....వారు రారు..మనమిద్దరమే త్వరగా పద. పెళ్ళి మండపం ముందు కూర్చుని సంప్రదాయ పద్ధతిలో జరిగే పెళ్ళి తంతుని అలాగే చూస్తూ చివరి వరకూ ఉండాలని నా కోరిక. అది నీతో కలిసి తీర్చుకుంటాను".

......

....

....

కళ్యాణ మండపం దగ్గరికి అయిదు నిమిషాల్లో జీపు చేరుతుందనగా...

"అనూ ఏమిటో తెలీని ఉద్వేగంగా ఉంది దేనికో" అన్నాడు.

"నాకూ అలానే ఉంది...ఏదో అవ్వబోతుందనిపిస్తోంది."

"ఏమవుతుందంటావు"

"పెళ్ళిపీటల మధ్య ఆ దంపతుల స్థానాన్నే మనల్ని కూర్చోబెట్టేంత పను మాత్రం జరగదు"

"ఇంక నయం వస్తూ బియ్యం కూడా తెచ్చుకోవాల్సింది అన్నావుకాదు"

"ఏయ్ అవి దేనికి"

"తలంబ్రాలకి....నేను అప్పట్లో అనుకునేవాడిని అనూ, నిన్ను పెళ్ళాడే ఆ రోజు పన్నెండుగురు వేదపండితులతో వేదమంత్రాలు చదివించి ...బియ్యంతో తలంబ్రాలు పోసుకోవాలని"

"ఇంకా నయం టన్ను అనుకోలేదు. అప్పుడు తలంబ్రాల్లోనే సజీవ సమాధి అయ్యేవాళ్ళం"

"ష్ ఏమిటా మాటలు, శుభమా అని పెళ్ళికొస్తు, పైన తథాస్తు దేవతలుంటారు. అమంగళం అప్రతిహతమవుగాక"

అనూ నవ్వి కారుని మండపంలోనికి పోనిచ్చింది.

సెక్యూరిటీ జీప్ మండపం బయట ఆగింది.... వాళ్ళు దిగి పొజిషన్స్

చూసుకుంటున్నారు. వారికి ముందే ఇన్‌స్ట్రక్షన్స్ మండపం బయట ఉండమని-

అల్లంత దూరంలోనే చూశాడు అనూ కారుని ధనుంజయ్, స్ప్రింగులా లేచాడు. కళ్యాణమండపానికి కారు పార్కింగ్ బ్యాక్‌సైడ్ అప్పటికే చాలా కార్లు వచ్చి ఉన్నాయి.

పార్కింగ్ ఎడ్జెస్టు అవటం కష్టమే, కాని అనూ కారుకి ఆ ప్రాబ్లెమ్ లేకుండా....ఎప్పట్నించో అక్కడ ఉండే...ఓ ప్లేస్ ఖాళీగా ఉంచాడు...అక్కడయితేనే తన పని ఈజీ....

అనూ కారుకి ఎదురొచ్చి "మేడమ్ ఆ చివరపెట్టండి" చెప్తూ చూపించి.

"అంత లోపలికా" అని స్లోచేసి కార్లమధ్యగా పోనిచ్చింది. ధనుంజయ్ కారువెనకే పరుగెత్తుకు వచ్చాడు.

అనూ విండోస్‌వేసి కారు లాక్ చేసింది.

ధనుంజయ్ చూచుకున్నాడు... ఎవ్రిథింగ్ ఈజ్ ఓ.కె.

వ్యానిటీబ్యాగ్‌లోంచి యాభై తీసి ధనుంజయ్ కిచ్చింది. ధనుంజయ్ దాన్ని అందుకుని వంగి నమస్కరించాడు.

అనూ కదలబోతుండగా "వన్ మినిట్ మేడమ్" అని బ్యాక్ జేబులో చేయిపెట్టాడు.

అనూ, అతను విస్మయంగా చూశారు. ఎందుకాగమన్నాడు ఏం తీస్తున్నాడు బ్యాక్ పాకెట్ నుంచి.

వారిని అట్టే ఎక్కువ సేపు టెన్షన్ పెట్టకుండానే తీశాడు.

"డాగర్" తీసి అనూ కంఠనానికి పెట్టాడు చటుక్కున.

"నగలన్నీ తీయి" చెప్పాడు కూల్‌గా.

అప్పుడు కదిలాడు, జరిగింది అర్థమై, ఆవేశం నశాళాన్ని దాటింది. బిగించిన పిడికిలి అతని కంటి ముందు కదిలింది.

అది వెళ్ళి ధనుంజయ్ దవడకి తగిలింది.

మొత్తం పళ్ళు కదిలాయి చిగుళ్ళు చిట్లాయి.

ధనుంజయ్ ఆ దెబ్బకి దిమ్మెరపోయి, క్షణంలో తేరుకుని "నన్నే ...వా నిన్ను" అని అటుకేసి తిరిగాడు.

చేతిలో డాగర్‌ని అతనివైపు ఝళిపిస్తూ కదిలాడు.

అనూ స్లో మోషన్‌లా కదిలింది. ధనుంజయ్‌ని ఆపటానికి చేయి ...దుకు చాచింది. అతను విదిలించికొట్టి ఒక్కసారి డాగర్ ఉన్న చేతిని ...అని వూపుగా ముందుకి పోనిచ్చాడు సరిగ్గా అతని గుండెవైపుగా.

అనూకి ఆ మూవెంట్ అర్థమయింది. తన మనూని ...పోతున్నాడు. వేగంగా కదిలింది. వెళ్ళి కారుని అనుకుని నిలబడ్డ అతనికి ...గా వెళ్ళి నిలబడింది.

ధనుంజయ్ కూడా ఊహించలేదు ఆమె అలా వచ్చి నిలబడుతుందని ...ంచేసరికి కస్సున దిగింది డాగర్ అనూ కడుపులోకి.

"ఆవ్" బిడ్డ బయటికొచ్చేటప్పుడు ఎగిరిపడే స్త్రీయే అయింది.

"అనూ" అరిచాడు దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా.

ధనుంజయ్‌కి షివరింగ్ వచ్చినట్లు అల్లాడిపోయాడు. చంపాల్సింది ...నీ, కాని తను ఈవిడని, ఈ సంగతి విష్ణువర్ధనరావుకి తెలిస్తే? రక్త ...రణ పెరిగింది.

ఏమైనా వారు బ్రతకకూడదు. కనీసం అదయినా చెయ్యాలి.... కాలి ...ట్లోంచి పెన్ నైఫ్ తీశాడు.

అవతల దూరంగా కొంతమంది పరుగెత్తుకువస్తున్నారు.

"అనూ" అని ఆకులా కదిలిపోతున్నాడు. అనూకి కళ్ళలో ప్రాణాలు ...స్తోయి, ఏదో చెప్పాలన్న తపన. ఏదీ చెప్పలేని అశక్తత అలాంటప్పుడు ...లా అనూ మెదడు పనిచేసింది. అతను.... ఆ దుర్మార్గుడు, పెన్ నైఫ్‌తో ...పటానికి సిద్ధమవుతున్నాడు.

ఎక్కణ్నించి వచ్చిందోగాని పిచ్చి ఆవేశం వచ్చింది. కడుపులో దిగిన దాగర్‌ని లాగింది.

ఫౌంటెన్ నుంచి వచ్చే ధారలా లేచింది. రక్తంతో తడిసిన దాగర్ ఆవేశంగా వస్తున్న ధనుంజయ్ గుండెల్లో పొడిచింది.

ధనుంజయ్ కనీసం కేకకూడా పెట్టలేదు...అంత బలంగా, సరిగ్గా గుండెల్లో దిగిందేమో....అలాగే కూలిపోయాడు. అనూనే నిర్విణ్ణంగా చూస్తూ....

సెక్యూరిటి వాళ్ళు చాలా మామూలుగా అంతా అయిపోయాక పరిగెత్తుకు వచ్చారు.

ఆ తరువాత అనూ వాలిపోయింది. అతని చేతుల్లో...

★ ★ ★ ★ ★

అదీ సర్ జరిగింది. కేవలం రెండు నిమిషాల్లో అంతా జరిగింది. సెక్యూరిటి ఉండి కూడా ఏమీ చెయ్యలేకపోయారు. శత్రువులు మీ మూమెంట్స్‌ని ప్రతిక్షణం గమనిస్తున్నారు.... "అందుకే ఇలాంటి పొజిషన్లో మిమ్మల్ని బైటకెళ్ళనీయకూడదని...."

"అనూ....అనూని.....పొడిచాడా?" స్వగతంలో అన్నాడు విష్ణువర్ధనరావు.

ప్రస్తుతం పదిమంది డాక్టర్లు ట్రీట్ చేస్తున్నారు. పది నిమిషాల క్రితం వచ్చిన రిపోర్ట్ ప్రకారం ఏమీ లేదని, కాని"

"ఆ....కాని...."

"ఆమె ప్రస్తుతం డీప్ షాక్‌లో ఉంది. ఎప్పుడు ఈ లోకంలోకి వస్తుందో చెప్పలేమంటున్నారు.... రోజులు కావచ్చు. నెలలు కావచ్చు... ప్రాణానికి మాత్రం భయంలేదు..."

"ఇదంతా దృష్టిలో ఉంచుకునే మిమ్మల్ని వద్దంటున్నాను...శత్రువులకి

...సారి ఛాన్స్ ఇవ్వకూడదు....కొద్ది టైమ్‌లోనే మొత్తం ఘోరాలకి కారకుల్ని ...చేస్తాం......"

"నీ దగ్గర రివాల్వర్ ఉందా?"

"సర్"

"ఒక్కసారి ఇవ్వు...పర్వాలేదు ఇవ్వు"

ఏ.సి.పి. తీసి ఇచ్చాడు. దాన్ని అతనికి గురిపెట్టి..... "నిన్ను ఇక్కడే కాల్చిపారేస్తాను. నీ పెళ్ళాం·బిడ్డలకి విషయం తెలిస్తే, ఇంత ...లో కూడా ఏ వాహనం దొరక్క పోయినా పరిగెత్తుకుని వస్తారు. ...?"

"సర్...అది"

"నీయవ్వ...అవతల నా కూతురు చావు బ్రతుకుల్లో ఉంటే ప్రజలకి ...ష్ అరురోజుల తరువాత ఇచ్చినట్టు నాకు ఆరుగంటల తరువాత ...నా? ఎవడ్రా నా మీదకి వచ్చేంత మొనగాడు. నా సెక్యూరిటీ నేను ...కోగలను పద...." ఆజ్ఞాపించాడు రివాల్వర్ అతని వైపు విసిరి....

★ ★ ★ ★ ★

అనూని ఇన్‌టెన్సివ్ కేర్‌రూమ్‌లో ఉంచారు. అద్దంలోంచి ...ల్సిందే... విష్ణువర్ధనరావు కళ్ళలోంచి కన్నీళ్ళు బొటబొటాకారాయి.

అతనెంత పిచ్చి రాక్షస అంశ కలవాడయినా కూతురి విషయంలో ...లేక్, అతనికీ ప్రపంచంలో మిగిలింది, నా అనుకునే ఆమే..... అందుకే ...చేసినా దాని సుఖం కోసమే అనుకుంటాడు.

ఒక్క రోజు చూడకపోయినా అతలా-కుతలం అవుతాడు.

అతడు మంచివాడు కాదు, మంచి రాజకీయ వేత్త కాకపోవచ్చు. ...మంచి తండ్రి.... కూతురి సుఖం కోరుకునే సగటు మనస్తత్వం గల ...డు. అందుకే అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకుంటాడు, తన పిల్ల పదిమంది ఉన్న

ఇంటిలోకి వెళ్ళాలి. తన ఇంట్లో కోల్పోయినవన్నీ అత్తగారింట్లో మరుదుల, మరదళ్ళు, వదినల మధ్య తీరాలి.

ఆ ఆశ అతనికి ఆడియాసే అయింది. తను కన్న కలలు కల్లల గానే మిగిల్చి ప్రస్తుతం ఈ స్థితిలో...

ఒక్కసారిగా గుండెలో వ్యధ తోసుకొచ్చింది.

"అనూ" విలవిల లాడాడు.

"ఊర్కోండి సర్, అనూకి ఏమవ్వదు" చెప్పాడు విష్ణువర్ధనరావు మీద చెయ్యేసి కొన్ని వేల మెగావాట్ల విద్యుత్తు తగిలినట్టు షాక్ అయ్యాడు. సింహ గాండ్రింపులా గుసపెట్టాడు.

వాడ్ని అక్కడికక్కడే చంపేసి నమిలేయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది. అసలు వాడివల్లే అది యిలా అయింది.

పీక కోసి రక్తం తాగితే, మళ్ళీ జన్మ ఎత్తి వస్తాడనిపించింది. అప్పుడు ఆ వయసులో ఆ వృద్ధాప్యంలో కూడా అనూకి మనశ్శాంతి మిగల్చదు.

"ఏంటి సార్ ఆ చూపులు - పెద్దవారు మీరు కూడా ఇలా అయితే ఎలా. అనూకి ఏమీ కాదు. రెండు రోజుల్లో మామూలవుతుంది"

విష్ణువర్ధనరావు తలవూపి డాక్టర్‌ని దగ్గరికి రమ్మన్నారు.

"నేను యిక్కడ ఉండటానికి అభ్యంతరం ఏమైనా ఉందా?"

"ఎంతమాట....." డాక్టర్ చేతులు కట్టుకున్నంత పనిచేసి చెప్పాడు.

"సర్ సెక్యూరిటీ..." చెప్పబోయాడు.

విష్ణువర్ధనరావు కళ్ళతో చూశాడు.

"ఓ.కె. - ఓ.కె.సార్" చెబుతూ వెనక్కి అడుగేశాడు.

"నన్ను ఎవ్వరూ డిస్టర్బ్ చెయ్యకండి" చెప్పాడు వోరగా వేసి ఉన్న కుర్చీల్లో ఓ దాంట్లో కూలబడుతూ....

★ ★ ★ ★ ★

రెండు రోజులు గడిచాయి.

అనూలో మార్పులేదు...విష్ణువర్ధనరావులో కదలికలేదు. అలాగే ఉన్నాడు అనూని, అవతల పోలింగ్ జరుగుతోంది. కనీసం బైటికి కూడా వెళ్ళకూడదు.

పి.ఎ.వచ్చి చెబుతుంటే చేయి ఎత్తి చూపించాడు మాట్లాడొద్దని.

మరునటిరోజు సాయంత్రం పి.ఎ.భయపడుతూ వచ్చి నిలబడ్డాడు.

విష్ణువర్ధనరావు దగ్గరికి రమ్మన్నాడు.

"తొలి ఫలితం ప్రకటించారు...."

"చెప్పు"

"మన అభ్యర్థే.....తొలిబోణీ మనదే కాని...."

"ఆc....కాని నసపెట్టకు ఏమిటి?"

"ఓట్ల లెక్కింపు జరుగుతున్న అన్ని నియోజక వర్గాల్లో మన అభ్యర్థులు చాలా వెనుకబడి ఉన్నారు."

"నిజమా?" విష్ణువర్ధనరావు లేచారు.

విజయం ఖచ్చితంగా మనదే అని నిశ్చింతగా ఉన్న సమయంలో అపజయం ఎదురయితే కలిగే షాక్ విష్ణువర్ధనరావులో స్పష్టంగా కనిపించింది.

"ఎలా జరిగింది... సరైన ఇన్ఫర్మేషనేనా?"

"మీరు నిలబడ్డ రెండు నియోజకవర్గాల్లో ప్రస్తుతం అపొజిషన్ అభ్యర్థులే అధిక్యతలో ఉన్నారు! పదినిమిషాలవరకూ పదహారువేల ఓట్ల ఆధిక్యతతో...."

విష్ణువర్ధనరావు భారంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. నిస్సత్తువ మరింత పెరిగింది...ఇంత దారుణంగా తనమీద యాంటీ ఉందా? తనంత అద్భుతం చేసినా చివరికి ఇలా?

"ఓటర్ మీద మన ప్రచారం, డబ్బు, చేసిన ట్రిక్కులు ఏవీ పని

చేయలేదు.... మనకి కనీసం ప్రతిపక్షస్థానం కూడా రాదేమోనని రాజకీయ పండితులు అప్పుడే జోస్యం చెబుతున్నారు"

"పీపుల్స్ పార్టీ ఎన్ని స్థానాలలో మెజారిటీగా ఉంది"

"నూట అరవై..."

"మనం...."

"ఇరవై ఎనిమిది..."

"బైట మన వాళ్ళని పిలువ్...."

"ఎవరూ లేరు సర్..."

"ఎవరూ లేరా?"

"అందులో ఆశ్చర్యమేముంది. పార్టీ బలహీనపడింది. ఎలక్షన్స్‌లో దారుణంగా పరువుపోయింది. అందుకే వెళ్ళిపోయారు...అందులో గొప్ప విశేషం ఏముంది లెండి.... వాళ్ళంతా అవకాశవాదులు...."

"వదిలేయి...నా స్థానంలో ఉన్నవాడికి విజయం వచ్చినా ఘోరపరాజయం వచ్చినా తట్టుకునే శక్తి ఉండాలి. ఇది ఆటకాదు. నెంబర్‌వన్ స్థానం నుంచి తప్పుకోవాల్సి వచ్చినప్పుడు ఛోరున ఏడ్వడానికి రాజకీయం కొత్త గవర్నమెంట్ ఫామ్ అయినా పదినెల్లో పడగొట్టగలను.

"మళ్ళీ నన్నెప్పుడు కలవమంటారు"

విష్ణువర్ధనరావు మొహం చిట్లించాడు.

"నాకూ శెలవిప్పించండి ఏదో నా బ్రతుకు తెరువు....మరోచోట"

"అంటే అప్పుడే వాళ్ళు నిన్ను కొనేశారన్నమాట....గుడ్,నేను నేర్పిన విద్యేగా క్యారీ ఆన్" చెప్పాడు తలపక్కకి తిప్పుకుని...

పి.ఎ. విష్‌చేసి వెళ్ళబోతుంటే చెప్పాడు.

"వెళితే వెళ్ళావ్,నీ గొంతెమ్మ కోర్కెలు నీవి. కాని, నా గురించి"

"ఎంతమాట...తిన్నింటికే ద్రోహమా? నే ఎప్పుడు మీ భృత్యుడినే..."

"వద్దు...మళ్ళీ నాకు అధికారం చేతికొచ్చాక వంగి వుండువ్‌గాని, ...వెళ్ళు..."

పి.ఎ. వెళ్ళిపోయాక! తలపట్టుకున్నాడు. తలంతా ఒకటే నొప్పి.... ...గా కణతని రుద్దుకున్నాడు...కారిడార్‌లోకి వచ్చాడు.

ఎ.సి.పి. ఎదురొచ్చాడు...

"నీకింకా నా సేవ నుంచి రిలీవ్ రాలేదా?"

"కొత్త గవర్నమెంట్ ఇంకా ఫామ్ అవ్వాలిగా" నవ్వాడు ఎ.సి.పి.

విష్ణువర్ధనరావు నేరుగా డాక్టర్ గదిలోకి వెళ్ళాడు.

ఆయన్ని చూస్తూనే సాదరంగా ఆహ్వానించి....

"చాలా బాధపడుతున్నాను"

"దేనికి"

"ఇంత దారుణంగా ఓడిపోవటం అది కూడా మీ నాయకత్వంలో"

"మీ కుందేమోగాని నాకులేదు..."

"ఇప్పటికి అరవై నియోజకవర్గాల్లో మీ పార్టీ....."

"డాక్టర్ ప్లీజ్...నేను మానసికంగా ఎప్పుడో వదిలేశాను. అమ్మాయి ...ంది చెప్పండి..."

"ఇప్పుడేమి చెప్పలేనుసర్. అయిదారు రోజులు గడవాలి"

"పోనీ విదేశాలకి తీసుకెళ్తాను...నేనూ కొంత కాలం అక్కడ ...వసిస్తాను...."

"అయితే ఇప్పుడే నేను అమెరికాలో ఉన్న రాబర్ట్‌సన్‌తో మాట్లాడతాను"

విష్ణువర్ధనరావు లేచి బైటికొచ్చారు. నక్షత్రకుడిలా ఎ.సి.పి. వదలలేదు.

"సర్.....మీకు ఫోన్" చెప్పాడు.

రిసెప్షన్ దగ్గరికెళ్ళి రిసీవర్ తీసుకున్నాడు.

అవతల చెప్పేదంతా విని..."వూఁ.....వూఁ" అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

"ఏమిటి సర్....."

"మామూలే పార్టీ సభ్యత్వానికి కూడా రాజీనామా చెయ్యమంటున్నారు పార్టీ ఓటమి నా వ్యక్తిగతం వల్లనే వోడిపోయిందంటున్నారు."

"నేను పైన రెస్ట్ తీసుకుంటాను. ఎవరొచ్చినా పంపద్దు" అని పైకి వెళ్ళబోయాడు.

అప్పుడే పరుగెత్తుకు వస్తున్న సవ్వడికి తల పక్కకి తిప్పాడు అతను...

కళ్ళతో ఉరిమి చూశాడు.

"సర్....అనూ ఎగిరెగిరి పడుతోంది.....అంతమంది డాక్టర్స్ ఏమి చేసినా ఆమె రొప్పు ఆపటం లేదు..చీఫ్ డాక్టర్‌ని రమ్మనండి"

విష్ణువర్ధనరావు పరుగులాంటి నడకతో గదిలోకి వెళ్ళాడు.

"సర్ అమ్మాయి..."

"వాట్ హేపండ్ ఏమయింది?"

"అనూ ఎగిరెగిరి పడుతోందట"

ఆయన హడావుడిగా నడిచి ఇంటెన్సివ్‌కేర్‌లోకి వెళ్ళారు. బైట ఊపిరి బిగపెట్టి చూస్తున్నారు.

బాటిల్స్‌కి పెట్టిన ట్యూబ్‌లు తెగేలా కొట్టుకుంటోంది.... పెదాలు కదులుతున్నాయి. ఏమీ వినపడటం లేదు.

నా కన్నతల్లి తనని కలవరించటం లేదుకదా?

విష్ణువర్ధనరావు గ్లాస్‌డోర్ తెరుచుకొని లోనికెళ్ళాడు.

"వ.....ద్దు....చంపద్దు....నా మనూని చం....పద్దు.....ఏ....య్.... డాడీ...మనూ....డా.....డీ...."

అరగంట శ్రమ పడితేగాని రిలాక్స్ అవలేదు.

"సారీసర్, మళ్ళీ కోమాలోకి వెళ్ళారు.... బాగా మెంటల్‌గా బ్యాలెన్స్ తప్పింది... పైగా కడుపులో బాగా దిగింది డాగర్...కొన్ని నరాలు బాగా చితికిపోయాయి"

"ఇక్కడొద్దు డాక్టర్ ఫారెన్ తీసుకెళ్తాను"

"అలాగే కాని ఇప్పుడున్న పరిస్థితిలో కదిలించటం అంత చిదికాదు ఒక్క నాలుగు రోజులాగండి....."

"అయితే ఎల్లుండి ఫ్లయిట్‌కి బుక్ చేస్తాను"

"చిన్న సలహా...వెళుతూ అతన్ని కూడా తీసుకెళ్ళండి....జరిగిందాన్ని అతన్ని కాపాడటం కోసం తన ప్రాణాన్ని కూడా లెక్క చెయ్యలేదు. నుంచి బైటికి రాగానే అతన్ని అడగొచ్చు...పక్కనే లేకపోతే మళ్ళీ టెన్షన్....."

విష్ణువర్ధనరావు అటుకేసి చూశాడు.

నిర్వికారంగా చూస్తూ నిలబడి ఉన్నాడు....

"ఎల్లుండి ఈవినింగ్ ఫ్లయిట్‌కి మూడు టిక్కెట్స్"

"చాలా కష్టంసర్ ఆల్‌రెడీ ఫుల్...మీకు అమ్మాయిగారికైతే నో ప్రాబ్లమ్ అతనికి"

"మాతో అతనూ వస్తున్నాడు. అంతగా కుదరకపోతే ప్రైవేట్ హనాన్ని ఎరేంజ్ చేయ్. ఎంతయినా పర్వాలేదు...అసలొద్దులే, నేనే మంచి ట్ కంపెనీతో మాట్లాడి ఫ్లయిట్ ఎరేంజ్ చేసుకుంటాను"

చెప్పి అతన్ని పంపేక బెల్‌కొట్టాడు.

గదిలోకి బాయ్ రావాలి కాని వచ్చింది పోలీసు అధికారి....

నార్త్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ పీపుల్స్ పార్టీ ప్రమాణ స్వీకారం పూర్తి న గంటకే కమీషనర్ మారిపోయాడా?

"మీరు...."

"డ్యూటీలో వచ్చానుసర్....అరెస్ట్ వారెంట్ ఇష్యూ అయింది"

"నన్ను అరెస్టు చేస్తావా? ఎంత ధైర్యం నీకు"

"ఎవరు సర్ మీరు"

"అవును ఎవరు?....."

రెండు రోజులవరకూ కింగ్ కాని నేడు జీరో...... తన వెనుక పార్టీ లేదు. అధికారం లేదు. అసలు తాను కార్యకర్త కూడా కాదు.

పాపం చనిపోయి ఆ మహానుభావుడు ఆ మనసు కవి ఎక్కడున్నారో! 'ఏ నిమిషానికి ఏమి జరుగునో ఎవరూహించెదరు' అన్నారు ఎంత వాస్తవం.

"నన్ను అరెస్టు చెయ్యటానికి కారణం..."

"మీ అమ్మాయి మీద హత్యా ప్రయత్నంలోనూ, మీ మీటింగ్‌లో జరిగిన ప్రేలుడులోనూ మీ హస్తముందని, ఆ రెండు మీ రాజకీయ అభివృద్ధి కోసం మీరు సృష్టించిన వేసని అభియోగం"

"అని ఎవరు చెప్పారు"

"మీ ఒకప్పటి పి.ఎ.నే"

"వాడా? వాడు చెప్పాడా?"

"స్వయంగా ప్రెస్‌మీట్ పెట్టి మరి ప్రజల్లో సింపతి కోసం, మీరే స్వయంగా మీ అమ్మాయిని హత్య చేయించబోయారట దానికి పాపం ధనుంజయ్‌ని ఉపయోగించారట.... మీ లాంటి వాళ్ళ దగ్గర పనిచేయటం అసహ్యమనిపించి పక్కకి వచ్చానని చెప్పాడు. అలాంటి వార్ని చట్టానికి పట్టివ్వటం సిటిజన్‌గా తన ధర్మమని స్టేట్‌మెంట్ రాసిచ్చాడు. హైకోర్టు ఛీఫ్‌జస్టిస్ మీకు అరెస్టు వారెంట్ ఇష్యూ చేశారు".

విష్ణువర్ధనరావు నవ్వాడు.

"నా కూతుర్ని నేనే చంపమన్నానా?.....గుడ్.....వాడు...ఆ పి.ఎ.ని రోడ్డుమీద తిరుగుతున్న వాడిని తీసుకొచ్చి పక్కన పెట్టుకున్నాను. నేను చేసిన ప్రతి పాపం వాడికి తెలుసు. అవన్నీ చెప్పినా నేను బాధపడే వాడిని కాను. ఇంత అబద్ధమా? అన్నం పెట్టిన వాడి సంగతి వదిలేయండి. గొంతులో మంచి నీళ్ళు పోసిన అపరచితుడ్ని కూడా దేవుడిలా చూస్తాం..అలాంటిది అంత చేసినా.... వాడు..." అని విరక్తిగా నవ్వి –

"కానివ్వండి మీ డ్యూటీ మీది..మా లాయర్‌కి ఫోన్ చేసుకోవచ్చా.."

"తప్పకుండా అది మీ హక్కు"

విష్ణువర్ధనరావు లేచాడు.

పర్సనల్ రూమ్ నుంచి బైటికి వస్తూనే విలేఖర్లు కెమెరాలకి చక ...పని చెప్పారు.

"మీ మీద అభియోగాలన్నీ ప్రస్తుత అధికార పార్టీ కక్షసాధింపు చర్యగా ...న్న వేసని మీరు భావిస్తున్నారా?"

"పార్టీ నుంచి మీరు సస్పెండ్ అయ్యారుకదా? ఈ సమయంలో మీ ...ర్టీ గురించి అభిప్రాయం. మీ అమ్మాయినే మీరు చంపమనటం ...టిసీచం.... వీటన్నింటికి ప్రజలకి ఏం సమాధానం చెబుతారు."

విష్ణువర్ధనరావు ఏ సమాధానం చెప్పకుండా నడిచి వెళ్ళారు.

* * * * *

మరుసటి రోజు కోర్టులో రాష్ట్రపు అతిపెద్ద క్రిమినల్ లాయర్ ...గోలరావు విష్ణువర్ధనరావుకి బెయిల్ ఇవ్వవలసిందిగా అభ్యర్థించాడు. ...క్లయింట్ నిర్దోషని, కొత్త ప్రభుత్వం ఆయన మీద సాధింపు చర్య ...పట్టిందని, ఈ ప్రపంచంలో ఏ తండ్రీ స్వంత కూతురుని చంపమనడని ...పైగా తన క్లయింట్‌కి ఒక్కతే కూతురని, భార్యకూడా లేని ఆయన ...తురిని ఎలా చంపించగలడని ఆయన పి.ఎ. చెప్పిందంతా పచ్చి ...ద్ధమని నిరూపించుకునే అవకాశం ఇస్తూ బెయిల్ ఇవ్వవలసిందిగా పదే ...దే ఆర్గ్యూ చేస్తూ ధర్మస్థానానికి విన్నవించుకున్నాడు. మధ్యాహ్నం ...రెండుగంటలకి బెయిల్ మంజూరు అయింది.అయిదు లక్షల ...పూచీకత్తుమీద, దేశం విడిచి పోరాదనే కండిషన్ విధిస్తూ మరీ బెయిల్ ...మంజూరు అయింది.

విష్ణువర్ధనరావు బైటకి రాగానే లాయరు ఎదురొచ్చి...

"సారీ సార్..."

మీకు బెయిల్ ఇచ్చేలా వాదించగలిగానేగాని, విదేశాలకి వెళ్ళే అనుమతి సంపాదించలేకపోయాను".

"మరోసారి ట్రై చేయ్ అవసరమయితే నా ఆస్తులన్నీ సెక్యూరిటీగా పెడతాను. కాని ఫారెన్ వెళ్ళాలి నా కూతురిని దక్కించుకోవాలి."

"కోర్టు మీకు చట్టపరిధిలోనే ఆంక్షలు విధించింది. ఈ కేసులో విదేశాలకి వెళ్ళే అవకాశం ఏ లూప్ పాయింట్ ద్వారా లేదు"

"ఈ కేసు తేలే వరకూ అది సాధ్యం కాదా?"

"యస్ సార్" చెప్పాడు లాయరు.

"ఆ పి.ఎ.పోతే..."

"సర్..."

"జమీన్ చనిపోతే"

"మీ మెడకి మరింత ఉచ్చు బిగుసుకుంటుంది. అసలే మీ టైమ్ బాగోలేదు. ఆవేశంలో ఏ పని చేసినా అది తిరిగి మీకే తగులుతుంది"

"ఇంత కంటే పెద్దగా నష్టపొయ్యేది ఏమీ ఉండదుగా. అయితే మీరనుకున్నట్టు నేను పి.ఎ.ని కాదు చంపేది"

"మరి" నోరు తెరిచాడు లాయరు...

* * * * *

అతన్ని!

వాడ్ని చంపాలి...అన్నింటికీ వాడే కారణం. పదవి, పరువు,మనశ్శాంతి అన్నీ కోల్పోయేలా చేసినవాడ్ని....

మళ్ళీ మరోసారి జన్మ ఎత్తాలంటే వణికిపోయేలా ఆ సృష్టి కర్తని ప్రభూ ఏ జన్మ అయినా ఫర్వాలేదు ఆఖరికి పేడలో పొర్లాడే పురుగునయినా పుట్టించు కాని మనిషి జన్మ వద్దు.

ఆ నరలోకంలో విష్ణువర్ధనరావు ఉంటాడు...వాడు పెళ్ళే

నరకయాతనని తట్టుకోవటం నా వల్లకాదు...వద్దు...మనిషి జన్మ నాకు ఇక జన్మలకి వద్దని విలపించేలా ప్రత్యక్ష నరకయాతనకి గురిచేస్తాను.

విష్ణువర్ధనరావులో కసి,పగ ద్వేషపు తాలూకు రుచి చూపెడతాను.

పిచ్చిపుట్టి, వాడి కంఠం వాడే కోసుకునేలా చేస్తాను...

దానికి ప్రారంభం ఈ రోజే....

* * * * *

సిటీకి దూరంగా ఓ లేబరు కాలనీ ఉంది....

రిక్షా తొక్కే వాళ్ళ దగ్గర్నించి, అడుక్కుతినే వాళ్ళ వరకూ అక్కడే తచ్చాడుతుంటారు. వర్షం వస్తే మోకాలి లోతువరకూ బురద కూరుకుపోతుంది. అయినా అక్కడే అదే దుర్వాసనల మధ్య కాలం వెళ్ళదీస్తుంటారు.

మున్సిపాలిటీ స్థలంలో డేరాలు వేసుకుని ఉంటారు. వారిలో అస్సాంలోని చిత్రగ్రామానికి చెందిన పాములోళ్ళు కూడా ఉన్నారు.

ఉదయం లేవటం ఆలస్యం పాముల బుట్టలు పట్టుకుని నగరంలోకి వస్తారు. పదిమంది జనసందోహం ఉన్నచోట ఆట ప్రారంభిస్తారు. నాగ స్వరం ఊది వచ్చిన పావలా డబ్బులతో సగం గుడుంబా తాగి మిగిలింది తినగా ఆ పాములకి ఓ గుడ్డు పడేసి కాళ్ళుజాపి పడుకుంటారు. ప్రస్తుతం విష్ణువర్ధనరావు అక్కడే ఉన్నాడు.

అతనిని గుర్తుపట్టలేనంతగా ఉన్నాడు. మామూలు బట్టలేసుకున్నాడు. నీట్‌గా షేవ్ చేసుకొని... సగం బట్టతలలా అన్పించే విగ్గు పెట్టుకున్నాడు.

వెంట కారు కూడా తెచ్చుకోలేదు.

ఎనభైనాలుగు మోడల్ లేంబ్రేటా స్కూటరు తోలుకుంటూ వచ్చాడు.

బాగా తెలిసినవాళ్ళు కూడా అతనిని గుర్తుపట్టలేరు.

పదివేల రూపాయల కట్టతీసి అతని ముందు పడేశాడు.

"బాగా చూడు వంద రూపాయల కాగితాలు వంద...నే... అనుకోవటం మీరీ కాగితం చూసి ఏ వంద రోజులపైనే అయి ఉంటుందని"

"మీరన్నది నిజమే బాబు...కాని...మీరడుగుతున్న సరుకు. వాటిని నేను అమ్మినా కూడా అంతే వస్తుంది...."

"వాటిని నేను పెంచి పోషించను, తిరిగి నువ్వు తీసుకెళ్ళవేగాని, డబ్బే నీ ప్రధాన అభ్యంతరమైతే మరోపది"

"అలాగే బాబు..కాని కొన్ని చిన్నవి పెద్దవి"

"అదేవద్దు...అన్ని పిల్లపాములే...ఎన్ని దొరికితే అన్ని తీసుకురా!" సిటీలోకి వచ్చి ఈ నంబర్‌కి ఫోన్ చేయి, నేనేవచ్చి తీసుకువెళ్తాను పని అవగానే తీసుకెళ్ళు...చెప్పానుగా, మళ్ళీ మరుసటి రోజు ఏం కావాలో...."

★ ★ ★ ★ ★

విష్ణువర్ధనరావు తిరిగి ఇంటికొచ్చేసరికి అతను హాల్లో కూర్చుని ఉన్నాడు. అయన్ని చూడగానే లేచి నిల్చున్నాడు.

"అనూకి ఎలా ఉంది"

"అలానే ఉందండి. ఫారెన్ తీసుకెళ్దామని చెప్పారు"

నీలాంటివాడు ఏ నిమిషంలో పరిచయమయ్యాడోగాని ఆ రోజే దానికి దురదృష్టం ఆవహించింది. ఇంకెక్కడి ఫారెన్, నువ్ పోతేనేరా దానికి నాకు మనశ్శాంతి, అరచి చెప్పాలనుకున్నాడు. కాని చెప్పలేదు.

"సర్ మీరలా చూస్తూ నిలబడ్డారు. ఏం సర్ మనం వెళ్ళటం లేదా. అనూకి త్వరగా నయం చేయిద్దాం సర్"

"ఆ ప్రయత్నంలోనే ఉన్నాను. ఈ రోజు నుంచి నువ్ ఇంట్లో ఇక్కడే పడుకో..."

"నా వల్లకాదు, అక్కడే ఆ గ్లాస్‌డోర్స్ పక్కనే ఉంటాను. అనూని చూస్తూ గడుపుతాను"

"చెబుతున్నప్పుడు విను. అది హాస్పిటల్. అక్కడ అందరూ ...నమే... పక్క పేషెంట్స్ తాలూకు వాళ్ళు కూడా అలాగే ఉంటామంటే ...కాస్త సత్రమయి కూర్చుంటుంది. పైగా డాక్టర్ కూడా చెప్పారు. అనూ ...స్ అయ్యేవరకూ మీరెవరూ కనపడొద్దని"

"హయ్యో నాకిదంతా తెలీదు. వెళ్ళిరూమ్‌లో ఉంటాను"

"భోజనం చేశావా?"

తలవూపాడు..అతనెళ్ళాక అరగంటకి ఫోన్ వచ్చింది. బైట కెళ్ళొచ్చిన ...ష్ణువర్ధనరావు వెంట మరొకడు ఉన్నాడు. అతని చేతిలో ఏడు పాము ...బుట్టలున్నాయి. వాటినిండా కుక్కి ఉన్నాయి పాములు.

"పైనే రూమ్...చెప్పింది గుర్తుందిగా, పని పూర్తవ్వగానే గెస్టు హౌస్‌లోకి ...ళ్ళి పడుకో, పొద్దున్నే వెళ్ళిపో...."

వాడు తలవూపాడు పైకి చూస్తూ...

★ ★ ★ ★ ★

రాత్రి పన్నెండు గంటలు....

కిటికీలోంచి చల్లటిగాలి వీస్తోంది...అతను 'అనూ' ఫోటో వంకే ...స్తున్నాడు. వెక్కిరిస్తూ ఉన్న ఫోటో...దానిమ్మగింజల్లాంటి పలువరుస ...క్కుమనేలా మెరుస్తుంది.

ఫోటో తీసి గుండెలకి హత్తుకున్నాడు.

తన్మయంగా కళ్ళు మూసుకున్న అతనికి ఏదో అలికిడి...అయినట్టు ...గా తోచింది.

చప్పున అటుకేసి చూశాడు.

పాములు...పిల్లపాములు ఒకటి రెండూకాదు. ఎన్నో...పాలిష్ ...బండమీద పాకుకుంటూ వస్తున్నాయి.. మెలికలు తిరుగుతూ తన వైపుకే ...స్తున్నాయి. ఒకటి రెండు చూడటమే భయానక దృశ్యమే. అలాంటిది

అన్ని...ఓ మందలా...గొంతులోని స్వరపేటిక చిట్లేలా కేకవేశాడు... అప్పటికే ఒకటి వచ్చి కాళ్ళకి చుట్టుకుంది. పిచ్చిగా అరుస్తూ దాన్ని తీసి విసిరేశాడు అసహ్యంగా, మరోవైపు నుంచి మరొకటి వచ్చి కాలిమీదగా ఎక్కటం ప్రారంభించింది.

అతను లుంగీతీసి విసిరేసి కాలిమీదగా ఎక్కుతున్న ఆ పిల్ల పాముని తోకపట్టుకుని పక్కనే పడేస్తూ గెంతుకుంటూ తలుపుదగ్గరి కొచ్చి తలుపు తియ్యబోయాడు.

అప్పటికే వచ్చి అక్కడ తిష్టవేసి ఉంది. హ్యాండిల్‌ని చుట్టుకుని ఉంది. అతను దాన్ని కూడాలాగి, చప్పున బైటికొచ్చి తలుపువేశాడు వెంటనే.

విపరీతంగా వస్తున్న రొప్పుని ఆపుకుంటానికి ఆగాడు. గుండెల మీద ఏదో ప్రాకినట్టు అనిపించి రొప్పుతూనే చూసుకున్నాడు.

పిల్లపాము చిన్న చిన్న కళ్ళతో బుస్సుమని చూస్తోంది.

బిల్డింగ్ పునాదులు కదిలేలా అరిచి దాన్ని లాగి జుట్టు పీక్కుంటూ విష్ణువర్ధనరావు గదివైపు పరుగుతీశాడు అర్ధనగ్నంగానే-

అతనెళ్ళటం ఆలస్యం. ఆ గదిలోకి ఓ వ్యక్తి వెళ్ళాడు. పాములన్నింటిని పట్టుకుని బుట్టలో వేసుకోవటం ప్రారంభించాడు.

* * * * *

తలుపు దబదబా బాదాడు విరిగిపొయ్యేలా....

విష్ణువర్ధనరావు విసుక్కుంటూ, ఆవలించాడు డోర్‌తీసి.

"సర్...పాములు...చాలా"

"పాములా"

"గదినిండా పాములే....చాలా!"

"కలగాని రాలేదు కదా!"

"రండి!" అని చెయ్యి పట్టుకుని లాక్కెళ్ళాడు.

"నీకేదో భ్రమ కలిగి ఉంటుంది. పాము వస్తే ఒకటి వస్తుంది గాని పాములన్ని కలిసి కట్టుగా వస్తాయా?"

"వచ్చి మీరే చూడండి...."

విష్ణువర్ధనరావుని తీసుకెళ్ళి నెమ్మదిగా డోర్ లాగి చూడమన్నాడు.

ఆయన లోనికి తొంగిచూసి "పాములు లేవు. పాముల పుట్టలున్నాయి" అన్నాడు ఎగతాళిగా నవ్వి.

"అప్పుడే పుట్టలు కూడా పెట్టాయా" అని తొంగిచూశాడు.

ఏముందక్కడ మామూలుగా ఉంది...

"అరే అన్ని ఏమయ్యాయి ఏదో మంత్రం వేసినట్టు మాయమయ్యాయ్"

"ఇంకా నయం అన్నీ నా గదిలోకి వచ్చాయన్నావ్ కాదు. మతిచలించి ఉంటుంది. వెళ్ళి పడుకో"

"ఆ గదిలోనా?"

విష్ణువర్ధనరావు చికాకుగా అతనిని లోనికి తోసి...

"ఇలా అర్ధరాత్రి డిస్టర్బ్ చెయ్యటం మంచిదికాదు" అని డోర్ వేశాడు విసురుగా.....

* * * * *

తెల్లవారింది...

ఏడయినా అతను బైటికి రాకపోవటంతో తనే వెళ్ళి చూశాడు.

మంచం మీద మూలుగుతూ ఉన్నాడు. రాత్రి జరిగిందానికి చాలా భయపడినట్టున్నాడు. విష్ణువర్ధనరావుని చూస్తూనే లేవబోయాడు.

"నీ కోసం చూసి వస్తున్నాను. త్వరగా రెడీ అవ్, బైటికివెళ్దాం"

అతను తల వూపి "నా వల్లకాదు. విపరీతమైన జ్వరం...." చెప్పాడు వణుకుతూ....

విష్ణువర్ధనరావు చేయి పట్టుకుని చూసి "అరె చల్లగా ఉందే" అన్నాడు.

అతను ఆశ్చర్యంగా చల్లగా ఉందా. "మరి నాకేమిటి నా చేయి నాకు తగిలినా నిప్పుకణిక తగిలినట్టుగా ఉంది" అన్నాడు.

"నీకేదో అయింది. రాత్రి పాములన్నావ్, ఇప్పుడేమో శుభ్రంగా ఉండి జ్వరమంటున్నావ్ సరే రెస్ట్ తీసుకో...."

అతను విష్ణువర్ధనరావు వెళ్ళాక జుట్టు పీక్కున్నాడు.

★ ★ ★ ★ ★

రాత్రి విష్ణువర్ధనరావు వచ్చేదాకా హాల్లోనే కూర్చున్నాడు...ఆయన రాగానే "అనూకి ఎలా ఉంది సార్." అన్నాడు.

"బాగానే ఉంది కాని, టీ.వి. లో ప్రోగ్రామ్స్ అయిపోయినా అలానే ఉంచావ్, కట్టెయ్యక పొయ్యావా"

టి.వి. ఆన్‌లో ఉందా...నోరెళ్ళ బెట్టాడు.

"చూడు గీతలెలా వస్తున్నాయో" అని వెళ్ళి టి.వి. బటన్ నొక్కాడు.

జ్....జ్....జ్.....మన్న సౌండ్‌తో చుక్కలు వచ్చాయి.

"పద....వెళ్ళి భోజనం చేద్దాం"

"టి.వి....."

"కట్టేశానుగ"

"అదేంటి సర్ ఆన్ చేసి కట్టేశారంటున్నారు"

విష్ణువర్ధనరావు తల పట్టుకుని...."అదృష్టానికి అంతం లేదు. దారిద్ర్యానికి మొదలు లేదు అన్నట్టు అది చూస్తే అలా నేను చూస్తే ఇలా....నువ్ ఇలా ఏ జన్మలో ఏ పాపం చేశానో" అనుకున్నాడు పైకి చూసి-

"వెళ్ళి చేతులు కడుక్కొనిరా...." చెప్పాడు.

అతను మారు మాట్లాడకుండా బాత్‌రూమ్‌వైపు వెళ్ళాడు...శుభ్రంగా చల్లటి నీళ్లలో మొహం కడుక్కుందామని పంప్‌నాబ్ తిప్పాడు.

జుయ్‌మన్న శబ్దంతో వాటర్ వచ్చింది అయితే ఫ్రెష్‌వాటర్ కాదు.-...టి నీరు చేతులని తడిపి మరుక్షణమే ఎర్రగా మార్చింది.

కాలి కొనల నుండి వచ్చిన వణుకు నశాళానికి చేరి ఎటూ వెళ్ళలేక ...గి హృదయాన్ని చేరింది...

ఒక్కసారిగా అంత ఫీలింగ్‌ని తట్టుకోలేక గుండె పగిలినంత ...య్యింది. గజగజ లాడుతూ తిరిగాడు.

తలుపుకి అడ్డంగా వెళ్ళటానికి వీల్లేకుండా...తేళ్ళు.....కొండెలను ...కే పెట్టి తిరుగుతున్నాయి.

శరీరంలోని రక్తం మొత్తం చిట్లినట్లయింది.

బాత్‌రూమ్ మూలనే కనిపించింది చీపురు. దాన్ని తీసుకుని అన్నిటికి ...కే లాగి తలుపు తీసుకుని బయటికి పరిగెత్తాడు.

విష్ణువర్ధనరావు తాపీగా డైనింగ్ టేబుల్ ముందు కూర్చుని ...టవల్‌తో ముఖాన్ని తుడుచుకుంటున్నాడు.

"రావయ్యా ఏమిటా పరుగు నిదానంగా"

"అదికాదు సర్ తేళ్ళు... ఈ ఇంటికేదో ...ఉందండి....రోజుకో విషపురుగులు జాతి సంసారాలు ...ధువులతో సహా తరలి వస్తున్నాయి"

"అవును దోషముంది. అదే నా బాధ కూడా కూర్చో"

"సర్ చూడండి... చేతులెలా ఉన్నాయో పంపు తిప్పగానే ఎర్రగా ...ళ్ళు వచ్చాయి సర్." అతని చేతుల వంకచూసి "ప్రాక్టికల్ జోక్స్ ఇప్పుడా ...మా కనిపిస్తుంటే పంపు...నీళ్ళు ఎరుపు అంటావ్"

అతను చేతులు వంక చూసుకున్నాడు. ఎర్రగా ఉన్నాయి మరి ...ఎందుకు కనిపించటం లేదు. మగతగా కళ్ళు తిరుగుతున్నట్టు ...పించింది.

నీరసంగా కుర్చీలో వాలిపోయాడు.

"నిజం సర్ నమ్మండి. తేళ్ళు అయితే ఎన్ని ఉన్నాయో... హార్ట్ పేషెంట్ ఆ సన్నివేశం చూస్తే అంతే"

"ఇంకా నయం బాత్‌రూమ్‌లో ఉన్నట్టు ఈ డైనింగ్ టేబుల్ మీద కూడా ఉన్నాయన్నావ్ కాదు తిను"

అతని మొహంలో మార్పు వచ్చింది. ఇందాకటి జంకులేదు. అబద్ధానికి నిజానికి వాస్తవానికి భ్రమకి మధ్యన వూగిసలాడుతున్న భావనేదో అనుమానం.... ఆలోచిస్తే.... అదే నిజమనిపించింది.

కళ్ళలో షార్ప్‌నెస్ ఒక్కసారిగా వచ్చింది.

"తిను....." అన్నాడు.

"నాకో అనుమానం సార్"

"ఏం ఈసారి ప్లేట్‌లో చీమలున్నాయంటావా? నీకు బాగా పిచ్చి ముదిరింది హాస్పిటల్‌లో చేర్పించాలి..."

"మరో రెండు రోజులుంటే అదే జరిగేది కాని ఓ చిన్న పొరపాటు జరిగింది...మీరు తొందరపడ్డారు...."

విష్ణువర్ధనరావు గరళం మింగిన వాడిలా మొహం పెట్టాడు రౌద్రంగా

"తేళ్ళ గురించి, సరిగ్గా బాత్‌రూమ్‌లోనే ఉన్నాయని మీకెలా తెలుసు బాత్‌రూమ్‌కెళ్ళి రావాలంటే మెట్లు ఎక్కాలి రెండుగదులు దాటి నా గది దగ్గరికి వెళ్ళాలి. ఈలోగా మీరు మాత్రం ఖచ్చితంగా బాత్‌రూమ్‌లో చూసినట్టు చెబుతున్నారు అంటే...మీకు తెలుసు....రైట్......"

విష్ణువర్ధనరావు మాట్లాడలేదు....

"దీన్ని బట్టి చూస్తే పాములు.....టి....వి....ఇవన్నీకూడా మీరు..."

విష్ణువర్ధనరావు నవ్వాడు. తెలివి గలవాడే.... ఇక ఆగలేకపోయాడు

"అవును కావాలనే చేశాను. నిన్ను పిచ్చివాడిలా చెయ్యటానికి"

"ఎందుకు?"

"నా కూతురి మనశ్శాంతి కోసం..... అందుకే నిన్ను చంపబోతున్నా

ప్పుడు చంపాను.... ఇప్పుడు చంపుతాను ఒక వ్యక్తిని రెండు జన్మలలో చంపటం.... ఆహా చరిత్ర అంటూరాస్తే నా రికార్డ్‌ని అధిగమించటం భూమి మీద ఉన్నంత వరకూ సాధ్యపడదు."

"ఆ జన్మలో అక్కడ అలా ప్లాన్డ్‌గా చంపించిన విష్ణువర్ధనరావు గారు రోజు కూడా బుల్లెట్స్ దిగినప్పుడు కూడా నాకు శక్తి ఉంది. మిమ్మల్ని పట్టుకుని విసిరెయ్యగల పవర్ ఈ చేతులకి ఉంది కాని చెయ్యలేదు ఎందుకో తెలుసా? మీరు 'అనూ' ఫాదర్ కేవలం అందుకే"

"అంటే నీకంతా?"

"ఇప్పుడు కాదు నాకు అంతా మొదట్నుంచి గుర్తే..... కాని నేను ప్రేలచుకోలేదు. మరోసారి మీ కోపానికి గురికాకూడదనుకున్నాను. వినయకంగా ఉండి మీ మెప్పు పొందాలనుకున్నాను కాని నా సహనం నే...మీరు మారరు....ఇంకా ఇంకా ఖుచ్చితాలు చేస్తూనే ఉంటారు అది దురదృష్టం...."

"అయితే ఇంత తెలిసిన నువ్ బ్రతికిఉండటం మంచిదికాదు" ట్రిగ్గర్ తీశాడు విష్ణువర్ధనరావు.

"సారీ....విపరీతమైన టెన్షన్‌తో నువ్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నావని చెబుతాను అనూతో....ప్రత్యేకంగా ఏదయినా చెప్పమంటే చెప్పు నీ కోర్కెను కాదనాలి"

"చెప్పండి అనూకి మరి జన్మలోనయినా ఇలాంటి వాడిని తండ్రిగా కోరొద్దని"

"నిన్ను చావు...." అని ట్రిగ్గర్ బిగించబోయాడు.

"ఆగండి డాడీ" విన్పించింది. అయితే అప్పటికే ఆలస్యం అయింది బుల్లెట్ రిలీజ్ అయింది. అప్పుడే అతను జంప్‌చేసి బుల్లెట్ నుంచి తప్పించుకోవాలనుకుంటున్నాడు సరిగ్గా అప్పుడే అనూ గొంతు విన్పించటంతో రానున్న మృత్యువు సంగతి వదిలేసి తిరిగాడు.

అనూ తన అనూ...ఈలోగా బుల్లెట్ వచ్చి దిగింది.

రక్తం చిమ్మింది.....

విష్ణువర్ధనరావు రివాల్వర్ వదిలేశాడు. గడప పట్టుకుని అనూ పెద్ద కేక వేసింది.

మనోహర్ కుర్చీలోంచి జారిపడ్డాడు. రక్తం విపరీతంగా కారుతోంది.

"అమ్మా.....అనూ.....నువ్.....ఇక్కడ.....ఎంతసేపయిందమ్మా"

"నీ పాపం చూడాలని వచ్చాను డాడీ..మొత్తం విన్నాను. అర్థమైంది డాడీ...నా ప్రేమకి విలన్ మీరేనని....చాలు డాడీ....ఇప్పుడు కూడా ఈ జన్మకి కూడా నా మనూని నాకు లేకుండా చేశారు."

"అమ్మా, నా బాధ...నా ప్రేమ నువ్ అర్థం చేసుకో...."

"ప్రేమంటే ఏమిటో తెలుసా డాడీ. మీరు రివాల్వర్ పేల్చబోతున్నప్పుడు అతను తప్పుకునే ప్రయత్నం చేస్తే అతనికా బుల్లెట్ తగలదు. కానీ నా దురదృష్టం కొద్దీ అదే సమయంలో అరిచాను. అతను తన ప్రాణాన్ని కూడా వదిలేసి నా వైపు తిరిగాడు. తన అనూని చూసుకోవటానికి. అదే ప్రేమంటే, సర్వం వదిలేయటం...అది ఏ ప్రేమ అయినా కావచ్చు...."

"అమ్మా, అనూ......"

"ఆ ప్రేమ ఉండబట్టే డాడి ఇక్కడికి పరిగెత్తుకు వచ్చింది. కోమా నుండి బైటికి రాగానే మీరు ఓడిపోవటం, మీ మీద కేసులు అన్నీ తెలిసాయి. ప్రాణం ఉండలేదు. అన్నీ ట్యాబ్స్ మింగేసి వచ్చాను....పలకరిద్దామని..తీరావస్తే...మీరు ఇలా...."

"నన్ను క్షమించమ్మా...."

అనూ అతనివంక చూసింది. కళ్ళలో ప్రాణాలు పెట్టుకుని చూస్తున్నాడు. అతని దగ్గరికెళ్ళింది. అతన్నే చూస్తోంది.

"ఈ.... జన్మ..... లో.... కూ.... డా..... నేను.... నీ..... కు... దూరమవు..... తూ.... న్నా...ను"

"మనూ" అల్లుకుపోయింది.

"ఇక్కడొద్దు, ఈ మనుష్యుల మధ్య వద్దు....ఎన్ని జన్మలెత్తినా విడదీస్తారు. అక్కడ ఆ లోకంలో మనం ఇద్దరం...హాయిగా....ఆ నిర్మల ప్రపంచంలో స్వేచ్ఛగ విహరిద్దాం"

హృదయవిదారకంగా విలపిస్తున్నారు ఇద్దరూ.

అతను అనూని చుట్టేసుకున్నాడు.

విష్ణువర్ధనరావు చూస్తుండగానే అతను తలవాల్చేశాడు.

వణికే చేతులతో వచ్చి కూతురిని పట్టుకున్నాడు.

"అనూ" అన్నాడు చిన్నగా కదిలిస్తూ అతని నుండి విడదీయటానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"అమ్మా అనూ" అన్నాడు ఇంకొంచెం గట్టిగా.

అనూ పలకలేదు. అతని కంటే ముందే ఆమె తుది శ్వాస విడిచింది.

భుజం పట్టుకుని లాగాలని చూశాడు. అప్పుడొచ్చింది అనుమానం. మొహం చూశాడు.

అనూ దీర్ఘనిద్రలో ఉన్నట్టు ఉంది.

చేయి పట్టుకున్నాడు...

"అనూ" అరిచాడు చేతులు మొహం మీద పెట్టుకుని భోరున ఏడుస్తూ....

ఆయన వ్యథతోనూ బాధతోనూ సంబంధం లేకుండా ఒకరి కౌగిలిలో ఒకరు..

ఇక్కడ.......నిర్జీవ శరీరాలే...

కాని అక్కడ...ఆ లోకంలో...

పరుగులు తీసే ఆ జంటకు పగ్గాలేలేవు....

అక్కడ విష్ణువర్ధనరావు లాంటి వాళ్ళు ఉండరు. వారి ప్రేమకి అవధులు, అడ్డంకులు ఏమీ ఉండవ్.....

ఇక్కడ విష్ణువర్ధనరావు.....

కూతురు పోయిన తరువాత పిచ్చిపట్టినట్టు ఏదో గొణుక్కుంటుండే వాడు..... ఆ తరువాత ఎప్పుడెళ్ళి పొయ్యాడో, ఎటు వెళ్ళాడో తెలీదు ఎవరికి.

హిమాలయాల్లోకి సాధువుగా వెళ్ళాడని ఒకరంటే.....

పిచ్చిపట్టి రోడ్ల మీద బట్టల్లేకుండా తిరుగుతున్నాడని మరి కొందరంటారు.

మరి కొందరయితే పది రోజుల క్రితం రైలు కిందపడి నజ్జు నజ్జు అయిన శరీరం అతనిదేనేమో అంటారు.

చివరిదే కరెక్ట్....

- (అ) శుభం -